

Holy Bible

Aionian Edition®

Ἡ Καίνῃ Διαθήκῃ

Greek NT SBL

Holy Bible Aionian Edition ®

Η Καινή Διαθήκη
Greek NT SBL

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 4/18/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution 4.0

Society of Biblical Literature and Logos Bible Software, 2010

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
- 05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατά Ματθαίου	1
Κατά Μαρκού	43
Κατά Λουκᾶν	69
Κατά Ιωαννῆν	114
Πραξεις	147
Προς Ρωμαιούς	191
Προς Κορινθίους Α'	207
Προς Κορινθίους Β'	223
Προς Γαλατας	234
Προς Εφεσιους	240
Προς Φιλιππησιους	246
Προς Κολοσσαεις	250
Προς Θεσσαλονικεις Α'	254
Προς Θεσσαλονικεις Β'	258
Προς Τιμοθεον Α'	260
Προς Τιμοθεον Β'	265
Προς Τίτον	269
Προς Φιλημονα	271
Προς Εβραιους	272
Ιακωβου	285
Πετρου Α'	290
Πετρου Β'	295
Ιωαννου Α'	298
Ιωαννου Β'	303
Ιωαννου Γ'	304
Ιουδα	305
Αποκαλυψις Ιωαννου	307

APPENDIX

- Reader's Guide
- Glossary
- Maps
- Destiny
- Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Ο δέ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, ἀφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἴδασιν τί ποιοῦσιν·
διαμεριζόμενοι δέ τὰ ἴματα αὐτοῦ ἔβαλον ἄκλήρους
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ χριστοῦ νιοῦ ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ, **14** Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδώκ, Σαδὼκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχίμ, Ἀχὶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιούδ, **15** Ἐλιοὺδ Δαυὶδ νιοῦ Ἀβραάμ. **2** Ἀβραὰμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, **16** Ἰακὼβ δὲ ἀδελφοὺς αὐτοῦ, **3** Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ, Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐσρόμ, Ἐσρὼμ **17** Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἔως τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ, ἡς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος χριστός. Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ **18** Τοῦ δὲ Ἰησοῦχριστοῦ Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδᾶβ δὲ ἔως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας ἐγέννησεν τὸν Σαλμών, **5** Σαλμὼν δὲ Βαβυλῶνος ἔως τοῦ χριστοῦ γενεαὶ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ραχάβ, Βόες δεκατέσσαρες. **19** Τοῦ δὲ Ἰησοῦχριστοῦ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ ἐκ τῆς Ρούθ, Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί, **6** Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, **7** Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ, Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά, Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ, **8** Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ, **9** Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ, Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὁζίαν, **10** Ὁζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαθάμ, Ἰωαθᾶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάζ, Ἀχάζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν, **11** Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς, Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν, **12** Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. **13** Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιὴλ, Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβαβέλ, **14** Ζοροβαβέλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακίμ, Ἐλιακίμ δὲ **15** Κατα Ματθαιον ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ, **16** Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχίμ, Ἀχὶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν, Ματθὰν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακὼβ, **17** Ἰακὼβ δὲ ἀδελφοὺς αὐτοῦ, **18** Πάσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἔως τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ, ἡς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος χριστός. Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ραχάβ, Βόες δὲ δεκατέσσαρες. **19** Τοῦ δὲ Ἰησοῦχριστοῦ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ ἐκ τῆς Ρούθ, Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί, **6** Ἰεσσαὶ δὲ δεκατέσσαρες. **20** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ οὐδὲν ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ νιός Δαυίδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαντὴν γυναῖκά σου, τὸ γάρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἀγίου· **21** τέξεται δὲ νιὸν καὶ καλέσεις τὸ δονομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γάρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν. **22** Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸκυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· **23** Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται νιόν, καὶ καλέσουσιν τὸ δονομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃ ἐστιν μεθερμηνεύμενον Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. **24** ἐγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὑπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος

κυρίου καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ
25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἔως οὗ ἔτεκεν δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.
τοιόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. 12 καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ
2 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλέεμ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην δι' ἄλλης ὁδοῦ
τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. 13
βασιλέως, ἵδού μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα 2 λέγοντες·
Ποῦ ἔστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ
ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. 3 ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ἐταράχθη
καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ, 4 καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται. 5 οἱ δὲ
εἶπαν αὐτῷ· Ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·
6 Καὶ σύ, Βηθλέεμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδᾳ· ἐκ
σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. 7
Τότε Ἡρώδης λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους
ἡκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ
φαινομένου ἀστέρος, 8 καὶ πέμψας αὐτοὺς
εἰς Βηθλέεμ εἶπεν· Πορευθέντες ἐξετάσατε
ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου· ἐπάν τε εὑρητε,
ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κάγὼ ἐλθῶν
προσκυνήσω αὐτῷ. 9 οἱ δὲ ἀκούσαντες
τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν, καὶ ἵδού ὁ
ἀστὴρ δὲν εἴδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προϊγγεν
αὐτούς, ἔως ἐλθῶν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ
παιδίον. 10 Ιδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν
χαρὰν μεγάλην σφόδρα. 11 καὶ ἐλθόντες
εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ
Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες
προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς

ἀναχωρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν ἵδού ἄγγελος
κυρίου 'φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ
λέγων· Ἔγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἵσθι ἐκεῖ ἔως ἂν εἴπω σοι
μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ
ἀπολέσαι αὐτό. 14 ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε
τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, 15 καὶ
ἥν ἐκεῖ ἔως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου ἵνα
πληρωθῇ τὸ ρῆθεν ὑπὸκυρίου διὰ τοῦ
προφήτου λέγοντος· Ἐξ Αἴγυπτου ἐκάλεσα
τὸν υἱόν μου. 16 Τότε Ἡρώδης ἴδων ὅτι
ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν,
καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλεν πάντας τοὺς παῖδας
τοὺς ἐν Βηθλέεμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις
αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν
χρόνον δὲν ἡκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων.
17 τότε ἐπληρώθη τὸ ρῆθεν διὰ Ἱερεμίου
τοῦ προφήτου λέγοντος· 18 Φωνὴ ἐν Ῥαμά
ἡκούσθη κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς·
Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ
οὐκ ἥθελεν παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσίν.
19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἴδού
ἄγγελος κυρίου 'φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ
Ἰωσὴφ ἐν Αἴγυπτῳ 20 λέγων· Ἔγερθεὶς
παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ
καὶ πορεύοντα εἰς γῆν Ἰσραὴλ, τεθνήκασιν
γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. 21
οἱ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθενεὶς γῆν Ἰσραὴλ.

22 ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος ἡ βασιλεύειτῆς ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. 11 Ἔγὼ Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ ὁ δὲ ὄπισω μου ἐρχόμενος ἵσχυρότερός μου κατ’ ὄντας ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς ἐστιν, οὗ οὐκ εἰμὶ ίκανὸς τὰ ὑποδήματα Γαλιλαίας, 23 καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ ἀγίῳ· καὶ πυρί· 12 οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα κληθήσεται.

αὐτοῦ καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν

τάπιθήκην τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ

ἀσβέστῳ. 13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς

ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ.

14 ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων·

Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; 15 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ‘πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι, οὕτως γάρ πρέπον ἐστὶν ὑμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίσιν αὐτόν.

16 ‘βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ‘εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἴδοι ἡ γνεώχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν τὸν πνεῦμαθεοῦ καταβαῖνον

ώσει τὸν περιστερὰν ἐρχόμενον ἐπ’ αὐτόν· 17 καὶ ἴδοι φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγοντα· Οὗτός ἐστιν ὁ νιός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὑδόκησα.

4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον

ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ

ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τοῦ διαβόλου. 2 καὶ νηστεύσας ἡμέρας τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 ποιήσατε οὖν τεσσεράκοντα καὶ νύκτας τεσσεράκοντα καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας 9 καὶ μὴ ὕστερον ἐπείνασεν. 3 καὶ προσελθὼν ὁ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν πειράζων εἶπεν αὐτῷ· Εἰ τοῦ θεοῦ, τὸν Ἀβραάμ, λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι δύναται εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. 4 ὁδὲ ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι ἀποκριθεὶς εἶπεν· Γέγραπται· Οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ τέκνα τῷ Ἀβραάμ. 10 ἦδη γένεται ἡ μόνως ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ’ ἐπὶ παντὶ πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν ὄγκοντας ἐκπορευομένων διὰ στόματος θεοῦ. οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν 5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς

τὴν ἀγίαν πόλιν, καὶ ἐστησεν αὐτὸν ἐπὶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἵσαν γὰρ ἀλιεῖς· **19** καὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, **6** καὶ λέγει αὐτῷ· λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὁπίσω μου, καὶ ποιήσω Εἰ νίὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. **20** οἱ δὲ εὐθέως γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἀφέντες τὰ δίκτυα ἡκολούθησαν αὐτῷ. ἐντελεῖται περὶ σου καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν **21** Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα ἀδελφούς, Ἱάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου σου. **7** ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. **8** τῷ πλοιώ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς αὐτῶν ἀδελφούς, Ἱάκωβον τὸν Ζεβεδαίου σου. **9** ὅρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. **22** οἱ δὲ εὐθέως πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν δόξαν αὐτῶν **9** καὶ ἐπιπεναύτῳ· Ταῦτα ἡκολούθησαν αὐτῷ. **23** Καὶ περιῆγεν ἐν ὅλῃ 'σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς μοι. **10** τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπαγε αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς Σατανᾶ γέγραπται γάρ Κύριον τὸν θεόν σου βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. **24** καὶ **11** τότε ἀφίσιν αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν ἴδιον ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας αὐτῷ. **12** Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **13** καὶ βασάνοις συνεχομένους δαιμονιζομένους καταλιπὼν τὴν Ναζαρὲα ἐλθὼν κατώκησεν καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ εἰς Καφαρναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ἐθεράπευσεν αὐτούς. **25** καὶ ἡκολούθησαν ὄριοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλίμ· **14** ἵνα αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ προφήτου λέγοντος **15** Γῇ Ζαβουλῶν καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

γῇ Νεφθαλίμ, ὄδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ **5** **1** Ιδῶν δὲ τὸν ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, **16** ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκοτίᾳ φῶς εἶδεν μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. **17** Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε, ἦγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **18** Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον

δρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· **2** καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων· **3** Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **4** μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. **5** μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. **6** μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. 20 λέγω γὰρ ὑμῖν ἐλεηθήσονται. 8 μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεόν δψονται. 9 πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ νίοι θεοῦ οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν κληθήσονται. 10 μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι οὐρανῶν. 21 Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἀρχαίοις Οὐ φονεύσεις δὲς δ' ἀν φονεύση, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 11 μακάριοι ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. 22 ἐγὼ δὲ λέγω ἔστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὄργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ καὶ εἴπωσιν πᾶν 'πονηρὸνκαθ' ὑμῶν ἀντοῦνοχος ἔσται τῇ κρίσει δὲς δ' ἀν εἴπη ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. 12 χαίρετε καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν συνεδρίῳ δὲς δ' ἀν εἴπη· Μωρέ, ἔνοχος ἔσται τοῖς οὐρανοῖς; οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, (*Geenna g1067*) 23 προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. 13 'Υμεῖς ἔστε ἐὰν οὖν προσφέρητε τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, θυσιαστήριον κάκεῖ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, 24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν εἰ μὴ 'βληθὲν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὑπαγε ἀνθρώπων. 14 'Υμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ πρῶτον διαλλάγητι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. 25 ἵσθι δρούς κειμένη· 15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον εύνοων τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἔως ὅτου εἴ καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' 'μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, μήποτέ σε παραδῷ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν ὁ ἀντιδίκος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ 'κριτὴς τῷ τῇ οἰκίᾳ. 16 οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ· 26 ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἔξελθῃς ἐκεῖθεν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν ἔως ἀν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην. πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 17 Μή· 27 Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη· Οὐ μοιχεύσεις. νομίσητε ὅτι ἥλθον καταλῦσαι τὸν νόμον 28 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων ἥ τὸν προφήτας οὐκ ἥλθον καταλῦσαι γυναικα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἥδη ἀλλὰ πληρῶσαι· 18 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 29 εἰ ἔως ἀν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, δὲ ὁ ὄφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἵωτα ἐν ἥ μία κεραίᾳ οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει τοῦ νόμου, ἔως ἀν πάντα γένηται. 19 δὲς γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων μὴ δλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς (*Geenna g1067*) 30 καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· δὲς δ' ἀν ποιήσῃ ἀπὸ σοῦ, συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ τῶν μελῶν σου καὶ μὴ δλον τὸ σῶμά σου

εἰς γέενναν ἀπέλθῃ. (Geenna g1067) 31 Ἐρρέθη βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. 46 ἐὰν τὸ ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναικαν αὐτοῦ, γάρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα δότω αὐτῇ ἀποστάσιον. 32 ἐγὼ δὲ λέγω μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ ὑμῖν ὅτι πάς ὁ ἀπολύων τὴν γυναικαν αὐτοῦ αὐτὸ ποιοῦσιν; 47 καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς παρεκτὸς λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτὴν ἀδελφοὺς γένουν, τί περισσὸν ποιεῖτε; μοιχευθῆναι καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην οὐχὶ καὶ οἱ ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; 48 γαμήσῃ μοιχᾶται. 33 Πάλιν ἡκούσατε ὅτι Ἐεσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς πατὴρ ὑμῶν ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ ἐπιορκήσεις, ὁ γούρανιος τέλειος ἐστιν.

ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου.

34 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὅμοσαι ὅλως· μήτε

ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ·

35 μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιον ἐστιν τῶν

ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι

πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βασιλέως· 36

μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὅμοσης, ὅτι οὐ

δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ποιῆσαι ἢ

μέλαιναν. 37 ἐστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ

ναί, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ

πονηροῦ ἐστιν. 38 Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη·

Οφθαλμὸν ἀντὶ ὄφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ

ὀδόντος. 39 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι

τῷ πονηρῷ· ἀλλ’ ὅστις σε γένεται εἰς τὴν

δεξιὰν σιαγόνα στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν

ἄλλην· 40 καὶ τῷ θέλοντι σοι κριθῆναι

καὶ τὸν χιτῶνα σου λαβεῖν, ἀφες αὐτῷ

καὶ τὸ ἴμάτιον· 41 καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει

μίλιον ἔν, ὕπαγε μετ’ αὐτοῦ δύο. 42 τῷ

αἵτοιντί σε γένος καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ

δανίσασθαι μὴ ἀποστραφῆς. 43 Ἡκούσατε

ὅτι ἐρρέθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου

καὶ μισήσεις τὸν ἔχθρον σου. 44 ἐγὼ δὲ

λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν καὶ

προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς·

45 ὥπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν

τοῦ ἐνούρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ

ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ

6 Προσέχετε ὅτετὴν δικαιοσύνην ὑμῶν

μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή γε,

μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 2 Ὁταν οὖν ποιῆς

ἔλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς

συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὥπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. 3

σοῦ δὲ ποιοῦντος ἔλεημοσύνην μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἢ δεξιά σου, 4

ὥπως ἢ σου ἡ ἔλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ γρυπτῷ ἀποδώσει σοι 5 Καὶ ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν

ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι,

ὤπως φρανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω

ὑμῖν ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 6 σὺ δὲ

ὅταν προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ

πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει

σοι 7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατταλογήσητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοί, δοκοῦσιν γάρ ὅτι ἐν

τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται·

8 μὴ οὖν ὁ οιωθῆτε αὐτοῖς, οἶδεν γάρ τὸ

πατήρ ὑμῶν ὃν χρείαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς ὀφθαλμός σου πονηρὸς ἦ, δλον τὸ σῶμά αἰτῆσαι αὐτόν. 9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε σου σκοτεινὸν ἔσται. εὶ οὖν τὸ φῶς τὸ ὑμεῖς Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐν σοὶ σκότος ἔστιν, τὸ σκότος πόσον. 24 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, 10 ἐλθέτω ἡ Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἡ γὰρ τὸν ἔνα μισήσει καὶ τὸν ἔτερον ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶγῆς: 11 τὸν ἄρτον ἡμῶν ἀγαπήσει, ἡ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τὸν ἔτερον τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον: 12 καὶ ἄφες καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς καὶ μαμωνᾶ. 25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ τὰ ὀφήκαμεντοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν: 13 καὶ μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί γράγητε μηδὲ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε οὐχὶ ἡ ψυχὴ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ 14 ἐὰν γὰρ ἀφῆτε πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἐνδύματος; 26 ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ ἀφῆσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος: οὐρανοῦ ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν 15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲ οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφῆσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτῶν; 27 τίς δὲ ἐξ τῶν ὀποκριταὶ σκυθρωποί, ἀφανίζουσιν ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσιν τοῖς τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἔνα; 28 καὶ ἀνθρώποις νηστεύοντες ἀμήν λέγω ὑμῖν περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. 17 σὺ δὲ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς ‘αὐξάνουσιν· νηστεύων ἀλειψάσι σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθουσιν· 29 λέγω δὲ πρόσωπόν σου νίψαι, 18 ὅπως μὴ φανῆς ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρί αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. 30 εἰ δὲ σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ καὶ ὁ πατήρ σου ὁ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ ἀποδώσει σοι. 19 αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς οὗτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; 31 μὴ οὖν μεριμνήσητε κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· 20 λέγοντες· Τί φάγωμεν; ἢ Τί πίωμεν; ἢ Τί θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, περιβαλώμεθα; 32 πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, ἐπιζητοῦσιν οἵδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. κλέπτουσιν· 21 ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρός 33 ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν καὶ τὸν ἔκει ἔσται καὶ ἡ καρδία ἕσται· 22 Ὁ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. προστεθήσεται ὑμῖν. 34 μὴ οὖν μεριμνήσητε ἐὰν οὖν ἣ ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς, δλον εἰς τὴν αὔριον, ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· 23 ἐὰν δὲ ὁ τῆς ἡμέρας ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

7 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· **2** ἐν ᾧ γὰρ ζωήν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εύρισκοντες αὐτήν.

κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ **15** Ἄποστολος προφητῶν, μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν. **3** τί δὲ οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ προφάτων ἔσωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες. ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ **16** ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε δοκὸν οὐ κατανοεῖς; **4** ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ αὐτούς. μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν ἀδελφῷ σου; Ἀφες ἐκάλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ σταφυλάçη ἀπὸ τριβόλων σῦκα; **17** οὕτως τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἴδου ἡ δοκὸς ἐν τῷ πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ὀφθαλμῷ σου; **5** ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σοῦ τὴν δοκόν, καὶ τότε πονηροὺς ποιεῖ. **18** οὐ δύναται δένδρον διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν οὐδὲ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. **6** Μὴ δῶτε δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. τὸ ἄγιον τοῖς κυσίν, μηδὲ βάλητε τοὺς **19** πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοιρῶν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **20** ἄρα μήποτε ἕκαταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. αὐτούς. **21** Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι· Κύριε **7** Αἴτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. οὐρανῶν, ἀλλ’ ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ **8** πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **22** πολλοὶ εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται **9** ἡ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε κύριε, τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἀνθρωπος, ὃν ἀιτήσει οὐ τῷ σῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ νιὸς αὐτοῦ ἄρτον— μὴ λίθον ἐπιδώσει σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ αὐτῷ; **10** ἢκαὶ ἵχθυν αἰτήσει— μὴ ὄφιν σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; ἐπιδώσει αὐτῷ; **11** εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ **23** καὶ τότε δόμοιον γάρ τοις ὅτι Οὐδέποτε δοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς ἔγνων ὑμᾶς ἀποχωρεῖτε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. **24** Πᾶς οὖν δοτις ὑμῶν δὲ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. **12** Πάντα οὖν δοσα αὐτούς, ὁ δομοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ἐὰνθέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἀνθρωποι, δοτις ὡκοδόμησεν ἀυτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ οὔτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς οὗτος τὴν πέτραν. **25** καὶ κατέβῃ ἡ βροχὴ καὶ γάρ ἔστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. **13** ἡλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι Εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης ὅτι πλατεῖα καὶ προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα ἔπεσεν, τεθεμελίωτο γάρ ἐπὶ τὴν πέτραν. **26** εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοί εἰσιν οἱ καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους εἰσερχόμενοι δι’ αὐτῆς. **14** ὅτι στενὴ ἡ πύλη καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς δομοιωθήσεται ἀνδρὶ καὶ τεθλιμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν μωρῷ, δοτις ὡκοδόμησεν ἀυτοῦ τὴν οἰκίαν

ἐπὶ τὴν ἄμμον. 27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ ὑμῖν, ‘παρ’ οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν καὶ ἥλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ τῷ Ἰσραὴλ εῦρον. 11 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤζουσιν καὶ ἔπεσεν, καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ 28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι οὐρανῶν· 12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· 29 ἦν γὰρ διδάσκων ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον· αὐτοὺς ὡς ἔχουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ ἐκεὶ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς γραμματεῖς ἀντῶν τῶν ὁδόντων. 13 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς

8 Ὅτι καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους τῷ ἐκατοντάρχῃ· “Ὕπαγε, ὁ ὥρας ἡ κοιλούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. 2 γενηθήτω σοι· καὶ ἵαθη ὁ παῖς ἐν τῇ ὥρᾳ καὶ ἴδού λεπρὸς ἀποσελθών προσεκύνει ἐκείνῃ. 14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν αὐτῷ λέγων· Κύριε, ἐὰν Θέλῃς δύνασαι οἴκιαν Πέτρου εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ με καθαρίσαι. 3 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· 15 καὶ ἤψατο ἥψατο τὴν χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. 16 4 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· “Ορα μηδενὶ εἴπης, ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ πυρετός, καὶ ἡγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. 17 5 Ἔισελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ Ἕλλης μαρτύριον αὐτοῖς. 6 καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. 7 καὶ λέγει τῷ Ἑγώ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. 8 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἐκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἵαθήσεται ὁ παῖς μου. 9 καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ τῆς ἔχουσίαν ἔχων ὑπ’ ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ· Ἐρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 10 ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἄμὴν λέγω

τῷ ἐκατοντάρχῃ· “Ὕπαγε, ὁ ὥρας δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν. 11 Οὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. 12 Ιδών δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. 13 καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. 14 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. 15 ἕτερος δὲ τῶν ἡμαθητῶν εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψό μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. 16 οἱ δὲ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. 17

Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ γείς πλοῖον ἡκολούθησαν **9** Καὶ γέμβας γείς πλοῖον διεπέρασεν καὶ αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **24** καὶ ἴδου ἦλθεν εἰς τὴν ιδίαν πόλιν. **2** Καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἴδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ ὄστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ύπὸ τῶν κλίνης βεβλημένον. καὶ ἴδων ὁ Ἰησοῦς κυμάτων, αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. **25** καὶ τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ· Ἔπροσελθόντες ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· Θάρσει, τέκνον· ἀφίενταί σου αἱ ἀμαρτίαι. Κύριε, γῶσσον ἀπολλύμεθα. **26** καὶ λέγει **3** καὶ ἴδού τινες τῶν γραμματέων εἶπαν αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, δλιγόπιστοι; τότε ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. **4** καὶ ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ γείδωρῳ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. εἶπεν· Ἐνιατί ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς **27** οἷς δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· καρδίαις ὑμῶν; **5** τί γάρ ἐστιν εὔκοπώτερον, Ποταπός ἐστιν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι εἰπεῖν· Ἀφίενταί σου αἱ ἀμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· καὶ ἡ θάλασσα ἀυτῷ ὑπακούουσιν; **28** Ἔγειρεκαὶ περιπάτει; **6** ἵνα δὲ εἰδῆτε Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς ὅτι ἔξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν πάντησαν ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας— τότε αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἔγερθεὶς ἄρόν σου ἔξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν ὄστε μὴ ἰσχύειν τὴν κλίνην καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἴκον τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. **29** σου. **7** καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν καὶ ἴδου ἔκραξαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ οἴκον αὐτοῦ. **8** ἴδοντες δὲ οἱ ὄχλοι ὅσοι οὐκέτε τοῦ θεοῦ; Ἠλθες ὥδε πρὸ καιροῦ ἐφοιτήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν βασανίσαι ἡμᾶς; **30** ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν δόντα ἔξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις, ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. **31** οἱ δὲ **9** Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν δαιμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Εἰ ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν Μαθθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀγέλην τῶν χοίρων. **32** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἡκολούθησεν· Ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς αὐτῷ. **10** Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου τοὺς χοίρους· καὶ ἴδου ὡρμησεν πᾶσα ἡ ἐν τῇ οἰκίᾳ, τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **11** καὶ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς ἴδοντες οἱ Φαρισαῖοι ἐλεγοντοῖς μαθηταῖς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν αὐτοῦ· Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ δαιμονιζομένων. **34** καὶ ἴδου πᾶσα ἡ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; **12** πόλις ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ὁ δεάκονός του εἶπεν Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἴδοντες αὐτὸν παρεκάλεσαν δπως μεταβῇ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες, ἀπὸ τῶν ὄριων αὐτῶν.

13 πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· Ἐλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γάρ Ἠλθον καλέσαι

δικαίους ἀλλὰ ἄμαρτωλούς 14 Τότε δὲ ἔξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἥγερθη τὸ κοράσιον. λέγοντες· Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι 26 καὶ ἔξηλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν νηστεύομεν πολλά οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ γῆν ἐκείνην. 27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν νηστεύουσιν; 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τῷ Ἰησοῦ ἡκολούθησαν αὐτῷδύο τυφλοὶ Μή δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν κράζοντες καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; τούτῳ δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν. αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δύναμαι 16 οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, κύριε. ἀγνάφου ἐπὶ ἴματίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ 29 τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἴματίου, καὶ Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. 30 χεῖρον σχίσμα γίνεται. 17 οὐδὲ βάλλουσιν καὶ ἡνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ οὗνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρᾶτε μή γε, ρήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ οἱ οὗνος μηδεὶς γινωσκέτω· 31 οἱ δὲ ἔξελθόντες ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται ἀλλὰ διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. 32 βάλλουσιν οὗνον νέον εἰς ἀσκοὺς καίνους, Αὐτῶν δὲ ἔξερχομένων ίδού προσήνεγκαν καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται. 18 Ταῦτα αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· 33 αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ίδού ἄρχων εἰς καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ἐλθών προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι· Ἡ ὁ κωφός, καὶ ἔθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθών οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ. 34 ἐπίθεις τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν 19 καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἡκολούθειαντῷ δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. 35 Καὶ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 20 Καὶ ίδοὺ γυνὴ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ αἵμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὅπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς αὐτοῦ· 21 ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον ἄψωμαι τοῦ ἴματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. 22 οἱ καὶ πᾶσαν γαλακίαν 36 Ἰδὼν δὲ τοὺς δὲ Ἰησοῦς· στραφεὶς καὶ ίδὼν αὐτὴν εἶπεν· ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἡσαν Θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι· ὡσεὶ πρόβατα σε. καὶ ἐσώθῃ ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας μὴ ἔχοντα ποιμένα. 37 τότε λέγει τοῖς ἐκείνης· 23 καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ίδὼν τοὺς αὐλητὰς οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· 38 δεήθητε οὖν τοῦ καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον 24 ἔλεγεν κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας Ἀναχωρεῖτε, οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. 25 ὅτε

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ῥ̄ξωτῆς

μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς οἰκίας ἡ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε ἔξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. **15** ἀμὴν ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. **2** τῶν δὲ καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡ τῇ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὄνόματά ἔστιν πόλει ἐκείνῃ. **16** Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ταῦτα πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων γίνεσθε καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς ἡ αὐτοῦ Ἰάκωβος οὗν φρόνιμοι ὡς οἱ ὅφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αἱ περιστεραί. **17** προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν αὐτοῦ, **3** Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, ἀνθρώπων παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς Θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ ἡ Θαδδαῖος **4** Σίμων μαστιγώσουσιν ὑμᾶς; **18** καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας ὁ Ἁκαναναῖος καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἔνεκεν ἐμοῦ εἰς ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. **5** Τούτους τοὺς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. **19** ὅταν δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας δὲ ἡ παραδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσῃτε πῶς ἡ αὐτοῖς λέγων Εἰς ὁδὸν ἔθνῶν μὴ ἀπέλθητε τί λαλήσῃτε δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ καὶ εἰς πόλιν Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθητε· **6** τῇ ὥρᾳ τί ἡ λαλήσῃτε· **20** οὐ γὰρ ὑμεῖς ἔστε πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. **7** πορευόμενοι ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. **21** παραδώσει δὲ δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι Ἡγγικεν ἡ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **8** ἀσθενοῦντας τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ θεραπεύετε, ‘νεκροὺς ἐγείρετε, λεπροὺς γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. **22** καὶ καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε δωρεὰν ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. **9** μὴ κτήσησθε ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς σωθῆσεται. **23** ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν ζώνας ὑμῶν, **10** μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσῃτε τὰς ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς ἡ αὐτοῦ πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἔως ἀνέλθῃ ὁ νίδος τοῦ **11** εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἡ κώμην εἰσέλθητε, ἀνθρώπουν. **24** Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν ἔξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἔστιν· κάκεῖ διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον μείνατε ἔως ἂν ἐξέλθητε. **12** εἰσερχόμενοι αὐτοῦ. **25** ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· **13** ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος καὶ ἔὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἄξια, ἐλθάτω ἡ ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην εἰρήνη ὑμῶν ἐπ’ αὐτήν· ἔὰν δὲ μὴ ἦ ἄξια, ἡ Βεελζεβοὺλ ἐπεκάλεσαν πόσῳ μᾶλλον εἰρήνη ὑμῶν τὸν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. **14** τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ. **26** Μὴ οὖν φοβηθῆτε καὶ δὲς ἀνμὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἔστιν κεκαλυμμένον ὃ

ούκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν δὲ οὐ ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται γνωσθήσεται. 27 ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, τὸν ἀποστείλαντά με. 28 ὁ δεχόμενος εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὁ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων. 29 καὶ μὴ προφήτου λήμψεται, καὶ ὁ δεχόμενος ῥφοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· λήμψεται. 30 καὶ ὁ δὲ ῥάπτης ἔνα τῶν ῥφοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον ῥκαὶ ψυχὴν ῥκαὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ (*Geenna g1067*) 31 οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

πωλεῖται; καὶ ἐν ἔξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται **11** Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. 32 διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ ἡριθμημέναι εἰσίν. 33 μὴ οὖν ῥφοβεῖσθε κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. 2 Ὁ δὲ πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. 34 Πᾶς Ἱωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ οὖν δστις ὁμολογήσει ἐνέμοι ἔμπροσθεν ἔργα τοῦ χριστοῦ πέμψας ῥδιάτῶν μαθητῶν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτοῦ 3 εἰπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν ή ἔτερον προσδοκῶμεν; 4 καὶ ἀποκριθεὶς οὐρανοῖς· 35 δστις ὁ δὲ ἀρνήσηταί με ὁ Ἰησοῦς εἰπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι ἀπαγγείλατε Ἱωάννην ἂ ἀκούετε καὶ ‘κἀγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐνουρανοῖς. 36 Μὴ νομίσητε ὅτι ἥλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἥλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. 37 ἥλθον γὰρ διχάσαι ἀνθρωπὸν κατὰ τοῦ πατρὸς ἐστιν δὲ ῥέανμὴ σκανδαλισθῆ ἐν ἐμοί. αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς 7 Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἱωάννου· αὐτῆς, 38 καὶ ἔχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ Τί ἔξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; οἰκιακοὶ αὐτοῦ. 39 ὁ φιλῶν πατέρα ἦ κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 8 μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἐστιν μου ἄξιος· καὶ ἀλλὰ τί ἔξήλθατε ἰδεῖν; ἀνθρωπὸν δ φιλῶν νίδον ἦ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἐστιν μου ἄξιος· 40 καὶ δὲ οὐ λαμβάνει ἐν γμαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἵδού οἱ τὰ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὁπίσω μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν μου, οὐκ ἐστιν μου ἄξιος. 41 ὁ εὑρὼν βασιλέων εἰσίν 9 ἀλλὰ τί ἔξήλθατε; προφήτην ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ περισσότερον προφήτου. 10 ὁ ὕστορέστιν ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ περὶ οὗ γέγραπται Ἰδού ἐγὼ ἀποστέλλω εὑρήσει αὐτήν. 11 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, δὲς

κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν **986)** 24 πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων σου. 11 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡ σοί. γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ 25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς βαπτιστοῦ· ὃ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἔστιν. 12 ἀπὸ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι Γέρουψας ταῦτα δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας ἔως ἥρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, αὐτὰ τηνηπίοις 26 ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως καὶ βιαστὰί ἀρπάζουσιν αὐτήν. 13 πάντες ἐνδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. 27 Πάντα γάρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἔως Ἰωάννου μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐπροφήτευσαν· 14 καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, οὐδὲὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, αὐτός ἔστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς 15 ὁ ἔχων ῥῶταάκουέτω. 16 Τίνι δὲ καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὅμοια ἔστιν 28 Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ παιδίοις· καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἢ πεφορτισμένοι, κάγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. 29 προσφωνοῦντα τοῖς ἑτέροις 17 Ἃλεγονσιν ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε Ήλύκησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὡρχήσασθε· ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῦς εἰμι καὶ ταπεινὸς· ἐθρηγήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε· 18 τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ἥλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε ψυχαῖς ὑμῶν· 30 ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς πίνων, καὶ λέγουσιν· Δαιμόνιον ἔχει· 19 καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἔστιν.

ἥλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν. καὶ ἐδικιαώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῆς. 20 Τότε ἥρξατο ὄνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν· 21 Οὐαί σοι, Χοραζίν· οὐαί σοι, Βηθσαΐδα· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἀν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν. 22 πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡ ὑμῖν. 23 καὶ σύ, Καφαρναούμ, ἡμὲν ἔως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἔως ἄδου ῥαταβήσῃ ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμεινενάν μέχρι τῆς σήμερον. (**Hadēs**

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. 2 οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ· Ἰδοὺ οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. 3 ὃ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἴκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, ὃ οὐκ ἔξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ιερεῦσιν μόνοις; 5 ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ιερεῖς ἐν τῷ ιερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; 6 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ιεροῦ μεῖζόν ἔστιν ὕδε. 7 εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἔστιν· Ἔλεος

θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἀν κατεδικάσατε τὸν ἕκαφὸν λαλεῖν καὶ βλέπειν. 23 καὶ τοὺς ἀναιτίους. 8 κύριος γάρ ἐστιν τοῦ ἔξισταντο πάντες οἱ δόχλοι καὶ ἔλεγον· σαββάτου ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου. 9 Καὶ Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ νιὸς Δαυίδ; 24 οἱ μεταβάται ἐκεῖθεν ἥλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· Οὗτος αὐτῶν· 10 καὶ ίδού· ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ ξηράν. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Βεελζεβοὺλ ὅρχοντι τῶν δαιμονίων. 25 Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασιν Ἐθεραπεύειν ἵνα εἰδὼς ὅτετάς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἴπεν κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. 11 ὁ δὲ εἴπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' αὐτοῖς· Τίς ἔσται ἔξις ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἔαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἡ οἰκία ἔξει πρόβατον ἔν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο μερισθεῖσα καθ' ἔαυτῆς οὐ σταθήσεται. 26 τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, αὐτὸν καὶ ἐγερεῖ; 12 πόσῳ οὖν διαφέρει ἐφ' ἔαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ ἄνθρωπος προβάτου. ὡστε ἔξεστιν τοῖς βασιλείᾳ αὐτοῦ; 27 καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ σάββασιν καλῶς ποιεῖν. 13 τότε λέγει ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ νιὸι ὑμῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεινόν 'σου τὴν χεῖρα· τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ 'κριταὶ καὶ ἔξετεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγιῆς ὡς ἔσονται ὑμῶν. 28 εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἡ ἄλλη. 14 ἔξελθόντες δὲ οἱ Φαρισαῖοι ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ὅπως ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 29 ἡ πῶς δύναται αὐτὸν ἀπολέσωσιν. 15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. καὶ ἡκολούθησαν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀρπάσαι ἐὰν μὴ πρῶτον ἀυτῷ πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς δήσῃ τὸν ἰσχυρόν; καὶ τότε τὴν οἰκίαν πάντας, 16 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτοῦ ὅδιαρπάσει 30 ὁ μὴ ὧν μετ' ἐμοῦ κατ' φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν, 17 ἵνα πληρωθῇ ἐμοῦ ἐστιν, καὶ δὲ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου σκορπίζει. 31 διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα λέγοντος· 18 Ἰδού ὁ παῖς μου ὃν ἡρέτισα, δὲ ἀμαρτίᾳ καὶ βλασφημίᾳ ἀφεθήσεταιοῖς ἀγαπητός μου· εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή ἀνθρώποις, δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημίᾳ μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, οὐκ ἀφεθήσεται. 32 καὶ δὲς ἐὰν εἴπῃ λόγον καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. 19 κατὰ τοῦ νιοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει αὐτῷ· δὲς δὲς ἀν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. τοῦ ἀγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὕτε ἐν 20 κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατέάξει 'τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. (aiōn καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἔως ἀν g165) 33 "Η ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν. 21 καὶ τῷ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἡ ποιήσατε τὸ δόνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. 22 Τότε δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ 'προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὡστε γινώσκεται. 34 γεννήματα ἔχιδνῶν, πῶς

δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ καὶ κεκοσμημένον. 45 τότε πορεύεται γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἐπτὰ στόμα λαλεῖ. 35 ὁ ἀγαθὸς ἀνθρωπος ἐκ ἔτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθά, εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. 36 λέγω δὲ πρώτων. οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἡλαλήσουσινοί τῇ πονηρᾳ. 46 Ἔτι ὁ δέαντοῦ λαλοῦντος τοῖς ἀνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ὅχλοις ἴδον ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· 37 ἐκ γὰρ τῶν λόγων εἰστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι. σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου 47 ἐπεν δέ τις αὐτῷ Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ καταδικασθήσῃ. 38 Τότε ἀπεκρίθησαν οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν, ζητοῦντές ῥατῶτινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων σοι λαλῆσαι· 48 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ ἀλέγοντιαυτῷ· Τίς ἔστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ σημεῖον ἴδειν. 39 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; 49 καὶ ἐκτείνας αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. 40 μου· 50 ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ ὕσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἔστιν.

οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ 13 ῥατῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔξελθὼν ὁ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. 41 ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἴδού πλεῖον Ἰωνᾶ ὥδε. 42 βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἥλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἴδού πλεῖον Σολομῶνος ὥδε. 43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἔξελθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπταυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει. 44 τότε λέγει· Ἐίς τὸν οἴκον μου ἐπιστρέψω ὅθεν ἔξηλθον· καὶ ἐλθὼν ἐνύρισκει· σχολάζοντασεσαρωμένον

επεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου δὲ ρίζαν ἐν ἔαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν, καρπόν, δὲ μὲν ἑκατὸν δὲ ἐξήκοντα δὲ γενομένης δὲ θλίψεως ἡ διωγμοῦ διὰ δὲ τριάκοντα. 9 ὁ ἔχων ὥταάκουέτω. 10 τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζεται. 22 ὁ δὲ Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν αὐτῷ· εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς; 11 τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἀυτοῖς Ὅτι ὑμῖν αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. (αἱδην g165) 23 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν 12 ὅστις γάρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ καὶ συνιείς ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 13 διὰ τοῦτο ἐν μὲν ἑκατὸν δὲ ἐξήκοντα δὲ τριάκοντα. παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, δτι βλέποντες οὐ 24 Ἀλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς βλέπουσιν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν οὐδὲ συνίουσιν· 14 καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἀνθρώπῳ ἀπείραντικαλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἡ προφητείᾳ Ἡσαΐου ἡ λέγουσα· Ἄκοῃ ἀγρῷ αὐτοῦ. 25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες ἀνθρώπους ἥλθεν αὐτοῦ ὁ ἔχθρὸς καὶ βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε. 15 ἐπαχύνθη ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς καὶ ἀπῆλθεν. 26 ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ ὡσὶν βαρέως ἥκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσιν τοῖς καὶ τὰ ζιζάνια. 27 προσελθόντες δὲ οἱ ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὡσὶν ἀκούσωσιν καὶ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ· τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἐσπειρασέν τῷ ιάσομαι αὐτούς. 16 ὑμῶν δὲ μακάριοι σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; 28 ὁ οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν, καὶ τὰ ὥτα δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἀνθρωπος τοῦτο ὑμῶν ὅτι ἀκούοντιν 17 ἀμήν γὰρ λέγω ἐποίησεν. οἱ δὲ δοῦλοι αὐτῷ λέγουσιν· ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεναὐτά; ἐπεθύμησαν ἴδειν ἢ βλέπετε καὶ οὐκ εἴδαν, 29 ὁ δὲ φησιν Οὕ, μήποτε συλλέγοντες καὶ ἀκοῦσαι ἢ ἀκούετε καὶ οὐκ ἥκουσαν. τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν 18 Ὕμεις οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σίτου· 30 ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα ἀπείραντος 19 παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον ἀμέχριτοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται δὲ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πονηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ πρώτων τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς καρδίᾳ αὐτοῦ οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὄδον δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν σπαρεῖς. 20 ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς μου. 31 Ἀλλην παραβολὴν παρέθηκεν μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν, 21 οὐκ ἔχει αὐτοῖς λέγων· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία

τῶν οὐρανῶν κόκκω σινάπεως, ὃν λαβὼν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **43** **32** ὁ μικρότερον μέν ἔστιν πάντων τῶν Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ μετῶν τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων λαχάνων ἔστιν καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ὡῶταάκουέτω. **44** Ὅμοιά ἔστιν ἡ βασιλεία ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **33** ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ Ἀλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὅμοια ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν πάντα ὄσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψενεὶς ἀλεύρου σάτα ἐκεῖνον. **45** Πάλιν ὁμοία ἔστιν ἡ βασιλεία τρία ἔως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. **34** Ταῦτα πάντα τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ μόνῳ ζητοῦντι ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς καλοὺς μαργαρίτας; **46** ἐνρών δὲ ἔνα ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς ὁύδεν ἐλάλει πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθών πέπρακεν αὐτοῖς. **35** ὅπως πληρωθῇ τὸ ρήθεν πάντα ὄσα εἶχεν καὶ ἡγόρασεν αὐτόν. **47** Διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος Ἀνοίξω ἐν Πάλιν ὁμοία ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι σαγήνη βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς **36** Τότε ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· **48** ἦν δὲ ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἥλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη λέγοντες· Διασάφησον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. **49** Οὕτως ἔσται τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. **37** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος ἔξελεύσονται ἐπίπεν Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἔστιν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ὁ νίδος τοῦ ἀνθρώπου· **38** ὁ δὲ ἀγρός ἐκ μέσου τῶν δικαίων (**αἱōn g165**) **50** καὶ ἔστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ οὗτοι εἰσιν οἱ νίοι τῆς βασιλείας· τὰ δὲ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς ζιζανία εἰσιν οἱ νίοι τοῦ πονηροῦ, **39** ὁ δὲ τῶν ὀδόντων. **51** Συνήκατε ταῦτα πάντα; ἔχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἔστιν ὁ διάβολος· λέγουσιν αὐτῷ· Ναί **52** ὁ δὲ εἰπεν αὐτοῖς· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ ἀιῶνος ἔστιν, Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν. (**αἱōn g165**) τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὁμοιός ἔστιν **40** ὕσπερ οὗν συλλέγεται τὰ ζιζανία καὶ ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ πυρὶ· καί εται οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καὶ παλαιά. τοῦ τοῦ ἀιῶνος (**αἱōn g165**) **41** ἀποστελεῖ ὁ **53** καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς νίδος τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. **54** καὶ καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐλθών εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε τὴν ἀνομίαν, **42** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· Πόθεν

τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; 55 καὶ ἦνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. 12 καὶ οὐχιοῦτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος νιός; ὁύχ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ καὶ οἱ πτῶμακαὶ ἔθαψαν ἀυτόν καὶ ἐλθόντες ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴφοὶ ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. 13 Ἀκούσας δὲ ὁ Σίμων καὶ Ἰούδας; 56 καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν; πόθεν οὖν ἔρημον τόπον κατ’ ἴδιαν· καὶ ἀκούσαντες τούτῳ ταῦτα πάντα; 57 καὶ ἐσκανδαλίζοντο οἱ ὄχλοι ἡκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἐστιν τῶν πόλεων. 14 καὶ ἐξελθὼνεῖδεν πολὺν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδικαὶ ἐν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτοῖς καὶ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 58 καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. 15 δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ

14 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης μαθηταὶ λέγοντες· Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος

ὅ τετραάρχης τὴν ἀκοήν Ἰησοῦ, 2 καὶ ἡ ὥρα ἥδη παρῆλθεν ἀπόλυσον τοὺς καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἡγέρθη ἀπὸ ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. 16 ὁ δὲ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. 3 Ὁ γάρ Ἡρώδης ἀπελθεῖν δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. 17 οἱ δὲ κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν ἀυτὸνκαὶ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὕδε εἰ μὴ πέντε ἐν φυλακῇ ἀπέθετο διὰ Ἡρωδιάδα τὴν ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. 18 ὁ δὲ εἶπεν· Φέρετέ γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, μοι ὕδε αὐτούς. 19 καὶ κελεύσας τοὺς 4 ἔλεγεν γάρ ‘αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρτου, λαβὼν ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν. 5 καὶ θέλων τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. 6 γενεσίοις καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς δὲ γενομένοις τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. 20 θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, ἤρεσεν τῷ Ἡρώδῃ, 7 δόθεν μετὰ ὄρκου καὶ ἡραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ὡμοιούγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰναίτησηται. δώδεκα κοφίνους πλήρεις. 21 οἱ δὲ 8 ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐσθίοντες ἥσαν ἄνδρες ὧσεὶ πεντακισχίλιοι αὐτῆς· Δός μοι, φησίν, ὕδε ἐπὶ πίνακι τὴν χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. 22 Καὶ κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. 9 καὶ εὐθέως ἡνάγκασεν τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι ἡνπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὄρκους καὶ εἰς πληροῦντος τὸν ἄπολύση τοὺς ὄχλους. 23 10 καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ἐν τῇ φυλακῇ· 11 καὶ ἤνέχθη ἡ κεφαλὴ δρος κατ’ ἴδιαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. 24 τὸ δὲ πλοῖον

ἡδη ὅταν πολλοὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπεῖχεν, πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ ἡ αὐτῶν δόταν ἄρτον ἐσθίωσιν. 3 ὁ δὲ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. 25 τετάρτη δὲ φυλακῇ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τί καὶ ὑμεῖς τῆς νυκτὸς ἥλθεν πρὸς ἡύτοὺς περιπατῶν παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ ἐπὶ τὴν θάλασσαν. 26 οἱ δὲ μαθηταὶ ἴδοντες τὴν παράδοσιν ὑμῶν; 4 ὁ γὰρ θεὸς εἶπεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καί ἔταράχθησαν λέγοντες ὅτι Φάντασμά ὄντα κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ ἐστιν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. 27 τελευτάτῳ 5 ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὡς ἀνὴρ εἴπη τεύθυνδὲ ἐλάλησεν ἀυτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· τῷ πατρὶ ἡ τῇ μητρί· Δῶρον δὲ ἐξ ἐμοῦ Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. 28 ὡφεληθῆς, 6 ὁ οὐμὴ τιμήσειτὸν πατέρα Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ δὲ Πέτρος εἶπεν· Κύριε, ἡύτοι καὶ ἡκυρώσατε τὸν λόγον τοῦ θεοῦ εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με ἐλθεῖν πρὸς σὲ ἐπὶ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. 7 ὑποκριταί, τὰ ὕδατα· 29 δὲ εἶπεν· Ἐλθέ, καὶ καταβάς καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας ἀπὸ τοῦ πλοιού Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ λέγων· 8 Ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χείλεσίν με τὰ ὕδατα καὶ ἥλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. 30 τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει απ’ βλέψων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, ἐμοῦ· 9 μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. 10 Καὶ λέγων· Κύριε, σῶσόν με. 31 εὐθέως δὲ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς· ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο Ἀκούετε καὶ συνίετε· 11 οὐ τὸ εἰσερχόμενον αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁλιγόπιστε, εἰς εἰς τὸ στόμα κοινοῦ τὸν ἄνθρωπον, τί ἔδιστασας; 32 καὶ ἀναβάντων αὐτῶν ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. 33 τοῦτο κοινοῦ τὸν ἄνθρωπον. 12 Τότε οἱ δὲ ἐν τῷ πλοιῷ προσεκύνησαν αὐτῷ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ· λέγοντες· Ἄληθῶς θεοῦ σὺ δέ εἶ. 34 Καὶ Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν διαπεράσαντες ἥλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; 13 δὲ ἀποκριθεὶς Γεννησαρέτ. 35 καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ εἶπεν· Πᾶσα φυτείᾳ ἦν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν πατήρ μου δὲ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. 14 εἰς δὲ τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ ἀφετε αὐτούς· τυφλοί εἰσιν ὀδηγοὶ τυφλῶν· προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὀδηγῇ, ἀμφότεροι ἔχοντας, 36 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα εἰς βόθυνον πεσοῦνται. 15 Ἀποκριθεὶς δὲ μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου δὲ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο διεσώθησαν.

παραβολὴν ταύτην 16 δὲ εἶπεν· Ἀκμὴν

15 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; 17 οὐνοεῖτε ιεροσολύμων Φαρισαῖοι καὶ ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα γραμματεῖς λέγοντες 2 Διὰ τί οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν

ἐκβάλλεται; 18 τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ

τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἔξερχεται, ὅτι τὸν καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· **31** ὥστε κἀκεῖνα κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. **19** ἐκ τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς γὰρ τῆς καρδίας ἔξερχονται διαλογισμοὶ λαλοῦντας κυλλοὺς ὑγιεῖς καὶ χωλοὺς πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας καὶ ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. **20** ταῦτα ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραὴλ. **32** Ο δὲ Ἰησοῦς ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ δὲ ἀνίπτοις χερὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ εἶπεν· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι τὸν ἄνθρωπον. **21** Καὶ ἔξελθὼν ἐκεῖθεν ἦδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς Τύρου καὶ Σιδῶνος. **22** καὶ ἴδον γυνὴ νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν Χαναναίᾳ ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων τῇ ὁδῷ. **33** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί ἔξελθοῦσα ἔκραζεν λέγουσα· Ἐλέησόν με, Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι κύριε ὑἱὸς Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; **34** καὶ δαιμονίζεται. **23** οὐδὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ ἔχετε; οἱ δὲ εἶπαν· Ἐπτά, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. αὐτοῦ ἡρώτουν ναύτον λέγοντες· Ἀπόλυσον **35** καὶ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν αὐτήν, ὅτι κράζει ὅπισθεν ἡμῶν. **24** οὐδὲ ἐπὶ τὴν γῆν **36** ἔλαβεν τὸν ἑπτά ἄρτους ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς καίτοὺς ἰχθύας καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. καὶ ἔδίσουτοις μαθηταῖσι δὲ μαθηταὶ **25** οὐδὲ ἐλθοῦσα προσεκύνειαντῷ λέγουσα· τοῖς ὄχλοις. **37** καὶ ἔφαγον πάντες καὶ Κύριε, βοήθει μοι. **26** οὐδὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἔχορτάσθησαν, καὶ τὸ περισσεῦον τῶν Οὐκ ἐστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν κλασμάτων ἥραν ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις. τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. **27** οὐδὲ **38** οἱ δὲ ἐσθίοντες ἥσαν τετρακισχίλιοι δὲ εἶπεν· Ναί, κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. **39** ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. **28** πλοῖον, καὶ ἥλθεν εἰς τὰ ὅρια Ἰαγαδάν τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις, καὶ ἵάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. **29** Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἥλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὅρος ἐκάθητο ἐκεῖ. **30** καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν κωφούς, τυφλούς, χωλούς, κυλλούς, καὶ ἐτέρους πολλούς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας

16 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς. **2** οὐδὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁφίας γενομένης λέγετε· Εύδια, πυρράζει γὰρ οὐρανός· **3** καὶ πρωῒ· Σήμερον χειμών, πυρράζει γὰρ στυγνάζων οὐρανός· **4** τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε· **5** Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς

σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθῆσεται μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἃδου οὐ αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ καὶ καταλιπών κατισχύσουσιν αὐτῆς (*Hadēs g86*) 19 δώσωσοι αὐτοὺς ἀπῆλθεν. 5 Καὶ ἐλθόντες οἱ τὰς ἑκατέστης βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἡμαθηταὶ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους καὶ ὁ ἐὰνδήσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον λαβεῖν. 6 οὐ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὁ ἐὰνλύσης ἐπὶ τῆς Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 20 Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 7 οἱ δὲ τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς μηδενὶ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν χριστός. 21 Ἀρτους οὐκ ἐλάβομεν. 8 γνοὺς δὲ οὐ Απὸ τότε ἥρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν Ἰησοῦς εἶπεν Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε 9 Ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν οὕπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ κοφίνους ἐλάβετε; 10 οὐδὲ τοὺς ἐπτὰ ἡμέρα ἐγερθῆναι. 22 καὶ προσλαβόμενος ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας αὐτὸν ὁ Πέτρος ἥρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ σπυρίδας ἐλάβετε; 11 πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι λέγων Ἰλεώς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι οὐ περὶ ἄρτωνεῖπον ὑμῖν; προσέχετε τοῦτο. 23 οὐ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Ὅπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· σκάνδαλον εἰ Σαδδουκαίων. 12 τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ ἐμοῦ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων τῶν ἀνθρώπων. 24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου Σαδδουκαίων. 13 Ἐλθὼν δὲ οὐ Ἰησοῦς εἰς τὰ ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἥρωτα τοὺς τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Τίναλέγουσιν οἱ 25 ὃς γάρ ἐὰνθέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀνθρώποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; 14 ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἀν ἀπολέσῃ τὴν οἱ δὲ εἶπαν· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν. ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἔτεροι δὲ Ἱερεμίαν ἢ ἔνα 26 τι γάρ ὡφεληθήσεται ἀνθρωπος ἐὰν τὸν τῶν προφητῶν. 15 λέγει αὐτοῖς· Ὅμεῖς κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; 16 ἀποκριθεὶς ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἀνθρωπος ἀντάλλαγμα δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν· Σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 27 μέλλει γάρ οὐ υἱὸς τοῦ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. 17 ἀποκριθεὶς ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σάρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀποδώσει ἐκάστω κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατήρ μου οὖν τοῖς 28 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτιεσίν τινες τῶν ὥδε οὐρανοῖς· 18 καγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ ἔστωτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω

ἔως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ὕπ' αὐτῶν. 13 τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι

17 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἔξ παραλαμβάνει ὁ περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ 14 Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτῷ ἀνθρωπὸς γονυπετῶν αὐτὸν 15 καὶ αὐτοὺς εἰς ὅρος ὑψηλὸν κατ' ᾧδιαν. 2 λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει πολλάκις ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, γάρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὰ δὲ ἴματια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ τὸ ὄντων. 16 καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς φῶς. 3 καὶ ἴδού ὡφθη ἀποτοῖς Μωϋσῆς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν αὐτὸν καὶ Ἡλίας 'συλλαλοῦντες μετ' αὐτοῦ'. 4 Θεραπεῦσαι. 17 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ· εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἀπιστος καὶ διεστραμμένη, Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὅδε εἶναι· εἰ ἔως πότε 'μεθ' ὑμῶν ἔσομαι; ἔως πότε θέλεις, ποιήσω ὅδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὅδε. 18 καὶ Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἡλίᾳ μίαν. 5 ἔτι καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν αὐτοῦ λαλοῦντος ἴδού νεφέλη φωτεινὴ ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἴδού φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὑδόκησα· ἀκούετε αὐτοῦ. 6 καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἐπεσαν ἐκβαλεῖν αὐτόν; 20 ὁ δὲ ἐλέγει αὐτοῖς· Διὰ τί τὴν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν ὅλιγο πιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γάρ λέγω ὑμῖν, σφόδρα. 7 καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν· Ἐγέρθητε καὶ μὴ ἐρεῖτε τῷ ὅρει τούτῳ· 'Μετάβα ἐνθεν ἐκεῖ, φοβεῖσθε. 8 ἐπάραντες δὲ τοὺς ὄφθαλμοὺς καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει αὐτῶν οὐδένα εἴδον εἰ μὴ 'αὐτὸν' Ἰησοῦν ὕμιν 22· 'Συνστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ μόνον. 9 Καὶ καταβαίνοντων αὐτῶν ἐκ τοῦ Γαλιλαίας εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὅρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων. δὲ οὐδὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὄραμα ἔως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἐγερθῆ 10 καὶ αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ γιανίτες λέγοντες· Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; 11 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. 24· Ἐλθόντων ἐλθεῖν πρῶτον; 12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλίας ἥδη δὲ αὐτῶν εἰς Καφαρναούμ προσῆλθον οἱ πάντα· 12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλίας ἥδη δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν ἀλλὰ εἰπαν· 'Ο διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; 25 λέγει Ναί. καὶ ἐλθόντας τὴν οἰκίαν προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἡθέλησαν· οὕτως

τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν τῶν σιῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων; **26** εἰπόντος δέ· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων, ἔφη ἢ δύο ὄφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (*Geenna g1067*) **10** νιοί. **27** ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν πορευθεὶς· εἰς τάχαλασσαν βάλε ἄγκιστρον τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον, καὶ αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα· πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἐκεῖνον λαβὼν δός αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ **12** τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τινι ἀνθρώπῳ σοῦ.

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστίν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; **2** καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον ἐστησεν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν **3** καὶ εἶπεν· Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ώς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **4** ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ώς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. **5** καὶ ὅς ἐὰν δέξηται ἐν παιδίον τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. **6** Ὡς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστεύοντων εἰς ἔμε, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς· εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. **7** οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ εἰλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ· οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. **8** Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον ταῦτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν· κυλλὸν ἢ χωλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. (*aiōnios g166*) **9** καὶ εἰ ὁ ὄφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε

οὐχὶ ἀφήσειτά ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὅρη· καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανῶμενον; **13** καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. **14** οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα· ἔμπροσθεντοῦ πατρὸς· ὑμῶντοῦ ἐν οὐρανοῖς ἕνα ἀπόληται ἐντῶν μικρῶν τούτων. **15** Εάν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἐλεγχὸν αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· **16** ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἔνα ἢ δύο, ἕνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῆ πᾶν ῥῆμα· **17** ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὕσπερ ὁ ἔθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. **18** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δέσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα· ἐνούρανῷ καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα· ἐνούρανῷ. **19** Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **20** οὐ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν

μέσω αὐτῶν. 21 Τότε προσελθών ἀυτῷ ὁ 34 καὶ ὥργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν Πέτρος εἶπεν· Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσει εἰς αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἔως οὗ ἀποδῷ ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφῆσαι αὐτῷ; ἔως πᾶν τὸ ὄφειλόμενον 35 Οὕτως καὶ ὁ ἐπτάκις; 22 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω πατήρ μου ὃ ὡράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐὰν μὴ σοι ἔως ἐπτάκις ἀλλὰ ἔως ἐβδομηκοντάκις ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐπτά. 23 Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία καρδιῶν ὑμῶν

τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἡθέλησεν συνάραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ 24 ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη ἀυτῷ εἷς ὄφειλέτης μυρίων ταλάντων. 25 μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος πραθῆναι καὶ τὴν γυναικακαὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἔχεικαὶ ἀποδοθῆναι. 26 πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· Ὄμακροθύμησον ἐπ' ἐμοί καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. 27 σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. 28 ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἔνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὥφειλεν αὐτῷ ἐκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων· Ὅποδοςεὶ τι ὄφειλεις. 29 πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος ἀυτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· Όμακροθύμησον ἐπ' ἐμοί καὶ ἀποδώσω σοι. 30 ὁ δὲ οὐκ ἦθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἔως ὅτι ὁ ὄφειλός τὸ ὄφειλόμενον. 31 ἴδόντες οὖνοι σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἐαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. 32 τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὄφειλήν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· 33 οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς κάγῳ σὲ ἡλέησα;

19 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἥλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ιουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 2 καὶ ἡ κολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. 3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες· Εἴ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ πολλοῦσαι τὴν γυναικαν αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; 4 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ κτίσας ἡμᾶς ἀρχῆς ἀρσενὸς καὶ θῆλυς ἐποίησεν αὐτοὺς 5 καὶ εἶπεν· Ἐνεκατούτου καταλείψει ἀνθρωπός τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ κολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν; 6 ὕστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἀνθρώπος μὴ χωριζέτω. 7 λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν Μωϋσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν; 8 λέγει αὐτοῖς ὅτι Μωϋσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναικας ὑμῶν, ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως. 9 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ἀν ἀπολύσῃ τὴν γυναικαν αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἀλλην μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται. 10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Εἴ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμήσαι. 11 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον ἀλλ'

οῖς δέδοται. 12 εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες 'εὶς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 25 ἀκούσαντες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως, καὶ δὲ οἱ 'μαθηταὶ ἔξεπλήσσοντο σφόδρα εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; 26 τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ εὐνούχισαν ἔαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω. 13 Θεῷ πάντα δυνατά. 27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Τότε 'προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία ἵνα τὰς Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ πάντα καὶ ἡκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. 14 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἡμῖν; 28 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν εἶπεν· Ἀφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές ἔλθεῖν πρός με, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 15 καὶ ἐπιθεὶς τὰς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν. 16 Καὶ ἵδού 'καθήσεσθεκαὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους εἰς προσελθών 'αὐτῷ εἶπεν· 'Διδάσκαλε κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ὁ σχῶζων αἰώνιον; 29 καὶ πᾶς ὁ στις ἀφῆκεν 'οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς (αιῶνιος g166) 17 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με ἐρωτᾷς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναικα περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; εἰς ἔστιν ὁ ἀγαθός· εἰ δὲ ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός θέλεις 'εὶς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, τίρησον τὰς μου, ἐκατονταπλασίοναλήμψεται καὶ ζωὴν ἐντολάς. 18 λέγει αὐτῷ· Ποίας; οἱ δὲ Ἰησοῦς αἰώνιον κληρονομήσει. (αιῶνιος g166) 30 εἶπεν Τὸ Οὐ φονεύσεις, Οὐ μοιχεύσεις, Οὐ πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ κλέψεις, Οὐ ψευδομαρτυρήσεις, 19 Τίμα ἔσχατοι πρῶτοι.

τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ Ἀγαπήσεις 20 Ὁμοία γάρ ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 20 λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφύλαξα τί ἔτι ὑστερῶ; 21 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ ὁδοπτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν τούρανοῖς καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. 22 ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. 23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι τὸ πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· 24 πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυπίματος ῥάφιδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον τὸν πλαίνεξελθών περὶ ἔκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. 6 περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἔξελθών εῦρεν ἄλλους ἔστωτας καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὅδε ἔστηκατε ὅλην

τὴν ἡμέραν ἀργοί; 7 λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Τί θέλεις; λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο σιοί μου εἰς ἐκ· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα 8 δεξιῶν σουκαὶ εἰς ἔξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ ὁψίᾳς δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ βασιλείᾳ σου. 22 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον εἶπεν· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος· ἀντοῖτὸν μισθὸν τὸ ποτήριον δὲ ἐγὼ μέλλω· πίνειν λέγουσιν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἔως τῶν αὐτῷ· Δυνάμεθα. 23 Γέγειαύτοῖς· Τὸ μὲν πρώτων. 9 'καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ποτήριόν μου πίεσθε τὸ δὲ καθίσαι ἐκ ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. δεξιῶν μου καὶ ἔξ εὐωνύμωνούκ ἔστιν 10 'καὶ ἐλθόντες οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι ἐμὸνδοῦναι, ἀλλ' οἵς ήτοίμασται ὑπὸ τοῦ πλεῖον λήμψονται· καὶ ἔλαβον τὸ ἀνὰ πατρός μου. 24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα δηνάριον καὶ αὐτοί. 11 Λαβόντες δὲ ἡγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. 25 ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου 12 ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἠλέγοντες Οὗτοι οἱ ἐσχατοί μίαν ὥραν εἶπεν· Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν ἐποίησαν, καὶ ἴσους 'αὐτούς ήμιν ἐποίησας κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. 26 οὐχ οὕτως καύσωνα. 13 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐνὶ αὐτῶν ἔσταιεν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἀνθέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας εἶπεν· Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου γενέσθαι ἔσται ὑμῶν διάκονος, 27 καὶ ὃς συνεφώνησάς μοι; 14 ἄφον τὸ σὸν καὶ ἀνθέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔσταιέν μων ὑπαγεθέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς δοῦλος· 28 ὕσπερ δὲ σιδῶς τοῦ ἀνθρώπου καὶ σοί· 15 οὐκέξεστίν μοι ὁ θέλω ποιῆσαι οὐκ ἥλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς; Ἡρόδοτος διακονεῖται τὸν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; 16 οὕτως ἔσονται πολλῶν. 29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ οἱ ἐσχατοιπρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἐσχατοί. 17 Ἱεριχώ ἡκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς. 'Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα 30 καὶ ἵδον δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ παρέλαβεν τοὺς δώδεκα 'μαθητὰςκατ' τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἰδίαν, 'καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς· 18 Ἰδού ἔκραξαν λέγοντες· 'Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς', ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ σιδῶς τοῦ σιδῶς Δαυίδ. 31 ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν ἀνθρώπου παραδοθῆσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν οἱ δὲ μεῖζον καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν ἔκραξανλέγοντες· 'Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς', θανάτῳ, 19 καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς σιδῶσι Δαυίδ. 32 καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ αὐτοὺς καὶ εἶπεν· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆσεται 33 λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν 20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν οἱ δοφθαλμοὶ ἡμῶν. 34 σπλαγχνισθεὶς δὲ σιδῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν σιδῶν αὐτῆς ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὁμμάτωναὐτῶν, προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. 21

καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν καὶ ἡκολούθησαν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς αὐτῷ.

περιστεράς, 13 καὶ λέγει αὐτοῖς Γέγραπται

21 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται, ἥλθον εἰς Βηθφαγὴ τὸ ὄρος ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον ληστῶν. τῶν Ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο 14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ μαθητὰς 2 λέγων αὐτοῖς Πορεύεσθε εἰς ἐν τῷ ἵερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. 15 τὴν κώμην τὴν κατέναντι μῶν, καὶ ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὴν κώμην τὴν κατέναντι μῶν, καὶ τὰ θαυμάσια ἀποίησεν καὶ τοὺς παῖδας πῶλον μετ' αὐτῆς λύσαντες ἁγάγετέ μοι. 16 τοὺς κράζοντας ἐν τῷ ἵερῷ καὶ λέγοντας Οσαννὰ τῷ νιῷ Δαυίδ, ἥγανάκτησαν 17 Ὁ κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει. ἐνθύνεδε καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ἀποστελεῖαντούς. 18 Τοῦτο δὲ ἀποστελεῖαντούς. 19 Τοῦτο δὲ ἀπεγέγονεν δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Ναί. οὐδέποτε ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥῆθεν διὰ τοῦ προφήτου ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος νηπίων καὶ λέγοντος· 20 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδού θηλαζόντων κατηρτίσω αἷνον; 21 καὶ δὲ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι πραῦς καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἔξηλθεν ἔξω τῆς πόλεως ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὅδῳ πῶλον υἱὸν εἰς Βηθανίαν, καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ. 22 Πρωῆδὲ ὑποζυγίου. 23 πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς 24 ἐπανάγωνται τὴν πόλιν ἐπείνασεν. 25 καὶ ἦλθον συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἥλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὑρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· Ἐπανάγωνται τὴν πόλιν ἐπείνασεν. 26 Μηκέτι ἔξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. (αἱδη g165) 27 καὶ δέ ὅχλοι εἰς την πόλιν ἐπείνασεν. 28 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἔξηράνθη ἡ συκῆ; 29 οἱ δὲ ὅχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν καὶ οἱ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ τῷ νιῷ Δαυίδ· Εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ὄνοματι κυρίου· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ψίστοις. 30 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ποιήσετε, ἀλλὰ καν τῷ ὅρει τούτῳ εἶπητε· Ἀρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστιν γενήσεται· 31 Καὶ πάντα ὅσα ἀναίτησητε ἐν οὗτος; 32 οἱ δὲ ὅχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήμψεσθε. 33 Καὶ ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον Γαλιλαίας. 34 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἔξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἵερῷ καὶ τὰς ἔξουσία ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν τὴν ἔξουσίαν ταύτην; 35 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ

'Ιησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγὼ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς λόγον ἔνα, ὃν ἐὰν εἴπητε μοι κάγὼ ὑμῖν ἐρῶ τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· **25** τὸ βάπτισμα αὐτοῦ. **35** καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο ἐνέαυτοῖς ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. **36** πάλιν λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν ἐρεῖ ἡμῖν· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. αὐτῷ; **26** ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων, **37** ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς φοβούμεθα τὸν ὄχλον, πάντες γάρ 'ώς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Ἐντραπήσονται προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην. **27** καὶ τὸν υἱὸν μου. **38** οἱ δὲ γεωργοὶ ιδόντες ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν· Οὐκ οἴδαμεν. τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. **28** Τί καὶ σχῶμεντὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· **39** δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔξέβαλον ἔξω τοῦ προσελθόντῷ πρώτῳ εἶπεν· Τέκνον, ὑπαγε ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. **40** ὅταν σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι **29** ὁ οὖν ἔλθη ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐ θέλω ὕστερον δὲ ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; **41** λέγουσιν μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν. **30** προσελθὼν δὲ αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, τῷ ἀδευτέρῳ φεύγειν ὡσαύτως ὃ δὲ ἀποκριθεὶς καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις εἶπεν· Ἔγώ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθεν. γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς **31** τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. **42** Λέγει τοῦ πατρός; λέγουσιν· Ο πρῶτος λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ ταῖς γραφαῖς· Λίθον δὲ ἀπεδοκίμασαν οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. **32** ἥλθεν γάρ γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν; **43** καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ιδόντες· οὐδὲμετεμελήθητε ὕστερον τοῦ ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. **44** πιστεῦσαι αὐτῷ. **33** Ἀλλην παραβολὴν· Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον ἀκούσατε. Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτόν. **45** Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· **46** καὶ ζητοῦντες αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. **34** αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, 'ἐπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰσιν κλητοὶ ὄλιγοι δὲ ἐκλεκτοί. **15** Τότε εἶπεν ἐν παραβολαῖς αὐτῷς λέγων· πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον **2** Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἔλαφον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, δόστις ἐποίησεν γάμους **16** καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς τῷ νιῷ αὐτοῦ. **3** καὶ ἀπέστειλεν τοὺς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν ἠλέγοντες δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εῖ καὶ τὴν εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἥθελον ἐλθεῖν. **4** ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γάρ βλέπεις εἰς Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδοὺ τὸ ἄριστόν πρόσωπον ἀνθρώπων. **17** εἰπὸν οὖν ἡμῖν τί μου ἡτοίμακα οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σοι δοκεῖ ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε ἦ οὗ; **18** γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν εἰς τοὺς γάμους. **5** οἱ δὲ ἀμελήσαντες αὐτῶν εἶπεν· Τί με πειράζετε, ὑποκριταῖ; ἀπῆλθον, ὅχμὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, **19** ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Ὅςδε ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. **6** οἱ δὲ οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. **20** καὶ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ή εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. **7** ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιγραφή; **21** λέγουσιν ἡαύτῷ Καίσαρος. ὡργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. **22** πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. **8** τότε λέγει καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός αὐτὸν ἀπῆλθαν. **23** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἥσαν ἄξιοι· **9** προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, ἠλέγοντες μὴ πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν **24** καὶ δσους ἐάνενέρητε καλέσατε εἰς τοὺς λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωϋσῆς εἶπεν· Ἐάν γάμους, **10** καὶ ἔξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὁνεῦρον, δ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **25** δ ἡγάμος ἀνακειμένων. **11** εἰσελθών δὲ ὁ ἥσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἐπτὰ ἀδελφοῖ· καὶ δ ἡ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους πρῶτος ἡγίμαστελεύτησεν, καὶ μὴ ἔχων εἶδεν ἐκεῖ ἀνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἔνδυμα γάμου· **12** καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἀδελφῷ αὐτοῦ· **26** ὁδοίως καὶ δεύτερος πῶς εἰσῆλθες ὥδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; καὶ δ ὁ τρίτος, ἔως τῶν ἐπτά· **27** ὕστερον δὲ ἐφιμώθη. **13** τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν δὲ πάντων ἀπέθανεν ἡγυνή· **28** ἐν τοῖς διακόνοις Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ ἀναστάσει οὖν τίνος τῶν ἐπτὰ ἔσται γυνή; χειρας ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ πάντες γάρ ἔσχον αὐτήν. **29** Ἀποκριθεὶς ἔξωτερον ἐκεῖ ἔσται δ κλαυθμὸς καὶ δ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε μὴ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. **14** πολλοὶ γάρ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν

τοῦ θεοῦ· 30 ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὕτε Ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γαμοῦσιν οὕτε γαμίζονται ἀλλ' ὡς ἄγγελοι γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. 3 πάντα οὖν ἥθεοῦν τῷ ωρανῷ εἰσιν· 31 περὶ δὲ τῆς ὅσα ἐὰνεπιώσιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε, ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε, λέγουσιν ἥθεν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος· 32 Ἔγώ γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. 4 δεσμεύουσιν εἰμι δὲ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ δὲ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ δὲ φορτία βαρέακαὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς δὲ θεός Ἱακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ θεός νεκρῶν ὄμοις τῶν ἀνθρώπων, αὐτοὶ δὲ τῷ ἀλλὰ ζώντων. 33 καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινησαὶ ἔξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. 34 Οἱ αὐτά. 5 πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις τοὺς Σαδδουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ τὸ πλατύνουσι γάρτα φυλακτήρια αὐτῶν αὐτό. 35 καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἔξι αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ ἕκαστα 6 φιλοῦσι νομικὸς πειράζων αὐτόν 36 Διδάσκαλε, δὲτὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ ποίᾳ ἐντολῇ μεγάλῃ ἐν τῷ νόμῳ; 37 δὲ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς δὲέφη αὐτῷ Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν 7 καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς σου ἐν δλῃ τῇκαρδίᾳ σου καὶ ἐν δλῃ καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· Ῥαββί τῇψυχῇ σου καὶ ἐν δλῃ τῇ διανοίᾳ σου· 38 8 ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε· Ῥαββί, εἷς γάρ αὗτη ἔστιν ἡ μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή. ἔστιν ὑμῶν δὲ διδάσκαλος πάντες δὲ ὑμεῖς 39 Δευτέρα δὲόμοιά αὐτῇ Ἀγαπήσεις τὸν ἀδελφοί ἔστε· 9 καὶ πατέρα μὴ καλέσητε πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 40 ἐν ταύταις ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, εἷς γάρ ἔστιν ὑμῶν ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς δλος ὁ νόμος κρέμαται δὲ πατήρ ὁ ὤρανιος 10 μηδὲ κληθῆτε καὶ οἱ προφῆται. 41 Συνηγμένων δὲ τῶν καθηγηταί, ὅτι καθηγητὴς ὑμῶν ἔστιν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς εἷς δὲ χριστός· 11 δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται 42 λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ; ὑμῶν διάκονος. 12 δοτις δὲ ὑψώσει ἐαυτὸν τίνος υἱός ἔστιν; λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυὶδ. ταπεινωθήσεται, καὶ δοτις ταπεινώσει 43 λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν πνεύματι ἐαυτὸν ὑψωθήσεται· 13 Οὐαὶ δὲύμιν, καλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων· 44 Ἔπενκύριος γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποκάτωτῶν ποδῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ σου; 45 εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστιν; 46 καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐίσελθειν 15 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέν Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτήσαι θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἐναὐτὸν οὐκέτι προσήλυτον, καὶ δταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

23 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 2 λέγων·

(Geenna g1067) 16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

λέγοντες· "Ος ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν δίκαιοι, ἔσωθεν δέ ἐστε μεστοὶ ὑποκρίσεως ἐστιν, δς δ' ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ καὶ ἀνομίας. 29 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς ναοῦ ὁφείλει. 17 μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἴκοδομεῖτε γὰρ μεῖζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς ἡ ὁ ναὸς ὁ τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε ἄγιασας τὸν χρυσόν; 18 καὶ· "Ος ἄνομόσῃ τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, 30 καὶ λέγετε ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν, δς δ' Εἰ ἥμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ ἡμῶν, οὐκ ἀν ἥμεθα αὐτῶν κοινωνοὶ ὁφείλει. 19 τυφλοὶ τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν 31 ὥστε ἡ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἄγιαζον τὸ δῶρον; 20 μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε τῶν ὃ οὗν ὄμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὄμνύει φονευσάντων τοὺς προφήτας. 32 καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. 21 καὶ ὁ ὄμόσας ἐν τῷ ναῷ ὄμνύει ἐν 33 ὅφεις γεννήματα ἔχιδνῶν, πῶς φύγητε αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντιαυτόν· 22 ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; (Geenna καὶ ὁ ὄμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὄμνύει ἐν g1067) 34 διὰ τοῦτο ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ πρός ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ ἐπάνω αὐτοῦ. 23 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ γραμματεῖς· ἥξαυτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ σταυρώσετε, καὶ ἔξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· 35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ' τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἕταῦτα ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφίεναι 24 ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ ὀδηγοὶ τυφλοί, γίδιϋλίζοντες τὸν κώνωπα δικαίου ἔως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες. 25 Οὐαὶ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. 36 ἀμὴν ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου λέγω ὑμῖν, Ἡξειταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν γενεὰν ταύτην. 37 Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ, ἔξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας 26 Φαρισαῖε ἡ ἀποκτείνουσατοὺς προφήτας καὶ τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς ποτηρίου· καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται αὐτήν— ποσάκις ἡθέλησα ἐπισυναγαγεῖν καὶ τὸ ἔκτὸς ἀυτοῦκαθαρόν. 27 Οὐαὶ τὰ τέκνα σου, δὸν τρόπον ὅρνις ἐπισυνάγει ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, τὰ νοσσία ἀυτῆςύπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ὅτι παρομοιάζετεάφοις κεκονιαμένοις, ἡθελήσατε; 38 ἴδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι ὑμῶν ἔρημος 39 λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μή με ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ ἵδητε ἀπ' ἀρτὶ ἔως ἀν εἴπητε· Εὐλογημένος πάσης ἀκαθαρσίας· 28 οὕτως καὶ ὑμεῖς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις

24 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρήθὲν διὰ ἐπορεύετο, καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὸς ἐν τόπῳ ἀγίῳ, αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ὁ ἀναγινώσκων νοείτω, **16** τότε οἱ ἐν ἱεροῦ **2** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Οὐ τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ δόρη, **17** βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ ταβάτω ἄραι οὐ μὴ ἀφεθῇ ὅδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, **18** καὶ ὁ ἐν τῷ καταλυθήσεται. **3** Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω δύσω ἄραι τὸ τοῦ Ὀρους τῶν Ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ ἴματιον αὐτοῦ. **19** οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ οἱ μαθηταὶ κατ’ ιδίαν λέγοντες· Εἴπὸν ἡμῖν ἔχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς ταῖς ἡμέραις. **20** προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ σῆς παρουσίας ταῦτα συντελείας τοῦ αἰῶνος, γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ (*αιῶν* **g165**) **4** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν σαββάτῳ. **21** ἔσται γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· **5** οὕτως οὐ γέγονεν ἀπ’ ἀρχῆς κόσμου ἔως πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί τοῦ νῦν οὐδέ οὐ μὴ γένηται. **22** καὶ εἰ μὴ μου λέγοντες· Ἔγώ εἰμι ὁ χριστός, καὶ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἀν πολλοὺς πλανήσουσιν. **6** μελλήσετε δὲ ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. **23** τότε ὄρατε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ’ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ ὅδε ὁ χριστός, οὕπω ἔστιν τὸ τέλος. **7** ἐγερθήσεται γὰρ ἦ· Ὡδε, μὴ πιστεύσητε· **24** ἐγερθήσονται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ καὶ ἔσονται γλιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε **8** πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴν ὡδίνων. **9** τὸ πλανῆσαιεὶ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν καὶ **25** ιδοὺ προείρηκα ὑμῖν. **26** ἐὰν οὖν εἴπωσιν ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑμῖν· Ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔστιν, μὴ ἐξελθητε· ὑπὸ πάντων τῶν ἔθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. Ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· **10** καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ **27** ὕσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἔως δυσμῶν, οὗτως ἀλλήλους· **11** καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἔσται οἱ παρουσία τοῦ νιοῦ τοῦ ἀνθρώπου· **28** ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλούς· ὅπου ἐάν ἦ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται **12** καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν οἱ ἀετοί. **29** Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. **13** ὁ δὲ ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. **14** καὶ η σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς βασιλείας ἐν δλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε **30** καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ ἥξει τὸ τέλος. **15** Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ νιοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ πλανῶν, καὶ

τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἀν εἰασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν καὶ δύψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. **44** διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ἔτοιμοι, δτὶ ἦ 'οὐ δοκεῖτε ὥρα ὁ υἱὸς τοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς: **31** ἀνθρώπου ἔρχεται. **45** Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος ὃν κατέστησεν ἁσάλπιγγοςμεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν ὁ 'κύριοςἐπὶ τῆς 'οἰκετείαςαὐτοῦ τοῦ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶντεσσάρων 'δοῦναιαύτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; **46** ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἔως τῶν μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ ἄκρων αὐτῶν. **32** Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε κύριος αὐτοῦ εὑρήσει 'οὔτως ποιοῦντας τὴν παραβολήν· ὅταν ἥδη ὁ κλάδος αὐτῆς **47** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. **48** γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος: **33** οὕτως καὶ ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε 'πάντα ταῦτα, γινώσκετε καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει 'μου ὁ κύριος, **49** καὶ ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. **34** ἀμὴν λέγω ἀρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους 'αὐτοῦ, ὑμῖν 'οτιοῦ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὐτῇ ἔως ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ' μετὰ τῶν μεθύσοντων, ἀν πάντα ταῦτα γένηται. **35** ὁ οὐρανὸς καὶ **50** ἥσει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡ γῆ 'παρελεύσεται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ ἡμέρα ἦ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἦ οὐ παρέλθωσιν. **36** Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης γινώσκει, **51** καὶ διχοτομήσει αὐτὸν καὶ τὸ καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· οὐρανῶν 'οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ 'πατὴρμόνος. ἐκεῖ ἐσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν **37** ὕσπερ 'γάραι ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ὁδόντων.

Ἐσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·

38 ὥσγάρ ἥσαν ἐν ταῖς ἡμέραιςταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ 'γαμίζοντες ἄχρι ἦς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, **39** καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἔως ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἥρεν ἄπαντας, οὕτως ἐσται 'καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **40** τότε 'δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, 'εἶςπαραλαμβάνεται καὶ 'εῖςἀφίεται· **41** δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. **42** γρηγορεῖτε οὖν, δτὶ οὐκ οἴδατε ποίᾳ ἡμέρᾳ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. **43** ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἀν-

25 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας 'έαυτῶνξῆλθον εἰς 'ύπάντησιντοῦ νυμφίου. **2** πέντε δὲ 'έξ αὐτῶν ἥσαν 'μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι. **3** αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἔαυτῶν ἔλαιον· **4** αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοιςμετὰ τῶν λαμπάδων 'έαυτῶν **5** χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. **6** μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· 'Ιδοὺ ὁ 'νυμφίος ἔξερχεσθε εἰς ἀπάντησιν 'αὐτοῦ **7** τότε ἡγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας 'έαυτῶν **8** αἱ δὲ μωραὶ

ταῖς φρονίμοις εἶπαν· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ μοι παρέδωκας· ἵδε ἄλλα δύο τάλαντα ἔλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν ἐκέρδησα 23 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὗ, σβέννυνται. 9 ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ δλίγα ἡς πιστός, λέγουσαι· Μήποτε ὅτι μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 24 προσελθὼν πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10 δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν· ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἥλθεν Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἴ̄ ἄνθρωπος, ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· 25 καὶ φοβηθεὶς θύρα. 11 ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε κύριε, γῇ· ἵδε ἔχεις τὸ σόν. 26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄνοιξον ἡμῖν· 12 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὴ δοῦλε Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 καὶ ὀκνηρέ, ἥδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα; οὐδὲ τὴν ὥραν 14· Ωσπερ γάρ ἄνθρωπος 27 ἔδει ‘σε οὖν βαλεῖν· τὰ ἀργύρια μου τοῖς ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ιδίους δούλους τραπεζίταις, καὶ ἐλθῶν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. 28 ἄρατε οὖν ἀπ’ αὐτοῦ 15 καὶ ὡς μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα ὡς δὲ δύο τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα ὡς δὲ ἔν, ἑκάστῳ κατὰ τὴν ιδίαν δύναμιν, τάλαντα· 29 τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ ἀπεδίμησεν. εὐθέως 16 πορευθεὶς καὶ περισσευθήσεται· ‘τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν ἡργάσατο ἐν καὶ δὲ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ. 30 καὶ τὸν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα 17 ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος ὥσαντας τὰ δύο ἐκέρδησεν ἄλλα δύο· τὸ ἔξωτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ 18 δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρυξεν βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ γῆνικαὶ ἔκρυψεντὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ αὐτοῦ. 19 μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ καὶ πάντες γοιαγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· 32 καὶ λόγον μετ' αὐτῶν 20 καὶ προσελθὼν ὁ τὰ συναχθήσονται ἐμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα ἔθνη, καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ’ ἀλλήλων, πέντε τάλαντα λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ μοι παρέδωκας· ἵδε ἄλλα πέντε τάλαντα τῶν ἐρίφων, 33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκέρδησα 21· ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὗ, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ δλίγα ἡς πιστός, 34 τότε ἔρει ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν αὐτοῦ· Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 22 προσελθὼν δὲκαὶ μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὁ τὰ δύο τάλαντα εἶπεν· Κύριε, δύο τάλαντά ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

35 ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἡμην καὶ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. συνηγάγετε με, 36 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ 3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθε με, ἐν πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ φυλακῆ ἡμην καὶ ἥλθατε πρός με. 37 τότε ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, 4 καὶ ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλω Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν· 5 ἔλεγον ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; 38 δέ· Μή ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, γένηται ἐν τῷ λαῷ. 6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; 39 πότε δέ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ σε εἴδομεν ἀσθενοῦντα ἢ ἐν φυλακῇ καὶ λεπροῦ, 7 προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἥλθομεν πρός σε; 40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου καὶ κατέχεεν βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν 8 ιδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἡγανάκτησαν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. 41 τότε λέγοντες· Εἰς τὴν ἀπώλεια αὐτῇ; 9 ἐδύνατο ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' γάρ τοῦτο πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι ἐμοὶ γοίκατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον πτωχοῖς. 10 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικὶ; ἔργον γὰρ ἀγγέλοις αὐτοῦ. (aiōnios g166) 42 ἐπείνασα γὰρ καλὸν ἡργάσατο εἰς ἐμέ· 11 πάντοτε γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησακαὶ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐποτίσατέ με, 43 ξένος ἡμην καὶ οὐ διητηράσαμέν αὐτῆς. 12 βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ συνηγάγετε με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς με, ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. 13 ἀμὴν λέγω ἐπεσκέψασθέ με. 44 τότε ἀποκριθήσονται ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον καὶ αὐτοὶ λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ καὶ δὲ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν αὐτῆς. 14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ σοι; 45 τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἀρχιερεῖς 15 εἶπεν· Τί Θέλετε μοι δοῦναι ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ κάγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν ἐποιήσατε. 46 καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. 16 καὶ ἀπὸ τότε κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. 17 αἰώνιον. (aiōnios g166)

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· 2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο

Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμένσοι φαγεῖν τὸ πάσχα; 18 δὲ εἶπεν· Υπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν

δεῖνα καὶ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· καὶ γὰρ διασκορπισθήσονται πρόβατα τῆς
Ὥκου καὶ τὸν μὲν ἔγγυόν ἐστιν· πρὸς σὲ ποιῶ ποίμνης **32** μετὰ δὲ τὸ ἔγερθηνάι με προάξω
τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. **19** καὶ ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **33** ἀποκριθεὶς
ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες
Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. **20** Ὁψίας σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, γέγῳδέποτε
δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα σκανδαλισθήσομαι. **34** ἔφη αὐτῷ δὲ Ἰησοῦς·
Γιαθητῶν **21** καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ¹
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἔξ ὑμῶν παραδώσει πρὸν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ
με. **22** καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἥρξαντο με. **35** λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἀν δέη με
λέγειν αὐτῷ· εἰς ἔκαστος Μήτι ἐγώ εἰμι, σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι
κύριε; **23** δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας γόμοίωςκαὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν. **36** Τότε
μετ' ἔμοι· τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ οὗτός ἔρχεται μετ' αὐτῶν δὲ Ἰησοῦς εἰς χωρίον
με παραδώσει· **24** δὲ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου λεγόμενον Γεθσημανί, καὶ λέγει τοῖς
ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἔως οὗ ἀπελθῶν
δε τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ νιὸς τοῦ ἐκεī προσεύχωμαι. **37** καὶ παραλαβών
ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου
εἰ οὐκ ἐγεννήθη δὲ ἀνθρωπος ἐκεῖνος. **25** ἥρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. **38** τότε
ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν λέγει· αὐτοῖς Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου
εἶπεν· Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· ἔως θανάτου· μείνατε ὅδε καὶ γρηγορεῖτε
Σὺ εἶπας. **26** Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν μετ' ἔμοι· **39** καὶ προελθώνυμικρὸν ἔπεσεν
δὲ Ἰησοῦς· ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ
καὶ δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπεν· Λάβετε λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστιν,
φάγετε, τοῦτο ἐστιν τὸ σῶμά μου. **27** καὶ παρελθάτω ἀπ' ἔμοι τὸ ποτήριον τοῦτο·
τὸ λαβών ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ.
αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἔξ αὐτοῦ πάντες, **28** **40** καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ
τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμά γε μου· τῆς διαθήκης εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει
τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον εἰς ἄφεσιν τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκὶ σχύσατε μίαν
άμαρτιῶν· **29** λέγω δὲ· τὸν μὴ πίω ὕραν γρηγορήσαι μετ' ἔμοι; **41** γρηγορεῖτε
ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
ἀμπέλου ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸν πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ
πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ δὲ σάρξ ἀσθενῆς. **42** πάλιν ἐκ δευτέρου
τοῦ πατρός μου. **30** καὶ ὑμνήσαντες ἀπελθῶν προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ
ἔξηλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. **31** οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ
Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. **43** καὶ ἐλθῶν
σκανδαλισθήσεθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ πάλιν εὔρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἥσαν
ταύτη, γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, γάρ αὐτῶν οἱ ὄφθαλμοὶ βεβαρημένοι. **44** καὶ

ἀφεὶς αὐτοὺς ἀπάλιν ἀπελθὼν προσηγένετο τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν Ἀπόλιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. τότε οἱ μαθηταὶ **45** τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰςκαὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον. **57** Οἱ δὲ λέγει αὐτοῖς Καθεύδετε τὸλοιπὸν καὶ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς ἀναπαύσθε· ἵδον ἥγγικεν ἡ ὥρα καὶ Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὃπου οἱ γραμματεῖς ὁ ιδίος τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. **58** οἱ δὲ χεῖρας ἀμαρτωλῶν. **46** ἐγείρεσθε ἄγωμεν· Πέτρος ἡκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἔως ἵδον ἥγγικεν ὁ παραδιδούς με. **47** Καὶ τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἵδον Ἰούδας εἷς ἐσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἵδειν τὸ τῶν δώδεκα ἥλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ ὅχλος τέλος. **59** οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀκοίτο συνέδριον πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. Ἰησοῦ ὅπως ἀπὸ τὸν θανατώσωσιν, **60** **48** οἱ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ οὐχ εὗρον πολλῶν προσελθόντων σημεῖον λέγων· Ὅντιν φιλήσω αὐτός ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προσελθόντες ἔστιν κρατήσατε αὐτόν. **49** καὶ εὐθέως δύο· **61** εἶπαν· Οὕτος ἔφη· Δύναμαι προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν· Χαῖρε, ράββε· καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **50** οἱ δὲ Ἰησοῦς ἡμερῶν γοικοδομῆσαι. **62** καὶ ἀναστὰς ὁ εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ὅπαρει. τότε ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; **63** οἱ δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. **51** καὶ Ἰησοῦς ἐσιώπα· ἀκιό ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· ἵδον εῖς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ ἡμῖν εἴπης εἰ σὺ εῖ ὁ χριστὸς ὁ ιδίος τοῦ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν θεοῦ. **64** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· αὐτοῦ τὸ ὡτίον. **52** τότε λέγει αὐτῷ ὁ πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὅψεσθε τὸν ιδίον Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τοῦ ἀνθρώπουν καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς τὸν τόπον αὐτῆς, πάντες γάρ οἱ λαβόντες δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀπολοῦνται **53** ἦ τοῦ οὐρανοῦ. **65** τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν τὰ ίμάτια αὐτοῦ ἀλέγων Ἐβλασφήμησεν· πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν πλείω δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων; **54** πῶς ἡκούσατε τὴν βλασφημίαν **66** τί ὑμῖν οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· Ἔνοχος γενέσθαι; **55** ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ θανάτου ἔστιν. **67** τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ Ἰησοῦς τοῖς ὅχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἔξήλθατε πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν οἱ δὲ ἐράπισαν **68** λέγοντες· Προφήτευσον με; καθ' ἡμέραν· ἐν τῷ ἰερῷ ἐκαθεζόμην ἡμῖν, χριστέ, τίς ἔστιν ὁ παίσας σε; **69** Ὁ διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατε με. **56** δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ

προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς Αἴματος ἔως τῆς Καὶ σὺ ἵσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου σήμερον. 9 τότε ἐπληρώθη τὸ ρῆθὲν διὰ 70 ὁ δὲ ἡρνήσατο ἕξπροσθενπάντων Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· Καὶ λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. 71 ἔξελθόντα ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν ῥδεῖς τὸν πυλῶνα εἰδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ σιῶν λέγει· τοῖςέκει· Ὁὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ἰσραήλ, 10 καὶ ἔδωκαν αὐτῷ εἰς τὸν ἀγρὸν Ναζωραίου· 72 καὶ πάλιν ἡρνήσατο μετὰ τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέν μοι κύριος, ὅρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. 73 μετὰ 11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη ἐπροσθεν τοῦ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἰπον ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν τῷ Πέτρῳ· Ἄληθῶς καὶ σὺ ἔξ αὐτῶν εἶ, καὶ λέγων· Σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; γάρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ· 74 τότε ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη· Σὺ λέγεις. 12 καὶ ἐν τῷ ἥρξατο καταθεματίζειν καὶ ὅμινύειν ὅτι Οὐκ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐύθέως ἀλέκτωρ· καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. 13 ἐφώνησεν· 75 καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ ἀκούεις τοῦ ῥήματος· Ἰησοῦς· ἐιρήκοτος· Πρὶν πόσα σου καταμαρτυροῦσιν; 14 καὶ οὐκ ἀλέκτορα φωνήσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα, ὡστε ἔξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς.

θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15 Κατὰ

27 Πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὡστε θανατῶσαι αὐτόν. 2 καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπίγαγον καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. 3 Τότε ἴδων Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη μεταμεληθεῖς ἐστρεψεντά τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν· καὶ πρεσβυτέροις 4 λέγων· Ἡμαρτὸν παραδοὺς αἷμα ἀθῶν οἱ δὲ εἶπαν· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὁψῆ 5 καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια εἰς τὸν ναὸν ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπελθὼν ἀπίγξατο. 6 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπαν· Οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν· 7 συμβούλιον δὲ λαβόντες ἡγόρασαν ἔξ αὐτῶν τὸν Ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. 8 διὸ ἐκλήθη ὁ

τὸν λεγόμενον χριστόν; γέγονος ινπάντες σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ Σταυρωθήτω. 23 ὁ δὲ ἐφη· Τί γὰρ κακὸν ίμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, 36 καὶ ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. 37 καὶ Σταυρωθήτω. 24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν διτὶ οὐδὲν ὡφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν γίνεται λαβὼν ὄνδρον ἀπενίψατο τὰς χεῖρας Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 38 ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· Ἀθῶσί εἰμι Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί, ἀπὸ τοῦ ἀίματος τούτου ὑμεῖς δψεσθε. εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων. 25 καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν· Τὸ 39 οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 40 ἡμῶν. 26 τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. 27 Τότε οἱ σεαυτόν εἰ νίδιος εἴ τοῦ θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τοῦ σταυροῦ. 41 ὅμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν. 28 καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον· 42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἐκδύσαντες αὐτὸν χλαμύδα κοκκίνην ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· βασιλεὺς Ἰσραήλ περιέθηκαν αὐτῷ, 29 καὶ πλέξαντες ἐστιν, καταβάτων ὑπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τῆς πιστεύσομεν ἐπ' αὐτόν 43 πέποιθεν ἐπὶ τὸν κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ θεόν, ὥστε τὸν γνῶντας τὸν γῆν ἔως ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 31 καὶ ὥρας ἐνάτης, 46 περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν ἀνεβόησεν Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ Ἡλὶ ἡλὶ λεμὰ σαβαχθάνι; τοῦτ' ἐστιν· Θεέ ίμάτια αὐτοῦ καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς μου θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; 47 τὸ σταυρῶσαι. 32 Ἐξερχόμενοι δὲ εῦρον τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὃνόματι Σίμωνα· ἔλεγον διτὶ Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος. 48 καὶ τοῦτον ἡγγάρευσαν ἵνα ἀρῃ τὸν σταυρὸν εὐθέως δραμῶν εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον σπόγγον πλήσας τε δόξους καὶ περιθεὶς λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστιν Ἃρανίου καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. 49 οἱ δὲ λοιποὶ Τόπος λεγόμενος, 34 ἔδωκαν αὐτῷ ἔλεγον· Ἀφες ἵδωμεν εἰς ἔρχεται Ἡλίας πιεῖν ὁῖνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ σῶσων αὐτόν 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας γευσάμενος οὐκ ἡθέλησεν πιεῖν. 35 φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα. 51 καὶ

ιδού τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη ἔως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες ἀπ' ἄνωθεν ἔως κάτω εἰς δύο, καὶ ἡ γῆ οἱ μαθηταὶ ὁ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, 52 καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ Ὡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, τὰ μνημεῖα ἀνέῳχθησαν καὶ πολλὰ σώματα καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ὥγέρθησαν 53 πρώτης. 65 ἐφηαύτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ κουστωδίαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν οἴδατε. 66 οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλίσαντο πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. 54 Ὁ δὲ τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τῆς κουστωδίας.

τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ 28 Ὁψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· εἰς μίαν σαββάτων, ἥλθεν Ἡμαριάμῃ Ἀληθῶς ὅτεοῦ οὐδὲς ἦν οὔτος. 55 Ἡσαν Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι δὲ ἐκεῖ γυναικες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἡκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ τὸν τάφον. 2 καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γάρ κυρίου καταβὰς ἐξ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· 56 οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. 3 ἦν δὲ ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ Μαρίας δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὥραστραπή καὶ τὸ ἔνδυμα μήτηρ τῶν οἰωνῶν Ζεβεδαίου. 57 Ὁψίας δὲ αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. 4 ἀπὸ δὲ τοῦ γενομένης ἥλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες Ἀριμαθαίας, τούνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμάθητεύθητῷ Ἰησοῦ. 58 οὔτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε δὲ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι 59 καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὃ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν τόπον ὅπου ἐκείτο 7 καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ὡγέρθη ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. 61 ἦν δὲ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὅψεσθε· ἵδοὺ ἐκεῖ Ἡμαριάμῃ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη εἴπον ὑμῖν. 8 καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης 62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶν μετὰ τὴν ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 9 παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἕκατον Ἰησοῦς ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων· οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον 63 λέγοντες· Χαίρετε· αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. εἴπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι· 10 τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· 64 κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου

ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κάκεῖ
με ὅψονται. **11** Πορευομένων δὲ αὐτῶν
ιδού τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς
τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν
ἄπαντα τὰ γενόμενα. **12** καὶ συναχθέντες
μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιον τε
λαβόντες ἀργύρια ἵκανὰ ἔδωκαν τοῖς
στρατιώταις **13** λέγοντες· Εἴπατε ὅτι Οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν
αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. **14** καὶ ἐὰν
ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπίτοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς
πείσομεν ἁύτονκαὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους
ποιήσομεν. **15** οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια
ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη
ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς
σήμερον ἡμέρας. **16** Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ
ὅρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, **17**
καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν οἱ δὲ
ἐδίστασαν. **18** καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς
ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα
ἔξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· **19**
πορευθέντες γοῦν μαθητεύσατε πάντα τὰ
ἔθνη, βαπτίζοντες οὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου
πνεύματος, **20** διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν
πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἴδού ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἔως τῆς
συντελείας τοῦ αἰώνος (aiōn g165)

Κατα Μαρκον

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ χριστοῦ
2 Ἡ καθώς γέγραπται ἐν τῷ Ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ· Ἐδού ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, δις κατασκευάσει τὴν ὁδὸν τοῦ σου· 3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, 4 ἐγένετο Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. 5 καὶ ἔξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαϊα χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται· πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο· ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἔξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. 6 καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. 7 καὶ ἐκήρυξεν λέγων· Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερος μου ὅπισω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἴμαντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· 8 ἐγὼ ἐβάπτισα τὸν ὑμᾶς ὅπατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἀγίῳ. 9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἥλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου. 10 καὶ ἐνθύγαναβαίνων ἐκτοῦ ὕδατος εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον· 11 καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ νίος μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. 12 Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. 13 καὶ ἤλινέν τῇ ἐρήμῳ τεσσεράκοντα ἡμέρας πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ

τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ. 14 Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην ἥλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ ἐυαγγέλιον τοῦ θεοῦ 15 καὶ λέγων δτι Πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἥγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. 16 Καὶ παράγων παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἐρήμῳ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. 17 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὅπισω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. 18 καὶ εὐθὺς ἀλιεῖς ἀλιεῖς ἀνθρώπων· 19 καὶ προβάσσολίγον εἶδεν Ἰάκωβον τὸν Ζεβεδαίον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταπτίζοντας τὰ δίκτυα, 20 καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς, καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαίον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὅπισω αὐτοῦ. 21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναούμ. καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασιν ἐδίδασκεν εἰς τὴν συναγωγήν. 22 καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ἦν γάρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἔξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. 23 καὶ εὐθὺς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ καὶ ἀνέκραξεν 24 λέγων· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἥλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἄγιος τοῦ θεοῦ. 25 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἔξ αὐτοῦ. 26 καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνῆσαν φωνῇ μεγάλῃ ἔξηλθεν ἔξ αὐτοῦ. 27 καὶ ἐθαμβήθησαν ἄπαντες ὥστε

συζητεῖν ‘πρὸς ἔαυτοὺς λέγοντας· Τί ἐστιν 42 καὶ ῥεύθὺς ἀπῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ ἡ λέπρα, τοῦτο; διδαχὴ καὶ νῆστος καὶ ἔξουσίαν καὶ καὶ ἐκαθαρίσθη. 43 καὶ ἐμβριμησάμενος τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, αὐτῷ ῥεύθὺς ἔξεβαλεν αὐτόν, 44 καὶ λέγει καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ. 28 καὶ ἔξηλθεν ἡ αὐτῷ· Ὁρα μηδὲν μηδὲν εἴπης, ἀλλὰ ὑπαγε ἀκοή αὐτοῦ εὐθὺς ῥανταχοῦεις ὅλην τὴν σεαυτὸν δεῖξον τῷ ιερεῖ καὶ προσένεγκε περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. 29 Καὶ ῥεύθὺς ἐκεῖ περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἢ προσέταξεν τῆς συναγωγῆς ἔξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 45 ὁ δὲ οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου ἔξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ καὶ Ἰωάννου. 30 ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ ῥεύθὺς λέγουσιν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, αὐτῷ περὶ αὐτῆς. 31 καὶ προσελθὼν ἤγειρεν ἀλλὰ ἔξω ἐπ’ ἑρήμοις τόποις ἦν· καὶ αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρός καὶ ἀφῆκεν ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντοθεν αὐτὴν ὁ πυρετός καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

32 Οψίας δὲ γενομένης, ὅτε ῥέδυσθαι ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· 33 καὶ ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν. 34 καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἔξεβαλεν, καὶ οὐκ ἥφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ἥδεισαν αὐτὸν 35 Καὶ πρωῒ ἔννυχα λίαν ἀναστὰς ἔξηλθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον κάκει προσηγένετο. 36 καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Σίμωνος καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ, 37 καὶ ἕνροψ αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ ὅτι Πάντες ζητοῦσίν σε. 38 καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀγωμεν ἄλλαχοῦεις τὰς ἔχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἔκει κηρύξω, εἰς τοῦτο γάρ ἔξηλθον 39 καὶ ἥλθεν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. 40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς δύνασαι με καθαρίσαι. 41 καὶ ὁργισθεὶς ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἤψατο καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθητι·

2 Καὶ ῥεύσθων πάλιν εἰς Καφαρναοῦμ δι’ ἡμερῶν ἡκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστίν· 2 καὶ συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. 3 καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαιαντες διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἔξορύζαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. 5 καὶ ἴδων ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἀμαρτίαι· 6 ἡσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· 7 Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ; βλασφημεῖ τίς δύναται ἀφίεναι ἀμαρτίας εἰ μὴ εἰς ὁ θεός; 8 καὶ ῥεύθὺς ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὔτως διαλογίζονται ἐν ἔαυτοῖς λέγειαντοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 9 τί ἐστιν εὔκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· Ἀφίενταί σου αἱ ἀμαρτίαι, Ἡ εἰπεῖν· Ἔγειρεκαὶ ἄρον τὸν

κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; **10** ἵνα ἔστιν νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν τὸν δὲ εἰδῆτε ὅτι ἔχουσίαν ἔχει ὁ οὐίος νυμφίον μετ' αὐτῶν οὐ δύνανται νηστεύειν· τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι **20** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' ἀμαρτίας— λέγει τῷ παραλυτικῷ· **11** αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν Σοὶ λέγω, ἕγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. **21** Οὐδεὶς ἐπίβλημα σου καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἴκον σου. ῥάκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ ἴματιον **12** καὶ ἡγέρθη 'καὶ εὐθὺς ἄρας τὸν παλαιόν εἰ δὲ μή, αἴρει τὸ πλήρωμα κράβαττον ἔξηλθεν ἔμπροσθεν πάντων, ἀπ' αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ ὃστε ἔξιστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν χεῖρον σχίσμα γίνεται. **22** καὶ οὐδεὶς βάλλει τὸν θεὸν λέγοντας ὅτι Ὁὕτως οὐδέποτε οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, εἴδομεν. **13** Καὶ ἔξηλθεν πάλιν παρὰ τὴν ῥήξει ὁ οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς ἀπόλλυται καὶ οἱ ἀσκοί. ἀλλὰ οἶνον νέον αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. **14** καὶ εἰς ἀσκοὺς καίνους **23** Καὶ ἐγένετο αὐτὸν παράγων εἶδεν Λευὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου ἐν τοῖς σάββασιν παραπορεύεσθαι διὰ τῶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· σπορίμων, καὶ 'οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο Ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἤκολούθησεν ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας. **24** αὐτῷ. **15** Καὶ γίνεται κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἰδε τί τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ποιοῦσιντοῖς σάββασιν ὁ οὐκ ἔξεστιν; ἀμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ **25** καὶ λέγειαυτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵσαν γὰρ πολλοὶ καὶ τί ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε χρείαν ἔσχεν καὶ ἤκολούθουν αὐτῷ. **16** καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; **26** τῶν Φαρισαίων ἰδόντες· ὅτι ἐσθίει μετὰ πῶς εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ τελωνῶν ἔλεγον τοῖς Ἀβιαθάρῳ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν καὶ ὀμαρτωλῶν ἐσθίει. **17** καὶ ἀκούσας εἰ μὴ 'τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ὅτι οὐ χρείαν σὺν αὐτῷ οὖσιν; **27** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς σάββατον διὰ τὸν ἀνθρώπον ἐγένετο· καὶ ἔχοντες οὐκ ἥλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ οὐχ ὁ ἀνθρώπος διὰ τὸ σάββατον· **28** ὃστε ἀμαρτωλούς **18** Καὶ ἥσαν οἱ μαθηταὶ κύριος ἐστιν ὁ οὐίος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες. σαββάτου.

καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διὰ **3** Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν τοῖς συναγωγήν, τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν; **19** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ οὐίοι τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν

καὶ ἦν ἐκεῖ ἀνθρωπός ἔξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. **2** καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. **3** καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τὴν χεῖρα ἔχοντι ξηράν·

"Εγειρεείς τὸ μέσον. 4 καὶ λέγει αὐτοῖς· τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν Ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἡ ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου (καὶ ἐπέθηκεν κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; αὐτοῖς ὄνόματα Βοανηργές, ὃ ἐστιν Υἱὸς οἱ δὲ ἐσιώπων. 5 καὶ περιβλεψάμενος Βροντῆς), 18 καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον αὐτοὺς μετ' ὄργης, συλλυπούμενος ἐπὶ καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Μαθθαῖον καὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρα καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον 19 καὶ ἔξετεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ ἡ αὐτοῦ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ δὲς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. 6 καὶ ἔξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι ἐύθὺς μετὰ 20 Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται τῶν Ἡρῳδιανῶν συμβούλιον ἐδίδουν κατ' πάλιν ὁ δόχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. 7 Καὶ μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. 21 καὶ ἀκούσαντες ὁ Ἰησοῦς 'μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ οἱ παρ' αὐτοῦ ἔξηλθον κρατῆσαι αὐτόν, ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ ἔλεγον γὰρ ὅτι ἔξεστη. 22 καὶ οἱ γραμματεῖς πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἡκολούθησεν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας 8 καὶ ἀπὸ Βεελζεβούλ ἔχει καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. 23 καὶ ἕκαπτεραν τοῦ Ἰορδάνου ἕκαπτερὶ Τύρον προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολύ, ἀκούοντες δσα ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται Σατανᾶς ἐποίει ἥλθον πρὸς αὐτόν. 9 καὶ εἶπεν τοῖς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; 24 καὶ ἐὰν βασιλεία μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ ἐφ' ἔαυτὴν μερισθῇ, οὐδὲ δύναται σταθῆναι αὐτῷ διὰ τὸν δόχλον ἵνα μὴ θλίψωσιν ἡ βασιλεία ἐκείνη. 25 καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' αὐτόν· 10 πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ἔαυτὴν μερισθῇ, οὐδὲν ὅτι σεταίη οἰκία ὥστε ἐπιπίτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ἐκείνη σταθῆναι. 26 καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ὅσοι εἶχον μάστιγας. 11 καὶ τὰ πνεύματα ἀνέστη ἐφ' ἔαυτὸν καὶ ἐμερίσθη οὐδὲ δύναται τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν, στήναιαλλὰ τέλος ἔχει. 27 ἀλλὰ οὐδὲὶς προσέπιπτον αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντα δύναται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰσχυροῦ ὅτι Σὺ εἴ δυίδος τοῦ θεοῦ. 12 καὶ πολλὰ εἰσελθὼν τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν μὴ πρῶτον τὸν Ἰσχυρὸν δήσῃ, καὶ τότε τὴν ποιήσωσιν 13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὅρος οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει 28 Ἀμὴν λέγω καὶ προσκαλεῖται οὓς ἥθελεν αὐτός, καὶ ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. 14 καὶ ἐποίησεν τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀμαρτήματα καὶ αἱ δώδεκα ἵνα ὥσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα βλασφημίαι σα ἐὰν βλασφημήσωσιν· 29 ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν 15 καὶ ἔχειν δὲς δὲν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· 16 καὶ ἄγιον, οὐκ ἔχει ἀφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα, καὶ ἐπέθηκεν ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου ἀμαρτήματος (aiōn) ὄνομα τῷ Σίμωνι· Πέτρον, 17 καὶ Ἰάκωβον g165, aiōnios g166) 30 ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα

ἀκάθαρτον ἔχει. 31 Καὶ ἔρχονται ὡς ἐγένετο κατὰ μόνας, ἡρώτωναυτὸν οἱ περὶ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολάς. ἔξω στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν 11 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Υμῖν τὸ μυστήριον τακαλοῦντες αὐτόν. 32 καὶ ἐκάθητο περὶ δέδοται τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ἐκείνοις αὐτὸν ὅχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡ δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα μήτηρ σουκαὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἔξω ζητοῦσίν γίνεται, 12 ἵνα βλέποντες βλέπωσι καὶ μὴ σε. 33 καὶ ἀποκριθὲις αὐτοῖς λέγει· Τίς ἴδωσιν, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι καὶ μὴ ἔστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοὶ μου 34 καὶ συνιῶσιν, μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κύκλῳ ταύτοις 13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε καθημένους λέγει· Ἐδει τὴν μήτηρ μου καὶ τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας οἱ ἀδελφοὶ μου· 35 ὃς γὰρ ἀποιήσῃ τὸ τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; 14 ὁ σπείρων θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ τὸν λόγον σπείρει. 15 οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀδελφοὶ καὶ μήτηρ ἔστιν.

4 Καὶ πάλιν ἥρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν

θάλασσαν. καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὅχλος πλεῖστος ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὅχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν 2 καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· 3 Ἀκούετε. Ιδοὺ ἔξηλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι. 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὄδον, καὶ ἤλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. 5 καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἔξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· 6 καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθηκαὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἔξηράνθη. 7 καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. 8 καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ σαύνανόμενα καὶ ἔφερεν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. 9 καὶ ἔλεγεν· Ὡς ἔχει ὡτα ἀκούειν ἀκούετω. 10 Καὶ ὅτε

παρὰ τὴν ὄδον ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς. 16 καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίωσοι ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, 17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροι εἰσιν, εἴτα γενομένης θλίψεως ἡ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς κανδαλίζονται. 18 καὶ ἄλλοι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες 19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. (αἱσθ g165) 20 καὶ ἐκεῖνοι εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. 21 Καὶ ἔλεγεν ταύτοις Μήτι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῆῃ ὑπὸ τὴν κλίνην, οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῇ; 22 οὐ γάρ ἔστιν κρυπτὸν ἐὰν μὴ ἴνα φανερωθῇ,

ούδε ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον. **38** καὶ ἀυτὸς ἦν ἐντῇ εἰς φανερόν. **23** εἴ τις ἔχει ὡτα ἀκούειν πρύμνη ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων ἀκούετω. **24** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί καὶ ἐγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν. **25** ὃς γὰρ ἔχει **39** καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὁ οὐκ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει εἶπεν τῇ θαλάσσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. καὶ ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **26** Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὁ ὥστανθρωπος μεγάλη. **40** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε; βάλη τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς **27** καὶ ὁ ὑπωάρχετε πίστιν; **41** καὶ ἐφοβήθησαν καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· καὶ ὁ σπόρος γέλαστακαὶ μηκύνηται ὡς οὐκ Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ οἰδην αὐτός. **28** Γαύτομάτῃ γῇ καρποφορεῖ, θάλασσα ὑπακούειαυτῷ;

πρῶτον χόρτον, 'εῖτα στάχυν, εῖτα 'πλήρης σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. **29** ὅταν δὲ παραδοῖο καρπός, 'εύθυνταποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός. **30** Καὶ ἔλεγεν· 'Πῶς δόμιοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ ἐν 'τίνι' αὐτὴν παραβολῆθι θῶμεν; **31** ὡς 'κόκκινασινάπεως, ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, 'μικρότερον δὲ πάντων τῶν 'σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς— **32** καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται 'μεῖζον πάντων τῶν λαχάνων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. **33** Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἡδύναντο ἀκούειν· **34** χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς, κατ' ίδιαν δὲ τοῖς ίδίοις μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα. **35** Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὄψιας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. **36** καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ ἄλλα 'πλοιαῖν μετ' αὐτοῦ. **37** καὶ γίνεται λαῖλαψ 'μεγάλη ἀνέμου, 'καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἥδη

5 Καὶ ἥλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν **2** καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου 'εύθυνς ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, **3** ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ 'οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι **4** διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσει δεδέσθαι καὶ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι, καὶ οὐδεὶς 'ἰσχυεν αὐτὸν δαμάσαι. **5** καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς δρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. **6** 'καὶ ίδων τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν 'αὐτόν **7** καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἠλέγει Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ νιέ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὄρκίζω σε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς. **8** ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ· 'Εξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἄνθρωπου. **9** καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί ὅνομά σοι; καὶ λέγει αὐτῷ· 'Λεγιών ὄνομά μοι, ὅτι πολλοί ἐσμεν. **10** καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ 'αὐτὰποστείλῃ ἔξω

τῆς χώρας. **11** ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὅρει θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη. **12** ἐπιθῆς τὰς χειρας αὐτῇ ὕνασωθῆ καὶ ἡζήσῃ καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν λέγοντες· Πέμψον **24** καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἡκολούθει ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτὸν. εἰσέλθωμεν. **13** καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς **25** καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ρύσει αἴματος ὀδώδεκα καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ἔτη **26** καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολῶν εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον θάλασσαν, ὡςδισχίλιοι, καὶ ἐπνίγοντο εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, **27** ἀκούσασαπερὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. **14** Καὶ οἱ βόσκοντες τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπισθεν αὐτὸν ἐφυγον καὶ ἀπήγγειλανεὶς τὴν ἥψατο τοῦ ἴματίου αὐτοῦ. **28** ἐλεγεν γὰρ πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς; καὶ ἥλθοντεν ὅτι Ἐὰν ἄψωμαι κἄν τῶν ἴματίων αὐτοῦ τί ἐστιν τὸ γεγονός. **15** καὶ ἔρχονται σωθήσομαι. **29** καὶ εὐθὺς ἔξηράνθη ἡ πηγὴ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι δαιμονιζόμενον καθήμενον ἴματισμένον ὅτι ἰαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. **30** καὶ εὐθὺς ὃ καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἐαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ λεγιῶνα καὶ ἐφοβήθησαν. **16** 'καὶ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ὄχλως ἐλεγεν· Τίς μου ἥψατο τῶν ἴματίων; ἐγένετο τῷ δαιμονιζόμενῷ καὶ περὶ τῶν **31** καὶ ἐλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ χοίρων. **17** καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν δρίων αὐτῶν. **18** καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο; **32** καὶ περιεβλέπετο ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. **33** ἡ δὲ γυνὴ αὐτὸν δαιμονισθεὶς ἵνα 'μετ' αὐτοῦ ἦ. **19** φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδὺια ὃ γέγονεν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ἀντῇ ἥλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν "Υπαγε εἰς τὸν οἴκον σου πρὸς τοὺς σούς, αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. **34** ὁ δὲ εἶπεν καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι αὐτῇ· Θυγάτηρ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πεποίηκεν καὶ ἡλέησέν σε. **20** καὶ ἀπῆλθεν ὑπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει μάστιγός σου. **35** Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ἐθαύμαζον. **21** Καὶ διαπεράσαντος τοῦ ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι Ἰησοῦς ἐν τῷ πλοιῷ πάλιν εἰς τὸ πέραν σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; **36** ὁ δὲ Ἰησοῦς συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρακούσατὸν λόγον λαλούμενον λέγει παρὰ τὴν θάλασσαν. **22** Καὶ ἔρχεται εἰς τῶν τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβοῦ, μόνον ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάϊρος, καὶ ἴδων πίστευε. **37** καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα 'μετ' αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ **23** αὐτοῦ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ παρακαλεῖαὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι Τὸ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν

Ιακώβου. 38 καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον ἐθεράπευσεν· 6 καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαζόντας πολλά, 39 κύκλῳ διδάσκων. 7 καὶ προσκαλεῖται τοὺς καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε δώδεκα, καὶ ἥρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἔξουσίαν ἀλλὰ καθεύδει. 40 καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, 8 καὶ ἀντὸς ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ εἰς ὄδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ ἄρτον, τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν μὴ πήραν', μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, 9 τὸ παιδίον 41 καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ παιδίου λέγει αὐτῇ· Ταλιθα ἰκούμ ὅ ἐστιν ἐνδύσησθεδύο χιτῶνας. 10 καὶ ἔλεγεν μεθερμηνεύομενον· Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, αὐτοῖς· Ὁπου ἐάνεισέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ ἔγειρε 42 καὶ ἐνθύξανέστη τὸ κοράσιον μένετε ἕως ἂν ἔξελθητε ἐκεῖθεν. 11 καὶ ὃς καὶ περιεπάτει, ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα, καὶ ἀν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ἔξεστησαν ἐνθύξεκστάσει μεγάλῃ. 43 καὶ ὑμῶν, ἐκπορεύομενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν τοῦτο, καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

εἰς μαρτύριον αὐτοῖς 12 Καὶ ἔξελθόντες

6 Καὶ ἔξηλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 καὶ γενομένου σαββάτου ἥρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ οἵπολλοι ἀκούοντες ἔξεπλήσσοντο λέγοντες· Πόθεν τούτωταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτω, καὶ γαίδυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι 3 οὐχ οὕτος ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ νίὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆτος καὶ Ιούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὥδε πρὸς ὑμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. 4 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἐστιν προφήτης ἀτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 5 καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας

ἐκήρυξανταί μετανοῶσιν 13 καὶ δαιμόνια πολλὰ ἔξεβαλλον, καὶ ἥλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευσον. 14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερὸν γάρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον διτὶ Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐγίγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. 15 ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης εἰς τῶν προφητῶν. 16 ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης ἔλεγεν· Ὁν ἐγώ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἡγέρθη. 17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. 18 ἔλεγεν γάρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστιν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. 19 ὥδε Ἡρῳδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν

αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἡδύνατο· 20 καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. 31 καὶ ἠλέγειαυτοῖς ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, Δεῦτε ὑμεῖς αὐτὸι κατ' ἵδιαν εἰς ἔρημον εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἄγιον, τόπον καὶ ἀναπαύσασθεόλιγον. ἦσαν γὰρ καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ πολλὰ ἡπόρει καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν. οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. 32 καὶ ἀπῆλθον 21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἴδιαν. 33 καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐπέγνωσαν πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον 22 καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς ἀυτῆς τῆς ἀυτούς 34 καὶ ἔξελθὼν ἐιδενπολὺν ὄχλον, Ἡρῳδίαδος καὶ ὄρχησαμένης ‘καὶ ἀρεσάσης καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ ἀυτοὺς ὅτι ἦσαν ὡς τῷ Ἡρῷδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, ‘εἴπεν πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἥρξατο ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αὕτησόν με δὲ ἐὰν διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. 35 Καὶ ἥδη ὧρας θέλης, καὶ δώσω σοι· 23 καὶ ὥμοσεν ἀυτῇ πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ ‘Ο τι ἐάν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσους μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξελεγοντότι Ἐρημός ἐστιν ὁ τῆς βασιλείας μου. 24· καὶ ἔξελθούσα εἶπεν τόπος, καὶ ἥδη ὧρα πολλή· 36 ἀπόλυσον τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί ἀιτήσωμαι ἡ δὲ εἶπεν· αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς· τί 25 καὶ εἰσελθούσα· εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς φάγωσιν. 37 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· τὸν βασιλέα ἡτίσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν ‘ἔξαυτῆς δῶς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. 26 καὶ περίλυπος διακοσίων ἄρτους καὶ ὀδώσομεν αὐτοῖς γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὄρκους φαγεῖν; 38 ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους καὶ τοὺς ἀνακειμένους οὐκ ἡθέλησεν ἔχετε ἄρτους; ὑπάγετε· ἔδετε. καὶ γνόντες ἀθετῆσαι αὐτήν· 27 καὶ εὐθὺς ἀποστείλας λέγουσιν· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. 39 ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλιναπάντας ἐνέγκαιτὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἀπελθὼν συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ 28 χόρτῳ. 40 καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ καὶ ἥνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς κατάκεκατὸν καὶ ταῖς κατάπεντήκοντα. 41 πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτῆς. 29 καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους αὐτοῦ ἥλθον καὶ ἤραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ἀυτοῦ· ἵνα καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ἐν μνημείῳ. 30 Καὶ παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ἐμέρισεν πᾶσιν. 42 καὶ ἔφαγον πάντες καὶ καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάνταδσα ἐποίησαν ἔχορτάσθησαν· 43 καὶ ἤραν κλάσματα

δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τοῦ ἴματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἀντῶν ἰχθύων. 44 καὶ ἥσαν οἱ φαγόντες ἡψωντο αὐτούν ἐσώζοντο.

τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες. 45 7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι Καὶ ἐύθυγῆνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν ‘εἰς ἀπὸ Ἱεροσολύμων 2 καὶ ἰδόντες τινὰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἔως αὐτὸς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν, ἀπολύειτὸν ὄχλον. 46 καὶ ἀποταξάμενος τοῦτ’ ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι. 3 οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ 47 Καὶ δψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν Ιουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς μέσω τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν γῆς. 48 καὶ ἰδὼν αὐτὸν βασανιζομένους παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, 4 καὶ ἀπ’ ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος ἀγορᾶς ἐὰν μὴ ἡ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν, τοῦτος περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς καὶ ἄλλα πολλά ἔστιν ἀπαρέλαβον κρατεῖν, ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ θαλάσσης καὶ ἥθελεν παρελθεῖν αὐτούς. 5 Χαλκίων καὶ κλινῶν— 5 Καὶ ἐπερωτῶσιν 49 οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διὰ περιπατοῦντα ἔδοξαν ὅτι φάντασμά ἔστιν τί ‘οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου κατὰ καὶ ἀνέκραξαν, 50 πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ καὶ ἐταράχθησαν. ‘Ο δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν τοῖναῖς χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; 6 μετ’ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς Θαρσεῖτε, ἐγώ δὲ δεεῖπεν αὐτοῖς Καλῶς ἐπροφήτευσεν εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. 51 καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. καὶ 52 οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ’ γέγραπται ὅτι οὐδὲς τοῖς χείλεσίν με λίαν ἔκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο τιμῇ, ή δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ 53 διασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. 8 Καὶ διαπεράσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἥλθον ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν εἰς Γεννησαρὲτ καὶ προσωριμίσθησαν. 54 παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων 9 Καὶ ἔλεγεν καὶ ἔξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου αὐτοῖς Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ 55 εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν περιέδραμον θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε δλην τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἥρξαντο 10 Μωϋσῆς γὰρ εἶπεν· Τίμα τὸν πατέρα σου ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ· ‘Ο κακολογῶν περιφέρειν ὅπου ἥκουν τοῖς τελευτάτῳ· 11 καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ὑμεῖς δὲ λέγετε· ‘Εὰν εἴπῃ ἀνθρώπος ἦ ‘εἰς πόλεις ἦ εἰς ἀγροὺς ἐν ταῖς τῷ πατρὶ ἦ τῇ μητρὶ· Κορβᾶν, ὅ ἔστιν ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ Δῶρον, δὲ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῆς, 12 παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἀν τοῦ κρασπέδου τούκετιαφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιησαι τῷ

πατρὶ τῇ μητρὶ 13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἥ παρεδώκατε· αὐτῆς. 27 καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· Ἀφες πρῶτον καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. 14 Καὶ χορτασθῆναι τὰ τέκνα, οὐ γὰρ ‘καλόν προσκαλεσάμενος’ πάλιντὸν ὅχλον ἔλεγεν ἐστιν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ αὐτοῖς· ἘΑκούσατέ μου πάντες καὶ σύνετε τοῖς κυναρίοις βαλεῖν. 28 ή δὲ ἀπεκρίθη 15 οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου καὶ λέγει αὐτῷ· Κύριε καὶ τὰ κυνάρια εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν ‘κοινῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ τὰ’ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ψιχίων τῶν παιδίων. 29 καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἐκπορευόμενά ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπαγε, ἔξελήλυθεν ἄνθρωπον 17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰσοϊκον ἐκ τῆς θυγατρός σου τὸ δαιμόνιον. 30 καὶ ἀπὸ τοῦ ὅχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἴκον αὐτῆς εὗρεν τὸ αὐτοῦ ‘τὴν παραβολὴν. 18 καὶ λέγει παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ αὐτοῖς· Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ τὸ δαιμόνιον ἔξεληλυθός. 31 Καὶ πάλιν νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον ἔξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου ἡλθεν διὰ εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας κοινῶσαι, 19 ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. 32 εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ’ εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ μογιλάλον καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται; — καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν καθαρίζων πάντα τὰ βρώματα. 20 ἔλεγεν τὴν χεῖρα. 33 καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν δὲ ὅτι Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον ἀπὸ τοῦ ὅχλου κατ’ ᾧδιαν ἔβαλεν τοὺς ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. 21 δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ᾧτα αὐτοῦ καὶ ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, 34 καὶ ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν, καὶ ἐκπορεύονται, πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, λέγει αὐτῷ· Εφφαθα, ὅ ἐστιν Διανοίχθητι· 22 μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, 35 καὶ ἡνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· 23 πάντα ταῦτα τὰ ὄρθως· 36 καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοῖ τὸν τέλεων σῖσμον δὲ ‘αὐτοῖς διεστέλλετο, ἄνθρωπον. 24 Ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυξσον. 37 εἰς τὰ ὄρθια τύρου καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν καὶ ὑπερπερισσῶς ἔξεπλήσσοντο λέγοντες· οὐδένα ἥθελεν γνῶναι, καὶ οὐκ ἡδυνήθη Καλῶς πάντα πεποίηκεν, καὶ τοὺς κωφοὺς λαθεῖν· 25 ἀλλ’ εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ ποιεῖ ἀκούειν καὶ ἀλάλους λαλεῖν. αὐτοῦ, ἡς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα 8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς ὅχλου ὅντος καὶ μὴ ἔχοντων τί φάγωσιν, πόδας αὐτοῦ· 26 ἡ δὲ γυνὴ ἦν Ἑλληνίς, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς λέγει Συροφοινίκισσα τῷ γένει· καὶ ἡρώτα αὐτὸν αὐτοῖς· 2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὅχλον

ὅτι ἡδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὕπω καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· 3 αἱ ἐὰν νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; ἥπερωραμένην ἔχετε ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἴκον αὐτῶν, τὴν καρδίαν ὑμῶν; 18 ὁφθαλμοὺς ἔχοντες ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· ‘καὶ τίνες’ αὐτῶν οὐ βλέπετε καὶ ὥτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; ἥπομακρόθεν ἥκασιν 4 καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ οὐ μνημονεύετε 19 ὅτε τοὺς πέντε αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι πόθεν τούτους ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, δυνήσεται τις ὥδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ’ πόσους κοφίνους ‘κλασμάτων πλήρεις ἐρημίας; 5 καὶ ἥρωτας αὐτούς· Πόσους ἥρατε; λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα. 20 ὅτε ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπαν· ‘Ἐπτά. 6 ἕκατον ἐπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, καὶ ἥπαραγγέλλειτῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτὰ ἄρτους ἥρατε; ‘καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐπτά. 21 εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίου τοῖς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ὄπωσυνίετε; 22 Καὶ μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα ἥπατιθῶσιν καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαΐδάν. καὶ φέρουσιν αὐτῷ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. 7 καὶ εἶχον ἱχθύδια τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας ἥπταεῖπεν ‘καὶ ἀψήται. 23 καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς ταῦτα παρατιθέναι. 8 ‘καὶ ἔφαγον καὶ τοῦ τυφλοῦ ἔξήνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς ἔχορτάσθησαν, καὶ ἥραν περισσεύματα κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὅμματα αὐτοῦ, κλασμάτων ἐπτὰ σπυρίδας. 9 ἦσαν ὅδέως ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτόν· τετρακισχίλιοι. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Εἴ τι ἥπλεπεις 24 καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν· 10 καὶ ἥνθιζέμβας εἰς τὸ πλοῖον μετὰ Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὄρῶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἥλθεν εἰς τὰ μέρη περιπατοῦντας. 25 εἶτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς Δαλμανουθά. 11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ καὶ ἥρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες ‘διέβλεψεν καὶ ἀπεκατέστη καὶ ἐνέβλεπεν παρ’ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, τηλαυγῶς ἄπαντα 26 καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν πειράζοντες αὐτόν. 12 καὶ ἀναστενάξας ἐισοῖκον αὐτοῦ λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει· Τί ἡ γενεὰ ἐισέλθῃς 27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ αὔτη ζητεῖ σημεῖον; ἀμὴν λέγω ὑμῖν εἰ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. 13 καὶ τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα ἀφεὶς αὐτοὺς ‘πάλιν ἐμβάς ἀπῆλθεν εἰς τὸ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· Τίνα με πέραν. 14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, λέγουσιν οἱ ἀνθρωποι εἶναι; 28 οἱ δὲ εἶπαν καὶ εἰ μὴ ἔνα ἄρτον οὐκ ἔχον μεθ’ ἑαυτῶν αὐτῷ λέγοντες· ὅτι Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἐν τῷ πλοίῳ. 15 καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς καὶ ἄλλοι Ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἰς τῶν λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν προφητῶν. 29 καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτούς· Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου. 16 καὶ ‘Υμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἥποκριθεὶς διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους δτὶ ἄρτους Πέτρος λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ χριστός. 30 καὶ οὐκ ἔχουσιν 17 καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς· Τί ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ

αύτοῦ. **31** Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς αὐτοὺς εἰς ὅρος ὑψηλὸν κατ' ιδίαν μόνους. ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, **3** καὶ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸτῶν τὰ ἴματια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν ἁλίσκοντα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ ὡραῖον λευκᾶναι. **4** καὶ ὥφθη αὐτοῖς Ἡλίας τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. **32** καὶ παρρησίᾳ σὺν Μωϋσῇ, καὶ ἵσαν συλλαλοῦντες τῷ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος ὁ Ἰησοῦ. **5** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. **33** Ἰησοῦς Ῥαββί, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὅδε εἶναι, ὃ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ αὐτοῦ ἐπετίμησεν Πέτρῳ καὶ λέγει· Ὑπαγε Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἡλίᾳ μίαν. **6** οὐ γάρ ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ ἥδει τί ἀποκριθῇ ἐκφοβοὶ γὰρ ἐγένοντο. **7** τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. **34** καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης· Οὗτός τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ἘἼ τις ἐστιν ὁ υἱός μου ὃ ἀγαπητός, ἀκούετε θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω αὐτοῦ. **8** καὶ ἔξαπινα περιβλεψάμενοι ἔαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν ἀκολουθείτω μοι. **35** ὃς γάρ ἐὰνθέλῃ τὴν μόνον μεθ' ἔαυτῶν. **9** Καὶ καταβαίνοντων ὑψηλὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσειαύτην· ὃς αὐτῶν ἐκτοῦ δρους διεστείλατο αὐτοῖς δ' ἀν ἀπολέσει τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἵνα μηδενὶ ᾗ εἶδον διηγήσωνται, εἰ μὴ ἐμοὶ καὶ τοῦ εὐαγγελίου σώσειαύτην. **36** ὅταν δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν τί γάρ ὡφελεῖται θρωπονεκροῦσαι τὸν ἀναστῆ. **10** καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν πρὸς ἔαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστιν τὸ ἐκ αὐτοῦ; **37** τί γάρ δοιάνθρωπος ἀντάλλαγμα νεκρῶν ἀναστῆναι. **11** καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; **38** ὃς γάρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ λέγοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; **12** δὲ δὲ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἐφημαύτοῖς Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἀποκαθιστάνει πάντα, καὶ πῶς γέγραπται ἐλθῇ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθη τῶν ἀγγέλων τῶν ἀγίων.

καὶ ἐξουδενηθῇ **13** ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι

9 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἄμην λέγω ὑμῖν καὶ Ἡλίας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅτι εἰσίν τινες τῶν ὅδε ἐστηκότων ὅσα ἦθελον καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἔως ἂν **14** Καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδον ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθίαν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς ἐν δυνάμει. **2** Καὶ μετὰ ἡμέρας ἐξ συζητοῦντας πρὸς αὐτούς. **15** καὶ ἐύθὺς παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, Ιάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει καὶ προστρέχοντες ἡσπάζοντο αὐτόν. **16**

καὶ ἐπηρώτησεν ἁύτούς Τί συζητεῖτε πρὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ ἁύτούς 17 καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ἐκ τοῦ δύναται ἔξελθειν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ 30 δχλου· Διδάσκαλε, ἦνεγκα τὸν νίόν μου Κάκεῖθεν ἔξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· 18 καὶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἥθελεν ἵνα τις γνοῖ· δπου ἐὰναύτὸν καταλάβῃ ὅρθισει αὐτόν, 31 ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὁδόντας καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς δτι Ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου ξηραίνεται· καὶ εἴπα τοῖς μαθηταῖς σου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἵνα αὐτὸν ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἰσχυσαν. ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεῖς μετὰ 19 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἁύτοῖς λέγει· Ὡ γενεὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. 32 οἱ δὲ ἡγνόουν ἀπιστος, ἔως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτήσαι. ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν 33 Καὶ ἥλθονεὶς Καφαρναούμ. καὶ ἐν τῇ πρός με. 20 καὶ ἦνεγκαν αὐτὸν πρὸς οἰκία γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς· Τί ἐν αὐτόν. καὶ ἴδων αὐτὸν τὸ πνεῦμα εὐθὺς τῇ ὁδῷδιελογίζεσθε; 34 οἱ δὲ ἐσιώπων, ῥυνεσπάραξεναύτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ἐκυλίετο ἀφρίζων. 21 καὶ ἐπηρώτησεν τὸν ὁδῷ τίς μείζων. 35 καὶ καθίσας ἐφώνησεν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἴ τις γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκπαιδιόθεν· θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος 22 καὶ πολλάκις καὶ εἰς πῦρ αὐτὸν ἔβαλεν καὶ πάντων διάκονος. 36 καὶ λαβὼν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν ἀλλ’ παιδίον ἔστησεν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἴ τι δύνη βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐναγκαλισάμενος αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς· 37 ἐφ’ ἡμᾶς. 23 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ “Ος ἀνέν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται Εἰ δύνη πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. 24 ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ δς ῥεύθυνκράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου ἐλεγεν· Ἄνεμὲ δέχηται οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν πιστεύω βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. 25 ἀποστείλαντά με. 38 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· ἴδων δὲ ὁ Ἰησοῦς δτι ἐπισυντρέχει ὄχλος Διδάσκαλε, εἰδομέν τινα ἐντῷ ὀνόματί ἐπετίμησεν τῷ πνεῦματι τῷ ἀκαθάρτῳ σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύομεν λέγων αὐτῷ· Τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, αὐτόν, δτι οὐκ ἡκολούθει ἡμῖν. 39 ὁ δὲ ἐγὼ ἐπιτάσσω σοι, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ Ἰησοῦς εἶπεν· Μὴ κωλύετε αὐτόν, οὐδεὶς μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. 26 καὶ κράξας γάρ ἐστιν δς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί καὶ πολλὰ σπαράξας ἔξηλθεν· καὶ ἐγένετο μου καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαι με· ὡσεὶ νεκρὸς ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν δτι 40 δς γὰρ οὐκ ἐστιν καθ’ ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. 27 ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς ἐστιν. 41 Ὅς γὰρ ἀν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον χειρὸς αὐτοῦ ἥγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. 28 ὕδατος ἐν ὀνόματι ὅτι τοῦ οὐ μὴ ἀπολέσητὸν μισθὸν αὐτοῦ ‘κατ’ ἴδιαν ἐπηρώτων αὐτόν· Οτι αὐτοῦ. 42 Καὶ δς Ἄνσκανδαλίσῃ ἔνα τῶν ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; 29 μικρῶν τούτων πιστευόντων εἰς ἐμέ,

καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ μητέρᾳ καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. **43** Καὶ γυναῖκα αὐτοῦ, **8** καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς ἐὰν σκανδαλίζησε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον σάρκα μίαν ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ αὐτήν· καλόν ἐστίν σε κυλλὸν ἐισελθεῖν μία σάρξ: **9** ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν εἰς τὴν ζωὴν ἡ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀνθρωπος μὴ χωριζέτω. **10** Καὶ ἐις τὴν ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου ἕστεστον (*Geenna g1067*) **45** καὶ ἐὰν ὁ πούς ἐπηρώτωνανάτον. **11** καὶ λέγει αὐτοῖς· "Ος σου σκανδαλίζῃ σε ἀπόκοψον αὐτὸν· καλόν ἄναπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἐστίν τοις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἄλλην μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν, **12** καὶ ἐὰν ἡ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς αὐτὴν ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμήσῃ τὴν γέενναν (*Geenna g1067*) **47** καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε παιδία ἵνα ἀυτῶν ἄψηται· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτὸν· καλόν σέξεστιν μονόφθαλμον ἡγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· "Ἄφετε τὰ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν παιδία ἔρχεσθαι πρός με, μὴ κωλύετε αὐτά, γέενναν (*Geenna g1067*) **48** ὅπου ὁ σκώληξ τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Θεοῦ. **15** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἄνμη δέξηται **49** Πᾶς γάρ πυρὶ ἀλισθήσεται **50** καλὸν τὸ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ ἄλλα· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἄναλον γένιται, ἐν εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. **16** καὶ ἐναγκαλισάμενος τίνι αὐτὸν ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλα, αὐτὰρ κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά. **17** Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσδραμῶν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; (*aiōnios g166*) **18** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εῖς ὁ θεός. **19** τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μή φονεύσῃς, Μή μοιχεύσῃς, Μή κλέψῃς, Μή ψευδομαρτυρήσῃς, Μή ἀποστερήσῃς, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. **20** ὁ δὲ ἐφηαύτῳ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. **21** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἡγάπησε αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· "Ἐν τοις οὐρανοῖς σὺν μοι εἶς πάντας καὶ δός τοις πτωχοῖς, καὶ ἔξεις

10 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ δρια τῆς Ἰουδαίας ἐπὶ πέραν τοῦ Ιορδάνου, καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτὸν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. **2** Καὶ ἐπηρώτωνανάτον εἰς ἔξεστιν ἄνδρι γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτὸν. **3** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς; **4** οἱ δὲ εἶπαν· "Ἐπέτρεψεν Μωϋσῆς βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι. **5** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην. **6** ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἀρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. **7** ἔνεκεν τούτου καταλείψει

θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν
Γμοὶ 22 ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν 33 ὅτι Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
λυπούμενος, ἵνα γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται
23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμματεῦσιν,
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ
χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν 34
εἰσελεύσονται. 24 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ ἐμπτύσουσιν
ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ
πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, ἀποκτενοῦσιν καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
πῶς δύσκολόν ἐστινεῖς τὴν βασιλείαν ἀναστήσεται. 35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ
τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· 25 εὐκοπώτερόν ἐστιν Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ὁ οίνοι Ζεβεδαίου
κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ράφιδος λέγοντες· αὐτῷ Διδάσκαλε, θέλομεν ἴνα
γίνεται πλούτον εἰς τὴν βασιλείαν δὲ ἀπότινας ἀποικίας ἡμῖν. 36 ὁ δὲ
τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. 26 οἱ δὲ περισσῶς εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε γίνεσθαι ἡμῖν; 37 οἱ
ἔξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς· Γέννατούς Καὶ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Δός ἡμῖν ἴνα εἰς σου ἐκ
τίς δύναται σωθῆναι; 27 ἐμβλέψαντοι δὲ δεξιῶν καὶ εἰς ἔξι ἄριστερῶν καθίσωμεν ἐν
Ἰησοῦς λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον τῇ δόξῃ σου. 38 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀλλ’ οὐ παρὰ θεῷ, πάντα γὰρ δυνατά παρὰ Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν
τῷ θεῷ. 28 Ἡρξατο λέγειν ὁ Πέτρος τὸ ποτήριον δὲ ἐγὼ πίνω, ἥτο βάπτισμα
αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφίκαμεν πάντα καὶ δὲ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; 39 οἱ
ἡκολουθήκαμένσοι. 29 ἔφη ὁ Ἰησοῦς· δὲ εἶπαν αὐτῷ· Δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν δοκεῖ ἀφῆκεν εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ ποτήριον δὲ ἐγὼ πίνω
οἰκίαν ἡ ἀδελφοὺς ἡ ἀδελφὰς ἡ μητέρα πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα δὲ ἐγὼ βαπτίζομαι
ἡ πατέρα ἡ τέκνα ἡ ἀγροὺς ἔνεκεν ἐμοῦ βαπτισθήσεσθε, 40 τὸ δὲ καθίσαι ἐκ
καὶ ἔνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, 30 ἀπό τοῦ μηδεὶς δεξιῶν μου ἥξεν εὐωνύμων οὐκ ἐστιν
λάβῃ ἐκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἵς ἡτοίμασται. 41 Καὶ
τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς ἀκούσαντες οἱ δέκα ἥρξαντο ἀγανακτεῖν
καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 42 καὶ
διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει
ζωὴν αἰώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν
πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ τῶν ἔθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ
γίνεσθατοι πρῶτοι. 32 Ἡσαν δὲ ἐν τῇ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
ὅδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦν 43 οὐχ οὕτως δέ γίνεται ὑμῖν ἀλλ’ δὲ
προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, ἀνθέλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται
οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ ὑμῶν διάκονος, 44 καὶ δὲ ἀνθέλῃ ἐν
παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἥρξατο ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος·

45 καὶ γὰρ ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτὸν. 5 ἥλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἔλεγον δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; πολλῶν. 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ. καὶ 6 οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς ἐπίπενό ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ καὶ τῶν Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. 7 καὶ μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὅχλου ἱκανοῦ ὄντος ἡρξατο κράζειν αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ καὶ λέγειν· ΓίεΔαυὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. στιβάδας κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν. 9 καὶ οἱ 48 καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον ὃ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Γίε Δαυὶδ, Ὁσαννά· Εὐλογημένος ὃ ἐρχόμενος ἐν ἐλέησόν με. 49 καὶ στὰς ὃ Ἰησοῦς εἶπεν· ὀνόματι κυρίου· 10 Εὐλογημένη ἡ 'Φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν ἐρχομένην ἀβασιλείατοῦ πατρὸς ἡμῶν λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειρε φωνεῖ Δαυὶδ· Ὁσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. 11 Καὶ σε. 50 ὃ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἰμάτιον αὐτοῦ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἀναπτηδίσας ἥλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. 51 καὶ περιβλεψάμενος πάντα ὃ ὑψεῖδη ὠύστης ἀποκριθεὶς 'αὐτῷ ὃ Ἰησοῦς εἶπεν· Τί 'σοι τῆς ὥρας ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν θέλεις ποιήσω; ὃ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· δώδεκα. 12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων Ραββουνι, ἵνα ἀναβλέψω. 52 'καὶ ὃ Ἰησοῦς αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπείνασεν. 13 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Υπάγε, ἡ πίστις σου σέσωκέν ἴδων συκῆν ἀπὸμακρόθεν ἔχουσαν φύλλα σε. καὶ ἐύθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ ἡκολούθει ἥλθεν εἰ ἄρα 'τι εὑρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ.

11 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ Ὀρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· 2 καὶ λέγει αὐτοῖς· Υπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ ἐύθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς ὅπωαλθρώπων ἐκάθισεν 'λύσατε αὐτὸν καὶ φέρετε. 3 καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε· ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ ἐύθὺς αὐτὸν ἀποστέλλει 'πάλιν ὥδε. 4 'καὶ ἀπῆλθον καὶ εὗρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν ἔξω ἐπὶ γέγραπται ὅτι Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς

14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἥκουν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. (αἰσθ 9165) 15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ εἰσελθώντες τὸ ιερὸν ἥρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τὸν ἀγοράζοντας ἐν τῷ ιερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς κατέστρεψεν 16 καὶ οὐκ ἥφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ιεροῦ, 17 καὶ ἐδίδασκεν 'καὶ ἔλεγεν 'αὐτοῖς Οὐ

κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν; οὐδεὶς δὲ αὐτῷ; **32** ἀλλὰ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων; — πεποιήκατε αὐτὸν σπῆλαιον ληστῶν. **18** καὶ ἐφοβοῦντο τὸν ὄχλον ἅπαντες γάρ εἶχον ἥκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ τὸν Ἰωάννην ὅντας ὅτι προφήτης ἦν. ἐζήτουν πᾶς αὐτὸν ἀπολέσων· ἐφοβοῦντο **33** καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν· γάρ αὐτόν, ‘πᾶς γάρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο Οὐκ οἴδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **19** Καὶ ὅταν ὠψὲ οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ἐγένετο, ἐξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. ποιῶ.

20 Καὶ ‘παραπορεύομενοι πρωῒ εἰδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ρίζῶν. **21** καὶ

ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· Ραββί, ἵδε ἡ συκῆ ἣν κατηράσω ἐξήρανται. **22** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ἐχετε πίστιν θεοῦ· **23** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἀρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ. **24** διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι ἐλάβετε καὶ ἔσται ὑμῖν. **25** καὶ ὅταν στίκετε προσευχόμενοι, ὀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ ἐν τῷ ἰερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἀπὸ τοῦ ὄχλου τοῖς προσεβύτεροι **28** καὶ ἐλεγοναὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢτίς σοι ἐδωκεν τὴν ἔξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῆῃς; **29** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω τὸν ὄχλον λόγον, καὶ ἀποκρίθητε μοι, καὶ ἔρω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· **30** τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου ἐξ ὄχλου τοῦ ὄχλου ἦν ἡ ἔξ ανθρώπων; ἀποκρίθητε μοι. **31** καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς ταῦτην ἀνέγνωτε· Λίθον δὲ ἀπεδοκίμασαν λέγοντες· Τί εἴπωμεν; ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἔρει· Διὰ τί οὐνούκ ἐπιστεύσατε

12 Καὶ ἥρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς

‘λαλεῖν ἀμπελῶνα ἀνθρωπος ἐφύτευσεν, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὠρυξεν ὑπολίνιον καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. **2** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος· **3** καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν. **4** καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· καὶ λαβόντες τὸν κάκεινον ἐκεφαλίωσαν καὶ ἀπέστειλεν τὴμασαν **5** καὶ λαβόνταν ἀπέστειλεν κάκεινον ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες οὓς δὲ ἀποκτέννοντες. **6**

ἔτι ἔνα εἶχεν, σιδὸν ἀγαπητόν· ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐσχατὸν πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι Εντραπήσονται τὸν σιδὸν μου. **7** ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν ὅτι Οὗτός εστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν τὸν κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. **8** καὶ λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτὸν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. **9** τίποιησει αὐτὸν, καὶ δώσει τὸν ἀπολέσει τοὺς γεωργούς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. **10** οὐδὲ τὴν γραφὴν ταῦτην ἀνέγνωτε· Λίθον δὲ ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. **11** παρὰ κυρίου ἐγένετο

αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἀναστῶσιν τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ ἡμῶν; **12** Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, γάρ ἐπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. **24** Ἐφη καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον, ἔγνωσαν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ γάρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ εἶπεν. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. **13** Θεοῦ; **25** ὅταν γάρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινας οὕτε γαμοῦσιν οὕτε γαμίζονται ἀλλ' εἰσὶν τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν ἵνα ὡς ἄγγελοιέν τοῖς οὐρανοῖς: **26** περὶ δὲ αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. **14** Καὶ ἐλθόντες τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται οὐκ ἀνέγνωτε λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως ἐπὶ τοῦ βάτου ἀληθῆς εῖ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, τὸ πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων· Ἐγὼ ὁ οὐ γάρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν δόδον τοῦ θεοῦ θεὸς Ἱακώβ; **27** οὐκ ἔστιν τὸ θεόντες νεκρῶν διδάσκεις ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἀλλὰζόντων πολὺπλανᾶσθε. **28** Καὶ ἦ οὐ; δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν; **15** ὁ δὲ εἰδὼς προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί αὐτῶν συζητούντων, τίδωνότι καλῶς με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα ἀπεκρίθῃ αὐτοῖς, ἐπηρώτησεν αὐτὸν· Ποίᾳ ἔδω. **16** οἱ δὲ ἦνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔστιν ἐντολὴ πρώτη πάντων; **29** ἀπεκρίθη Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρώτη ἔστιν Ἀκουε, Ἰσραήλ, οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Καίσαρος. **17** ὁ δὲ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἰς ἔστιν, **30** καὶ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ τῆς καρδίας σουκαὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ἐξεθαύμαζονέπ' αὐτῷ. **18** Καὶ ἔρχονται σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ὅλης τῆς ἰσχύος σου. **31** δευτέρας αὔτη· ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτωναντὸν Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. λέγοντες· **19** Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν. ἡμῖν ὅτι ἔάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ **32** τὴν εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς· Καλῶς, καταλίπῃ γυναῖκα καὶ μὴ ἀφῇ τέκνον, ἵνα διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι εἰς ἔστιν λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκακαὶ καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. **33** καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **20** τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἥσαν· καὶ δὲ πρῶτος ἔλαβεν ἐξ ὅλης τῆς συνέσεωςκαὶ ἐξ ὅλης τῆς γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκεν ἰσχύος καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς σπέρμα· **21** καὶ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, ἐαυτὸν περισσότερόνεστιν πάντων τῶν καὶ ἀπέθανεν μὴ καταλιπὼν σπέρμα, καὶ δὲ λοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν. **34** καὶ δὲ τρίτος ὡσαύτως· **22** καὶ οἱ ἐπτὰ οὐκ Ἰησοῦς ἴδων τὸν αὐτὸν δεῖπον νουνεχῶς ἀπεκρίθη ἀφῆκαν σπέρμα· τὸ σχατονπάντων καὶ ἡ εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἴ ἀπὸ τῆς βασιλείας γυνὴ ἀπέθανεν. **23** ἐν τῇ ἀναστάσει ὅταν τοῦ θεοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν

ἐπερωτῆσαι. 35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς οὐ μὴ ἀφεθῇ ὡδελίθος ἐπὶ γλίθονὸς οὐ ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν μὴ καταλυθῇ. 3 Καὶ καθημένου αὐτοῦ οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς νίος 'Δαυίδ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἐστιν; 36 ὁ αὐτός Δαυὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι ἵεροῦ ἐπηρώτα αὐτὸν κατ' ἴδιαν Πέτρος καὶ τῷ ἀγίῳ· Ἐπενγύριος τῷ κυρίῳ μου· Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας· 4 Εἶπὸν ὁ Κάθουσέκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τοὺς ὑμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ἔχθρούς σου ὑποκάτωτῶν ποδῶν σου. ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα. 5 37 ὁ αὐτός Δαυὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ ὁ δὲ Ἰησοῦς ἥρξατο λέγειν αὐτοῖς· Βλέπετε πόθεν ἀντοῦ ἐστιν νίος; καὶ ὁ πολὺς μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· 6 ὁ πολλοὶ ἐλεύσονται ὃχλος ἦκουεν αὐτοῦ ὑδέως. 38 Καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τῷ ὄνόματι μου λέγοντες ὅτι Ἐγώ διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν· Βλέπετε ἀπὸ τῶν εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. 7 ὅταν δὲ γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, περιπατεῖν καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς μή θροεῖσθε· ὁ δεῖγενέσθαι, ἀλλ' οὕπω τὸ 39 καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς τέλος. 8 ἐγερθήσεται γάρ ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, 40 οἱ καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, ἔσονται σιεσμοὶ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ κατὰ τόπους, ἔσονται λιμοὶ ἀρχὴδίνων προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι ταῦτα. 9 βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἔαυτούς λήμψονται περισσότερον κρίμα. 41 Καὶ παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς ὁκαθίσας κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων ἔθεώρει πῶς ὁ ὃχλος βάλλει χαλκὸν εἰς καὶ βασιλέων σταθίσεσθε ἔνεκεν ἐμοῦ εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι μαρτύριον αὐτοῖς. 10 καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἔβαλλον πολλά· 42 καὶ ἐλθοῦσα μία πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὅ ἐστιν 11 'καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, κοδράντης. 43 καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μὴ προμεριμνάτε τί λαλήσητε ἀλλ' ὁ ἐὰν μαθητὰς αὐτοῦ ἐπινείσθαις· Ἀμήν λέγω δοθῇ ὑμῖν ἐν ἑκείνῃ τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε, ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον. 12 'καὶ παραδώσει γαζοφυλάκιον· 44 πάντες γάρ ἐκ τοῦ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατήρ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τέκνου, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὄσα εἶχεν γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· 13 καὶ ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

έσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
ὄνομά μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος
οὗτος σωθήσεται. 14 Ὁταν δὲ ἴδητε τὸ
βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐστηκότα ὅπου
οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοείτω, τότε οἱ
ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὅρη,
Βλέπεις ταῦτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς;

13 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ

λέγει αὐτῷ εῖς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. 2 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταῦτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς;

15 ὁ δέπι τοῦ δώματος μὴ ἀκαταβάτω μηδὲ ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἔστιν εἰσελθάτω τι ἄραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἐπὶ θύραις. **30** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ **16** καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν μὴ ἐπιστρεψάτω μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ εἰς τὰ δόπισω ἄραι τὸ ίμάτιον αὐτοῦ. **17** ταῦτα πάντα γένηται. **31** ὁ οὐρανὸς καὶ οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχουσαις καὶ ταῖς ἡ γῆ ὑπαρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. **18** μὴ παρελεύσονται **32** Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ **19** ἔσονται γάρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις ἄγγελοι ἐνούρανῷ οὐδὲ δὲ νίος, εἰ μὴ ὁ οἴα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως πατήρ. **33** βλέπετε ἀγρυπνεῖτε οὐκ οἰδατε ἦγεκτισεν ὁ θεὸς ἔως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γάρ πότε ὁ καιρός ἔστιν. **34** ὡς ἀνθρωπος γένηται. **20** καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσεν κύριος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ τὰς ἡμέρας, οὐκ ἀν ἐσώθη πᾶσα σάρξ. δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἔξουσίαν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἔξελέξατο ἐκάστωτὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. **21** ἀκαίτοτε ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. **35** γρηγορεῖτε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἔιδε ὃ χριστός οὖν, οὐκ οἰδατε γάρ πότε ὁ κύριος τῆς ἨΙδε ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε. **22** ἐγερθήσονται οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὥρψὲ ἢ μεσονύκτιον ἢ γάρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωΐ, **36** μὴ ἐλθῶν δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἔξαίφνης εὔρη ὑμᾶς καθεύδοντας. **37** ὅδε ἀποπλανᾶν εἰς ὁδονατὸν τοὺς ἐκλεκτούς. **23** ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω· γρηγορεῖτε. ὑμεῖς δὲ βλέπετε· προείρηκαν μῖν πάντα.

24 Ἀλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, **25** καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. **26** καὶ τότε ὄψονται τὸν νίὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης· **27** καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς ἔως ἄκρου οὐρανοῦ. **28** Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἥδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος ἔστιν. **29** οὔτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε

14 Ἡν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας, καὶ ἐξήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν, **2** ἔλεγον γάρ Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε ἔσται θόρυβος τοῦ λαοῦ. **3** Καὶ ὅντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἥλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· συντρίψαστὴν ἀλάβαστρον κατέχεεν ταῦτης κεφαλῆς. **4** ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ταῦτα Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; **5** ἥδύνατο γάρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. **6** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐφετε αὐτήν· τί

αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον 20 ὁ γέδεεῖπεν αὐτοῖς· Γεῖτῶν δώδεκα, ὁ ἡργάσατο ἐν ἐμοί· 7 πάντοτε γὰρ τοὺς ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸτρύπλιον· 21 πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν ὅτιο μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς θέλητε δύνασθε γάρ τοῖς ποιῆσαι, ἐμὲ γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· 8 ὁ γέσχενέποιήσεν, ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου προέλαβεν μυρίσαι τὸ σῶμά μου εἰς τὸν παραδίδοται· Γαλαναύτῳ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ἐνταφιασμόν. 9 ἀμὴν γέδελέγω ὑμῖν, ὅπου δὲ ἀνθρωπος ἐκεῖνος. 22 Καὶ ἐσθιόντων τὸ ἐὰνκηρυχθῇ τὸ γένιαγέλιονείς ὅλον τὸν αὐτῶν γλαβώναρτον εὐλογήσας ἔκλασεν κόσμον, καὶ δὲ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· Γλάβετε, τοῦτο εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. 10 Γαὶτοιούδας ἐστιν τὸ σῶμά μου. 23 καὶ γλαβώνποτήριον τὸ Ισκαριώθ δὲ εἰς τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδοῖ ἐξ αὐτοῦ πάντες. 24 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· αὐτοῖς. 11 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἔχάρησαν καὶ Τοῦτο ἐστιν τὸ αἷμά μου τῆςδιαθήκης τὸ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν. 25 ἀμὴν λέγω ἐζήτει πῶς ἀντὸν εὐκαίρως παραδοῖ. 12 Καὶ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γεννήματος τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα τῆς ἀμπέλου ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· αὐτὸν πίνω καὶνὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα θεοῦ. 26 Καὶ ὑμνήσαντες ἔξῆλθον εἰς τὸ φάγητο πάσχα; 13 καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν. 27 Καὶ λέγει αὐτοῖς μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Υπάγετε δὲ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες σκανδαλισθήσεθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἀνθρωπος ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται. 28 ἀλλὰ αὐτῷ, 14 καὶ ὅπου τὸ ἐὰνεὶσέλθῃ εἴπατε τῷ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν οἰκοδεσπότῃ ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ Γαλιλαίαν. 29 δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Εἰ καὶ ἐστιν τὸ κατάλυμά μουσόπου τὸ πάσχα μετὰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ’ οὐκ ἐγώ. τῶν μαθητῶν μου φάγω; 15 καὶ αὐτὸς ὑμῖν 30 καὶ λέγει αὐτῷ δὲ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον ἔτοιμον· σοι δὲ σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἦ τοι καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. 16 καὶ ἔξῆλθον δις ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς· με ἀπαρνήσῃ. οἱ μαθηταὶ καὶ ἥλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ 31 δὲ ἐκπειρισσῶς ἐλάλει· Εὰν δέῃ με εῦρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε γάπαρνήσομαι τὸ πάσχα. 17 Καὶ ὄψίας γενομένης ἔρχεται ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. 32 Καὶ μετὰ τῶν δώδεκα. 18 καὶ ἀνακειμένων ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανί, αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀμὴν καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε λέγω ὑμῖν ὅτι εῖς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ᾧδε ἔως προσεύξωμαι. 33 καὶ παραλαμβάνει δὲ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. 19 Γρξαντολυπεῖσθαι τὸν Πέτρον καὶ Ἱάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ λέγειν αὐτῷ εῖς κατὰ εῖς· Μήτι γέγω μετ' αὐτοῦ καὶ ἥρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ

ἀδημονεῖν, 34 καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν ἐστιν ἡ ψυχή μου ἥως θανάτου· μείνατε ὅδε δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ καὶ γρηγορεῖτε. 35 καὶ ἡ προελθών μικρὸν τὸ ὑπάριον 48 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔπιπτεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ εἴπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἔξηλθατε δυνατόν ἐστιν παρέλθῃ ἀπ’ αὐτοῦ ἡ ὥρα, 36 μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν καὶ ἔλεγεν· Αθβα ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι· με; 49 καθ’ ἡμέραν ἦμην πρὸς ὑμᾶς ἐν παρένεγκε τὸ ποτήριον· τοῦτο ἀπ’ ἐμοῦ· ἀλλ’ τῷ ιερῷ διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ. 37 καὶ ἔρχεται με· ἀλλ’ ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. 50 καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον πάντες. 51 τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἰσχυσας· Καὶ ‘νεανίσκος τις τοῦ συνηκολούθειαυτῷ μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; 38 γρηγορεῖτε καὶ περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ ἐλθητεῖς πειρασμόν· κρατοῦσιν ταῦτόν 52 ὁ δὲ καταλιπὼν τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ὁ δὲ σάρξ ἀσθενής. τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν 53 Καὶ 39 καὶ πάλιν ἀπελθών προσηύξατο τὸν ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, αὐτὸν λόγον εἰπών. 40 καὶ ἡ πάλιν ἐλθών καὶ τοῦ συνέρχονται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἥσαν γάρ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. 54 καὶ ὁ ἀυτῶν οἱ ὄφθαλμοι τοῦ καταβαρυνόμενοι Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἤκολούθησεν αὐτῷ καὶ οὐκ ἤδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ. ἔως ἕσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως 41 καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· καὶ θερμαϊόμενος πρὸς τὸ φῶς. 55 ἀπέχει· ἥλθεν ἡ ὥρα, ἴδού παραδίδοται οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ δόλον τὸ συνέδριον ὁ οὐδὲς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ τῶν ἀμαρτωλῶν. 42 ἐγείρεσθε ἄγωμεν· θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ ἡὔρισκον· 56 ἴδού ὁ παραδιδούς με ἥγγικεν. 43 Καὶ πολλοὶ γάρ ἐψευδομαρτύρουν κατ’ αὐτοῦ, ἐεύθυντες αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται καὶ ἵσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἥσαν. 57 καί ἡ Ιούδας ἐίστων δώδεκα καὶ μετ’ αὐτοῦ τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ’ ὅχλοις μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ αὐτοῦ λέγοντες 58 ὅτι· Ἡμεῖς ἡκούσαμεν τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων αὐτοῦ λέγοντος ὅτι· Ἐγὼ καταλύσω καὶ τῶν πρεσβυτέρων. 44 δεδώκει δὲ τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς διὰ τριῶν ἡμερῶν ἀλλον ἀχειροποίητον λέγων· “Ον ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν· οἰκοδομήσω· 59 καὶ οὐδὲ οὕτως ἵση κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς. 45 ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. 60 καὶ ἀναστὰς καὶ ἐλθὼν ἐεύθυντες προσελθὼν αὐτῷ λέγει· ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ῥαββί καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 46 οἱ δὲ Ἰησοῦν λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί ἐπέβαλαν τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκράτησαν οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; 61 ὁ δὲ αὐτόν. 47 εἶς δέ τις τῶν παρεστηκότων ἐσιώπα καὶ ὁὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. πάλιν ὁ

ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· **15** Καὶ ἡ εὐθὺς πρωΐ συμβούλιον Σὺ εἰ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν **62** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ εἰμι, καὶ πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν συνέδριον δίσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπίγνεγκαν καθήμενον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον καὶ ἥπατος Πιλάτῳ. **2** καὶ ἐπηρώτησεν μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. **63** ὁ δὲ αὐτὸν ὁ Πιλάτος Σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἀυτῷ λέγει· Σὺ λέγει· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; **64** λέγεις. **3** καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς ἡκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; πολλά. **4** ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτα αὐτὸν οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ἔνοχον λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; **5** ἕδε ἡ θανάτου οὐκέτι ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν τὸ πρόσωπον καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ Πιλάτον. **6** Κατὰ δὲ ἔορτὴν ἀπέλυεν λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον, καὶ οἱ ὑπηρέται αὐτοῖς ἔνα δέσμιον ὃν παρητοῦντο. **7** ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον. **66** Καὶ ὅντος τοῦ ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραβᾶς μετὰ τῶν Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν στασιαστῶν δεδεμένος οἵτινες ἐν τῇ στάσει παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, **67** καὶ ἰδοῦσα φόνον πεποιήκεισαν. **8** καὶ ἀναβάζο τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα ὄχλος ἥρξατο αἰτεῖσθαι ταῦθας ἐποίει αὐτῷ λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ αὐτοῖς. **9** ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς ἵσθα τοῦ Ἰησοῦ. **68** ὁ δὲ ἡρνήσατο λέγων· λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα· Οὔτε οἶδα οὕτε ἐπίσταμαι σὺ τί λέγεις, τῶν Ἰουδαίων; **10** ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι καὶ ἔξηλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. **69** καὶ ἡ παιδίσκη ἀρχιερεῖς. **11** οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ἰδοῦσα αὐτὸν ἥρξατο πάλιν λέγειν τοῖς ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραβᾶν ἀπολύσῃ παρεστῶσιν τὸν Ὅντος ἔξ αὐτῶν ἐστιν. **70** ὁ αὐτοῖς. **12** ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἀποκριθεὶς δὲ πάλιν ἡρνεῖτο. καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **13** οἱ δὲ ἔξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ· καὶ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν. **14** ὁ δὲ ἡ λαλιά σου ὅμοιάζει· **71** ὁ δὲ ἥρξατο Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ ἐποίησεν ἀναθεματίζειν καὶ ὅμνύναι ὅτι Οὐκ οἶδα κακόν· οἱ δὲ περισσῶς ἔκραξαν· Σταύρωσον τὸν ἀνθρωπὸν τοῦτον ὃν λέγετε. **72** καὶ αὐτόν. **15** ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμενος ἡ εὐθὺς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν· καὶ τῷ ὄχλῳ τὸ ίκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ βῆμα ὡς εἴπεν αὐτῷ αὐτοῖς τὸν Βαραβᾶν, καὶ παρέδωκεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ· τρίς με ἀπαρνήσῃ, καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν. **16** Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπίγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστιν πραιτώριον,

καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. 17 ἡ πιστεύσωμεν καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι καὶ ἡ ἐνδιδύσκουσιναύτὸν πορφύραν καὶ ἡ σὺναύτῷ ὡνείδιζον αὐτόν. 33 Καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον γενομένης ὥρας ἔκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' στέφανον· 18 καὶ ἥρξαντο ἀσπάζεσθαι ὅλην τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐνάτης. 34 καὶ αὐτόν· Χαῖρε, ἡ βασιλεῦτῶν Ἰουδαίων· 19 τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ ἡ μεγάλῃ Ἐλωΐ ἐλωΐ Ἀλεμάσαβαχθάνι; ὃ καὶ ἐνέπτυνον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα ἐστὶν μεθερμηνεύμενον Ὁ θεός μου ὁ θεός προσεκύνουν αὐτῷ. 20 καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν μου, εἰς τί ἐγκατέλιπές με; 35 καί τινες αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴματα 'τὰ ἴδια. καὶ ἡ Ἰδε' Ἡλίαν φωνεῖ. 36 δραμῶν δέ τις καὶ ἐξάγοντιν αὐτὸν ἵνα ἡ σταυρώσωσιναύτόν. γεμίσας σπόγγον ὅξους ἡ περιθεὶς καλάμῳ 21 Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα ἐπότιζεν αὐτὸν, λέγων· Ἀφετε ἴδωμεν εὶς Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἄγροῦ, ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. 37 ὃ δὲ τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἡ Ιησοῦς ἀφεὶς φωνῇ μεγάλῃ ἐξέπνευσεν. ἄρη τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 22 καὶ φέρουσιν 38 καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη αὐτὸνέπι τὸν Γολγοθᾶντόπον, ὃ ἐστιν εἰς δύο ἀπ' ἄνωθεν ἔως κάτω. 39 ἴδων δὲ ἡ μεθερμηνεύμενον Κρανίον Τόπος. 23 καὶ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας ἐδίδουν ἡ αὐτῷ ἐσμυρνισμένον οἶνον, ὃςδε αὐτοῦ ὅτι ὁ ὄντως ἔξπνευσεν εἴπεν· Ἀληθῶς οὐκ ἔλαβεν. 24 καὶ ἡ σταυροῦσιν αὐτὸν καὶ 'οὗτος ὁ ἄνθρωπος υἱὸς θεοῦ ἦν. 40 διαμερίζονται τὰ ἴματα αὐτοῦ, βάλλοντες Ἡσαν δὲ καὶ γυναικες ἀπὸ μακρόθεν κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τι ἄρη. 25 Ἡν δὲ ὥρα θεωροῦσαι, ἐν ταῖς καὶ Μαρίαται Μαγδαληνὴ τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 26 καὶ ἦν ἡ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ ἐπιγραφὴ τῆς αἵτιας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ἡ Ιωσῆτος μήτηρ καὶ Σαλώμη, 41 ἡ αἵδε τοῦ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 27 καὶ σὺν ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἡ κολούθουν αὐτῷ καὶ αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστάς, ἕνα ἐκ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων ἡ αὐτοῦ 29 συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα. 42 Καὶ Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν ἡδη ὄψιας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὃ αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐστὶν προσάββατον 43 ἡ ἐλθῶν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ λέγοντες· Οὐά δὲ καταλύων τὸν ναὸν καὶ Ἀριμαθαίας εὐσχήμων βουλευτής, δς καὶ 'οἰκοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις, 30 σῶσον αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ σεαυτὸν ἡ καταβάσαπὸ τοῦ σταυροῦ. 31 θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πιλᾶτον ὅμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς καὶ ἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 44 ὁ ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰς ἡδη τέθνηκεν, "Αλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα 32 ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰς ἡ πάλαι ἀπέθανεν· νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ 45 καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος

ἐδωρήσατο τὸ πτῶματῷ Ἰωσήφ. 46 τῆς αἰώνιου σωτηρίας. ἀμήν.] 9 (note:
καὶ ἀγοράσας ὅσινδόνακαθελών αὐτὸν οὐκέτι στινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν
The most reliable and earliest manuscripts do
ένειλησεν τῇ στινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν
not include Mark 16:9-20.) Ἀναστὰς δὲ πρωῒ
μνημείῳ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ
καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ τῆς Μαγδαληνῆ, παρ' ἣς ἐκβεβλήκει ἐπτὰ
μνημείου. 47 ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ δαιμόνια. 10 ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπίγγειλεν
Μαρίᾳ ἡ Ἰωσῆτος ἐθεώρουν ποῦ τέθειται τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσι καὶ

16 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου

‘Μαρίᾳ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρίᾳ ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἡγόρασαν
ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

2 καὶ λίαν πρωῒ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων
ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος
τοῦ ἡλίου. 3 καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς:
Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκτῆς
θύρας τοῦ μνημείου; 4 καὶ ἀναβλέψασαι
θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος, ἢν
γάρ μέγας σφόδρα. 5 καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς

τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον
ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν
λευκήν, καὶ ἔξεθαμβήθησαν.

6 ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μή ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν
ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον.
ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὥδε· ἵδε ὁ τόπος ὅπου

ἔθηκαν αὐτόν. 7 ἀλλὰ ὑπάγετε εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι
Προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ

αὐτὸν ὅψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. 8 καὶ
ἔξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου,
εἶχεν γάρ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις;
καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπαν, ἔφοβοῦντο γάρ
[Πάντα δὲ τὰ παρηγγελμένα τοῖς περὶ τὸν Πέτρον συντόμως ἔξήγγειλαν. μετὰ
δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ

ἀνατολῆς καὶ ἄχρι δύσεως ἔξαπέστειλεν

δι' αὐτῶν τὸ ιερὸν καὶ ἄφθαρτον κίρυγμα

κλαίουσιν. 11 κάκεινοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ

καὶ ἔθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἡπίστησαν. 12 Μετὰ
δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν
ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις
εἰς ἀγρόν· 13 κάκεινοι ἀπελθόντες
ἀπίγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις
ἐπίστευσαν. 14 στερον ὁ δὲ ἀνακειμένοις
αὐτοῖς τοῖς ἔνδεκα ἐφανερώθη, καὶ

ώνειδισεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ
σκληροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν
‘ἔγηγερμένονούκ ἐπίστευσαν. 15 καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἄπαντα
κηρύζατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. 16
οὐ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, οὐ

δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. 17 σημεῖα δὲ
τοῖς πιστεύσασιν ‘ταῦτα παρακολουθήσει,
ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν,

γλώσσαις λαλήσουσιν ‘καιναῖς 18
τοῖς φρειςάροῦσιν κὰν θανάσιμόν τι πίωσιν
οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ, ἐπὶ ἀρρώστους

χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς ἔξουσιν. 19
μὲν οὖν κύριος Ἰησοῦς μετὰ τὸ λαλῆσαι
αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ

ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. 20 κεῖνοι δὲ
ἔξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου
συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος
διὰ τῶν ἐπακολουθούντων ‘σημείων.]

Κατα Λουκαν

1 Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, **2** καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, **3** ἔδοξε κάμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, **4** ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. **5** Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἰερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, ταῖς ἀντιστηκότι τῶν θυγατέρων Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. **6** ἥσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐναντίοντοῦ θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ κυρίου ἀμεμπτοι. **7** καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἦν ἡ Ἐλισάβετ στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἥσαν. **8** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἰερατεύειν ἀντὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ θεοῦ **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν ἰερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι εἰσελθών εἰς ἐν τῷ ναῷ αὐτόν. **10** καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος: **11** ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. **12** καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἴδων, καὶ φόβοις ἐπέπεσον ἐπ' αὐτόν. **13** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος: Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· **14** καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσειαύτοῦ χαρήσονται· **15** ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦκυρίου, καὶ οὗνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ, καὶ πνεύματος ἀγίου πλησθήσεται ἕτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, **16** καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν· **17** καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἔτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. **18** καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. **19** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα· **20** καὶ ἴδού ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἔχρι ἣς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, αὐτῶν ἥσαν. **21** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. **22** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν οἶκον αὐτοῦ. **23** Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ἦν τοῦ διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενεν κωφός. **24** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **25** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἔστιν μῆνας πέντε, λέγουσα ἔτι Οὕτως μοι ἐπεοίκενκύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖνδειός μου ἐν ἀνθρώποις. **26** Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἔκτῳ

ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸτοῦ θεοῦ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἡ Ἐλισάβετ, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρὲθ ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, 27 πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἀγίου ἡ Ἐλισάβετ, ὃ ὄνομα Ἰωσὴφ ἔξ οἴκου Δαυΐδ, καὶ 42 καὶ ἀνεφώνησεν ἕραν γῆμεγάλη καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. 28 εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, καὶ καὶ ἐισελθῶν πρὸς αὐτὴν εἶπεν· Χαῖρε, εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σου 29 ἡ δὲ 43 καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη καὶ διελογίζετο τὸ κυρίου μου πρὸς ἐμέ 44 ἵδού γὰρ ὡς ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. 30 καὶ ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ, ὡτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλίᾳσει τὸ εὔρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ· 31 καὶ ἵδού βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. 45 καὶ μακαρία συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. 32 οὗτος λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου. 46 Καὶ ἔσται μέγας καὶ υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται, εἶπεν Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον κύριον, 47 καὶ ἡγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου Δαυΐδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 33 καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου· 48 ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τὸν αἰῶνας, καὶ ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, ἵδού τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. (aiōn γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι g165) 34 εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· αἱ γενεαί· 49 ὅτι ἐποίησέν μοι ἡ μεγάλα ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς Πνεῦμα ἄγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 51 Ἐποίησεν δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν γεννώμενον ἄγιον κληθήσεται, υἱὸς θεοῦ· ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν· 36 καὶ ἵδού Ἐλισάβετ ἡ συγγενίς σου καὶ 52 καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων αὐτῇ συνείληφεν ιὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ καὶ ὑψωσεν ταπεινούς, 53 πεινῶντας οὗτος μὴν ἔκτον ἔστιν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλούτουντας στείρῳ· 37 ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τοῦ ἔξαπέστειλεν κενούς. 54 ἀντελάβετο θεοῦ πᾶν ρῆμα. 38 εἶπεν δὲ Μαριάμ· Ἰδού ἡ Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, δούλη κυρίου· γένοιτο μοι κατὰ τὸ ρῆμά 55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ 39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) 56 Ἐμεινεν δὲ ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὁρεινὴν μετὰ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥδηνας τρεῖς, καὶ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, 40 καὶ εἰσῆλθεν ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 57 Τῇ δὲ εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν Ἐλισάβετ. 41 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 58 καὶ ἥκουσαν

οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν 74 ἀφόβως ἐκ ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' χειρὸς ἐχθρῶν ὑσθέντας λατρεύειν αὐτῷ αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. 59 Καὶ ἐγένετο 75 ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁδῷ ἥλθον περιτεμεῖν αὐτοῦ ‘πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. 76 τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ καὶ σὺ δέ παιδίον, προφήτης ‘Ψύστου ὄνοματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. 70 κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· ἔτοιμάσαι ὄδοις αὐτοῦ, 77 τοῦ δοῦναι Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. 71 καὶ γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει εἴπαν πρὸς αὐτὴν ὅτι Οὐδείς ἐστιν ἐκ τῆς ἀμαρτιῶν αὐτῶν, 78 διὰ σπλάγχνα ἐλέους συγγενείας σου ὃς καλεῖται τῷ ὄνοματι θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς τούτῳ. 79 ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, 79 ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν τί ἀν θέλοι καλεῖσθαι ‘αὐτό 63 καὶ αἰτήσας σκότει καὶ σκῆνῃ θανάτου καθημένοις, τοῦ πινακίδιον ἔγραψεν λέγων· Ἰωάννης κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὄδὸν ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. εἰρήνης. 80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ 64 ἀνέψχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν ἐρήμοις ἔως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ τὸν θεόν. 65 καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν δόλῃ τῇ ὁρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, 66 καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ γὰρχεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. 67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἀγίου καὶ ἐπροφήτευσεν λέγων· 68 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, 69 καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐνοίκῳ ‘Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ, 70 καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἀγίων ἀπ’ αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ, (αἰῶν 9165) 71 σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς, 72 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ, 73 ὅρκον δὲ ὕμισεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα

2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· 2 (Γαῦτη ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου) 3 καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἔκαστος εἰς τὴν ἐαυτοῦ πόλιν. 4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρὲθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἥτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ, 5 ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ, οὕσῃ ἐγκύω. 6 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, 7 καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐνφάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. 8 Καὶ ποιμένες

ἥσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες τὸ δόνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς τοῦ ἀγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. 9 ἕκαὶ ἄγγελος ἐν τῇ κοιλίᾳ. 22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα κυρίου αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν νόμον Μωϋσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν φόρον μέγαν· 10 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ κυρίῳ, Μὴ φοβεῖσθε, ἵδου γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν 23 καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου ὅτι χαρὰν μεγάλην ἡτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, Πᾶν ἄρσεν διανοῆγον μήτραν ἄγιον τῷ 11 ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ ὃς ἔστιν κυρίῳ κληθήσεται, 24 καὶ τοῦ δοῦναι χριστὸς κύριος ἐν πόλει Δανιδ· 12 καὶ θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὑρήσετε βρέφος κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νοσσοὺς ἐσπαργανωμένον ἕκαὶ κείμενον ἐν φάτνῃ. περιστερῶν. 25 Καὶ ἵδοντος ἄνθρωπος ἦν 13 καὶ ἔξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἄγγελῷ ἐν Ἱερουσαλήμ ὡς δόνομα Συμεών, καὶ ὁ πλῆθος στρατιᾶς τούτης οὐδεὶς οὐδεὶς οὐδεὶς δίκαιος καὶ εὐλαβῆς, θεὸν καὶ λεγόντων· 14 Δόξα ἐν ψίστοις προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις καὶ πνεῦμα ἦν ἄγιον ἐπ' αὐτόν· 26 καὶ ἦν τεύδοκίας 15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἰάγγελοι, τοῦ ἀγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἂν ἵδῃ τοῖς ποιμένες τέλαλουν πρὸς ἀλλήλους τὸν χριστὸν κυρίου. 27 καὶ ἥλθεν ἐν τῷ Διέλθωμεν δὴ ἔως Βηθλέεμ καὶ ἴδωμεν πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃ ὁ κύριος τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι ἐγνώρισεν ἡμῖν. 16 καὶ ἥλθαν σπεύσαντες αὐτοὺς κατὰ τὸ εἴθισμένον τοῦ νόμου περὶ καὶ ἀνεῦραν τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ αὐτοῦ 28 καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· 17 ἀγκάλας καὶ εὐλόγησεν τὸν θεόν καὶ εἶπεν ἵδοντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος 29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· 30 ὅτι εἶδον τούτου. 18 καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου 31 ὃ ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς, 19 ἡ δὲ λαῶν, 32 φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ τοῦ Ιωσὴφ αὐτοῦ συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. 33 καὶ ἦν ὁ συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 20 πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλούμενοις περὶ αὐτοῦ. 34 καὶ καὶ αἰνοῦντες τὸν θεόν ἐπὶ πᾶσιν οἷς εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών καὶ εἶπεν πρὸς ἡκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδού οὗτος αὐτούς. 21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον,

35 καὶ σοῦ ὅδεαύτης τὴν ψυχὴν διελεύσεται 48 καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἔξεπλάγησαν, καὶ ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ τοῦ εἰπεν πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ Τέκνου, πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. 36 Καὶ ἦν τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἴδού ὁ πατέρ “Αννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουρήλ, ἐκ σου καὶ ἐγὼ ὀδυνώμενοι ἔζητούμενοι. φυλῆς Ἀσήρ (αὗτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις 49 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἔζητεῖτε πολλαῖς, ζήσασα ‘μετὰ ἀνδρὸς ἔτη ἐπτὰ με; οὐκ ἥδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, 37 καὶ αὐτὴ δεῖ εἶναι με; 50 καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ χήρα ἔωχετῶν ὄγδοήκοντα τεσσάρων,) ῥῆμα δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς. 51 καὶ κατέβη ἡ οὐκ ἀφίστατο τοῦ ἱεροῦ νηστείας καὶ μετ’ αὐτῶν καὶ ἤλθεν εἰς Ναζαρέθ, καὶ ἦν δεήσεσιν λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. 38 ὑποτασσόμενος αὐτοῖς, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἕκαὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ τῷ θεῷ προσεῷκαὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν τοῖς καρδίᾳ αὐτῆς. 52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν προσδεχομένοις ἀντρώσιν Ἱερουσαλήμ. 39 ‘σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντατὰ κατὰ τὸν νόμον ἀνθρώποις.

κυρίου, ἐπέστρεψανείτην Γαλιλαίαν εἰς 3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς πόλιν ἔαυτῶν Ναζαρέθ. 40 Τὸ δὲ παιδίον ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ηὔξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς σοφίᾳ, καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ’ αὐτό. 41 Ιουδαίας, καὶ τετρααρχοῦντος τῆς Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ’ Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετρααρχοῦντος τῆς πάσχα. 42 καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ ἀναβαίνοντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετρααρχοῦντος, 2 ἑορτῆς 43 καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἀννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ἐν τῷ ὑποστρέψειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν ἥδη θεοῦ ἐπὶ Ιωάννην τὸν Ζαχαρίου Ἰησοῦς δὲ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ οἰγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. 44 νομίσαντες πᾶσαν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων δὲ αὐτὸν ‘εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἤλθον βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, ἡμέρας ὀδὸν καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενεῦσιν τὴν γνωστοῖς, 45 καὶ μὴ ἐνέργοντες πέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀναζητοῦντες τοῦ προφήτου Φωνὴ βιώντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. 46 καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἵερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς· 47 ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. 6 καὶ ὅψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ. 7 Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις

δχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα οὖν καὶ ἔτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τὸν λαόν· **19** οὐ δὲ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης, τῆς μελλούσης ὁργῆς; **8** ποιήσατε οὖν ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν πάντων ὃν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ Ἡρώδης, τὸν Ἀβραάμ, λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ **20** προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν, ταὶς θεός ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἐνφυλακῇ. **21** τῷ Ἀβραάμ. **9** ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἄπαντα ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον τὸν λαὸν καὶ Ἰησοῦν βαπτισθέντος καὶ μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ προσευχομένου ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανὸν εἰς πῦρ βάλλεται. **10** Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν **22** καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί οὖν ποιήσωμεν σωματικῷ εἴδει ὥς περιστερὰν ἐπ' αὐτόν, **11** ἀποκριθεὶς δὲ ἐλεγεναύτοῖς· Ὁ ἔχων καὶ φωνὴν ἔξ οὐρανοῦ γενέσθαι Σὺ εἶ ὁ δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, νίος μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. **23** καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὄμοιώς ποιείτω. Καὶ αὐτὸς ἡνὶ Ιησοῦς ἀρχόμενος ὧσει ἐτῶν **12** ἥλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι τριάκοντα, ὃν 'νίος, ὡς ἐνομίζετο', Ἰωσὴφ καὶ εἰπαν πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί τοῦ Ἡλὶ **24** τοῦ Μαθθᾶτ τοῦ Λευὶ τοῦ Μελχὶ ποιήσωμεν **13** οὐ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τοῦ Ἰανναὶ τοῦ Ἰωσὴφ **25** τοῦ Ματταθίου Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν τοῦ Ἀμὼς τοῦ Ναούμ τοῦ Ἐσλὶ τοῦ Ναγγαὶ πράσσετε. **14** ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ **26** τοῦ Μάαθ τοῦ Ματταθίου τοῦ Σεμεῖν στρατεύομενοι λέγοντες· Τί ποιήσωμεν καὶ τοῦ Ἰωσὴχτοῦ Ἰωδὰ **27** τοῦ Ἰωανὰν τοῦ ἡμεῖς; καὶ εἶπεν ἀύτοῖς Μηδένα διασείσητε· Ρῆσά τοῦ Ζοροβαβὲλ τοῦ Σαλαθιὴλ τοῦ μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς Νηρὶ **28** τοῦ Μελχὶ τοῦ Ἄδδὶ τοῦ Κωσάμ ὁψωνίοις ὑμῶν. **15** Προσδοκῶντος δὲ τοῦ τοῦ Ἐλμαδάμ τοῦ Ἡρ **29** τοῦ Ἰησοῦτοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς Ἐλιέζερ τοῦ Ἰωρὶμ τοῦ Μαθθᾶτ τοῦ Λευὶ καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε **30** τοῦ Συμεὼν τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰωσὴφ τοῦ αὐτὸς εἴη ὁ χριστός, **16** ἀπεκρίνατο λέγων Ἰωνὰμ τοῦ Ἐλιακὶμ **31** τοῦ Μελεὰ τοῦ πᾶσιν δὲ Ἰωάννης· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω Μεννὰ τοῦ Ματταθᾶ τοῦ Ναθὰμ τοῦ Δανὶδ ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ **32** τοῦ Ἱεσσαὶ τοῦ Ἰωβὴλ τοῦ Βόος τοῦ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἴμαντα τῶν Σαλάτον Ναασῶν **33** τοῦ Ἀμιναδὰβ τοῦ ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει Ἀδμὶν τοῦ Ἀρνὶ τοῦ Ἐσρὼμ τοῦ Φαρὲς τοῦ ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρί· **17** οὕτω τὸ Ἰούδα **34** τοῦ Ἰακὼβ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραάμ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διακαθῆραιτὴν τοῦ Θάρα τοῦ Ναχὼρ **35** τοῦ Σεροὺχ τοῦ ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖτὸν σῖτον· Ραγαὶ τοῦ Φάλεκ τοῦ Ἐβερ τοῦ Σαλὰ **36** εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον τοῦ Καϊνὰμ τοῦ Ἀρφαξὰδ τοῦ Σὴμ τοῦ Νῶε κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. **18** Πολλὰ μὲν τοῦ Λάμεχ **37** τοῦ Μαθουσαλὰ τοῦ Ἐνὼχ

τοῦ Ἰάρετ τοῦ Μαλελεὴλ τοῦ Καϊνὰμ **38** φήμη ἐξῆλθεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου τοῦ Ἐνῶς τοῦ Σὴθ τοῦ Ἀδὰμ τοῦ θεοῦ. περὶ αὐτοῦ. **15** καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν

4 Ἰησοῦς δὲ πλήρης πνεύματος ἀγίου ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ πάντων. **16** Καὶ ἥλθεν ἐις Ναζαρά, οὗ ἦν ἥγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ **2** τεθραμμένος, καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς ἡμέρας τεσσεράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν τοῦ διαβόλου. καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν συναγωγήν, καὶ ἀνέστη ἀναγγῶναι. **17** ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συντελεσθεισῶν καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον 'τοῦ προφήτου ἀυτῶνεπείνασεν. **3** εἰπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἡσαΐον καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν διάβολος· Εἴ τιδος εἴ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον. **18** τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. **4** καὶ ἀπεκρίθη Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἴνεκεν ἔχρισέν 'πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Γέγραπται ὅτι Οὐκ μεεύαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν γε ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἀνθρώπος. **5** Καὶ κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀναγαγὼν ἀυτὸνέδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. **6** καὶ εἰπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἔξουσίαν ταύτην ἀπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ὡς ἀνθέλω ἐν τῇ συναγωγῇ ἢσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. **20** καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων 'οἱ ὄφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἢσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. **21** δίδωμι αὐτήν· **7** σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἥρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα. **8** καὶ πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὡσὶν ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Γέγραπται· ὑμῶν. **22** καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ 'Κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. **9** Ἡγαγεν δὲ ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἐστησέπι τὸ καὶ ἔλεγον· 'Οὐχὶ τιός ἐστιν Ἰωσὴφ οὗτος; πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ **23** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτε μοι οὐδὲν εἴ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρέ, θεράπευσον κάτω· **10** γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις σεαυτόν· ὅσα ἡκούσαμεν γενόμενα 'εἰς τὴν αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι Καφαρναούμ ποίησον καὶ ὕδε ἐν τῇ πατρίδι σε, **11** καὶ ὅτι· Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε μήποτε σου. **24** εἶπεν δέ· Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. **12** οὐδὲὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι αὐτοῦ. **25** ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, Εἴρηται· Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν πολλαὶ χῆραι ἢσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου σου. **13** καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὃ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. **14** ἐπὶτέτη τρία καὶ μῆνας ἔξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, **26** καὶ πρὸς τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ

εἰς Σάρεπτα τῆς Γοιανίας πρὸς γυναικαὶ διηκόνει αὐτοῖς. **40** Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου χήραν. **27** καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ ἄπαντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου, καὶ ποικίλαις ἥγανον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Ναιμὰν ὁ δὲ ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιτιθεὶς Σύρος. **28** καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐθεράπευεν αὐτούς. **41** ἐξήρχετο δὲ καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, **29** δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν ἕραν γάζοντακαὶ καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς λέγοντα ὅτι Σὺ ἐίσθι νιὸς τοῦ θεοῦ. καὶ πόλεως, καὶ ἥγανον αὐτὸν ἔως ὁφρύος τοῦ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴᾳ αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἤδεισαν ὅρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις ὠκοδόμητο αὐτῶν, τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι. **42** Γενομένης ὥστε κατακρημνίσαι αὐτόν· **30** αὐτὸς δὲ δὲ ἡμέρας ἐξελθών ἐπορεύθη εἰς ἔρημον διελθών διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. **31** τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ Καὶ κατῆλθεν εἰς Καφαρναοὺμ πόλιν τῆς ἡλθον ἔως αὐτοῦ, καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ Γαλιλαίας. καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. **43** ὁ δὲ εἶπεν τοῖς σάββασιν· **32** καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος εὐάγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ αὐτοῦ. **33** καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος θεοῦ, ὅτι ἐπίτοῦτο ἀπεστάλην **44** καὶ ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἦν κηρύσσων ‘εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· **34** Ἔα τί ἡμῖν Ἰουδαίας καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἥλθες ἀπολέσαι **5** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι ἡμᾶς; οἵδια σε τίς εἰ, ὁ ἄγιος τοῦ θεοῦ. **35** καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· **36** καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Φιμώθητι καὶ ἐξελθε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ῥίψαντο τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτὸν μηδὲν βλάψαν αὐτόν. **37** καὶ ἐγένετο αὐτῷ τὸν λίμνην, οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀπὸ αὐτῶν μηδὲν βλάψαν αὐτόν. **38** καὶ ἐπέντες ἀποβάντες ἐπλυνοντὰ δίκτυα. **39** ἐμβὰς δὲ θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ συνελάλουν πρὸς αὐτούς· Τίς ὁ λόγος οὗτος αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν διλίγον, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, καὶ ἐξέρχονται; **40** διλαγουνται δὲ τοῦ Σίμωνος, ἡρώτησεν ἀλλήλους λέγοντες· Τίς ὁ λόγος οὗτος αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν διλίγον, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, καὶ ἐξέρχονται; **41** διλαγουνται δὲ τοῦ Σίμωνος πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος πάντα τόπον τῆς περιχώρου. **42** Ἀναστὰς καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ὅγραν. **43** δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν Σίμωνος πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν, ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, καὶ ἐπὶ δὲ τῷ ὥματί σου χαλάσω τὰ δίκτυα. **44** δὲ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἰχθύων πολύ, διερρήσσετο δὲ τὰ δίκτυα ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα **45** καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις ἐν

τῷ ἔτέρῳ πλοιώ τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον αὐτοῖς· καὶ ἥλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα ὃς ἦν παραλευμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν τὰ πλοῖα ὡστε βυθίζεσθαι αὐτά. 8 ἴδων εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι εἰνώπιον αὐτοῦ. 19 δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσεν τοῖς γόνασιν καὶ μὴ εύρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν Ἰησοῦ λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ διὰ τὸν ὄχλον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα ἀμαρτωλός εἰμι, κύριε· 9 θάμβος γάρ διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἐμπροσθεν τοῦ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ῥῶν συνέλαβον, 10 Ἰησοῦ. 20 καὶ ἴδων τὴν πίστιν αὐτῶν δοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην σύιοὺς ἐπεν "Ανθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι Ζεβεδαίου, οἵ ἵσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ σου. 21 καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. 11 καὶ Τίς ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν ἀφέντες δύναται ἀμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ μόνος ἐπάντα ἡκολούθησαν αὐτῷ. 12 Καὶ ἐγένετο ὁ θεός; 22 ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς καὶ ἴδου ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἴδων αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις τὸν Ἰησοῦν πεσῶν ἐπὶ πρόσωπον ἐδέήθη ὑμῶν; 23 τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· αὐτοῦ λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαι Ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν· με καθαρίσαι. 13 καὶ ἐκτείνας τὴν χειρα ἐγειρεκαὶ περιπάτει; 24 ἵνα δὲ εἰδῆτε ἥψατο αὐτοῦ ἐπίών Θέλω, καθαρίσθητι· ὅτι ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. 14 ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας— εἴπεν καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν, τῷ παραλευμένῳ· Σοὶ λέγω, ἐγειρεκαὶ ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σου πορεύου εἰς τὸν προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς οἶκόν σου. 25 καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς προσέταξεν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὅ κατέκειτο, 15 διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν θεόν. 26 καὶ ἐκστασις ἔλαβεν ἄπαντας καὶ καὶ θεραπεύεσθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβον αὐτῶν· 16 αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν λέγοντες ὅτι Εἴδομεν παράδοξα σήμερον. ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος. 17 Καὶ 27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν καὶ ἐθεάσατο ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν τελώνην ὄνόματι Λευὶν καθήμενον ἐπὶ διδάσκων, καὶ ἵσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει καὶ νομοδιδάσκαλοι οἵ ἵσαν ἐληλυθότες ἐκ μοι. 28 καὶ καταλιπὼν ἐπάντα ἀναστὰς πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας ἐγκολούθειαν· 29 Καὶ ἐποίησεν δοχὴν καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις κυρίου μεγάλην Λευὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν· 18 καὶ ἴδου καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων

οἱ ἥσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. 30 ὁ οὐκ ῥέξεστιν τοῖς σάββασιν; 3 καὶ καὶ ἐγόγγυζον οἱ 'Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὁ ἐποίησεν Δαυὶδ αὐτοῦ λέγοντες Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν ὁ δόπτεύπεινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; 31 καὶ ὅντες 4 ὡραῖσῃ λίθεν εἰς τὸν οἴκον τοῦ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἱατροῦ ἡλαβώνεφαγεν καὶ ῥέδωκεντοῖς μετ' ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες· 32 οὐκ ἐλήνυθα αὐτοῦ, οὓς οὐκ ῥέξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μόνους τοὺς ἵερεῖς; 5 καὶ ἔλεγεν ῥαύτοῖς μετάνοιαν. 33 Οἶδὲ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Κύριος ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ῥαί μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ ἀνθρώπουν. 6 Ἐγένετο ῥδέεν ἐτέρῳ σαββάτῳ καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὅμοίως καὶ οἱ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ καὶ διδάσκειν καὶ ἦν ἡνθρωπος ἐκεῖ πίνουσιν. 34 ὁ ῥδεῖπεν πρὸς αὐτούς· Μή καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά· 7 δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν παρετηροῦντο· δεοὶ γραμματεῖς καὶ οἱ ὡρόν νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν ποιῆσαι Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύει ῥηστεῦσαι 35 ἔλευσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ἴνα εὔρωσιν ῥκατηγορεῖναυτοῦ. 8 αὐτὸς ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος τότε δὲ ἥδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. δὲ τῷ ῥανδρὶῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· 36 ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς ῥἜγειρεκαὶστῇθι εἰς τὸ μέσον· καὶ ἀναστὰς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥαπόιματίου καινοῦ ἔστη. 9 εἶπεν ῥδέο Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· ῥσχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ ἴματιον παλαιόν· εἰ δὲ ῥἜπερωτῶνυμᾶς, ῥειέξεστιν τῷ σαββάτῳ μῆγε, καὶ τὸ καινὸν ῥσχίσεικαὶ τῷ παλαιῷ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι οὐ ῥσμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ ἢ ῥαπολέσαι 10 καὶ περιβλεψάμενος πάντας καινοῦ. 37 καὶ οὐδεὶς βάλλει οἷνον νέον αὐτοὺς εἶπεν αὐτῷ· ῥἜκτεινον τὴν χεῖρα εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μῆγε, ῥήξει σου· ὁ δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ὁ ῥοῖνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἡ χεὶρ ῥαύτοῦ 11 αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους 38 ἀλλὰ οἷνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς τί ἄν ποιῆσαιεν τῷ Ἰησοῦ. 12 Ἐγένετο ῥβλητέον 39 ῥκαίοιδεὶς πιῶν παλαιὸνθέλει δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς ῥχρηστός ἐστιν.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν ῥδιὰσπορίμων, καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 'καὶ ἥσθιον τοὺς στάχυας ψώχοντες ταῖς χερσίν. 2 τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπαν Τί ποιεῖτε

διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ.

13 καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν, 14 Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν

Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄνθρωποι, κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν ταῖς Ιάκωβον καὶ Ἰωάννην ταῖς Φίλιππον τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. καὶ Βαρθολομαῖον 15 ταῖς Μαθθαῖον καὶ 27 Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν, Θωμᾶν ταῖς Ιάκωβον Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν 16 ταῖς Ιούδαν τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, 28 εὐλογεῖτε τοὺς ταῖς Ιακώβου καὶ ταῖς Ιούδαν ταῖς Ισκαριώθδες γένετο καταρωμένους ὑμᾶς προσεύχεσθε περὶ τῶν προδότης. 17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς, 29 τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὅχλος τὴν σιαγόνα πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ ταῖς πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἴματιον καὶ τὸν χιτῶνα τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ μὴ κωλύσῃς. 30 παντὶ αἰτοῦντί σε δίδου, ταῖς ιερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. Σιδῶνος, 31 οἵ ἥλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ 31 καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ καὶ ιαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· ταῖς ἄνθρωποι ποιεῖτε αὐτοῖς δόμοίως. 32 Καὶ καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων εἰς ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ταῖς ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο· 33 καὶ πᾶς ὁ ὑμῖν χάρις ἔστιν; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ ὅχλος ταῖς ἐζήτουν πάπτεσθαι αὐτοῦ, διτὶ δύναμις τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. 33 παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰάτο πάντας. 34 ταῖς ἀγαθοποιήτε τοὺς ἀγαθοποιούντας Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἔστιν; ταῖς εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν Μακάριοι ἀμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. 34 καὶ οἱ πτωχοί, διτὶ ὑμετέρα ἔστιν ἡ βασιλεία ἐὰν ταῖς δανίσητεπαρ' ὃν ἐλπίζετε ταῖς λαβεῖν τοῦ θεοῦ. 35 μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ποία ὑμῖν χάρις ἔστιν; ταῖς ἀμαρτωλοὶ διτὶ χορτασθήσεσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες ἀμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν νῦν, διτὶ γελάσετε. 36 Μακάριοί ἔστε διταν τὰ ἵσα. 37 πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ διταν ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε μηδὲν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ δινειδίσωσιν καὶ ἀπελπίζοντες καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν πολὺς, καὶ ἔσεσθε νίοι ταῖς Υψίστου, διτὶ αὐτὸς ἔνεκα τοῦ νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου· 38 χάρητε χρηστός ἔστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ίδοὺ πονηρούς. 39 γίνεσθεοὶ κτίρμονες ταῖς καθὼς γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἔστιν. 37 Καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· ταῖς μὴ οἱ πατέρες αὐτῶν. 38 πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε. πλουσίοις, διτὶ ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ἀπολύτε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· 39 δίδοτε, καὶ ὑμῶν. 35 οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι διθήσεται ὑμῖν μέτρον καλὸν πεπιεσμένον ταῖς πεινάσετε. ταῖς οὐαί οἱ γελῶντες ταῖς σεσαλευμένονύπερεκχυννόμενον νῦν, διτὶ πενθήσετε καὶ κλαύσετε. 36 δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· ὡς γὰρ Οὐαὶ διταν ταῖς καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν ταῖς πάντεσοι μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπεν δὲ ἡ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς Μήτι οἰκοδομῆσθαι αὐτήν. **40** ὁ δὲ ἀκούσας δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον ἐμπεσοῦνται **41** οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς οὐκ ἐστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν ἡδιδάσκαλον θεμελίου, ἢ προσέρηξεν ὁ ποταμός, καὶ κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ως ὁ ἐνθὺς συνέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ρῆγμα διδάσκαλος αὐτοῦ. **42** τί δὲ βλέπεις τὸ τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; **42** ἡ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου Ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σοῦ δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σοῦ, καὶ τότε διαβλέψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν. **43** Οὐ γάρ ἐστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν, οὐδὲ ἡ πάλινδένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. **44** ἔκαστον γάρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται οὐ γάρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλὴν τρυγῶσιν. **45** ὁ ἀγαθὸς ἀνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἀντοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. **46** Τί δέ με καλεῖτε Κύριε κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω; **47** πᾶς δὲ ἐρχόμενος πρός με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· **48** ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλεῦσαι αὐτὴν ὅτια τὸ καλῶς

7 Ἡ Ἑπειδὴ πλήρωσεν πάντα τὰ ρήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναούμ. **2** Ἐκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων ἥμελλεν τελευτᾶν, δις ἢν αὐτῷ ἔντιμος. **3** ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεοβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. **4** οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι Ἄξιός ἐστιν ὃ παρεξῆτο, **5** ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὡκοδόμησεν ἡμῖν. **6** δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἡδὴ δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔπειμψεν φίλους ὁ ἀκατοντάρχης λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου, οὐ γὰρ ἵκανός εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· **7** διὸ οὐδὲ ἔμαυτὸν ἡξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγω, καὶ ἡιθήτω ἡ παῖς μου· **8** καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἔξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ’ ἔμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλω· Ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. **9** ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὅχλῳ εἶπεν· Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδὲν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. **10** καὶ ὑποστρέψαντες εἰς τὸν

οῖκον οἱ πεμφθέντες εὗρον τὸνδοῦλον λεπρὸν καθαρίζονται, τῷωφοὶ ἀκούουσιν, ὑγιαίνοντα. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔξης νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐάγγελίζονται· τὸπορεύθηεις πόλιν καλουμένην Ναῖν, καὶ 23 καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ τοῦτοῦ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. 24 Ἀπελθόντων δῦχος πολὺς. 12 ὡς δὲ ἥγισεν τῇ πύλῃ τῆς δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πόλεως, καὶ ἴδου ἔξεκομίζετο τεθνηκὼς πρὸς τοὺς δῦχους περὶ Ἰωάννου· Τί μονογενῆς υἱὸς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτῇ τὸ ἔξήλθατεείς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; τὴνχήρα, καὶ δῦχος τῆς πόλεως ἱκανὸς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 25 τὴνσὺν αὐτῇ. 13 καὶ ἴδων αὐτὴν ὁ κύριος ἀλλὰ τί τὸ ἔξήλθατείδειν; ἀνθρωπὸν ἐν ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· μαλακοῖς ἴματίοις ἡμφιεσμένον; ἴδου οἱ ἐν Μὴ κλαῖε. 14 καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς ἴματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. 26 ἀλλὰ τί εἶπεν Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. 15 καὶ τὸ ἔξήλθατείδειν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. 27 οὕτος καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. 16 ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· Ἡδοὺ ἄποστέλλω ἔλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν τὸνγέρθηέν ἡμῖν, καὶ ὅτι Ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς σου. 28 τὸνγωνύμιν, μείζων ἐν γεννητοῖς τὸν λαὸν αὐτοῦ. 17 καὶ ἔξῆλθεν ὁ λόγος γυναικῶν Ἰωάννουούδεις ἐστιν· ὃ δὲ οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ· καὶ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ πάσῃ τῇ περιχώρᾳ. 18 Καὶ ἀπήγγειλαν μείζων αὐτοῦ ἐστιν. 29 (καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης 19 ἐπεμψεν 30 οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν πρὸς τὸν κύριον λέγων· Σὺ εἴ δὲ ἐρχόμενος βουλήν τοῦ θεοῦ ἡθέτησαν εἰς ἑαυτούς, ἢ ἀλλονπροσδοκῶμεν; 20 παραγενόμενοι μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.) 31 Τίνι οὖν δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν· Ἰωάννης ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ὃ βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ ταύτης, καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι; 32 ὅμοιοί λέγων· Σὺ εἴ δὲ ἐρχόμενος ἢ ἀλλον εἰσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις προσδοκῶμεν; 21 ἐν τὸνείνητῇ ὕρᾳ καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, ἃ λέγει· ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ Ηὔλησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τὸ θρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε· 33 τυφλοῖς πολλοῖς τὸνείνητῇ πέπειν. 22 ἐλήλυθεν γάρ τοντὸν θεόν τοῦ βαπτιστῆς καὶ τὸποκριθεῖείπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες μὴ ἐσθίων ἄρτον μήτε πίνων οἶνον, καὶ ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἰδετε καὶ ἡκούσατε· λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει· 34 ἐλήλυθεν ὁ τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων,

καὶ λέγετε· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ τοὺς πόδας. **46** ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν. οὐκ ἥλειψας αὕτη δὲ μύρῳ ἥλειψεν ‘τοὺς **35** καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ ‘πάντων πόδας μου. **47** οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται τῶν τέκνων αὐτῆς. **36** Ἡρώτα δέ τις αὐτὸν αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἡγάπησεν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ’ αὐτοῦ καὶ πολύ· ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἰσελθὼν εἰς ‘τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου **48** εἶπεν δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἀμαρτίαι. ‘κατεκλίθη **37** καὶ ἴδοὺ γυνὴ ἡτίς ἦν ἐν **49** καὶ ἥρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν τῇ πόλει ἀμαρτωλός, ‘καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἀμαρτίας ‘κατάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, ἀφίησιν; **50** εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου **38** καὶ στᾶσα ‘Η πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς ὄπισθι παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, εἰρήνην.

‘τοῖς δάκρυσιν ἥρξατο βρέχειν τοὺς πόδας **8** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς αὐτοῦ καὶ ταῖς θριξὶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην ἔξεμασσεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν αὐτοῦ καὶ ἥλειψεν τῷ μύρῳ. **39** ίδων βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ, **2** καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἥσαν ἐν ἑαυτῷ λέγων· Οὗτος εἰ ‘ἥνπροφήτης, τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἡτίς καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη ἀπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἀμαρτωλός ἐστιν. **40** Μαγδαληνή, ἀφ’ ἣς δαιμόνια ἔπτα καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἔξεληλύθει, **3** καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δέ· ‘Διδάσκαλε, ἐπιτρόπου Ἡρώδου καὶ Σουσάννα καὶ εἰπέ, φησίν’. **41** δύο χρεοφειλέται ἥσαν ἔτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς δανιστῇ τινι· ὁ εἰς ὕψειλεν δηνάρια ῥέκτων ὑπαρχόντων αὐταῖς. **4** Συνιόντος πεντακόσια, ὁ δὲ ἔτερος πεντήκοντα. **42** δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν μὴ ἐχόντων αὐτῶν ἀμφοτέροις ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπεν διὰ ἔχαρίσατο. τίς οὖν ‘αὐτῶν πλεῖον παραβολῆς· **5** Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ ‘ἀγαπήσει αὐτόν; **43** ἀποκριθεὶς Σίμων σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ εἶπεν· ‘Υπολαμβάνω ὅτι ὃ τὸ πλεῖον σπείρειν αὐτὸν δὲ μὲν ἐπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, ἔχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας. καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ **44** καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι κατέφαγεν αὐτό. **6** καὶ ἔτερον ‘κατέπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἔξηράνθη διὰ τὸ μὴ σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ‘μοιέπι ‘πόδαςούκ ἔχειν ἰκμάδα. **7** καὶ ἔτερον ἐπεσεν ἐν μέσῳ ἔδωκας αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι τοὺς πόδας καὶ ταῖς ‘θριξὶν αὐτῆς ἔξεμαξεν. ἀπέπνιξαν αὐτό. **8** καὶ ἔτερον ἐπεσεν εἰς **45** φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ’ ἣς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ φυὲν ἐποίησεν εἰσῆλθον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου καρπὸν ἐκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων

έφωνει· Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν ἀκουέτω. 9 ἐστήκασιν ἔξω ἵδεῖν 'σε θέλοντες. 21 ὁ Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἀυτοῦτίς δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μήτηρ ἀυτῆς εἴη ἡ παραβολή. 10 ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ἥπιοι συντηροῦντες τοῦ θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, 22 Ἐγένετο δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ μὴ συνιῶσιν. 11 Ἐστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή· αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. 12 οἱ δὲ εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης, καὶ ἀνήχθησαν. παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες εἴτα 23 πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν. καὶ ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἱρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευσον. 24 σωθῶσιν. 13 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες· ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν Ἐπιστάτα ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· ὁ δὲ λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ᔁχουσιν, οἱ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ κλύδωνι τοῦ ὄντας, καὶ ἐπαύσαντο, καὶ πειρασμοῦ ἀφίστανται. 14 τὸ δὲ εἰς τὰς ἐγένετο γαλήνη. 25 εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ποῦν ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, πίστις ὑμῶν; φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ ἐστὶν ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. 15 τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ τῷ ὄνται, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; 26 γῆ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν ἀγαθῆς ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν Ἔρεσηνῶν ἥτις ἐστὶν ἀντιπέρα τῆς καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. 16 Οὐδὲὶς Γαλιλαίας. 27 ἔξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν δὲ λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἥ γῆν ὑπήντησεν ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως ὑποκάτω κλίνης τίθησιν ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἔχων δαιμόνια· 'καὶ χρόνῳ ἰκανῷ οὐκ τίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν ἐνεδύσατο ἴμάτιον, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ τὸ φῶς. 17 οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν ὃ οὐ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. 28 Ἰδὼν φανερὸν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ δὲ τὸν ἨΙησοῦν ἀνακράξας προσέπεσεν οὐ μὴ γνωσθῇ καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ. αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν· Τί ἐμοὶ 18 βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· δος ἦν γάρ καὶ σοί, ἨΙησοῦς νιέ τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχῃ, διθήσεται αὐτῷ, καὶ δος ἀνμὴ ᔁχῃ, ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς καὶ δοκεῖ ᔁχεῖν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 29 Ἀπαρήγγελλεν γάρ τῷ πνεύματι τῷ 19 Ἀπαρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ ἀκαθάρτῳ ἔξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἡδύναντο πολλοῖς γάρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. 20 Ἀπηγγέλη καὶ ἐδεσμεύετο ἀλύσεσιν καὶ πέδαις δὲ ἀπό τοῦ Η μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ

ἡλαύνετο ὑπὸτοῦ δαιμονίουεὶς τὰς αὐτόν. 41 καὶ ίδοὺ ἥλθεν ἀνὴρ ὁ ὄνομα ἐρήμους. 30 ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰάιρος, καὶ ὁ ὅπτος ἄρχων τῆς συναγωγῆς Ἰησοῦς Τί σοι ὄνομά ἔστιν; οὐδὲ εἶπεν ὑπῆρχεν, καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας λεγιών, δτὶ εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς αὐτόν. 31 καὶ παρεκάλουναυτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, 42 ὅτι θυγάτηρ ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἀβύσσον μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα ἀπελθεῖν. (Abyssos g12) 32 Ἡν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν χοίρων ἱκανῶν βοσκομένην τῷ ὅρῳ καὶ αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. 43 καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς προσαναλώσασα αὐτοῖς. 33 ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ὅλον τὸν βίον οὐκ ἵσχυσεν ἀπ' οὐδενὸς ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς θεραπευθῆναι, 44 προσελθοῦσα ὅπισθεν χοίρους, καὶ ὕρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ, κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. 34 καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονός ἔφυγον αὐτῆς. 45 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Τίς ὁ ἀψάμανος καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς μου; ἀρνουμένων δὲ πάντων εἶπεν ὁ τοὺς ἀγρούς. 35 ἐξῆλθον δὲ ίδειν τὸ Πέτρος Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσίν γεγονός καὶ ἥλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, σε καὶ ἀποθλίβουσιν. 46 οὐ δὲ Ἰησοῦς καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἀνθρωπὸν εἶπεν Ἡψατό μού τις, ἐγὼ γὰρ ἔγνων ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν ἴματισμένον δύναμιν ἐξελιγλυθυῖανάπ' ἐμοῦ. 47 Ἰδοῦσα καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν τρέμουσα Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. 36 ἀπήγγειλαν ἥλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν δὲ ἀυτοῖς Ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώπιον δαιμονισθείς. 37 καὶ ἡρώτησεν αὐτὸν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἵαθη παραχρῆμα. ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν 48 οὐ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θυγάτηρ ἡ πίστις Τερασηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, δτὶ φόβῳ σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. μεγάλῳ συνείχοντο αὐτὸς δὲ ἐμβάς 49 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις εἰς πλοῖον ὑπέστρεψεν. 38 ἐδεῖτο δὲ αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου ἀλέγων δτὶ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια Τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου, μηκέτι σκύλλε εῖναι σὺν αὐτῷ ἀπέλυσεν δὲ ἀυτὸν λέγων τὸν διδάσκαλον. 50 οὐ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας 39 Ὅπόστρεψε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἀπεκρίθη ἀυτῷ Μή φοβοῦ, μόνον διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν ὁ θεός. καὶ πίστευσον καὶ σωθήσεται. 51 ἐλθὼν δὲ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τινα δσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. 40 Ἐν δὲ τῷ σὺν αὐτῷ εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἱωάννην καὶ ὑποστρέψειντὸν Ἰησοῦν ἀπεδέξατο αὐτὸν Ἱάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ ὁ ὄχλος, ἥσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες τὴν μητέρα. 52 ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ

ἐκόπτοντο αὐτήν. ὁ δὲ εἶπεν· Μὴ κλαίετε, καὶ παραλαβών αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' οὐ γὰρ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. 53 καὶ ἴδιαν εἰς πόλιν καλουμένην Βηθσαϊδά. 11 κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἡκολούθησαν αὐτῷ. 54 αὐτὸς ἡδὲκρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἡποδεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς ἐφώνησεν λέγων· Ἡ παῖς, ἔγειρε 55 καὶ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰάτο. 12 Ἡ δὲ παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι ἡμέρα ἥρξατο κλίνειν προσελθόντες δὲ οἱ φαγεῖν. 56 καὶ ἔξεστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς δώδεκα εἴπαν αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ ἵνα ἡπορευθέντες εἰς τὰς κύκλως κώμας γεγονός.

9 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἔδωκεν

αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἔξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν, 2 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενεῖς, 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὄδόν, μήτε ἡράβδον μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον, μήτε ἡνάδυο χιτῶνας ἔχειν. 4 καὶ εἰς ἦν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἔξερχεσθε. 5 καὶ ὅσοι ἀνημὸνὶ ἡδεχῶνται ίμᾶς, ἔξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνητὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. 6 ἔξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. 7 Ἡκουσεν δὲ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὰ γινόμενα πάντα, καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων ὅτι Ἰωάννης ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, 8 ὑπὸ τινων δὲ ὅτι Ἡλίας ἐφάνη, ἀλλων δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. 9 εἶπεν δὲ ὁ Ἡρώδης Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗος περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν. 10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν.

τακαλύσωσιν καὶ εὔρωσιν ἐπιστισμόν, ὅτι ὕδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. 13 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ εἶπαν· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. 14 Ἰσαν γὰρ ὠσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ὡσεὶ ἀνὰ πεντήκοντα. 15 καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ κατέκλιναν πάντας. 16 λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ἡπαθεῖναι τῷ ὄχλῳ. 17 καὶ ἔφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα. 18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ μόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων· Τίνα με οἵ ὄχλοι λέγουσιν εἶναι; 19 οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἀλλοι δὲ Ἡλίαν, ἀλλοι δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. 20 εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Υμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. 21 Οἱ δὲ ἐπιτιμήσας

αύτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ γέγειντοῦτο, τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. 33 καὶ ἐγένετο 22 εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτὸὺς ἀπ’ αὐτοῦ πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ καλόν ἔστιν ἡμᾶς ὥδε εῖναι, καὶ ποιήσωμεν γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ σκηνᾷς τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωϋσεῖ τρίτη ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι 23 Ἐλεγεν δὲ καὶ μίαν Ἡλία, μὴ εἰδὼς ὅτι λέγει. 34 ταῦτα πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὄπισω μου δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἔρχεσθαι, ἀρνησάσθω ἔαυτὸν καὶ ἀράτω ἐπεσκίαζεναύτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ‘καθ’ ἡμέραν’, καὶ ‘εἰσελθεῖν αὐτὸὺς εἰς τὴν νεφέλην. 35 καὶ ἀκολουθείτω μοι. 24 ὃς γὰρ ἀνθέλῃ τὴν φωνὴν ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ’ Οὗτός ἔστιν ὁ υἱός μου ὁ ἐκλελεγμένος ἀν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ, αὐτοῦ ἀκούετε. 36 καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν οὔτος σώσει αὐτήν. 25 τί γὰρ ὡφελεῖται φωνὴν ἐνύρεθη Ἰησοῦς μόνος, καὶ αὐτοὶ ἀνθρωπος κερδίσας τὸν κόσμον ὅλον ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἑκείναις ἔαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς; 26 ὃς ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὅντες ἐώρακαν. 37 Ἐγένετο γὰρ ἀν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς ὁ δέτη ἔξῆς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ ὅρους συνίντησεν αὐτῷ ὅχλος ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ πολύς. 38 καὶ ίδοὺ ἀνήρ ἀπὸ τοῦ ὅχλου αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀγίων ἐβόήσεν λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου ἀγγέλων. 27 λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσίν επιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενῆς τινες τῶν ἀνθρώπων ὧνται ἀνθρώπων οὐ μὴ ‘μοί ἔστιν, 39 καὶ ίδοὺ πνεῦμα λαμβάνει γεύσωνται θανάτου ἔως ἀν ἴδωσιν τὴν αὐτόν, καὶ ἔξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 28 Ἐγένετο δὲ μετὰ αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ καὶ ἡμόγιαποχωρεῖ ἀπ’ τοὺς λόγους τούτους ὧνται ἡμέραι ὀκτὼ αὐτοῦ συντρίβον αὐτόν· 40 καὶ ἐδεήθην τῶν καὶ παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι. ἡδυνήθησαν. 41 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς 29 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἀπιστος καὶ διεστραμένη, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔτερον καὶ ἔως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὁ ἰματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἔξαστράπτων. ὑμῶν; προσάγαγε ὥδε τὸν υἱόν σου. 42 ἔτι 30 καὶ ίδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, 31 οἵ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν ἐπετίμησεν ὁ φθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξιδον δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, αὐτοῦ ἦν ἥμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν 32 ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. 43 ἔξεπλήσσοντο δὲ βεβαρημένοι ὑπνῷ διαγρηγορήσαντες δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ. εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς

Ἐποίει εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· 44 Ὅτιούς 55 στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν Ὅτιοῖς Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὡτα ὑμῶν τοὺς λόγους 56 Ὅτιοὶ ἀπορεύθησαν εἰς ἔτεραν κώμην. 57 τούτους, ὁ γάρ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει Ὅτιοὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. 45 τις πρὸς αὐτόν· Ὅτιοὶ οὐθήσω σοι ὅπου οἱ δὲ ἡγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν Ὅτιοὶ ἀπέρχῃ 58 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ παρακεκαλυμμένον ἀπ’ αὐτῶν ἵνα μὴ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ αἴσθωνται αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ νιὸς τοῦ αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. 46 ἀνθρώπους οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ 59 εἶπεν δὲ πρὸς ἔτερον· Ὅτιοὶ οὐθεὶς μοι. ὁ τίς ἀν εἴη μείζων αὐτῶν. 47 ὁ δὲ δὲ εἶπεν· Ὅτιοι ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι Ἰησοῦς Ὅτιοὶ διαλογισμὸν τῆς καρδίας πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου. 60 εἶπεν αὐτῶν ἐπιλαβόμενος Ὅτιοὶ παιδίον ἐνέστησεν δὲ Ὅτιοὶ Ἀφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς αὐτὸς παρ’ ἑαυτῷ, 48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἑαυτῶν νεκρούς, σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε “Ος ὁ ἄνδεξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 61 εἶπεν δὲ καὶ τῷ ὄνόματί μου ἐμὲ δέχεται, καὶ δς ἔτερος· Ὅτιοὶ οὐθήσω σοι, κύριε· πρῶτον ὁ ἄνεμε δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς με· ὁ γάρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν τὸν οἰκόν μου. 62 εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτιοὶ ὑπάρχων οὗτός ἐστιν μέγας. 49 Ἀποκριθεὶς Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ’ ἄροτρον δὲ Ἰωάννης εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἴδομέν καὶ βλέπων εἰς τὰ ὄπίσω εὕθετός ἐστιν τῇ τινα ὁ ἑντῷ ὄνόματί σου ἐκβάλλοντα βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

δαιμόνια, καὶ ὁ ἐκωλύομεναύτὸν ὅτι οὐκ 10 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος ἀκολουθεῖ μεθ’ ἡμῶν. 50 εἶπεν δὲ πρὸς Ὅτιοὶ ταῦτα ἀνέτέρους ἐβδομήκοντα ὁ δύοκαὶ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε, δς γὰρ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο ὁ δύοπρὸ οὐκ ἐστιν καθ’ ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν. προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ 51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τόπον οὗ ἤμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. 2 τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήμψεως αὐτοῦ ἔλεγεν ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς· Ό μὲν θερισμὸς καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον ἐστήρισεντο πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, 52 καὶ τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐργάτας ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ. ἐκβάλῃ εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. 3 ὑπάγετε· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην ὃ δούνατο ποτέλων ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ Σαμαριῶν, ὡςέτοιμάσαι αὐτῷ· 53 καὶ λύκων. 4 μὴ βαστάζετε βαλλάντιον, μὴ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον πήραν, μὴ ὑποδήματα, καὶ μηδένα κατὰ αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. 5 εἰς ἦν δ’ ἂν 54 ιδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ εἰσέλθητε οἰκίαν πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη Ἰωάννης εἶπαν· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ τῷ οἴκῳ τούτῳ. 6 καὶ ἐὰν ᾧ ἐκεῖ νιὸς καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι εἰρήνης, ἐπαναπαήσεται ἐπ’ αὐτὸν ᾧ εἰρήνη

ύμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ 20 πλὴν ἐν 7 ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν, ἄξιος γὰρ ὁ ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὄνόματα ἐργάτης τοῦ μισθοῦ ἀντοῦ μὴ μεταβαίνετε ὑμῶν ἐγγέγραπταιέν τοῖς οὐρανοῖς. 21 Ἐν ἔξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. 8 καὶ εἰς ἣν ἀν πόλιν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι εἰσέρχοθε καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τῷ ἀγίῳ καὶ εἴπεν· Ἐξομολογοῦμαὶ σοι, τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, 9 καὶ θεραπεύετε πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, "Ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, 10 εἰς ἣν δ' ἀν πόλιν τοῖςέλθητεκαὶ μὴ ὅτι οὕτως 'εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. δέχωνται ὑμᾶς, ἔξελθόντες εἰς τὰς πλατείας 22 τάνταμοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, αὐτῆς εἴπατε· 11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ νίδος εἰ μὴ ὁ κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν 'εἰς πατήρ, καὶ τίς ἐστιν ὁ πατήρ εἰ μὴ ὁ νίδος τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν πλὴν τοῦτο καὶ ὡς ἐὰνβούληται ὁ νίδος ἀποκαλύψαι. γινώσκετε ὅτι ἡγγικενή βασιλεία τοῦ θεοῦ. 23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' 12 λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἵδιαν εἴπεν· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκείνη ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. βλέποντες ἢ βλέπετε. 24 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι 13 Οὐαί σοι, Χοραζίν· οὐαί σοι, Βηθσαΐδα· πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἡθέλησαν ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν ἵδειν ἢ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἢν ἐν ἀκοῦσαι ἢ ἀκούετε καὶ οὐκ ἔκουσαν. 25 σάκκῳ καὶ σποδῷ ἀκαθήμενοι μετενόησαν. Καὶ ἴδού νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων 14 πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον τοῖςέλέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. 15 καὶ σύ, αἰώνιον κληρονομήσω; (aiōnios g166) 26 ὁ δὲ Καφαρναούμ, 'μὴ ἔως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; εἴπεν πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; ἔως τοῦ ὄφδου τοῖςέλέγων· ἀκαθίβασθήσῃ (Hadēs g86) πᾶς ἀναγινώσκεις; 27 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς 16 'Ο ἀκούων ὑμῶν ἔμοι ἀκούει, καὶ εἴπεν· Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆςκαρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. 17 ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύι σου καὶ 'Υπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα τοῦμετά 'ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια σου ως σεαυτόν. 28 εἴπεν δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὄνόματί σου. 18 ἀπεκρίθης τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. 29 'Ο δὲ εἴπεν δὲ αὐτοῖς· Εθεώρουν τὸν Σατανᾶν θέλων τοῖςέλέαυτὸν εἴπεν πρὸς τὸν ως ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον; 30 19 ιδοὺ τοῖςέλέδωκαύμιν τὴν ἔξουσίαν τοῦ ὑπολαβὼν τοῖςέλέόντον εἴπεν· Ἀνθρωπός πατεῖν ἐπάνω ὅφεων καὶ σκορπίων, καὶ τις κατέβαινεν ἀπὸ Ιερουσαλὴμ εἰς Ιεριχὼ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἵ καὶ ἐκδύσαντες

αύτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ ἀφέντες ἡμιθανὴ **31** κατὰ συγκυρίαν δὲ τινὶ προσευχόμενον, ὃς ἐπαύσατο, Ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ εἰπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· ἴδων αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. **32** ὅμοιως δὲ καὶ Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς ἡ Λευίτης κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἴδων καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. ἀντιπαρῆλθεν. **33** Σαμαρίτης δέ τις ὁδεύων **2** εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, ἥλθεν κατ’ αὐτὸν καὶ ἴδων ἐσπλαγχνίσθη, λέγετε· Πάτερ ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου **34** καὶ προσελθών κατέδησεν τὰ τραύματα ἐλθέτω ἡ βασιλεία ἡ σου· **3** τὸν ἄρτον ἡμῶν αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ’ ἡμέραν· **4** δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος ἥγαγεν αὐτὸν καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. **35** αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὁφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ καὶ ἐπὶ τὴν ἀρριονέκβαλων ‘δύο δηνάρια εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς τὸ εἰρασμόν **5** Καὶ εἶπεν ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν Ἐπιμελήθητι πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον καὶ αὐτοῦ, καὶ ὅ τι ἀν προσδαπανήσης ἐγώ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. **36** εἶπη αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, τίτσιούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι **6** ἐπειδὴ φίλος τούτος παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; πρός με καὶ οὐκ ἔχω διαπαθήσω αὐτῷ· **7** **37** ὁ δὲ εἶπεν· Ο ποιήσας τὸ ἔλεος μετ’ αὐτοῦ. κάκεινος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπῃ· Μή μοι εἶπεν ‘δὲ αὐτῷ δὲ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ κόπους πάρεχε· ἥδη δὲ θύρα κέκλεισται, καὶ ποίει ὁμοίως. **38** Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι τὰ παιδία μου μετ’ ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· ἀυτοὺς ἀντίτοτος εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. **8** λέγω γυνὴ δέ τις ὁνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ ἀυτὸν **39** καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη εἶναι φίλον αὐτοῦ, διὰ γε τὴν ἀνάίδειαν Ἀριάμ ἥ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὁ σωνχρήζει. πόδας τοῦ Ἰησοῦν ἕκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ. **9** Κάγγα ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ διθήσεται **40** ἥ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εύρήσετε· κρούνετε, καὶ διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· Κύριε, οὐ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· **10** πᾶς γὰρ διάτῶν μέλει σοι ὅτι ἥ ἀδελφή μου μόνην με λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κατέλειπενδιακονεῖν· εἰπέοῦν αὐτῇ ἵνα κρούοντι ἀνοιγήσεται. **11** τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν μοι συναντιλάβηται. **41** ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν τὸν πατέρα αἰτήσει δὲ τὸν ιχθύον, καὶ τὸν αὐτῆς ὁ κύριος Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾶς ἰχθύος ὅφιν ‘αὐτῷ ἐπιδώσει; **12** ἥ καὶ καὶ θορυβάζη περὶ πολλά, **42** ὀλίγων δέ τοις αἰτήσει ὧδον, ἐπιδώσειαυτῷ σκορπίον; **13** ἐστιν χρεία ἥ ἐνός· Μάριαμ γὰρ τὴν ἀγαθὴν εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε μερίδα ἐξελέξατο ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, αὐτῆς πόσῳ μᾶλλον δέ πατήρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἄγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. **14** Καὶ

ἢν ἐκβάλλων γδαιμόνιον κωφόν· ἐγένετο χείρονα τῶν πρώτων. 27 Ἐγένετο δὲ δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις δὲ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὅχλοι· 15 φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ ὅχλου εἶπεν αὐτῷ· τινὲς δὲ ἔξ αὐτῶν εἰπον· Ἐν Βεελζεβοὺλ Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ τῷ ἀρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· 28 αὐτὸς δὲ εἶπεν· δαιμόνια· 16 ἔτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον γένενταν μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ. 17 αὐτὸς δὲ τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες 29 Τῶν δὲ εἰδῶς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς· ὅχλων ἐπαθροιζομένων ἥρξατο λέγειν· Ἡ Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαιμερισθεῖσα γενεὰς αὐτῆς ἐστιν· σημεῖον ἐρημοῦται, καὶ οἴκος ἐπὶ οἴκον πίπτει. 18 εἰ· ζητεῖ καὶ σημεῖον οὐ διθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ· 30 καθὼς γάρ ἐγένετο πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι Ἰωνᾶς τοῖς Νινευίταις σημεῖον, οὕτως λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ δαιμόνια. 19 εἰ δὲ ἔγω ἐν Βεελζεβοὺλ ταύτῃ. 31 βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο ἀντοὶ ὑμῶν κριταὶ ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἥλθεν ἐκ ἔσονται. 20 εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ Σολομῶνος, καὶ ίδοὺ πλεῖον Σολομῶνος βασιλεία τοῦ θεοῦ. 21 ὅταν ὁ ἰσχυρὸς ᾔδε. 32 ἄνδρες Νινευίταιαναστήσονται καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ αὐλίγιν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς 22 ἐπάν τοῦ ἀνθρώπου τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ίδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ᾔδε. 33 Οὐδεὶς λύχνον ἄψας εἰς κρύπτην ἐφ' ἦν ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ διαδίδωσιν. 23 ὁ μὴ ὧν μετ' ἐμοῦ κατ' τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ ἐμοῦ ἐστιν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ φέγγος βλέπωσιν. 34 ὁ λύχνος τοῦ σώματός σκορπίζει. 24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐστιν ὃ ὀφθαλμός του ὅταν ὁφθαλμός ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' οὐδοῦ ἄπλοῦς ἦ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαινσιν, καὶ φωτεινόν ἐστιν· ἐπάν δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ τὸ μὴ τοῦ ἐνέργειαν· Υποστρέψω εἰς τὸν σῶμά σου σκοτεινόν. 35 σκόπει οὖν μὴ τὸ οἴκον μου ὅθεν ἐξῆλθον· 25 καὶ ἐλθὸν φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. 36 εἰ οὖν τὸ τοῦ σκοτεινοῦ σαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον μέρος 26 τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει τι σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον ὡς ὅταν ἔτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε. 37 Ἐν δὲ ἐπτά, καὶ τοῦ σκοτεινοῦ τακτοικεῖ ἐκεῖ, καὶ τῷ λαλῆσαι τοῦ ἐρωτᾶσθαι αὐτὸν Φαρισαῖος πως γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 ὁ δὲ Φαρισαῖος ἴδων ἐθαύμασεν ὅτι οὐ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. 39 ταύτης, 51 ἀπὸ αἵματος Ἀβελ ἔως αἵματος εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς Ζαχαρίου τοῦ ἀπολογένου μεταξὺ τοῦ οἵ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. 52 ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. 40 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἥρατε τὴν ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθατε ἔσωθεν ἐποίησεν; 41 πλὴν τὰ ἐνόντα δότε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. 53 ἐλεημοσύνην, καὶ ἴδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν Ἃκακεῖθεν ἐξελθόντος αὐτοῦ ἥρξαντο οἱ ἐστιν. 42 Ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε 54 ἐνεδρεύοντες ἡ αὐτὸν θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα στόματος ἡ αὐτοῦ

‘δεέδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ παρεῖναι 43 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. 44 οὐαὶ ὑμῖν ὅτι ἐστὲ ως τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἰάνθρωποι γοὶ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἰδασιν. 45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. 46 ὁ δὲ εἶπεν· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. 47 οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. 48 ἄρα ‘μάρτυρές ἐστε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτοὺς ὑμεῖς δὲ γοἰκοδομεῖτε 49 διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελὼ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἔξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ ἡδιώξουσιν 50 ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκκεχυμένον

12 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὕστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἥρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον· Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης, ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις, τῶν Φαρισαίων’. 2 οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. 3 ἀνθ’ ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἔλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. 4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχοντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. 5 ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἔξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. (Geenna g1067) 6 οὐχὶ πέντε στρουθία πωλοῦνται ασσαρίων δύο; καὶ ἐν ἔξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 7 ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἥριθμηνται· μὴ φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. 8 Λέγω

δὲ ὑμῖν, πᾶς δὲ ἂν ὁμολογήσηεν ἐμοὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν. **22** Εἶπεν δὲ πρὸς ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ σὺντοῦ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῆτι φάγητε, μηδὲ τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· **9** ὃ δὲ ἀφρησάμενός τῷ σώματίτι ἐνδύσησθε. **23** ή γάρ ψυχὴ με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. **10** καὶ πᾶς τοῦ ἐνδύματος. **24** κατανοήσατε τοὺς δὲ ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν σὺντοῦ ἀνθρώπου, κόρακας ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, ἀφεθήσεται αὐτῷ τῷ δὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα οἵς οὐκ ἐστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. **11** ὅταν καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς πόσῳ μᾶλλον δὲ τοῖσι σφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. **25** τίς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἔξουσίας, μὴ δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται ἐπὶ τὴν μεριμνήσητεπῶς ἥ τι ἀπολογήσησθε ἥ ἡλικίαν αὐτοῦ προσθεῖναι πῆχυν **26** εἰ τί εἴπητε· **12** τὸ γάρ ἄγιον πνεῦμα διδάξει οὗν τούδε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἢ δεῖ εἰπεῖν. **13** Εἶπεν λοιπῶν μεριμνᾶτε; **27** κατανοήσατε τὰ κρίνα δέ τις ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ· Διδάσκαλε, εἰπὲ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ κληρονομίαν. **14** ὃ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρωπε, περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. **28** εὶ δὲ ἐν τίς με κατέστησεν κριτὴν μεριστὴν ἐφ' ἀγρῷ τὸν χόρτον ὃντα σήμερον καὶ αὔριον ὑμᾶς; **15** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁράτε εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, ἀμφιέζει πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, δλιγόπιστοι. ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ **29** καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε· καὶ τί τούτονέστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ **16** πίητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε, **30** ταῦτα γάρ εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἴδεν ὅτι χρήζετε τούτων. χώρα. **17** καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· **31** πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τούτου καὶ Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. **32** Μὴ φοβοῦ, καρπούς μου; **18** καὶ εἶπεν· Τοῦτο ποιήσω· τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μεῖζονας ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. **33** οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὸν πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε σῖτον καὶ τὰ ἀγαθά μου, **19** καὶ ἐρῶ ἐλεημοσύνην ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια τῇ ψυχῇ μου· Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ πίε, εὐφραίνου. **20** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει· **34** ὅπου τοῦ Αφρων ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ ἀπαίτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἢ δὲ ήτοί μασας, τίνι καρδίᾳ ὑμῶν ἔσται. **35** Ἐστωσαν ὑμῶν ἔσται; **21** οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι

και οἱ μεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις πολλάς· 48 ὁ δὲ μὴ γνοὺς ποιήσας δὲ προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἄξια πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος καὶ ὡς ἐδόθη πολύ, πολὺ ἡ ζητηθήσεται παρ' κρούσαντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. 37 αὐτοῦ, καὶ ὡς παρέθεντο πολύ, περισσότερον μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν αἰτήσουσιν αὐτόν. 49 Πῦρ ἥλθον βαλεῖν δὲ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας· ἀμήν γέπιτὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἥδη ἀνήφθη; λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ 50 βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς αὐτοὺς καὶ παρελθών διακονήσει αὐτοῖς. συνέχομαι ἔως ὅτου τελεσθῇ. 51 δοκεῖτε 38 'κὰν ἐν τῇ δευτέρᾳ κὰν ἐν τῇ τρίτῃ ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὔρῃ οὕτως, μακάριοι γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμόν. 'εἰσινέκεῖνοι. 39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ 52 ἔσονται γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν ἓντι ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης οἴκων διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ ἔρχεται, 'οὐκ ἄν ἀφῆκεν διορυχθῆναι τὸν δύο ἐπὶ τρισίν, 53 διαμερισθήσονται πατήρ οῖκον αὐτοῦ. 40 καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ἐπὶνιώς καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἐπὶ ὅτι ἡ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θυγατέρακαὶ θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα, ἔρχεται. 41 Εἶπεν δὲ Πέτρος· Κύριε, πρὸς πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις ἡ καὶ ἐπὶ τὴν πενθεράν 54 Ἐλεγεν δὲ καὶ τοῖς πρὸς πάντας; 42 καὶ εἶπεν ὁ κύριος· Τίς ὄχλοις· 'Οταν διδητενεφέλην ἀνατέλλουσαν ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος, ὁ φρόνιμος, ἐπιδυσμῶν, εὐθέως λέγετε ὅτι Οὐμβρος δὸν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως· 55 καὶ ὅταν αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι Καύσων ἔσται, 43 μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν καὶ γίνεται. 56 ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως· γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, 44 ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς 'οὐκ οἴδατε ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. 45 δοκιμάζειν; 57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ ἔαν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ κρίνετε τὸ δίκαιον; 58 ως γάρ ὑπάγεις αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριος μου ἔρχεσθαι, μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ ὀδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτήν, καὶ ὁ μεθύσκεσθαι, 46 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου κριτής σε παραδώσειτῷ πράκτορι, καὶ ὁ ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἦν οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν πράκτωρ σε βαλεῖεὶς φυλακήν. 59 λέγω ὥρᾳ ἦν οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτὸν σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἔως 'καὶ τὸ καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

Θήσει. 47 ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦκαὶ μὴ ἔτοιμάσας ἥποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται

13 Παρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὃν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξεν μετὰ

τῶν θυσιῶν αὐτῶν. 2 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ ὄχλῳ ὅτι "Εξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς αὐτοῖς Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταῦταις οὖν ἔχόμενοι ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. ἐγένοντο, ὅτι ταῦτα πεπόνθασιν; 3 οὐχί, 15 ἀπεκρίθη ὅτε ἀντίτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν· λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε Ὅποκριταί, ἔκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. 4 Ἡ ἐκεῖνοι οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ οἱ ὁδεκαοκτώεφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; 16 ἐν τῷ Σιλωάμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὕσαν, ἦν δοκεῖτε ὅτι ταῦτοι ὁδειλέται ἐγένοντο ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἵδού δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, παρὰ πάντας τοὺς ὄντας ἀνθρώπους τοὺς οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου ταῦταις Ἱερουσαλήμ; 5 οὐχί, λέγω τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; 17 καὶ ταῦτα ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε πάντες λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ὥσαύτως ἀπολεῖσθε. 6 Ἐλεγεν δὲ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ταύτην τὴν παραβολήν. Συκῆν εἶχεν τις ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' ἀπεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, αὐτοῦ. 18 Ἐλεγεν τοῦ Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ καὶ ἥλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; εὗρεν. 7 εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· 19 ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν τίδον τρία ἔτη 'ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὑρίσκω· ηὔξησεν καὶ ἐγένετο εἰς ὁδένδρον καὶ τὰ ἔκκοφονα ἑταῖρον ἴνατι καὶ τὴν γῆν καταργεῖ· πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν 8 ὃ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. 20 Καὶ πάλιν εἶπεν· Τίνι αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἔως ὅτου σκάψω ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; 21 ὁμοία περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κόπρια· 9 κὰν μὲν ἐστὶν ζύμη, ἦν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψενείς ποιήσῃ καρπὸν 'εἰς τὸ μέλλον— εἰ δὲ μήγε, ἀλεύρου σάτα τρία ἔως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. ἔκκοψεις αὐτήν. 10 Ἡν δὲ διδάσκων ἐν 22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασιν. 11 διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς καὶ ἵδού τυγχανεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας Ἱεροσόλυμα 23 εἶπεν δέ τις αὐτῷ· Κύριε, ἔτη ὁδεκαοκτώ καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ εἰ δόλιγοι οἱ σωζόμενοι; ὃ δὲ εἶπεν πρὸς δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. 12 αὐτούς· 24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς ἰδῶν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν στενῆς τύραννος ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ισχύσουσιν, ἀσθενείας σου, 13 καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ 25 ἀφ' οὗ ἀν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ τὰς χεῖρας καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθῃ, ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρξησθε ἔξω καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν. 14 ἀποκριθεὶς ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες· δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Κύριε ἄνοιξον ὑμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλεγεν ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. 26

τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν αὐτοὶ ἡσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. 2 σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ιδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἡμῶν ἐδίδαξας· 27 καὶ ἐρεῖ ὅλεγωνύμιν· ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 3 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Οὐκ ὅιδαπόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ, Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ πάντες ὁργάταιαδικίας. 28 ἐκεῖ ἐσται ὁ Φαρισαίους λέγων· Ὅτι εξεστιν τῷ σαββάτῳ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων, θεραπεῦσαι ἢ οὓς; 4 οἱ δὲ ἡσύχασαν. καὶ ὅταν ὅψηθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰακὼβ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν. καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ 5 ἀπόρρος αὐτοὺς εἶπεν· Τίνος ὑμῶν υἱὸς ἡ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. 29 βοῦς εἰς φρέαρ ἀπεσεῖται καὶ οὐκ εὐθέως καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀνασπάσει αὐτὸν ὁ ἐνήμερος τοῦ σαββάτου; ὁ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται 6 καὶ οὐκ ἵσχυσαν ἀνταποκριθῆναι πρὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. 30 καὶ ιδοὺ ταῦτα. 7 Ἔλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν παραβολήν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι. 31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς· 8 Ὅρωφροσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες Ὅταν κληθῆς ὑπό τίνος εἰς γάμους, μὴ αὐτῷ· Ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, διτι κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. 32 καὶ εἶπεν ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπὸ αὐτοῦ αὐτοῖς· Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι 9 καὶ ἐλθῶν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ ταῦτη· Ἰδού ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις σοι· Δὸς τούτῳ τόπον, καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ ἀποτελῶσίμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. τελειοῦμαι. 33 πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ 10 ἀλλ' ὅταν κληθῆς πορευθεὶς ἀνάπεσε αὔριον καὶ τῇ ἔχομένη πορεύεσθαι, διτι εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἐλθῃ ὁ οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω κεκληκώς σε ὁρεῖσοι· Φίλε, προσανάβηθι Ἱερουσαλήμ. 34 Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ, ἀνώτερον· τότε ἐσται σοι δόξα ἐνώπιον ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ ἀπάντων συνανακειμένων σοι. 11 διτι λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὁ αὐτήν— ποσάκις ἡθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. 12 Ἔλεγεν τέκνα σου ὃν τρόπον ὅρνις τὴν ἑαυτῆς δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· Ὅταν ποιῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους ἡθελήσατε. 35 Ιδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς ὑμῶν λέγω ὁ δὲ ὑμῖν οὐ μὴ ἴδητε με ἔως συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους, ἥξει ὅτε εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος μήποτε καὶ αὐτὸι ἀντικαλέσωσίν σε καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου.

γένηται ἀνταπόδομά σοι. 13 ἀλλ' ὅταν

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν
εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν
Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ
‘δοχὴν ποιῆς, κάλει πτωχούς, ἀναπείρους,
χωλούς, τυφλούς 14 καὶ μακάριος
ἔσῃ, διτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί

σοι, ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἑαυτοῦ, οὐ δύναται ἐίναι μου μαθητής. 27 ἀναστάσει τῶν δικαίων. 15 Ἀκούσας δέ ὁ στις τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν ἔρχεται ὅπίσω μου, οὐ δύναται εἰναί μου αὐτῷ· Μακάριος ὁ στις φάγεται ἄρτον ἡ μαθητής. 28 τίς γάρ ἔξ ὑμῶν θέλων πύργον τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. 16 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· οἴκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει Ἀνθρωπός τις ἐποίει δεῖπνον μέγα, καὶ τὴν δαπάνην, εἰ ἔχειεις ἀπαρτισμόν; ἐκάλεσεν πολλούς, 17 καὶ ἀπέστειλεν τὸν 29 ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχεσθε, ὅτι ἥδη ἔτοιμά θεωροῦντες ἀρξανται· αὐτῷ ἐμπαίζειν 30 ἐστιν 18 καὶ ἥρξαντο ἀπὸ μιᾶς ‘πάντες λέγοντες ὅτι Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἥρξατο παραποτήσθαι. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν οἴκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. 31 ἡγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθώντεον ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος ‘ἔτερῳ βασιλεῖ αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. 19 συμβαλεῖν εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας καὶ ἔτερος εἶπεν· Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πρῶτον βουλεύσεταιεὶ δυνατός ἐστιν ἐν πέντε καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· δέκα χιλιάσιν ὑπαντήσαιτῷ μετὰ εἴκοσι ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. 20 καὶ χιλιάδων ἐρχομένω ἐπ’ αὐτόν; 32 εἰ δὲ ἔτερος εἶπεν· Γυναῖκα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο μήγε, ἔτι ‘αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβείαν οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. 21 καὶ παραγενόμενος ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰπρὸς εἰρίνην. 33 ὁ δοῦλος ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ οὕτως οὖν πᾶς ἔξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν οὐ δύναται τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς ‘εἰναί μου μαθητής. 34 Καλὸν ὁ οὗντο πλατείας καὶ ρύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἄλας· ἐὰν δὲ ‘καὶ τὸ ἄλας μωρανθῆ, ἐν πτωχοὺς καὶ ἀναπείρους καὶ ‘τυφλοὺς τίνι ἀρτυθήσεται; 35 οὔτε εἰς γῆν οὔτε καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ᾗδε. 22 καὶ εἶπεν ὁ εἰς κοπρίαν εὑθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὁ δέπεταξας, καὶ ἔτι αὐτό. ὁ ἔχων ὕτα ἀκούειν ἀκούετω. τόπος ἐστίν. 23 καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος· 24 λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου 25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· 26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι τεκαὶ τὴν ‘ψυχὴν

15 Ἡσαν δὲ ‘αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. 2 καὶ διεγόγγυζον οἴ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἀμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. 3 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων· 4 Τίς ἄνθρωπος ἔξ ὑμῶν ἔχων ἐκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἔξ αὐτῶν ἐν οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός ἔως εὗρῃ αὐτό;

5 καὶ εύρων ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὡμους πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ
「αὐτοῦχαίρων, 6 καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν
συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, καὶ ἐνώπιόν σου, 19 ὁ οὐκέτιεὶ μὴ ἄξιος
λέγων αὐτοῖς· Συγχάρητέ μοι ὅτι εῦρον τὸ κληθῆναι νιός σου ποίησόν με ὡς ἔνα τῶν
πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. 7 λέγω ὑμῖν μισθίων σου. 20 καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς
ὅτι οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ τὸν πατέρα ἔσται τὸν πατέρα
ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἀπέχοντος εἴδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσιν καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμών ἐπέπεσεν
μετανοίας. 8 Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν
δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ αὐτόν. 21 εἶπεν δὲ ὁ οὐίος αὐτῷ· Πάτερ,
ἄπτει λύχνον καὶ σαροῦ τὴν οἰκίαν καὶ ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου,
ζητεῖ ἐπιμελῶς ἔως ὅτε ὁ οὐρανός τοῦτον τὴν πρώτην καὶ τελευτὴν
δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ αὐτόν. 22 εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ·
Συγχάρητέ μοι ὅτι εῦρον τὴν δραχμὴν ἣν ταχὺ ἔξενεγκατεστολήν τὴν πρώτην καὶ
ἀπώλεσα. 10 οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν
χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας,
ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι. 11 Εἶπεν δὲ· 23 καὶ γέρετετὸν μόσχον τὸν σιτευτόν,
Ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο οὐίούς. 12 καὶ θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, 24 ὅτι
εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· Πάτερ, οὗτος ὁ οὐίος μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν,
δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας· ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὔρεθη· καὶ ἤρξαντο
ὅτι δὲ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. 13 καὶ μετ' εὐφραίνεσθαι. 25 Ἡν δὲ ὁ οὐίος αὐτοῦ ὁ
οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν πάνταρ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος
νεώτερος οὐίος ἀπεδήμησεν εἰς χώραν ἥγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἥκουσεν συμφωνίας καὶ
μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν χορῶν, 26 καὶ προσκαλεσάμενος ἔνα τῶν
αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. 14 δαπανήσαντος δὲ παίδων ἐπινθάνετο τί ἀνείη ταῦτα· 27 ὁ
αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυράκατὰ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἤκει,
τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν
ὑστερεῖσθαι. 15 καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.
ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ 28 ὡργίσθη δὲκαὶ οὐκ ἥθελεν εἰσελθεῖν.
ἔπειμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔξελθών παρεκάλει
βόσκειν χοίρους· 16 καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι αὐτόν. 29 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ
τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὃν ταχὺοῦ ἱδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι
ἡσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ
17 εἰς ἔαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἔφη Πόσοι μίσθιοι ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ
τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἀρτων, ἐγὼ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· 30 ὅτε δὲ ὁ
δὲ λιμῷ ὥδε ἀπόλλυμαι· 18 ἀναστὰς οὐίος σου οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν

βίον γμετάπορνῶν ἥλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τῆς ἀδικίας, ἵνα δταν ἐκλίπηδέξωνται ύμᾶς τὸν σιτευτὸν μόσχον. 31 ο δὲ εἶπεν αὐτῷ εἰς τὰς αἰώνιους σκηνάς. (aiōnios g166) 10 Ὁ Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός τὰ ἔμα σά ἐστιν· 32 εὐφρανθῆναι δὲ καὶ ἐστιν, καὶ οὐ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδικος καὶ ἐν χαρῆναι ἔδει, δτι οὐ ἀδελφός σου οὗτος πολλῷ ἀδικός ἐστιν. 11 εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ νεκρὸς ἦν καὶ ἐζήσεν καὶ ἀπολωλώκαὶ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν εὑρέθη.

16 Ἐλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτεροντίς δώσει ὑμῖν; 13 οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἔνα μισήσει καὶ τὸν ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 2 καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ ὁδύνηστι οἰκονομεῖν. 3 εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω δτι οὐ κύριος μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι· 4 ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα δταν μετασταθῶ ἐκτῆς οἰκονομίας δέξωνται με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν 5 καὶ προσκαλεσάμενος ἔνα ἔκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; 6 ο δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου· ὃ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. 7 ἔπειτα ἐτέρῳ εἶπεν· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; ο δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν κόρους σίτου· λέγειαντῷ· Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὅγδοήκοντα. 8 καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας δτι φρονίμως ἐποίησεν· δτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰώνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. (aiōn g165) 9 καὶ ἐγώ ύμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τίς ύμῖν πιστεύσει; 12 καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτεροντίς δώσει θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ. 14 Ἡκουον δὲ ταῦτα πάνταοι Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Υμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ο δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ύμῶν· δτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ψυχὴλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 16 Ο νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι Ιωάννου· ἀπὸ τότε η βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. 17 Εὐκοπάτερον δέ ἐστιν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν. 18 Πᾶς ο ἀπολύτων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἐτέραν μοιχεύει, καὶ ο ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει. 19 Ἡαθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ήμέραν λαμπρῶς. 20 πτωχὸς δέ τις ὄνόματι Γάζαρος ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἰλκωμένος 21 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχοντά ἔλκη αὐτοῦ. 22 ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ

ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ τῶν τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ μικρῶν τούτων ἔνα. 3 προσέχετε ἑαυτοῖς. πλούσιος καὶ ἐτάφη. 23 καὶ ἐν τῷ ἥδη ἐὰν ἁμάρτη ἀδελφός σου ἐπιτίμησον ἐπάρας τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ. 4 βασάνοις, ὁρᾶ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃς Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. (*Hadēs* g86) σὲ καὶ ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων· 24 καὶ αὐτὸς φωνήσας ἔπειν· Πάτερ Ἀβραάμ, Μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. 5 Καὶ εἶπαν οἱ ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ· Πρόσθετος ἡμῖν πίστιν. τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ 6 εἶπεν δὲ ὁ κύριος· Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὁδυνῶμαι κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἀν τῇ συκαμίνῳ ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. 25 εἶπεν δὲ Ἀβραάμ· ταύτῃ· Ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά θαλάσση· καὶ ὑπήκουσεν ἀν ὑμῖν. 7 Τίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὅμοίως δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ τὰ κακά· νῦν δὲ ὥδε παρακαλεῖται σὺ δὲ ποιμαίνοντα, δις εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὁδυνᾶσαι. 26 καὶ ἐνπᾶσι τούτοις μεταξὺ ἐρεῖ ἁυτῷ Εὐθέως παρελθών ἀνάπεσε, 8 ὑμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ἀλλ’ οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἐτοίμασον τί δειπνήσω ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἔως φάγω ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ ἐκεῖθεν πρὸς καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ ὑμᾶς διαπερῶσιν. 27 εἶπεν δὲ· Ἐρωτῶ σε πίεσαι σύ; 9 μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ φάρωτι οὗν, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα 10 οὕτως καὶ οἴκον τοῦ πατρός μου, 28 ἔχω γάρ πέντε ὑμεῖς, δταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα ὑμῖν, λέγετε ὅτι Δοῦλοι ἀχρεῖοι ἐσμεν, ὃ μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὡφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν. 11 Καὶ τῆς βασάνου. 29 λέγει ὁ δὲ Ἀβραάμ· Ἐχουσι ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαιείς Ιερουσαλήμ Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκούσατωσαν καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μεσονσαμαρείας αὐτῶν. 30 ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχὶ, πάτερ Ἀβραάμ, καὶ Γαλιλαίας. 12 καὶ εἰσερχομένου ἀλλ’ ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοῦ εἰς τινα κώμην ἀπήντησαν δέκα αὐτοὺς μετανοήσουσιν. 31 εἶπεν δὲ αὐτῷ· λεπροὶ ἄνδρες, οἵ ἐστησαν πόρρωθεν, 13 Εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ καὶ αὐτοὶ ἡραν φωνὴν λέγοντες· Ιησοῦ ἀκούονται, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ ἐπιστάτα, ἐλέησον ὑμᾶς. 14 καὶ ίδων εἶπεν πεισθήσονται.

17 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς ἁυτοῦ Ἀνένδεκτόν ἐστιν τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἔλθεῖν, πλὴν οὐαὶ δι’ οὗ ἔρχεται· 2 λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται

εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρίτης. ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
17 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὁὐχὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά, καὶ
δέκα ἑκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; ὁ ἐν ἀγρῷ ὅμοιῶς μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς
18 οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι τὰ ὀπίσω. 32 μνημονεύετε τῆς γυναικὸς
δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενῆς οὗτος; Λάτ. 33 δὲ ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
19 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ περιποιήσασθαι ἀπολέσει αὐτήν, ὅς δ' ἂν
πίστις σου σέσωκέν σε. 20 Ἐπερωτηθεὶς ἀπολέσῃ ϕωγογήσει αὐτήν. 34 λέγω ὑμῖν,
δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης
βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ μιᾶς, ὅτες παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἔτερος
εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ ἀφεθήσεται· 35 ἔσονται δύο ἀλήθουσαι
παρατηρήσεως, 21 οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὥδε ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡμία παραλημφθήσεται ᾧ δὲ
ἢ· Ἔκεī ἰδοὺ γάρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ἔτέρα ἀφεθήσεται 37 καὶ ἀποκριθέντες
ὑμῶν ἔστιν. 22 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· λέγουσιν αὐτῷ· Ποῦ, κύριε; ὁ δὲ εἶπεν
Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἔκεī καὶ οἱ ἀετοὶ
τῶν ἡμερῶν τοῦ νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου ιδεῖν ἐπισυναχθήσονται.

καὶ οὐκ ὅψεσθε. 23 καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ
‘ἔκεī· Ἰδοὺ ὥδε· μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε.

24 ὥσπερ γάρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ
τῆς ‘ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπὸ’ οὐρανὸν
λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ νίδιος τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. 25 πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν
πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ
τῆς γενεᾶς ταύτης. 26 καὶ καθὼς ἐγένετο
ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις τοῦ νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 27
ἥσθιον, ἐπινον, ἐγάμουν, ἐγαμίζοντο ἄχρι
ἥς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,
καὶ ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν
πάντας 28 ὅμοιῶς ἡ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις Λάτ. ἥσθιον, ἐπινον, ἡγόραζον,
ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὥκοδόμουν· 29 ἢ
δὲ ἡμέρα ἐξῆλθεν Λάτ. ἥσθιος τὸ ποιήσῃ
εἴτε πῦρ καὶ θεῖον ἀπὸ οὐρανοῦ καὶ
ἀπώλεσεν πάντας 30 κατὰ τὰ αὐτὰ
ἔσται ἢ ἡμέρα ὁ νίδιος τοῦ ἀνθρώπου
ἀποκαλύπτεται. 31 ἐνέκείνη τῇ ἡμέρᾳ δὲ

18 Ἐλεγεν ὅτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς καὶ
δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς καὶ
μὴ ἐγκακεῖν, 2 λέγων· Κριτής τις ἦν ἐν
τινι πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ
ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. 3 χήρα δὲ
ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνη καὶ ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ
ἀντιδίκου μου. 4 καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ
χρόνον, μετὰ ταῦτα δὲ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ
καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι· οὐδὲ ἄνθρωπον
ἐντρέπομαι, 5 διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον
τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα
μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με. 6
εἶπεν δὲ ὁ κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτής τῆς
ἀδίκιας λέγει· 7 ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ
τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν
βιώντων ἡ αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ
μακροθυμεῖπ’ αὐτοῖς; 8 λέγω ὑμῖν ὅτι
ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν
οὐδιός τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὑρήσει
τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; 9 Εἶπεν δὲ ἡ καὶ πρός

τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἔαυτοῖς ὅτι εἰσὶν ἀκούσας Γδέό Ιησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐτι ἐν σοι δίκαιοι καὶ ἔξουθενοῦντας τοὺς λοιπὸὺς λείπει πάντα δσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος τὴν παραβολὴν ταύτην· 10 Ἀνθρωποι δύο πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν ὁύρανοῖς ἀνέβησαν εἰς τὸ ἵερὸν προσεύξασθαι, Γδέις καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. 23 ὁ δὲ ἀκούσας Φαρισαῖος καὶ ὁ ἔτερος τελώνης. 11 ὁ ταῦτα περίλυπος ἐγενήθη ἦν γὰρ πλούσιος Φαρισαῖος σταθεὶς ‘πρὸς ἔαυτὸν ταῦτα σφόδρα. 24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ ΓΙησοῦςεἶπεν· προσηγένετο· Ὁ θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς οὐκ εἰμὶ ὥσπεροι λοιπὸι τῶν ἀνθρώπων, τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσπορεύονται· ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἥ καὶ ως οὗτος ὁ 25 εὐκοπώτερον γάρ ἐστιν κάμηλον διὰ τελώνης· 12 νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, τρήματος βελόνης εἰσελθεῖν ἥ πλούσιον εἰς ἄποδεκατῶπάντα δσα κτῶμαι. 13 ὁ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. 26 Εἶπαν τελώνης μακρόθεν ἑστῶς οὐκ ἥθελεν οὐδὲ δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπᾶραι εἰς τὸν ούρανόν, 27 ὁ δὲ εἶπεν· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις ἀλλ' ἐτυπτετὸ στῆθος ἀντούλέγων· Ὁ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν. 28 Εἶπεν θεός, ίλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ. 14 λέγω δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδού ήμεῖς ἀφέντες τὰ ἴδια ὑμῖν, κατέβῃ οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν ἡκολουθήσαμέν σοι. 29 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οἵκον αὐτοῦ ‘παρ’ ἐκεῖνον· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν οἰκίαν ἥ γυναικα ἥ ἀδελφοὺς ἥ γονεῖς ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. 15 Προσέφερον δὲ ἥ τέκνα ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἄπτηται· 30 ὃς ὁύχιμὴ ἀπολάβηπολλαπλασίονα ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμωναν αὐτοῖς. 16 ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι ὁ δὲ Ιησοῦς ‘προσεκαλέσατο αὐτὰ λέγων· τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166, “Αφετε τὰ παιδία ἐρχεσθαι πρός με καὶ μὴ aiōnios g166) 31 Παραλαβών δὲ τοὺς δώδεκα κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν ἥ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 17 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰς ΓΙερουσαλήμ καὶ τελεσθήσεται πάντα ὃς ἄνμὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ ως παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. 18 υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου· 32 παραδοθήσεται Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων· γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον ύβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται, 33 καὶ κληρονομήσω; (aiōnios g166) 19 εἶπεν δὲ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ αὐτῷ ὁ Ιησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδὲις τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. 34 καὶ ἀγαθὸς εἰ μὴ εῖς ὁ θεός. 20 τὰς ἐντολὰς αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνηκαν, καὶ ἦν τὸ οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς, Μὴ φονεύσῃς, Μὴ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ’ αὐτῶν, καὶ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, Τίμα τὸν οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. 35 Ἐγένετο δὲ πατέρα σου καὶ τὴν ἡμητέρα 21 ὁ δὲ εἶπεν· ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς ΓΙεριχὼ τυφλός Ταῦτα πάντα ἐφύλαξεκ νεότητος Γμου 22 τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαιτῶν

36 ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο· 37 ἀπήγγειλαν δὲ καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· 10 ἦλθεν αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ 38 καὶ ἐβόησεν λέγων· Ἰησοῦς υἱὸς Δαυΐδ, σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 11 Ἀκουόντων δὲ ἐλέησόν με. 39 καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῶν ταῦτα προσθεὶς εἶπεν παραβολὴν αὐτῷ ἵνα τιγήσῃ αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον διὰ τὸ ἐγγὺς ἐίναι Ἱερουσαλὴμ αὐτὸν καὶ ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. 40 σταθεὶς δοκεῖν αὐτὸν δὲ τι παραχρῆμα μέλλει ἡ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι· 12 εἶπεν αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν οὗν· Ἀνθρωπός τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς αὐτόν· 41 Τίσοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπεν· χώραν μακρὰν λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. 42 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὑποστρέψαι. 13 καλέσας δὲ δέκα δούλους αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέν ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ σε. 43 καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσασθε· ἐν ᾧ ἡκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔρχομαι. 14 οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν πᾶς ὁ λαὸς ἵδων ἔδωκεν αἷνον τῷ θεῷ.

19 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν

Ιεριχώ. 2 καὶ ἴδον ἀνὴρ ὀνόματι τακλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης καὶ ταῦτος πλούσιος· 3 καὶ ἐζήτει ἴδειν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἤδυνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. 4 καὶ προδραμών ‘εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἥμελλεν διέρχεσθαι. 5 καὶ ὡς ἤλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι, σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. 6 καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. 7 καὶ ἴδοντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι Παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθεν καταλῦσαι. 8 σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον· Ἐγώ ταῦτα ἡμίσιά μου τῶν ὑπαρχόντων, κύριε, τοῖς πτωχοῖς δίδωμι, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. 9 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον

αὐτοῦ λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους οἵτις ἀδεδώκειτὸν ἀργύριον, ἵνα γνοῖται ὁ διεπραγματεύσαντο 16 παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου δέκα προσηργάσατο μνᾶς. 17 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἔүγε ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένουν, ἵσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. 18 καὶ ἤλθεν ὁ δεύτερος λέγων· Ἡ μνᾶ σου, κύριε, ἐποίησεν πέντε μνᾶς. 19 εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ ἐπάνω γίνου πέντε πόλεων. 20 καὶ ὁ δεύτερος ἤλθεν λέγων· Κύριε, ἴδού ἡ μνᾶ σου ἦν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· 21 ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἀνθρωπος αὐστηρὸς εἰ, αἴρεις ὁ οὐκ ἔθηκας καὶ θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας. 22 λέγειαντῷ· Ἐκ τοῦ στόματός σου κρίνω σε, πονηρὲ δοῦλε· ἥδεις ὅτι ἐγὼ ἀνθρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὁ οὐκ ἔθηκα καὶ

θερίζων διούκτης εσπειρα; 23 καὶ διὰ τί οὐκ 38 λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἔδωκάς μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν; γειτονεὺς δὲ οὐδόντιος κυρίου ἐν οὐρανῷ κάγὼ ἐλθών σὺν τόκῳ ἀντὸν ἔπραξα. εἰρήνη καὶ δόξα ἐν ψυστοῖς. 39 καὶ τινες 24 καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπὸ τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἴπαν αὐτοῦ τὴν μνᾶν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς ἔχοντι— 25 καὶ εἴπαν αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μαθηταῖς σου. 40 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν μνᾶς— 26 Γέγονος δὲ τῷ ἔχοντι Λέγω ὑμῖν, ὅτιεὶς οὗτοι γειτονεύοντες δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ δὲ οἱ λίθοι γράξουσιν 41 Καὶ ὡς ἥγγισεν, ἔχει ἀρθήσεται. 27 πλὴν τοὺς ἔχθρούς μου ἵδων τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν 42 τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι λέγων δὲ τις Εἰ γένως ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὅδε καὶ κατασφάξατε καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρήνην νῦν δὲ ἐκρύψῃ ἀντὸν ἔμπροσθέν μου. 28 Καὶ εἴπων ἀπὸ ὁφθαλμῶν σου. 43 δὲ οὗτοι ηὔσουσιν ἡμέραι ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς ἐπὶ σὲ καὶ παρεμβαλοῦσιν ἔχθροί σου Ἱεροσόλυμα. 29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἥγγισεν χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσιν σε καὶ εἰς Βηθφαγὴν καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος συνέξουσιν σε πάντοθεν, 44 καὶ ἐδαφιοῦσιν τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ τῶν γειτονῶν 30 γέγονος Ὅπαγετε εἰς τὴν ἀφήσουσιν λίθον ἐπὶ λίθον ἐν σοί, ἀνθ' κατέναντι κώμην, ἐν ᾧ εἰσπορευόμενοι ὃν οὐκ γένως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς σου. 45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ιερὸν ἤρξατο πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, γαλλόσαντες ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦσας 46 λέγων αὐτὸν ἀγάγετε. 31 καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· αὐτοῖς· Γέγραπται· Καὶ ἔσται ὁ οἰκός μου Διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρείπεσθι· Ο κύριος οἰκός προσευχῆς ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε αὐτοῦ χρείαν ἔχει. 32 ἀπελθόντες δὲ οἱ σπῆλαιον ληστῶν. 47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ιερῷ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ 33 λιγότων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπαν οἱ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, 48 καὶ οὐχ γέρεσκοντὸ πῶλον; 34 οἱ δὲ εἶπαν ὅτι ο κύριος αὐτοῦ τί ποιήσωσιν, δὲ λαὸς γὰρ ἀπας ἐξεκρέματο χρείαν ἔχει. 35 καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀκούων.

Ιησοῦν, καὶ ἐπιρίψαντες αὐτῶντα ἴματια 20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν Ιησοῦν· 36 πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώνυνον τὰ ἴματια ἐξαυτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. 37 ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἥδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ Ὅρους τῶν Ἐλαιῶν ἤρξαντο ἄπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὃν εἶδον δυνάμεων, ἔξουσίαν ταύτην; 3 ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν

πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς ταῦθιμον, Μὴ γένοιτο. 17 ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς καὶ εἴπατε μοι· 4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου εἶπεν· Τί οὖν ἔστιν τὸ γεγραμμένον τοῦτο· ἔξι οὐρανοῦ ἦν ἡ ἔξι ἀνθρώπων; 5 οἱ δὲ Λίθον δὲν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, συνελογίσαντο πρὸς ἔαυτοὺς λέγοντες ὅτι οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; Ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διὰ τί 18 πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; 6 ἐὰν δὲ εἴπωμεν· συνθλασθήσεται ἐφ' ὃν δ' ἀν πέσῃ, λικμήσει Ἐξ ἀνθρώπων, ὁ λαὸς ἄπας καταλιθάσει αὐτόν. 19 καὶ ἐζήτησαν οἱ γραμματεῖς καὶ ἡμᾶς, πεπεισμένος γάρ ἔστιν Ἰωάννην οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας προφήτην εἶναι· 7 καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν, εἰδέναι πόθεν. 8 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς ἐπίπεν τὴν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ παραβολὴν ταύτην. 20 Καὶ παρατηρήσαντες ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. 9 Ἡρξατο δὲ πρὸς ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους ὑποκρινομένους τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· ἔαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται Ἀνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ αὐτοῦ λόγου, Ὅστε παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν ἀρχῇ καὶ τῇ ἔξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. 21 καὶ χρόνους ἰκανούς. 10 καὶ καὶ πρῶτην ἀπέστειλεν ἐπιηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ οἴδαμεν ὅτι ὅρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος ὁ δώσουσιν αὐτῷ οἱ καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' δὲ γεωργοὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν δείραντες ἀληθείας τὴν ὅδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· 22 κενόν. 11 καὶ προσέθετο· ἔτερον πέμψαι ἔξεστιν ἡμᾶς Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐδὲ δοῦλον· οἱ δὲ κάκεῖνον δείραντες καὶ 23 κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. 12 εἶπεν πρὸς ἀυτούς 24 Δείξατέ μοι καὶ προσέθετο· τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. ἀποκριθέντες δὲ εἶπαν· Καίσαρος. 25 ὁ 13 εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· δὲ εἶπεν· πρὸς αὐτούς· Τοίνυν ἀπόδοτε· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ ἀγαπητῷ· ἵσως τοῦτον ἐντραπήσονται. 14 Θεῶ. 26 καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι ἴδοντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο τοῦ ὄχηματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· Οὗτός ἔστιν ὁ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἐσίγησαν. 27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία· 15 καὶ Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος μὴ εἶναι, ἐπιηρώτησαν αὐτὸν 28 λέγοντες· ἀπέκτειναν· τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἐάν τοῦ ἀμπελῶνος; 16 ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν οὗτος ἀτεκνος· ἥτις ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ εἶπαν· τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ

ἀδελφῷ αὐτοῦ. 29 ἔπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· δείπνοις, 47 οἵ τις κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναικα ἀπέθανεν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· ἄτεκνος· 30 καὶ ὁ δεύτερος 31 καὶ ὁ τρίτος οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα.

ἔλαβεν ταῦτην ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἔπτὰ οὐ κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον· 32 ὑστερον· καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. 33 ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἔπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναικα. 34 Γαίεῖπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οἱ νιὸι τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται (αιῶν g165) 35 οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται (αιῶν g165) 36 Γούδεγάρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, ισάγγελοι γάρ εἰσιν καὶ νιοὶ ἐίσιν θεοῦ τῆς ἀναστάσεως νιὸι ὄντες. 37 ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ ταῦθεδον Ἰσαὰκ ταῦθεδον Ἰακώβ. 38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ ζῶντων, πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. 39 ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας· 40 οὐκέτι γάρ εἴδομεν ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν. 41 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν ἐίναι Δαυὶδ υἱόν; 42 ‘αὐτὸς γάρ Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Ἐπειν κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου· 43 ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. 44 Δαυὶδ οὖν αὐτὸν κύριον καλεῖ, καὶ πῶς ‘αὐτοῦ υἱός ἔστιν; 45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς

21 Ἀναβλέψας δὲ ἵδεν τοὺς βάλλοντας τοῖς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν πλουσίους. 2 εἶδεν δέ τινας ἱρανούς πενιχρὰν βάλλοντας ἐκεῖ λεπτὰ δύο, 3 καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· 4 πάντες γάρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς πάντατὸν βίον δὲν εἶχεν ἔβαλεν. 5 Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἰεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται εἶπεν· 6 Ταῦτα ἢ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ήμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳς οὐ καταλυθήσεται. 7 Ἐπιρρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὃταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; 8 ο δὲ εἶπεν· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὄντοματι μου· λέγοντες· Ἐγώ εἰμι καί· Ο καιρὸς ἥγγικεν· μὴ πορευθῆτε ὅπιστα αὐτῶν. 9 ὃταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ’ οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. 10 τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ’ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, 11 σεισμοί τε μεγάλοι· καὶ κατὰ τόπους λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ’ οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. 12 Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ’ ὑμᾶς τὰς χειρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπαγομένους· επὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἔνεκεν τοῦ ὄντοματός μου. 13

‘ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον. 14 Θέτεοῦν μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. 28 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε ἀπολογηθῆναι, 15 ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι καὶ σοφίαν ἥ οὐδὲν ἡσυχίαν ταῖς καρδίαις ὑμῶν στόμα καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι καὶ σοφίαν ἥ οὐδὲν ἡσυχίαν ταῖς καρδίαις ὑμῶν στόμα καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν. 29 Καὶ εἶπεν ἥ ἀντειπεῖν ὅπαντες οἱ ἀντικείμενοι παραβολὴν αὐτοῖς: “Ιδετε τὴν συκῆν καὶ ὑμῖν. 16 παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ πάντα τὰ δένδρα· 30 ὅταν προβάλωσιν ἥδη, γινέσθεν καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν βλέποντες ἀφ’ ἔαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἥδη καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· 31 οὕτως καὶ ὑμεῖς, 17 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε διὰ τὸ ὄνομά μου. 18 καὶ θρὶξ ἐκ τῆς ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἥ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 32 κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. 19 ἐν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἥ τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν ἕκτησθετὰς ψυχὰς γενεὰ αὐτῆς ἔως ἂν πάντα γένηται. 33 ὑμῶν. 20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὁ οὐρανὸς καὶ ἥ γῆ παρελεύσονται οἱ ὑπὸ στρατοπέδων Ιερουσαλήμ, τότε γνῶτε δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται. 34 ὅτι ἡγγικεν ἥ ἐρήμωσις αὐτῆς. 21 τότε Προσέχετε δὲ ἔαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὅρη, ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῇ ἐφ’ καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν ὑμᾶς αἰφνίδιος ἥ ἡμέρα ἐκείνη 35 ὡς εἰς αὐτήν, 22 ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως παγίς ἐπεισελεύσεται γὰρ ἐπὶ πάντας τοὺς αὗταί εἰσιν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, γεγραμμένα. 23 οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις 36 ὀργυπνεῖτε ὅδὲν παντὶ καιρῷ δεόμενοι καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἵνα ἕκατισχύσητε ἐκφυγεῖν ἐπὶ ταῦτα πάντα ἡμέραις: ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλῃ ἐπὶ τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι τῆς γῆς καὶ ὁργὴτῷ λαῷ τούτῳ, 24 ἐμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 37 Ἡν καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρης καὶ δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἰερῷ διδάσκων, τὰς δὲ αἰχμαλωτισθῆσονται εἰς τὰ ἔθνη πάντα, νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὅρος καὶ Ιερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν· 38 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔθνῶν, ἄχρι τοῦ πληρωθῶσιν κατειροῦ ἔθνῶν. ὥρθιζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἰερῷ ἀκούειν 25 Καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ αὐτῷ.

καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχῇ 22 Ἡγγιζεν δὲ ἥ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἔθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἕχοντας θαλάσσης καὶ ἡ λεγομένη Πάσχα. 2 καὶ ἐξήτουν σάλοιν, 26 ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς φόρβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ ἀνέλωσιν αὐτόν, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν οἰκουμένην, αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν λαόν. 3 Εἰσῆλθεν δὲ Σατανᾶς εἰς σαλευθήσονται. 27 καὶ τότε ὄψονται τὸν Ιούδαν τὸν ἕκατονύμενον Ισαριώτην, ὃντα σινὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· 4 καὶ

ἀπελθών συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. 20 καὶ τὸ ποτήριον καὶ στρατηγοῖς τὸ πᾶς ἀύτοῖς παραδῷ ὡσαύτως^κ μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο αὐτόν. 5 καὶ ἔχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἴματί ἀργύριον δοῦναι. 6 καὶ ἔξωμολόγησεν, καὶ μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον]. 21 ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν πλὴν ἵδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με ῥάτερ ὄχλου αὐτοῖς. 7 Ἡλθεν δὲ ἡ ἡμέρα μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· 22 ὅτι ὁ νίδος τῶν ἀζύμων, ἦζει θύεσθαι τὸ πάσχα· μὲν τοῦ ἀνθρώπου 'κατὰ τὸ ὠρισμένον 8 καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην πορεύεται, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ εἰπών· Πορευθέντες ἔτοιμάσατε ἡμῖν τὸ δι' οὗ παραδίδοται. 23 καὶ αὐτοὶ ἥρξαντο πάσχα ἵνα φάγωμεν. 9 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη Ποῦ θέλεις ἔτοιμάσωμεν 10 ὁ δὲ εἶπεν ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. 24 αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, πόλιν συναντήσει ὑμῖν ἀνθρωπος κεράμιον τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. 25 ὁ ὕδατος βαστάζων ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνῶν τὴν οἰκίαν 'εἰς ἣν εἰσπορεύεται. 11 καὶ κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ ἔξουσιάζοντες ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. 26 ὑμεῖς δὲ οὐχ σοι ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἐστιν τὸ κατάλυμα οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθως ὁ ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν φάγω; 12 κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον 27 τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἔτοιμάσατε. 13 διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ ἐν ἀπελθόντες δὲ εῦρον καθὼς ἐιρήκειαυτοῖς, μέσω ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν. 28 'Υμεῖς καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. 14 Καὶ ὅτε ἐγένετο δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν ἡ ὥρᾳ, ἀνέπεσεν καὶ 'οἰάπόστολοι σὺν τοῖς πειρασμοῖς μου· 29 κἀγὼ διατίθεμαι αὐτῷ. 15 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' βασιλείαν, 30 ἵνα ἐσθητεκαὶ πίνητε ἐπὶ ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· 16 λέγω γὰρ ὑμῖν τῆς τραπέζης μου 'ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ ὅτιού μὴ φάγω 'αὐτὸءῶς ὅτου πληρωθῇ 'καθήσεοθεέπι θρόνων 'τὰς δώδεκα φυλὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. 17 καὶ δεξάμενος κρίνοντες τοῦ Ἰσραήλ. 31 'Σίμωνοςίμων, ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν· Λάβετε τοῦτο ἵδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι καὶ διαμερίσατε 'εἰς ἑαυτούς· 18 λέγω ὡς τὸν σῖτον· 32 ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ γὰρ ὑμῖν, 'οὐμὴ πίω ἀπὸ τοῦ 'νῦν ἀπὸ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἔως 'οῦν ἐπιστρέψας 'στήρισοντοὺς ἀδελφούς σου. βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. 19 καὶ λαβὼν 33 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἐτοιμός ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον αὐτοῖς λέγων· Τοῦτο ἐστιν τὸ σῶμά μου 'τὸ πορεύεσθαι. 34 ὁ δὲ εἶπεν· Λέγω σοι, Πέτρε, ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς οὐ 'φωνήσεισήμερον ἀλέκτωρ ἐωστρίς 'με

ἀπαρνήσῃ εἰδέναι. 35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὄτε δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον ῥεῖπαν Κύριε, ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου καὶ πήρας εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ; 50 καὶ ἐπάταξεν καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; οἱ εῖς τις ἔξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως τὸν δοῦλον δὲ εἶπαν· Οὐθενός. 36 εἶπεν ἡδεαυτοῖς· Ἀλλὰ καὶ ἀφεῖλεν τὸ οὗ διέτοῦ τὸ δεξιόν. 51 νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, ὅμοίως ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐατε ἔως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ οὗτον· καὶ ὀψάμενος τοῦ ὠτίουνάσατο ἴματιον αὐτοῦ καὶ ἀγοραστῶμάχαιραν. 37 αὐτόν. 52 εἶπεν ἡδεΙησοῦς πρὸς τοὺς λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτιτοῦτο τὸγεγραμμένον δεῖ παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τῷ· Καὶ μετὰ ἀνόμων στρατηγοὺς τοῦ ἵεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἔξήλθατεμετὰ μαχαιρῶν 38 οἱ δὲ εἶπαν· Κύριε, ἴδού μάχαιραι ὥδε καὶ ξύλων; 53 καθ' ἡμέραν δοντος μου μεθ' δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστιν. 39 Καὶ ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἔξετείνατε τὰς χεῖρας ἔξελθῶν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ Ὁρος ἐπ' ἐμέ ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ τῶν Ἐλαιῶν ἡκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἔξουσία τοῦ σκότους. 54 Συλλαβόντες δὲ γμαθηταί 40 γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτὸν ἤγαγον καὶ ἐισήγαγονεὶς τὴν οἰκίαν εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἡκολούθει εἰς πειρασμόν. 41 καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη μακρόθεν. 55 ἡ περιαψάντωνδὲ πῦρ ἐν μέσῳ ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεὶς τὰ τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθισάντωνέκαθητο ὁ γόνατα προσηγέκετο 42 λέγων· Πάτερ, εἰ Πέτρος ἡ μέσοςαυτῶν. 56 ίδοῦσα δὲ αὐτὸν βούλει παρένεγκετοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' παιδίσκη τις καθίμενον πρὸς τὸ φῶς ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν· Καὶ οὗτος σὺν γινέσθω 43 ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' αὐτῷ ἦν. 57 ὁ δὲ ἡρνήσατολέγων· Οὐκ οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. 44 καὶ γενόμενος οἶδα αὐτόν, γύναι. 58 καὶ μετὰ βραχὺ ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηγέκετο· καὶ ἔτερος ίδων αὐτὸν ἔφη· Καὶ σὺ ἔξ αὐτῶν ἐγένετο· ὁ ίδρως αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι εἰ· ὁ δὲ Πέτρος ἔφη· Ἀνθρωπε, οὐκ εἰμί· αἴματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. 45 καὶ 59 καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἐλθῶν πρὸς τις διῆσχυρίζετο λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ τοὺς μαθητὰς εὗρεν· κοιμωμένους αὐτοὺς οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν, καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἀπὸ τῆς λύπης, 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί ἐστιν· 60 εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνθρωπε, καθεύδετε· ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα οὐκ οἶδα δὲ λέγεις. καὶ παραχρῆμα ἔτι μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. 47 Ἔτιαυτοῦ λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. 61 λαλοῦντος ίδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ, Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγουτοῦ καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν. 48 κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ δτι Πρὶν ἀλέκτορα Ἰησοῦς δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν φωνῆσαι σήμερονἀπαρνήσῃ με τρίς. 62 σιὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; 49 ίδόντες καὶ ἔξελθῶν ἔξωεκλαυσεν πικρῶς. 63 Καὶ

οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες ἀντὸν ἐπαίζον τῆς ἔξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν ἀνέπεμψεν αὐτῷ δέροντες, 64 καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὅντα καὶ αὐτὸν ἐν ἀντὸν ἐπηρώτων λέγοντες Προφήτευσον, Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; 65 καὶ ἔτερα πολλὰ 8 ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. 66 Καὶ ὡς λίαν, ἦν γὰρ ἐξ ἱκανῶν χρόνων θέλων ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν περὶ αὐτοῦ, τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τεκαὶ γραμματεῖς, καὶ καὶ ἥλπιζέν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, γινόμενον. 9 ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις 67 λέγοντες· Εἴ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὸν ἡμῖν. ἵκανοις αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω οὐ μὴ 10 είστηκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πιστεύσητε· 68 ἐὰν ὁ δὲ ἐρωτήσω, οὐ μὴ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἀποκριθῆτε 69 ἀπὸ τοῦ νῦν ὁ δὲ ἔσται ὁ υἱὸς 11 ἔξουσιν ἡσας δὲ αὐτὸν ταῖς Ἡρώδης τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας δυνάμεως τοῦ θεοῦ. 70 εἶπαν δὲ πάντες· Σὺ περιβαλῶν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. 12 ἐγένοντο δὲ φίλοι ἔφη· Υμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι. 71 οἱ δὲ ὅτε Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλάτος ἐν αὐτῇ τῇ εἶπαν· Τί ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρείαν; ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων προϋπηρχον γὰρ αὐτοὶ γὰρ ἡκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος ἐν ἔχθρᾳ ὅντες πρὸς αὐτούς 13 Πιλάτος αὐτοῦ.

δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ

23 Καὶ ἀναστὰν ἄπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἥγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. 2 ἥρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες· Τοῦτον εὑραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κωλύοντα 'φόρους Καίσαρι διδόναι ταῖς λέγοντα τὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι. 3 ὁ δὲ Πιλάτος ἥρωτησεν αὐτὸν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις. 4 ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. 5 οἱ δὲ ἐπίσχυνον λέγοντες ὅτι Ἀνασείει τὸν λαὸν διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ιουδαίας, ταῖς ἡμέραις απὸ τῆς Γαλιλαίας ἔως ὅδε. 6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἀνθρωπός τοῦ Ιησοῦν. 21 οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες· Σταύρου σταύρου αὐτόν. 22 ὁ δὲ τρίτον Γαλιλαῖός ἐστιν, 7 καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ

εῖπεν πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν σωσάτω ἔαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν τοῦ θεοῦ, δό ἐκλεκτός. 36 ἡνέπαιξανδὲ αὐτῷ παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. 23 οἱ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι τὸ δόξος προσφέροντες αὐτῷ 37 καὶ λέγοντες αὐτὸν σταυρωθῆναι, καὶ κατίσχυον αἱ Εἱ σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον φωναὶ αὐτῶν 24 καὶ πιλάτος ἐπέκρινεν σεαυτόν. 38 ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἡ ἀυτῷ γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν· 25 ἀπέλυσεν Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ὁ οὗτος 39 δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον Εἵς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων τὸ εἰςφυλακὴν ὃν ἤτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐβλασφήμει αὐτὸν τὸν λέγων Ὁύχισὺ εἰ ὁ παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν. 26 Καὶ ὡς χριστός; σῶσον σεαυτὸν καὶ ήμᾶς. 40 ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνά ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἔτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ τινα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἄγροῦ ἔφη· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν, δτι ἐν τῷ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέρειν αὐτῷ κρίματι εἱ; 41 καὶ ήμεῖς μὲν δικαίως, ὅπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. 27 Ἡκολούθει δὲ αὐτῷ ἄξια γὰρ ὥν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξεν. 42 καὶ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐθρήνουν αὐτόν. 28 ἔλεγεν Ἰησοῦ, μνήσθητί γουδταν ἔλθῃς στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς τὸν Ἰησοῦς εἶπεν· ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 43 καὶ εἶπεν αὐτῷ Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' Ἀμήν· σοι λέγω σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τῷ παραδείσῳ. 44 Καὶ ἦν τὸ δημόσιον ὅρησιν· Πέσετε ἐφ' ήμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς· εἶπεν· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ Καλύψατε ήμᾶς· 31 δτι εἰ ἐν τῷ θυρῷ ξύλω πνεῦμά μου· τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; 32 47 Ιδών δὲ ὁ ἐκατοντάρχης τὸ γενόμενον Ἔγοντο δὲ καὶ ἔτεροι κακοῦργοι δύο σὺν τὸν δόξαζεντὸν θεὸν λέγων· Ὅντως δὲ αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. 33 καὶ ὅτε τὸν δημόσιον Κρανίον, ἐκεῖ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὅχλοι ἐπὶ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, τὴν θεωρίαν ταύτην, τὸν θεωρήσαντες δὲν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. 34 ὁ γενόμενα, τύπτοντες τὰ στήθη ὑπέστρεφον. δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ 49 είστηκεσαν δὲ πάντες οἱ γυναῖκες αἱ τὰ ίμάτια αὐτοῦ ἔβαλον τὸν κλήρους 35 καὶ τὸν συνακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, είστηκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ ὁρῶσαι ταῦτα. 50 Καὶ ἰδοὺ ἀνήρονόματι καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες· Ἀλλους ἔσωσεν, Ιωσὴφ βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ

ἀγαθὸς καὶ δίκαιος— 51 οὗτος οὐκ ἦν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει Μαρίᾳ ἡ Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αὐτῶν— ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. 11 Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο τὸν βασιλείαν καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆπτος τοῦ θεοῦ, 52 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ τὰ ρήματα ταῦτα καὶ ἡπίστουν αὐταῖς. ἥτησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, 53 καὶ 12 ‘Ο δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τοῦ καθελῶνεντύλιξεν αὐτὸν σινδόνι, καὶ τὸ μνημεῖον καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ἔθηκεν ταῦτὸν μνήματι λαξευτῷ οὐκ ὁθόνια μόνα· καὶ ἀπῆλθεν πρὸς ταῦτὸν ἦν ὅνδεις οὕπω κείμενος. 54 καὶ ἡμέρα ἦν θαυμάζων τὸ γεγονός 13 Καὶ ἴδού δύο ἐξ παρασκευῆς, καὶ ἡ σάββατον ἐπέφωσκεν. 55 αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευόμενοι κατακολουθήσασαι δὲ ταῦταις αἴγυναῖκες, αἵτινες εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἔξηκοντα ἦσαν συνεληλυθοῦσαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἀπὸ Ιερουσαλήμ, ἥ δονομα Ἐμμαοῦς, αὐτῷ, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς 14 καὶ αὐτοὶ ωμίλουν πρὸς ἀλλήλους ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, 56 ὑποστρέψασαι δὲ περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. ἥτοι μαστίχας ἀρώματα καὶ μύρα. Καὶ τὸ μὲν 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ όμιλειν αὐτοὺς σάββατον ἥσυχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν,

24 τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὅρθρου βαθέως ἐπὶ τὸ μνῆμα ἥλθον φέρουσαι ἢ ἥτοι μαστίχας ἀρώματα 2 εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, 3 ἐισελθοῦσαι δὲ οὐχ εὗρον τὸ σῶμα 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἴδού ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθῆτι ἀστραπτούσῃ. 5 ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν εἶπαν πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; 6 οὐκ ἔστιν ὅδε, ἀλλὰ ἡγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, 7 λέγων τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. 8 καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ρημάτων αὐτοῦ, 9 καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. 10 ἦσαν καὶ συζητεῖν καὶ ἀντίθετοι τοῦ καθελῶντος ταῦτας ταύταις; 11 καὶ συνεπορεύετο αὐτοῖς, 12 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μη ἐπιγνῶναι αὐτόν.

17 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν σκυθρωποί. 18 ἀποκριθεὶς δὲ εἰς ὄνόματι Κλεοπᾶς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς Ιερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; 19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, 20 ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 21 ἡμεῖς δὲ ἡλπίζομεν ὅτι αὐτός ἔστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε ταῦτα πᾶσιν τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγειαφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. 22 ἀλλὰ καὶ γυναικές τινες ἐξ ἡμῶν

ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὁρθριναὶ ἐπὶ τὸ μέσω αὐτῶν 37 πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι μνημεῖον 23 καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. 38 ἥλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί τεταραγμένοι ἐστέ, ἑωρακέναι, οἵ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. 24 καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; 39 ἴδετε τὰς χεῖράς μου μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτως καθὼς ἕκαὶ αἱ καὶ τοὺς πόδας μου δτὶ ἐγώ εἰμι αὐτός· γυναῖκες εἴπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. 25 ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, δτὶ πνεῦμα σάρκα καὶ αὐτὸς εἴπεν πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ ἔχοντα. 40 [καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν πᾶσιν οἵ ἐλάλησαν οἱ προφῆται· 26 οὐχὶ αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.]¹ 41 ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; 27 καὶ ἀρξάμενος καὶ θαυμαζόντων εἴπεν αὐτοῖς· Ἐχετέ τι ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν βρώσιμον ἐνθάδε; 42 οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ἰχθύος ὄπτοῦ μέρος 43 καὶ λαβὼν ἐνώπιον ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἔαυτοῦ 28 Καὶ ἤγγισαν αὐτῶν ἔφαγεν. 44 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· εἰς τὴν κώμην οὖ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς Οὗτοι οἱ λόγοι μουνοῦς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς προσεποιήσατο πορρώτερον πορεύεσθαι. 29 ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, δτὶ δεῖ πληρωθῆναι πάντα καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μεῖνον τὰ γεγραμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως μεθ' ἡμῶν, δτὶ πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν καὶ καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. κέκλικεν ἥδη ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν τοῦ 45 τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. 30 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συνιέναι τὰς γραφάς, 46 καὶ εἴπεν αὐτοῖς κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβὼν δτὶ οὕτως γέγραπται παθεῖν τὸν χριστὸν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπεδίδουν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, αὐτοῖς· 31 αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ 47 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς μετάνοιαν καὶ ἀφεσιν ἀμαρτιῶν εἰς πάντα ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. 32 καὶ εἶπαν τὰ ἔθνη— ἀρξάμενοι ἀπὸ Ιερουσαλήμ πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν 48 ὑμεῖς ἐστεμάρτυρες τούτων. 49 καὶ καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ἵδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν ὅδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; 33 καὶ τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς καθίσατε ἐν τῇ πόλει ὡς οὖ ἐνδύσησθε Ιερουσαλήμ, καὶ εὗρον ἡθροισμένους τοὺς ἐξ ὑψους δύναμιν. 50 Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἔνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, 34 λέγοντας δτὶ ἐως πρὸς βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας ὃντως ἡγέρθη ὁ κύριος καὶ ὠφθη Σίμωνι. αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. 51 καὶ ἐγένετο 35 καὶ αὐτὸι ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὅδῷ καὶ ὡς ἐν τῷ εὐλόγειν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. 36 αὐτῶν [καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν]. Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ἐστη ἐν 52 καὶ αὐτοὶ [προσκυνήσαντες αὐτὸν]

νπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς
μεγάλης, 53 καὶ ᾧσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ
ἱερῷ ἐύλογοῦντες τὸν θεόν

Κατα Ιωαννην

χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. **18** θεὸν οὐδεὶς ἐώρακεν πώποτε πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος ἦν μονογενὴς θεὸς ὁ ὅν εἰς τὸν κόλπον πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. **2** τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. **19** Καὶ οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. **3** πάντα αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου ὅτε δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἀπέστειλανοι Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων οὐδὲ ἔν. ὃ γέγονεν **4** ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ιερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· **5** καὶ Σὺ τίς εἶ; **20** καὶ ὠμολόγησεν καὶ οὐκ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία ήρνήσατο, καὶ ὠμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ αὐτὸς οὐ κατέλαβεν. **6** Ἐγένετο ἄνθρωπος εἰμὶ ὁ χριστός. **21** καὶ ἡρώτησαν αὐτόν· Τί ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὅνομα αὐτῷ οὖν; 'σὺ Ἡλίας εἶ; καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. 'Ο Ἰωάννης· **7** οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, προφήτης εῖ σύ; καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ. **22** εἶπαν ἕνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἕνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. **8** οὐκ ἦν ἐκεῖνος πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; τὸ φῶς, ἀλλ' ἕνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. **9** ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. **10** Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. **11** εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. **12** ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, **13** οἵ οὐκ ἔξ αἰμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. **14** Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ήμιν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας· **15** ('Ιωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων· Οὗτος ἦν ὁν εἶπον· 'Ο δόπισω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτος περὶ αὐτοῦ καὶ λέγει· "Ιδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου. **30** οὗτος εστιν ὁ ὑπὲροῦ ἐγὼ εἶπον· 'Οπίσω μου ἐρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτος μου ἦν· **31** κἀγώ οὐκ ἔδειν αὐτόν, ἀλλ' ἕνα πάντες ἔλαβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ πάντες ἔνδατι βαπτίζων. **32** καὶ ἐμαρτύρησεν **17** ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ Ἰωάννης λέγων ὅτι Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα

καταβαῖνον τῷ ὀψεριστεράν ἐξ οὐρανοῦ, Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· **33** κἀγὼ οὐκ ἤδειν εὑρήκαμεν, τὸν Ιησοῦν γίνεσθαι τὸν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἀπὸ Ναζαρέτ. **46** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα Ἐκ Ναζαρὲτ δύναται τι ἀγαθὸν εἰναι; λέγει καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός αὐτῷ ὁ φίλιππος· Ἐρχου καὶ ἴδε. **47** εἶδεν ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἀγίῳ· **34** κἀγὼ τὸν Ιησοῦν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἰδε ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτὸς θεοῦ. **35** Τῇ ἐπαύριον πάλιν Ισραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἐστιν. **48** εἰστήκει ὁ Ιωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; αὐτοῦ δύο, **36** καὶ ἐμβλέψας τῷ Ιησοῦ ἀπεκρίθη Ἐκ Ιησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ περιπατοῦντι λέγει· Ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. σε Φίλιππον φωνῆσαι ὅντα ὑπὸ τὴν συκῆν **37** καὶ ἥκουσαν 'οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ εἰδόν σε. **49** ἀπεκρίθη ἀυτῷ Ναθαναὴλ· λαλοῦντος καὶ ἡκολούθησαν τῷ Ιησοῦ. Ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ **38** στραφεὶς δὲ ὁ Ιησοῦς καὶ θεασάμενος τοῦ Ισραήλ. **50** ἀπεκρίθη Ἐκ Ιησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς· Τί αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι ὅτι εἰδόν σε ὑποκάτω ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Ραββί (ὅτι λέγεται τῆς συκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὅψη μεθερμηνεύμενον Διδάσκαλο), ποῦ μένεις; **51** καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὡς ὅτι **39** λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ ὅψεσθε. ἥλθαν ὅψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα καὶ τοὺς οῦν καὶ εἶδαν ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. δεκάτη. **40** ἦν Ἄνδρεας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος **2** Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο Πέτρου εἰς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ιωάννου καὶ ἀκολουθησάντων τοῦ Ιησοῦ ἐκεῖ **2** ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ιησοῦς εύρισκει οὗτος πρῶτον ἀδελφὸν τὸν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. **3** Ἰδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τὸν Μεσσίαν (ὅτι εἰστιν μεθερμηνεύμενον τοῦ Ιησοῦ πρὸς αὐτόν. Οἶνον οὐκ ἔχουσιν. χριστός). **42** Ἡγαγεναύτὸν πρὸς τὸν Ιησοῦν. **4** καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ιησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ιησοῦς εἶπεν· Σὺ εἶ σοί, γύναι; οὕπω ἥκει ἡ ὥρα μου. **5** Σίμων ὁ υἱὸς Ιωάννου σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅτι (ὅτι ἔρμηνεύεται Πέτρος). **43** Τῇ ἐπαύριον τι ἀλλ λέγῃ ὡς ὅτι ποιήσατε. **6** ἥσαν δὲ ἐκεῖ ἡθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. λίθιναι ὑδρίαι ἔξι 'κατὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ εύρισκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ ὁ τῶν Ιουδαίων κείμεναι, χωροῦσαι ἀνὰ **7** Ιησοῦς· Ἀκολούθει μοι. **44** ἦν δὲ ὁ Φίλιππος μετρητὰς δύο ἡ τρεῖς. **8** λέγει αὐτοῖς ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου Ιησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ καὶ Πέτρου. **45** εύρισκει Φίλιππος τὸν ἐγέμισαν αὐτὰς ἔως ἄνω. **9** καὶ λέγει αὐτοῖς· Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψεν Αντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ.

οί δὲ ἦνεγκαν. 9 ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἀρχιτρίκλινος τὸ ὄρθρον γεγενημένον, ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; 21 ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν καὶ οὐκ ἥδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. 22 ἥδεισαν οἱ ἡντληκότες τὸ ὄρθρον, φωνεῖ ὅτε οὖν ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος 20 καὶ λέγει οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν, καὶ αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὅνειπεν οἶνον τίθησιν, καὶ ὅταν ἡμεθυσθῶσιντὸν ὁ Ἰησοῦς. 23 Ως δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἔως ἄρτι. 11 ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. 24 αὐτὸς ὁ δὲ Ἰησοῦς καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπίστευεν ἡ αὐτὸναύτοῖς διὰ τὸ αὐτὸν ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 12 γινώσκειν πάντας 25 καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ αὐτὸς ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ αὐτὸς γάρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ 3 Ἡν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, πολλὰς ἡμέρας. 13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἀρχῶν τῶν πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἰουδαίων· 2 οὗτος ἤλθεν πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. 14 καὶ εὗρεν ἐν τῷ νυκτὸς καὶ εἴπεν αὐτῷ· Ῥαββί, οἴδαμεν ἰερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα διτὶ ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερματιστὰς γάρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ καθημένους, 15 καὶ ποιήσας φραγέλλιον σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἦ δοθεὶς μετ' αὐτοῦ. 3 ἐκ σχοινίων πάντας ἔξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἴπεν αὐτῷ· Ἀμὴν τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, κολλυβιστῶν ἔξεχεν τὰ κέρματα καὶ τὰς οὐ δύναται ιδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 4 τραπέζας ἀνέστρεψεν 16 καὶ τοῖς τὰς λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται περιστερὰς πωλοῦσιν εἴπεν· Ἐρατε ταῦτα ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὕν; μὴ ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ μου οἶκον ἐμπορίου. 17 ἐμνήσθησανοὶ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; 5 μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ μὴ τις γεννηθῇ ἔξ οὐδατος καὶ πνεύματος, ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. 18 ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἴπαν μὴ τις γεννηθῇ ἔξ οὐδατος καὶ πνεύματος, αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ποιεῖς; 19 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἴπεν θεοῦ. 6 τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν σάρκῃ ἐστιν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστιν. 7 μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἴπον σοι Δεῖ οὐμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσεράκοντα καὶ ἔξ ἔτεσιν 8 τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν

φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ’ οὐκ οἴδας ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν εἰργασμένα. 22 Μετὰ ταῦτα πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶν ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ’ αὐτῶν 9 ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· καὶ ἐβάπτιζεν. 23 ἦν δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; 10 ἀπεκρίθη βαπτίζων ἐν Αἰνών ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰς ὃ διδάσκαλος ὄντα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; 11 ἀμὴν ἐβαπτίζοντο· 24 οὕπω γάρ ἦν βεβλημένος ἀμὴν λέγω σοι ὅτι δοῦλος μενειν εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. 25 Ἐγένετο καὶ δὲ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. 26 εἰ τὰ μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. 26 καὶ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἡλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; 13 Ῥαββί, δος ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰς ὃ σὺ μεμαρτύρηκας, ἵδε οὗτος βαπτίζει καὶ μὴ δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, δοὺς τοῦ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. 27 ἀπεκρίθη Ῥάνθρωπος 14 καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὑψώσεν Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἀνθρωπος τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι λαμβάνειν ὄυδε ἐὰν μὴ δεδομένον δεῖ τὸν νίὸν τοῦ ἀνθρώπου, 15 ἵνα πᾶς αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 28 αὐτοὶ ὑμεῖς δὲ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ἡμοι μαρτυρεῖτε ὅτι ἐπίπον Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ (αισθίος g166) 16 Οὕτως γάρ ἡγάπησεν ὁ θεὸς ὁ χριστός, ἀλλ’ ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ τὸν κόσμον ὥστε τὸν ἕνιοντὸν μονογενῆ ἔμπροσθεν ἐκείνου. 29 δὲ ἔχων τὴν νύμφην ἔδωκεν, ἵνα πᾶς δὲ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ νυμφίος ἐστίν· δὲ φίλος τοῦ νυμφίου δὲ ἀπόληται ἀλλὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. (αισθίος 17 ὅτι ἐστηκώς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶς χαίρει g166) 17 οὐ γάρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ ἕνιοντες τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, χαρὰ δὲ ἐμή πεπλήρωται. 30 ἐκείνον δεῖ ἀλλ’ ἵνα σωθῇ δὲ κόσμος δι’ αὐτοῦ. 18 δὲ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. 31 Ὁ ἀνωθεν πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· δὲ ἐμὴ ἔρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. δὲ ὁν ἐκ πιστεύων ἥδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστιν καὶ ἐκ τῆς γῆς εἰς τὸ δύνομα τοῦ μονογενοῦς νίοῦ τοῦ λαλεῖ· δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔρχόμενος ἐπάνω θεοῦ. 19 αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς πάντων ἐστίν· 32 ὁ δέ ὁρακεν καὶ ἤκουσεν ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἡγάπησαν οἱ τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ἀνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος δὲ τὸ φῶς, ἦν οὐδεὶς λαμβάνει. 33 δὲ λαβῶν αὐτοῦ τὴν γάρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα. 20 πᾶς γάρ μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι δὲ θεὸς ἀληθῆς δὲ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἐστιν. 34 δὲ γάρ ἀπέστειλεν δὲ θεὸς τὰ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ, οὐ γάρ ἐκ μέτρου αὐτοῦ· 21 δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται δίδωσιντὸ πνεῦμα. 35 δὲ πατὴρ ἀγαπᾷ πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα τὸν νίον, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ

αὐτοῦ. **36** ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὅψεται ζωήν, ἀλλ’ ἡ ὄργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ’ αὐτόν. (aiōnios g166)

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἥκουσαν οἱ φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης— **2** καίτοι γε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ’ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ— **3** ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν τὸν πάλιν τῆς Σαμαρείας. **4** ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας. **5** ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ τῷ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. **6** ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακώς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ ὥρᾳ ἦν ὥξεκτη. **7** Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν· **8** οἱ γάρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. **9** λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρίτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὡν παρ’ ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς· γυναικὸς Σαμαρίτιδος οὔσης; οὐ γάρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις. **10** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἴ ἦδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πεῖν, σὺ ἀν ἥτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. **11** λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὕτε ἀντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθὺ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; **12** μὴ σὺ μείζων εἴ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἔξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; **13** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἔκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· **14** ὃς δ’ ἀν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ ὁ διψήσεις τὸν αἰώνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ δὲ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g165, aiōnios g166) **15** λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ὁ διέρχωματι ἐνθάδε ἀντλεῖν. **16** Λέγει αὐτῇ· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθε ἐνθάδε. **17** ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω· **18** πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν δὲν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας. **19** λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. **20** οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὅρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἔστιν ὁ τόπος ὅπου ‘προσκυνεῖν δεῖ. **21** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Πίστευέ μοι, γύναι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὅρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. **22** ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ὑμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἔστιν· **23** ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἔστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, καὶ γάρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν· **24** πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. **25** λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἕπαντα **26** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. **27** Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἥλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,

καὶ ἐθαύμαζοντι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· ἔλεγον ὅτι Οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν οὐδεὶς μέντοι εἶπεν· Τί ζητεῖς; ἢ τί λαλεῖς πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ μετ' αὐτῆς; 28 ἀφῆκεν οὖν τὴν ύδριαν οἰδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ ἑκόσμου 43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ημέρας καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· 29 Δεῦτε ἵδετε ἐξῆλθεν ἐκεῖθενείς τὴν Γαλιλαίαν· 44 αὐτὸς ἀνθρωπὸν δὲς εἶπε μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· γάρ Ιησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; 30 ἐξῆλθον ἐκ τῆς ἴδιας πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. 45 ὅτε τῆς πόλεως καὶ ἥρχοντο πρὸς αὐτόν. 31 οὖν ἥλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο Ἕντῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες λέγοντες· Ραββί, φάγε. 32 ὃ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὅσα ἐποίησεν ἐν Ιεροσολύμοις ἐν τῇ Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἦν ὑμεῖς οὐκ ἐօρτῇ, καὶ αὐτοὶ γὰρ ἥλθον εἰς τὴν οἰδατε. 33 ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἐօρτήν. 46 Ἦλθεν οὖν πάλινείς τὴν ἀλλήλους· Μή τις ἠνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; 34 Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, διόπου ἐποίησεν τὸ λέγει αὐτοῖς ὁ Ιησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ύδωρ οἶνον. καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ ἕνα ποιήσωτὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με υἱὸς ἡσθένει ἐν Καφαρναούμ. 47 οὗτος καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. 35 οὐχ ὑμεῖς ἀκούσας ὅτι Ιησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ιουδαίας λέγετε ὅτι Ἐτι τετράμηνός ἐστιν καὶ ὁ εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν θερισμὸς ἔρχεται; ίδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε καὶ ἡρώταΐνα καταβῇ καὶ ιάσηται αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμούς ὑμῶν καὶ θέασασθε τὰς τὸν νιόν, ἥμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν. 48 χώρας ὅτι λευκαί εἰσιν πρὸς θερισμόν· ἥδη εἶπεν οὖν ὁ Ιησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ 36 ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει σημεῖα καὶ τέρατα ἰδητε, οὐ μὴ πιστεύσῃτε. καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἕναδι σπείρων 49 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, ὅμοιος χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. (αισθίος g166) 37 κατάβθῃ πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ἀληθινὸς ὅτι 50 λέγει αὐτῷ ὁ Ιησοῦς· Πορεύου ό υἱός Ἀλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων· σου ζῆ. ἐπίστευσενό ἀνθρωπὸς τῷ λόγῳ 38 ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὁ οὐχ ὁνείπεν αὐτῷ ὁ Ιησοῦς καὶ ἐπορεύετο. ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ 51 ἥδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δοῦλοι ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. αὐτοῦ ὑπήντησαν· αὐτῷ λέγοντες ὅτι ὁ παῖς 39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ· αὐτοῦ ζῆ. 52 ἐπύθετο οὖν τὴν ὥραν παρ' ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαριτῶν διὰ αὐτῶν ἐν ᾧ κομψότερον ἔσχεν· ἐπὶπαν οὖν τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι αὐτῷ ὅτι Ἐχθὲςώραν ἐβδόμην ἀφῆκεν Εἶπεν μοι πάντα ἀποίησα. 40 ὡς οὖν ἥλθον αὐτὸν ὁ πυρετός. 53 ἔγνω οὖν ό πατὴρ πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρῖται, ἡρώτων αὐτὸν ὅτιέκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο Ιησοῦς· Ὁ νιός σου ζῆ, καὶ ἐπίστευσεν ημέρας. 41 καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. 54 τοῦτο διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, 42 τῇ τε γυναικὶ ὁδεπάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ό

Ίησοῦς ἐλθών ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. Γαλιλαίαν.

16 καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον ὅτι Ἰουδαῖοι τὸν

5 Μετὰ ταῦτα ἥνεορτὴ τῶν Ἰουδαίων, Ἰησοῦν ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. 17 ὁ καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. 2 ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου ἔως ἣρτι ἐστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ ἐργάζεται κάγὼ ἐργάζομαι. 18 διὰ τοῦτο προβατικῇ κολυμβήθρᾳ ἡ ἐπιλεγομένῃ οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι Ἐβραϊστὶ ἢ Βηθεσδά πέντε στοὰς ἔχουσα· ἀποκτεῖναι ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, 3 ἐν ταύταις κατέκειτο ἢ πλῆθος τῶν ἀλλὰ καὶ πατέρα ἵδιον ἔλεγε τὸν θεόν, ἵσον ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ἔξηρῶν 5 ἔαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. 19 Ἀπεκρίνατο οὖν ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ ἢ τριάκοντα ὥρας ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἄμην ἀμὴν ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἀντοῦ 6 τοῦτον λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ οὐδὲς ποιεῖν ἀφ' ἕιδων ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ἔαυτοῦ οὐδὲν ἔτανμή τι βλέπῃ τὸν πατέρα ὅτι πολὺν ἥδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· ποιοῦντα· ἂν γάρ ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; 7 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ οὐδὲς ὁμοίως ποιεῖ. 20 ὁ γάρ πατήρ φιλεῖ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἴνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὄρδωρ βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἔγω ἀλλος πρὸ ἔμοῦ καταβαίνει. 8 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. 9 καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος καὶ ἤρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἡν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 10 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, γκαὶούκ ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν ἢ κράβαττον 11 ὃς δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ ἐκεῖνός μοι εἴπεν Ἀρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. 12 ἡρώτησαν ὁ ὄνταύτον· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι· Ἀρονκαὶ περιπάτει; 13 ὃ δὲ ιαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστιν, ὁ γάρ Ἰησοῦς ἔξενευσεν ὅχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. 14 μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἰερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἰδε ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἴνα μὴ χειρόν ‘σοι τι γένηται. 15 ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλεντοῖς Ἰουδαίοις

16 καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον ὅτι Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. 17 ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου ἔως ἣρτι ἐστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ ἐργάζεται κάγὼ ἐργάζομαι. 18 διὰ τοῦτο προβατικῇ κολυμβήθρᾳ ἡ ἐπιλεγομένῃ οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι Ἐβραϊστὶ ἢ Βηθεσδά πέντε στοὰς ἔχουσα· ἀποκτεῖναι ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, 19 ἐν ταύταις κατέκειτο ἢ πλῆθος τῶν ἀλλὰ καὶ πατέρα ἵδιον ἔλεγε τὸν θεόν, ἵσον ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ἔξηρῶν 20 ἔαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. 21 Ἀπεκρίνατο οὖν ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ ἢ τριάκοντα ὥρας ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἄμην ἀμὴν ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἀντοῦ 22 λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ οὐδὲς ποιεῖν ἀφ' ἕιδων ὁ πατήρ φιλεῖ τὸν πατέρα ἔγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ. 23 Ἡν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, 24 ἀπεκρίνατο οὗτος τοῦτον λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. (aiōnios g166) 25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ οὐρανοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες γέγοναντες 26 ὁσπερ γάρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἔαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ οὐρανῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἔαυτῷ· 27 καὶ ἔξουσίαν ἔδωκεν ἀνθρώπου ποιεῖν, ὅτι οὐδὲς ἀνθρώπου ἐστίν. 28 μὴ θαυμάζετε

τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾧ πάντες οἱ ἐν ἑαυτοῖς. **43** ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι ἐν τοῖς μνημείοις ἁκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ πατρός μου καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν αὐτοῦ **29** καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ Ἰδίῳ, ἐκεῖνον ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲτὰ λήμψεθε. **44** πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. **30** δόξαν παρ' ἄλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε; καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ **45** μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορίσω ὑμῶν δικαίᾳ ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός γε **31** Ἐὰν Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἡλπίκατε. **46** εἰ γὰρ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί, μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· **32** ἄλλος ἔστιν ὁ περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. **47** εἰ δὲ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς ἔστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. τοῖς ἐμοῖς ρήμασιν πιστεύσετε;

33 ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ· **34** ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. **35** ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἡθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὡραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ· **36** ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν ἡμείζωτο Ἰωάννου, τὰ γὰρ ἔργα ἃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἄποιω, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκεν, **37** καὶ ὁ πέμψας με πατήρ ἐκεῖνος μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ. οὕτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόατε οὕτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε, **38** καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα, ὅτι δὲν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. **39** Ἐραυνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν καὶ ἐκεῖναι εἰσὶν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ (*aiōnios g166*) **40** καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με ἵνα ζωὴν ἔχητε. **41** δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω, **42** ἀλλὰ ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε

6 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. **2** ἡκολούθει δὲ αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐθεώρουντα σημεῖα ἢ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. **3** ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὅρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **4** ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἕορτὴ τῶν Ιουδαίων. **5** ἐπάρας οὖν τοὺς ὄφραλμοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸςαυτὸν λέγει πρὸς Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; **6** τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν, αὐτὸς γὰρ ἥδει τί ἔμελλεν ποιεῖν. **7** ἀπεκρίθη ἀύτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ἵνα ἔκαστος βραχύ τιλάβῃ. **8** λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἄνδρεας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· **9** Ἐστιν παιδάριον ὅδε ὅςχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὄψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἔστιν εἰς τοσούτους; **10** ἐπενό Ιησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσαν οὖν

οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥσπεντακισχίλιοι. ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος
11 ἔλαβεν ὁ ὄντος ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ κυρίου. 24 οὗτος οὖν εἶδεν ὃ ὄχλος ὅτι
εὐχαριστήσας διέδωκεντοῖς ἀνακειμένοις, Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ
ὅμοιῶς καὶ ἐκ τῶν δύφαρίων ὅσον ἥθελον. αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάριακαὶ
12 ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν λέγει τοῖς μαθηταῖς ἥλθον εἰς Καφαρναοὺμ ζητοῦντες τὸν
αὐτοῦ. Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα Ἰησοῦν. 25 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τῆς
κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται. 13 συνήγαγον θαλάσσης εἴπον αὐτῷ· Ῥαββί, πότε ὁδε
οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους γέγονας; 26 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ
κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν εἶπεν· Ἐάντινος ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτε με
κριθίνων ἢ ἐπερίσσευσαντοῖς βεβρωκόσιν. οὐχὶ ὅτι εἰδετε σημεῖα ἀλλ᾽ ὅτι ἐφάγετε ἐκ
14 οἵ οὖν ἀνθρώποι ιδόντες ὃ ἐποίησεν τῶν ἄρτων καὶ ἔχορτάσθητε· 27 ἐργάζεσθε
σημεῖον ἐξεγονότι Οὕτος ἔστιν ἀληθῶς ὃ μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην ἀλλὰ τὴν
προφήτης ὃ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. 15 βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἦν
Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι ὃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει, τοῦτον
καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιησωσιν βασιλέα γάρ ὁ πατήρ ἐσφράγισεν ὁ θεός. (aiōnios g166)
ἀνεχώρησεν πάλινεὶς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. 28 εἴπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν ἵνα
16 Ὡς δὲ ὄψια ἐγένετο κατέβησαν οἱ μαθηταὶ ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ; 29 ἀπεκρίθη
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, 17 καὶ ἐμβάντες ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ἔστιν
τείπλοιον ἥρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα πιστεύητεὶς δὲν
εἰς Καφαρναούμ. καὶ σκοτία ἥδη ἐγεγόνει ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. 30 εἴπον οὖν αὐτῷ·
καὶ οὐπωλέληθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ
18 ἡ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; 31 οἱ πατέρες
διεγείρετο 19 ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ,
εἴκοσι πέντε ἡ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν καθώς ἔστιν γεγραμμένον· Ἀρτον ἐκ τοῦ
Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. 32 εἴπεν
καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐάντινος ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἔφοβήθησαν. 20 δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἔγώ εἰμι, οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
μὴ φοβεῖσθε. 21 ἥθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν οὐρανοῦ, ἀλλ᾽ ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν
εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· 33
ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἦν ὑπῆγον. 22 Τῇ ἐπαύριον δὲ γάρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἔστιν ὁ καταβαίνων
ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.
τείδοντο πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ 34 εἴπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε
τέν καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθεν τοῖς μαθηταῖς δός ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. 35 Ἐπεναύτοις
αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον ἀλλὰ μόνοι ὁ Ἰησοῦς· Ἔγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· 23 ἀλλὰ ἥθετον ἐρχόμενος πρὸς ἐμέού μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ
πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσειπώποτε.

36 ἀλλ’ εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἔωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε. 37 πᾶν ὃ δίδωσιν μοι ὁ πατὴρ πρὸς ἐμὲ ἥξει, καὶ τὸν ἐρχόμεον πρός ἗μεις οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, 38 ὅτι καταβέβηκα ἀπὸτοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· 39 τοῦτο Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα δέ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός μείνα ταῦτοῦφαγεῖν; 53 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἔξ αὐτοῦ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε ἀλλὰ ἀναστήσω ταῦτη ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 40 τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦτο γάρεστιν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἕνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, αὐτὸν τέγωτῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (aiōnios g166) 41 Ἔγρογγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ (aiōnios g166) 55 ἡ γὰρ σάρξ μου γάληθήζεστι ὅτι εἶπεν· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ βρῶσις, καὶ τὸ αἷμα μου γάληθήζεστι πόσις. τοῦ οὐρανοῦ, 42 καὶ ἔλεγον· Ὁύχοῦτός 56 ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου ἐστιν Ἰησοῦς ὁ νιὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κάγω ἐν αὐτῷ. 57 οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν πατὴρ κάγω τοῦνταίγειστι· Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα; ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με 43 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μή κάκετος τζήσειδί’ ἐμέ. 58 οὗτος ἐστιν ὁ γογγύζετε μετ’ ἀλλήλων. 44 οὐδεὶς δύναται ἄρτος ὁ τζέουρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς ἐλθεῖν πρὸς ἡμεῖς ἀντὸν, κάγω ἀναστήσω αὐτὸν τοῦτον τὸν ἄρτον τζήσειεὶς τὸν αἰῶνα. ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 45 ἐστιν γεγραμμένον (aiōn g165) 59 ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ ἔσονται πάντες διδάσκων ἐν Καφαρναούμ. 60 Πολλοὶ οὖν διδακτοὶ θεοῦ· πᾶς ἀκούσας παρὰ τοῦ ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπαν· πατρὸς καὶ μαθών ἔρχεται πρὸς ἐμέ· 46 οὐχ Σκληρός ἐστιν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται ὅτι τὸν πατέρα ἔώρακέν τις εἰ μὴ ὁ ὕπερ αὐτοῦ ἀκούειν; 61 εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος ἔώρακεν τὸν πατέρα. ἔαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ 47 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύωνταί εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 48 ἐγώ εἰμι ὁ σκανδαλίζει; 62 ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν ἄρτος τῆς ζωῆς· 49 οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· 50 πρότερον; 63 τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιοῦν, οὗτος ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡ σάρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ δίματα ἂ καταβαίνων ἵνα τις ἔξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἐγώ τελαληκαύμιν πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωή ἀποθάνῃ· 51 ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ ἐστιν. 64 ἀλλὰ εἰσὶν ἔξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ

πιστεύουσιν. ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά τίνεις εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστιν ὁ ἐστιν. 8 ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἕορτήν ἐγὼ παραδώσων αὐτόν. 9 καὶ ἔλεγεν· Διὰ τοῦτο ὁ ὑκάναβαίνω εἰς τὴν ἕορτήν ταύτην, ὅτι ὁ εἱρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν ἐμὸς καιρὸς οὕπω πεπλήρωται. 10 ταῦτα πρός με ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τὸν ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ὄπιστα καὶ ἕορτήν, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερῶς οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. 11 οἱ οὖν Ιουδαῖοι οὗν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἕορτῇ καὶ ἔλεγον· Ποῦ θέλετε ὑπάγειν; 12 ἀπεκρίθη αὐτῷ Σίμων ἐστιν ἐκεῖνος; 13 καὶ γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ἦν πολὺς ἐν τοῖς ὄχλοις οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ὥρηματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις, (αιδοῖος γ166) 14 Ἡδη δὲ τῆς ἕορτῆς μεσούσης δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν. διάβολός ἐστιν. 15 ἔλεγεν δὲ τὸν Ιούδαν ἑθαύμαζον οὗν οἱ Ιουδαῖοι λέγοντες· Σίμωνος Ἰσκαριώτου οὗτος γὰρ ἔμελλεν Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς; παραδιδόναι αὐτόν, ἐίσεκ τῶν δώδεκα. 16 ἀπεκρίθη οὗν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν·

7 Καὶ μετὰ ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, οὐ γὰρ ἥθελεν ἐν τῇ Ιουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ιουδαῖοι ἀποκτεῖναι. 2 ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἕορτὴ τῶν Ιουδαίων ἡ σκηνοπηγία. 3 εἶπον οὗν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπαγε εἰς τὴν Ιουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου ἀθεωρήσουσιν σοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖς· 4 οὐδεὶς γάρ τι ἐν κρυπτῷ ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἰναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. 5 οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. 6 λέγει οὗν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἐστιν ἔτοιμος. 7 οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ

‘Η ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἐστιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· 17 ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. 18 ὁ ἀφ' ἔαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ιδίαν ζητεῖ· δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν οὗτος ἀληθής ἐστιν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστιν. 19 Οὐ Μωϋσῆς ὁ δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; 20 ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; 21 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· “Ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. 22 διὰ τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν— οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστὶν ἀλλ’ ἐκ τῶν πατέρων— καὶ ἐν σαββάτῳ

περιτέμνετε ἄνθρωπον. 23 εἰ περιτομὴν Ἐλληνας; 36 τίς ἐστιν ὁ λόγος οὗτος ὃν τλαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ εἴπει· Ζητήσετε με καὶ οὐχ ἐνύρήσετε καὶ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; 37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς 24 μὴ κρίνετεκατ' ὅψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν ἔορτῆς είστηκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξεν κρίσιν τριῶν. 25 Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ λέγων· Ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρός με καὶ τῶν Ιεροσολυμιτῶν· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν πινέτω. 38 ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἴπεν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; 26 καὶ ἴδε παρρησίᾳ ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν· μήποτε ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. 39 τοῦτο δὲ εἴπεν ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός περὶ τοῦ πνεύματος ὁ ὑδεμέλλον λαμβάνειν ἐστιν ὁ χριστός; 27 ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν οἱ πιστεύσαντεςείς αὐτόν· οὕπω γάρ ἦν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται πνεῦμα ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑδέπωλοςάσθη. 40 οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. 28 ἔκραξεν οὖν Ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων ἐν τῷ ιερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων· τούτων ἔλεγον Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Κάμε οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' προφήτης· 41 ἄλλοι οὐδεγον· Οὗτός ἐστιν ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστιν ἀληθινὸς ὁ χριστός· οἱ δὲ οὐδεγον· Μὴ γάρ ἐκ τῆς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· 29 ἐγὼ Γαλιλαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται; 42 οὐχὶ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμὶ κάκεινός γραφὴ εἴπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυίδ, με ἀπέστειλεν. 30 ἔζήτουν οὖν αὐτὸν καὶ ἀπὸ Βηθλέεμ τῆς κώμης ὃπου ἦν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν Δαυίδ, ἔρχεται ὁ χριστός; 43 σχίσμα οὖν χεῖρα, ὅτι οὕπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δὲ αὐτόν. 44 τινὲς 31 ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν δὲ ἥθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ο χριστὸς ὅταν οὐδεὶς ἐπέβαλενέπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. 45 ἔλθῃ μὴπλείονα σημεῖαποιήσει ὃν οὗτος Ἕλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἐποίησεν; 32 Ἡκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ καὶ Φαρισαίους, καὶ εἴπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ Διὰ τί οὐκ ἡγάγετε αὐτόν; 46 ἀπεκρίθησαν ἀπέστειλαν οἵ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὗτως ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. 33 εἴπεν οὖν ἄνθρωπος· 47 ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ ὁ Ἰησοῦς· Ἐτι· χρόνον μικρὸν μεθ' ὑμῶν Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; 48 εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. 34 μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς ζητήσετε με καὶ οὐχ ἐνύρήσετε καὶ ὅπου αὐτὸν ἡ ἐκ τῶν Φαρισαίων; 49 ἀλλὰ ὁ εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. 35 εἴπον ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον οὖν οἱ Ιουδαῖοι πρὸς ἔαυτούς· Ποῦ οὗτος ἐπάρατοιείσιν. 50 λέγει Νικόδημος πρὸς μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ήμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτούς, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν πρότερον εἰς αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἐλλήνων ὃν ἐξ αὐτῶν· 51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ'

αύτοῦ καὶ γνῶ τί ποιεῖ; **52** ἀπεκρίθησαν καὶ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶού μὴ εἴπαν αὐτῷ· Μή καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ’ ἔξει τὸ φῶς ἐραύνησον καὶ ἵδε ὅτι ἐκ τῆς Γαλιλαίας τῆς ζωῆς. **13** εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· προφήτης οὐκ ἐγείρεται **53** [καὶ ἐπορεύθη Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·

σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. **14** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς

καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Κἀντοῦ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἔστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι

οἶδα πόθεν ἥλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ

οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι· ἢποῦ ὑπάγω.

15 ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ

κρίνω οὐδένα. **16** καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ

κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθινή ἔστιν, ὅτι μόνος οὐκ

εἰμί, ἀλλ’ ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. **17**

καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται

ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής

ἔστιν. **18** ἐγὼ εἰμὶ ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ

καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

19 ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἔστιν ὁ πατήρ

σου; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὕτε ἐμὲ οἴδατε

οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν

πατέρα μου· ἄντι ἤδειτε. **20** ταῦτα τὰ ρίματα

ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων

ἐν τῷ Ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι

οὕπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. **21** Εἶπεν οὖν

πάλιν ἁυτοῖς· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με,

καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου

ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **22**

ἔλεγον οὖν οἱ Ιουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ

έαυτὸν ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς

οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; **23** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·

‘Υμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω

εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ,

ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. **24**

εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς

ἀμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι

ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις

τοῦ Ἰησοῦς λέγων. Ἐγὼ εἰμι τὸ

νύμῶν. 25 ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; τοῦ Ἀβραάμ ἐστε τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐπίπεναύτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ τι καὶ ἐποιεῖτε 40 νῦν δὲ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, λαλῶ ὑμῖν; 26 πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν ἀνθρωπον δῆς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα καὶ κρίνειν· ἀλλ’ ὁ πέμψας με ἀληθῆς ἦν ἡκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραὰμ ἐστιν, καγὼ ἂν ἡκουσα παρ’ αὐτοῦ ταῦτα οὐκ ἐποίησεν. 41 ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα ἀλαλωεὶς τὸν κόσμον. 27 οὐκ ἔγνωσαν τοῦ πατρὸς ὑμῶν· ἐπίπαναύτῳ· Ἡμεῖς ἐκ δῆτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. 28 εἰπεν πορνείας· οὐ γεγεννήμεθα· ἐνα πατέρᾳ ῥοῦντο Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν ἔχομεν τὸν θεόν. 42 εἰπεναύτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε δῆτι ἐγώ· Εἰ δὲ πατήρ ὑμῶν ἦν ἡγαπᾶτε ἀν εἰμι, καὶ ἀπ’ ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ ἐμέ, ἐγὼ γάρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ καθὼς ἐδίδαξέν με δὲ πατήρ ταῦτα λαλῶ. Ἡκω οὐδὲ γάρ ἀπ’ ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ’ 29 καὶ δὲ πέμψας με μετ’ ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. 43 διὰ τί τὴν λαλιὰν ἀφῆκέν με ἀμόνον δῆτι ἐγώ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; δῆτι οὐ δύνασθε ποιῶ πάντοτε. 30 ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. 44 ὑμεῖς ἐκ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. 31 Ἔλεγεν τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστε καὶ τὰς οὖν δὲ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ’ ἀρχῆς, καὶ λόγω τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μού ἐστε, 32 ἐν τῇ ἀληθείᾳ· οὐκ ἐστηκεν, δῆτι οὐκ ἐστιν καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. δῆταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ ἐλευθερώσει ὑμᾶς. 33 ἀπεκρίθησαν· πρὸς τῶν ἴδιων λαλεῖ, δῆτι ψεύστης ἐστὶν καὶ δὲ αὐτόν· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ πατήρ αὐτοῦ. 45 ἐγὼ δὲ δῆτι τὴν ἀλήθειαν δεδοιλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις λέγω, οὐ πιστεύετε μοι. 46 τίς ἐξ ὑμῶν δῆτι Ἐλεύθεροι γενήσεσθε; 34 Ἀπεκρίθη ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας· ἐιάληθειαν λέγω, αὐτοῖς δὲ Ἰησοῦς· Ἄμην ἀμὴν λέγω ὑμῖν δῆτι διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι; 47 δὲ ὃν ἐκ τοῦ πατὸς δὲ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν δοῦλός ἐστιν θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο τῆς ἀμαρτίας· 35 δόδε δοῦλος οὐ μένει ἐν ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε δῆτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ. τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ υἱὸς μένει εἰς 48 Ἀπεκρίθησανοι Ἰουδαῖοι καὶ εἴπαν αὐτῷ· τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) 36 ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς Οὐ καλῶς λέγομεν ὑμεῖς δῆτι Σαμαρίτης εἰς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; 49 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· 37 οἶδα δῆτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ἐγώ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, δῆτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. 50 ἐγὼ οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. 38 ἀλλὰ ἐγὼ ἐώρακα παρὰ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστιν δὲ ζητῶν τῷ πατρὶ λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἀλλὰ ἡκούσατε καὶ κρίνων. 51 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε. 39 Ἀπεκρίθησαν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ καὶ εἴπαν αὐτῷ· Ο πατήρ ὑμῶν Ἀβραάμ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) 52 ἐστιν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα ἐπίπαναύτῳ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἔγνώκαμεν

δτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανεν ὁ ὄφθαλμούς 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ· "Υπαγε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· 'Εάν τις νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσηται (δὸς ἐρμηνεύεται Ἀπεσταλμένος). ἀπῆλθεν θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα· (aiōn g165) 53 μὴ σὺ οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἥλθεν βλέπων. 8 οἱ μείζων εἰς τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα πρότερον ὅτι προσαίτης ἔλεγον· Οὐχ ἕσεαυτὸνποιεῖς; 54 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαίτῶν; ἐγὼ δοξάσω ἐμαυτόν, ή δόξα μου οὐδέν 9 ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν· ἄλλοι ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάων με, ὃν ἔλεγον· Οὐχί, ἀλλὰ· ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ἡμῶν ἐστιν, 55 καὶ ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἐγώ εἰμι. 10 ἔλεγον οὖν οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· αὐτῷ· Ἔπως ἤνεψε χθησάν σου οἱ ὄφθαλμοί; καλὸν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος 11 ἀπεκρίθη ἐκεῖνος· Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὑμῖν ψεύστης· ἀλλὰ οἶδα αὐτὸν καὶ τὸν λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν καὶ λόγον αὐτοῦ τηρῶ. 56 Ἀβραὰμ ὁ πατήρ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὄφθαλμοὺς καὶ εἶπεν ὑμῶν ἡγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν μοι ὅτι· Ὅτι· Ὕπαγε εἰς τὸν Σιλωάμ καὶ νίψαι ἐμήν, καὶ εἰδεν καὶ ἔχάρη. 57 εἶπον οὖν ἀπελθὼν ὁ οὖνκαὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη 12 καὶ εἶπαν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; οὕπω ἔχεις καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας; 58 εἶπεν λέγει· Οὐκ οἶδα. 13 Ἀγουσιν αὐτὸν πρὸς ἀυτοῖς· Ἰησοῦς· Ἄμήν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν τοὺς Φαρισαίους τόν ποτε τυφλόν. 14 Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί. 59 ἤραν οὖν ἦν δὲ σάββατον ἐν ἡ ἡμέρᾳ τὸν πηλὸν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ

τοὺς ὄφθαλμούς. 15 πάλιν οὖν ἤρωτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. δ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέν μου ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. 16 ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὐκ ἐστιν οὗτος παρὰ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. 17 λέγουσιν· ὁ οὖντῷ τυφλῷ πάλιν· Τί σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἡνέῳξέν σου τοὺς ὄφθαλμούς; δ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν. 18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι· ἦν τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἔως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ· τοῦ

9 Καὶ παράγων εἰδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. 2 καὶ ἤρωτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; 3 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. 4 Ἡμᾶς δεῖ ἔργαζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἔως ἡμέρα ἐστιν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἔργαζεσθαι. 5 ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾖ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. 6 ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισεν αὐτοῦτὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς

ἀναβλέψαντος 19 καὶ ἡρώτησαν αὐτοὺς ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἡκουόσθη ὅτι ἡνέῳξέν τις λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ νίδιος ὑμῶν, δὸν ὁφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου (aiōn g165) ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν 33 εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἡδύνατο βλέπει ἄρτι; 20 ἀπεκρίθησαν ὁῦνοι γονεῖς ποιεῖν οὐδέν. 34 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτοῦ καὶ εἶπαν· Οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ αὐτῷ· Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, νιὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· 21 πῶς καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἔξεβαλον αὐτὸν δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν, ἢ τίς ἦνοιξεν ἔξω. 35 Γῆκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἔξεβαλον αὐτοῦ τοὺς ὁφθαλμοὺς ὑμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸν ἔξω, καὶ εύρων αὐτὸν ἐτίπεν Σὺ ἀὐτὸν ἐρωτήσατε, ἥλικιαν ἔχει· αὐτὸς περὶ πιστεύεις εἰς τὸν νιὸν τοῦ ἀνθρώπου ἔαυτοῦ λαλήσει. 22 ταῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς 36 ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Καὶ τίς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους, ἡδη ἐστιν, κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; 37 γάρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἔάν τις ἐπενεμάτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐώρακας αὐτὸν αὐτὸν ὅμοιογήσῃ χριστόν, ἀποσυνάγωγος καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. 38 ὁ γένηται. 23 διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν δὲ ἔφη· Πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν ὅτι Ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερωτήσατε 24 αὐτῷ. 39 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα Ἐφώνησαν οῦν τὸν ἀνθρώπον ἐκ δευτέρου ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἤλθον, ἵνα οἱ δος ἦν τυφλὸς καὶ εἶπαν αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ μὴ βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες θεῷ· ὑμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς τυφλοὶ γένωνται. 40 Γῆκουσανέκ τῶν ἀμαρτωλός ἐστιν. 25 ἀπεκρίθη οῦν ἐκεῖνος Φαρισαίων ταῦτα οἱ ‘μετ’ αὐτοῦ ὄντες, καὶ Εἰ ἀμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἐν οἴδα ὅτι εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ὑμεῖς τυφλοί ἐσμεν; τυφλὸς ὁν ἄρτι βλέπω. 26 εἶπον οῦν αὐτῷ· 41 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, Τί ἐποίησέν σοι; πῶς ἦνοιξέν σου τοὺς οὐκ ἄν εἴχετε ἀμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι ὁφθαλμούς; 27 ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν Βλέπομεν· ἡ ἀμαρτία ὑμῶν μένει.

ἢδη καὶ οὐκ ἡκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; 28 ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ ‘μαθητὴς εἶ ἐκείνου, ὑμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί· 29 ὑμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωϋσεῖ λελάληκεν ὁ θεός, τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. 30 ἀπεκρίθη ὁ ἀνθρωπὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν τούτῳ γάρ τὸ θαυμαστόν ἐστιν ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἦνοιξέν μου τοὺς ὁφθαλμούς. 31 Οἴδαμεν ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ’ ἔάν τις θεοσεβῆς ἦ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ τούτου ἀκούει. 32

5 ἀλλοτρίω δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ

φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου. **19** ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. **6** ταύτην τὴν ὑσίμαπάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖνοι τοὺς λόγους τούτους. **20** ἔλεγον δὲ πολλοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦνά ἐλάλει αὐτοῖς. ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί **7** Εἶπεν οὖν πάλιν ἀυτοῖς Ὁ Ιησοῦς· Ἀμὴν αὐτοῦ ἀκούετε; **21** ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτιέγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν τὰ ὥρματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου· μὴ προβάτων. **8** πάντες δέσποιντο ἦλθον ἀπὸ ἐμοῦ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς κλέπται εἰσὶν καὶ λησταῖ· ἀλλ’ οὐκ ἱκουσαν ἀνοῖξαι. **22** Ἐγένετο ὅτετα ἐγκαίνια αὐτῶν τὰ πρόβατα. **9** ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· ἐν τοῖς Ιεροσολύμοις· χειμῶνῆν, **23** καὶ δί· ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ιερῷ ἐν τῇ στοᾷ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομήν τοῦ Σολομῶνος. **24** ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν εὑρήσει. **10** ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγώ ἦλθον τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. εἰπε ἡμῖν παρρησίᾳ. **25** ἀπεκρίθη αὐτοῖς **11** Ἔγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ ἔργα ἃ ἐγώ ποιῶ ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ πατρός τῶν προβάτων. **12** ὁ γισθωτὸςκαὶ οὐκ μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. **26** ἀλλὰ ὧν ποιμήν, οὗ οὐκ ἔστιντὰ πρόβατα ἴδια, ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἔστε ἐκ τῶν θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίσιν τὰ πρόβατων τῶν ἐμῶν **27** τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ πρόβατα καὶ φεύγει— καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν κάγὼ γινώσκω αὐτὰ καὶ σκορπίζει **13** ὅτιμισθωτός ἐστιν αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι, **28** κάγὼ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. **14** δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκουσί με τὰ ἐμά, **15** τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. (*aiōn g165, aiōnios* καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ κάγὼ γινώσκω **g166**) **29** ὁ πατήρ μου ὁ δέδωκέν μοι πάντων τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι μεῖζων ἐστίν, καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάζειν ὑπὲρ τῶν προβάτων. **16** καὶ ἀλλὰ πρόβατα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός **30** ἐγώ καὶ ὁ ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· πατήρ ἐν ἐσμεν. **31** Ἐβάστασαν ὁ ὄντη πάλιν κάκεινα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀκούουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, **32** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ ἔργα εἰς ποιμήν. **17** διὰ τοῦτο με ὁ πατήρ ἀγαπᾷ καλὰ ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός διὰ ποῖον ὅτι ἐγώ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν αὐτῶν ἔργον ἐμὲ λιθάζετε; **33** ἀπεκρίθησαν λάβω αὐτήν. **18** οὐδεὶς ἀρρειαύτην ἀπ' αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ ἐμοῦ, ἀλλ’ ἐγώ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ. λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ἔξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἔξουσίαν ὅτι σὺ ἀνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν. ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν **34** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστιν

γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι Ἐγὼ εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. **8** λέγουσιν αὐτῷ εἶπα: Θεοί ἔστε; **35** εὶς ἐκείνους εἶπεν θεοὺς οἱ μαθηταὶ· Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; **9** δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, **36** ὃν ὁ πατὴρ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Οὐχὶ δώδεκα ὕδραι εἰσιν ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὑμεῖς λέγετε ὅτι Βλασφημεῖς, ὅτι εἴπον· οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου Υἱὸς τοῦ θεοῦ εἴμι; **37** εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τούτου βλέπει· **10** ἐὰν δέ τις περιπατῇ τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετε μοι· **38** εὶς δὲ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ποιῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύῃτε τοῖς ἔργοις ἐστιν ἐν αὐτῷ. **11** ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ πιστεύετε ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε ὅτι ἐν τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ὑμῶν ἐμοὶ ὁ πατὴρ κάγὼ ἐν τῷ πατρί. **39** ἐζήτουν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἔξυπνος οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ αὐτούν. **40** Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς κεκοίμηται σωθήσεται. **13** εἰρήκει δὲ ὁ πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. ἐκεῖνοι Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἐκεῖ. **41** καὶ πολλοὶ ἥλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ὑπνου λέγει. **14** τότε οὖν οἱ μαθηταὶ ἀντὶ Κύριε, τῆς χειρὸς αὐτῶν. **40** Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς κεκοίμηται σωθήσεται. **13** εἰρήκει δὲ ὁ πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. ἐκεῖνοι Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἐκεῖ. **41** καὶ πολλοὶ ἥλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ὑπνου λέγει. **14** τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανεν, οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ **15** καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσῃτε, τούτου ἀληθῆ ἦν. **42** καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ὅτι οὐκ ἥμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς εἰς αὐτὸν ἐκεῖ. **16** εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος αὐτόν.

11 Ἡν δέ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· Ἀγωμεν καὶ Βηθανίας ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. **17** Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. **2** ἦν δὲ Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας Ἀμαριάμη ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ καὶ ἦδη ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. **18** ἦν δὲ ἐκμάζασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ αὐτῆς, ἣς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἡσθένει. **3** σταδίων δεκαπέντε. **19** πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὴν Μάρθαν λέγουσαι· Κύριε, ἵδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. **4** καὶ Ἀμαριάμηνα παραμυθήσωνται αὐτὰς ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια περὶ τοῦ ἀδελφοῦ **20** ή οὖν Μάρθα ὡς οὐκ ἐστιν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἥκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται ὑπήντησεν δόξης τοῦ θεοῦ ἵνα δοξασθῇ ὁ οὐρανὸς τοῦ θεοῦ αὐτῷ· Ἀμαριάδε ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. **21** δι' αὐτῆς, **5** ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν Κύριε, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. **6** εἰ ἡς ὥδε οὐκ ἂν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός μου· **22** ταῦτα οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας; **7** ἐπειτα τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός. **23** λέγει αὐτῇ μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἀγωμεν ὁ Ἰησοῦς· Ἄναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. **24**

λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπῆλαιον, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 25 λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. 39 λέγει ὁ Ἰησοῦς· εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις· Ἀρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἀντα ποθάνῃ τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα· Κύριε, ἥδη ζήσεται, 26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ὃζει, τεταρταῖος γάρ ἐστιν. 40 λέγει αὐτῇ ὁ ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις Ἰησοῦς· Οὐκ εἴπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς τοῦτο; (αἱον γ165) 27 λέγει αὐτῷ· Ναί, κύριε· Ὁψήτην δόξαν τοῦ θεοῦ; 41 ἥραν οὖν τὸν ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἰς ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς ἡ Λίθον ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρεν τοὺς ὄφθαλμοὺς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. 28 ἄνω καὶ εἰπεν· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι Καὶ τοῦτο εἰπούσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν ἡ κουμάς μου, 42 ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτε Ἡ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ εἰπούσα· μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν Ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε. 29 περιεστῶτα εἴπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι ἐκείνη ὁ δὲ ἡ Κουμάς μου τοῦτον ἡγέρθηταχν καὶ σύ με ἀπέστειλας. 43 καὶ ταῦτα εἰπὼν Ἡ ἤρχετο πρὸς αὐτόν· 30 οὕπω δὲ ἐληλύθει φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν· Λάζαρε, δεῦρο ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ’ ἦν ἡ τιέν ̄ξω. 44 ἐξῆλθεν δὲ τεθνηκώς δεδεμένος τῷ τόπῳ ὃπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα· τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ 31 οἱ οὖν Ιουδαῖοι οἱ ὄντες μετ’ αὐτῆς ὅψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ‘αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ἰδόντες τὴν Ἡ Μαριάμ τοι ταχέως ἀνέστη καὶ ταῦτὸν ὑπάγειν. 45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ἐξῆλθεν, ἡκολούθησαν αὐτῇ ὁ δόξαντες δὲ τὴν Ιουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Ἡ Μαριάμ καὶ ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. 32 Θεασάμενοι ἀντέποιήσεν ἐπίστευσαν εἰς ἡ οὖν Ἡ Μαριάμώς ἥλθεν ὃπου ἦν Ἰησοῦς αὐτόν· 46 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἴπαν αὐτοῖς πόδας, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ᾧδε οὐκ ἀποίησεν Ἰησοῦς· 47 συνήγαγον οὖν οἱ ἄντες μου ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός· 33 Ἰησοῦς ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ οὖν ὡς εἶδεν αὐτήν κλαίοντας καὶ τοὺς ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος ὁ ἀνθρωπὸς συνελθόντας αὐτῇ Ιουδαίους κλαίοντας πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; 48 ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, ἔαυτόν, 34 καὶ εἰπεν· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; καὶ ἐλεύσονται οἱ Ψωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἐρχου καὶ ἴδε. 35 ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. 49 εἰς ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. 36 ἔλεγον οὖν οἱ δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὃν Ιουδαῖοι· Ἐδειπέτερον ἐφίλει αὐτόν. 37 τινὲς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἰπεν αὐτοῖς· Υμεῖς δὲ ἐξ αὐτῶν εἴπαν· Οὐκ ἐδύνατο οὗτος οὐδὲ οἴδατε οὐδέν, 50 οὐδὲ λογίζεσθε διτι ὁ ἀνοίξας τοὺς ὄφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ συμφέρει ὑμῖν· ἕτερος δὲ ἀνθρωπὸς ἀποθάνῃ ποιησαὶ ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; 38 ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἔαυτῷ ἀπόληται. 51 τοῦτο δὲ ἀφ’ ἔαυτοῦ οὐκ

εῖπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὃν τοῦ ἐνιαυτοῦ οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελεν Ἰησοῦς ἀλλ᾽ ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, **52** καὶ ἔχωντά βαλλόμενα ἐβάσταζεν. **7** εἶπεν οὖν οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ᾽ ἵνα καὶ ὁ Ἰησοῦς: Ἀφες αὐτήν, ἕνας τὴν ἡμέραν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τηρήσῃαύτό· **8** τοὺς συναγάγῃ εἰς Ἑν. **53** ἀπ' ἐκείνης οὗν τῆς πτωχούς γάρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἔαυτῶν, ἡμέρας ἐβουλεύσαντοίνα ἀποκτείνωσιν ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. **9** Ἔγνω ὅυνόχλος αὐτόν. **54** Ὁ οὗν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ πολὺς ἐκ τῶν Ιουδαίων ὅτι ἐκεὶ ἐστιν, περιεπάτει ἐν τοῖς Ιουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν καὶ ἥλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἔδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κἀκεῖ νεκρῶν. **10** ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμεινενμετὰ τῶν μαθητῶν **55** Ἡν δὲ ἐγγὺς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, **11** ὅτι τὸ πάσχα τῶν Ιουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ιουδαίων πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. **12** Τῇ τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἔαυτούς. **56** ἐπαύριον ὁδόχλος πολὺς ὁ ἐλθῶν εἰς τὴν ἐζήτουν οὗν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἐορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστικότες: Τί δοκεῖ εἰς Ἱεροσόλυμα, **13** ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν; **57** φοινίκων καὶ ἔξηλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, δεδώκεισαν δεῖον ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἐκραύγαζον Ὁσαννά, εὐλογημένος ἐντολὰς ἵνα εἴη τις γνῶ ποῦ ἐστιν μηνύσῃ, ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, 'καὶ ὁ δῆπος πιάσωσιν αὐτόν.

βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. **14** εὐρών δὲ ὁ Ἰησοῦς

12 Ὁ οὗν Ἰησοῦς πρὸ ἔξημερῶν τοῦ πάσχα ἥλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς **2** ἐποίησαν οὗν αὐτῷ δεῖπνον ἐκī, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, δὲ Λάζαρος εἰς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· **3** ἡ οὗν Μαριάμλαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. **4** λέγει δὲ Ιούδας ὁ Ἰσκαριώτης εῖς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· **5** Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; **6** εἶπεν δὲ τοῦτο

ὄνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστιν γεγραμμένον. **15** Μὴ φοβοῦ, θυγάτρε Σιών· ἴδου ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὃνου. **16** ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. **17** ἐμαρτύρει οὗν ὁ ὄχλος ὃν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **18** διὰ τοῦτο ταῦτα ἐποιηκέναι τὸ σημεῖον. **19** οἱ οὗν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἔαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἵδε ὁ κόσμος ὁπίσω αὐτοῦ

ἀπῆλθεν. 20 Ἡσαν δὲ Ἕλληνές τινες ἐκ τῶν ὄχλος· Ἡμεῖς ἡκουόσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ἀναβαίνοντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔορτῇ· 21 οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππω τῷ πᾶς λέγεις σὺ ὅτιδεī ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ αὐτὸν λέγοντες Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἀνθρώπου; (aiōn g165) 35 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰδεῖν. 22 ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν τῷ Ἀνδρέᾳ· ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος ἐστιν. περιπατεῖτε ὡςτὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ καὶ λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. 23 ὃ δὲ Ἰησοῦς σκοτίᾳ ὑμᾶς καταλάβῃ, καὶ ὁ περιπατῶν ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. 36 ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 24 ὡςτὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος ἵνα υἱὸι φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἔλαλησεν τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβῃ ἀπ’ αὐτῶν. αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν 37 τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος καρπὸν φέρει. 25 ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἀπολλύειαυτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν 38 ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον πληρωθῇ δύνειπεν· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν φυλάξει αὐτήν. (aiōnios g166) 26 ἐὰν ἐμοὶ τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι τις διακονῇ ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου ἀπεκαλύφθῃ; 39 διὰ τοῦτο οὐκ ἡδύναντο εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἐσται· πιστεύειν ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· 40 ἔάντις ἐμοὶ διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ 27 Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται, καὶ τί εἴπω; ἐπώρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ ἕδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ διὰ τοῦτο ἥλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. 28 καρδίᾳ καὶ στραφῶσιν καὶ ἱάσομαιαὐτούς, πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἥλθεν οὖν 41 ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτιείδεν τὴν φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ. πάλιν δοξάσω. 29 ὁ οὖν ὄχλος ὃ ἐστῶς 42 ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ ἄλλοι ἔλεγον· Ἀγγελος αὐτῷ λελάληκεν. τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν ἵνα μὴ 30 ἀπεκρίθῃ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι’ ἐμὲ ἀποσυνάγωγοι γένωνται, 43 ἡγάπησαν γὰρ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ δι’ ὑμᾶς. 31 τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἥπερ νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. 44 Ἡσαΐς δὲ ἔκραξεν ἀρχῶν τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθῆσεται καὶ εἶπεν· Ο πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει ἔξω· 32 κἀγὼ ἐὰνύψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με, 45 καὶ πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. 33 τοῦτο δὲ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. ἔλεγεν σημαίνων ποίω θανάτῳ ἥμελλεν 46 ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα ἀποθνήσκειν. 34 ἀπεκρίθῃ ὁ οὖναυτῷ ὁ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ

μείνη. 47 καὶ ἐάν τίς μου ἀκούσῃ τῶν **g165) 9** λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ ῥημάτων καὶ μὴ ῥφυλάξῃ ἐγώ οὐ κρίνω τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας αὐτόν, οὐ γάρ ἥλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον καὶ τὴν κεφαλήν. 10 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. 48 ὁ ἀθετῶν 'Ο λελουμένος 'οὐκ ἔχει χρείαν 'εἰ μὴ τοὺς ἔμε καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος· τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος δὲν ἐλάλησα καὶ ὑμεῖς καθαροί ἔστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. 11 ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο 49 ὅτι ἐγὼ ἔξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' εἴπεν ὅτι Οὐχὶ πάντες καθαροί ἔστε. 12 Ὁτε ὁ πέμψας με πατήρ αὐτός μοι ἐντολὴν οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν ὁ καὶ ἔλαβεν ῥέδωκεντί εἶπω καὶ τί λαλήσω. 50 καὶ οἶδα τὰ ἴμάτια αὐτοῦ 'καὶ ἀνέπεσεν, πάλιν εἶπεν ὅτι ἡ ἐντολὴ ἀυτοῦ ζωὴ ἀιώνιος ἔστιν. αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; 13 ἂ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ ὑμεῖς φωνεῖτέ με 'Ο διδάσκαλος καὶ Ὁ κύριος, καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. 14 εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὄφειλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας· 15 ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. 16 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. 17 εἰ ταῦτα οἶδατε, μακάριοι ἔστε ἐάν ποιῆτε αὐτά. 18 οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα 'τίνας ἔξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· 'Ο τρώγων 'μουτὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. 19 ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα 'πιστεύσητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγώ εἰμι. 20 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ῥάντινα πέμψω ἔμε λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. 21 Ταῦτα εἶπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. 22 ἔβλεπονεὶς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. 23 Ἡνάνακείμενος εἰς ἐκτῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ,

13 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδῶς

ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἥλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτούς. 2 καὶ δείπνου τρινού τοῦ διαβόλου ἦδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἱσκαριώτου· 3 εἰδῶς δὲ πάντας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, 4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησιν τὰ ἴμάτια καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἐαυτόν· 5 εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ὡς ἦν διεζωσμένος. 6 ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον. Ὁ λέγει ἀυτῷ Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; 7 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ἐγώ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. 8 λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς 'μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ· Ἐάν μὴ νίψω σε, οὐκ ᔁχεῖς μέρος μετ' ἐμοῦ. (aiōn)

δν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς· 24 νεύει οῦν τούτῳ σοῦ θήσω. 38 ἀποκρίνεται Ἰησοῦς· Τὴν Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν οὗ λέγει. 25 ἀναπεσὼνέκεινος οὕτως λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἔως οὗ ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ· ἀρνήσῃμε τρίς.

Κύριε, τίς ἐστιν; 26 ἀποκρίνεταιο Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ὃ ἐγὼ ῥάψωτὸ ψωμίον· καὶ δώσω αὐτῷ· ῥάψας οὖν τὸ ψωμίονδίδωσιν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου 27 καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ· Ὁ Ἰησοῦς· Ὡς ποιεῖς ποίησον τάχιον. 28 τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· 29 τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον τείχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ· Ὅ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ. 30 λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος ἐξῆλθεν εὐθύν. ἦν δὲ νύξ. 31 Ὁτε ὁ ὄντες ἐξῆλθεν ἀργεῖ Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ νίὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· 32 εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἀντῷ καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. 33 τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. 34 ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 35 ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἔστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. 36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὑστερον. 37 λέγει αὐτῷ ὍΠέτρος· Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ

14 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. 2 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν ὅτι πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· 3 καὶ ἐὰν πορευθῶ· καὶ ἐτοιμάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἥτε. 4 καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν. 5 λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; 6 λέγει αὐτῷ Ὅ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. 7 εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἀν ἥδειτε· ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε αὐτόν· 8 λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ὑμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ὑμῖν. 9 λέγει αὐτῷ Ὅ Ἰησοῦς· Τοσούτῳ χρόνῳ μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακώς ἐμὲ ἐώρακεν τὸν πατέρα· πῶς σὺ λέγεις Δεῖξον ὑμῖν τὸν πατέρα; 10 οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατέρι καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν; τὰ ῥήματα ἀ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ, ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ· μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 11 πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατέρι καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε· 12 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἀ ἐγὼ ποιῶ κάκεινος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι· 13 καὶ ὅ τι ἀν αἰτήσητε

ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω, ἵνα δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν δοξασθῆ ὁ πατὴρ ἐν τῷ νίῳ· 14 ἐάν τι ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ αἰτήσητε^γ μεὲν τῷ ὀνόματί μου^γ ἐγώποιήσω. καρδία μηδὲ δειλιάτω. 28 ἡκούσατε ὅτι ἐγώ 15 Ἐὰν ἀγαπᾶτε με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἔμας εἴπον ὑμῖν· ‘Υπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. τηρήσετε 16 κάγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα εἰ ἡγαπᾶτε με ἔχαρητε ἄν, γάτι πορεύομαι καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατὴρ μείζων μού^γ ἔχει^γ ὑμῶν εἰς τὸν^γ αἰῶνα (αἱōn g165) 17 ἐστιν. 29 καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ^γ ὕνταν γένηται πιστεύσητε. 30 οὐκέτι δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ^γ θεωρεῖ αὐτὸν οὐδὲ πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν, ἔρχεται γάρ ὁ γινώσκει^γ ὑμεῖς γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ'^γ τοῦ κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει^γ ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν^γ ἔσται 18 Οὐκ^γ ἀφήσω οὐδέν, 31 ἀλλ'^γ ἵνα γνῷ^γ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ^γ ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. 19 ἔτι τὸν πατέρα, καὶ καθὼς^γ ἐνετείλατομοι^γ οἱ μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, πατὴρ οὕτως ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ἐντεῦθεν.

15 Τί^γ ζήσετε 20 ἐν ἑκείνῃ τῇ^γ ἡμέρᾳ^γ γνώσεσθε^γ ὑμεῖς^γ ὅτι ἐγὼ^γ ἐν τῷ πατρί^γ μου καὶ^γ ὑμεῖς^γ ἐν^γ ἐμοὶ^γ κάγὼ^γ ἐν^γ ὑμῖν. 21 ὁ^γ ἔχων^γ τὰς^γ ἐντολὰς^γ μου καὶ^γ τηρῶν^γ αὐτὰς^γ ἐκεῖνός^γ ἐστιν^γ ὁ^γ ἀγαπῶν^γ με·^δ ὁ δὲ^γ ἀγαπῶν^γ με^γ ἀγαπηθήσεται^γ ὑπὸ τοῦ πατρός^γ μου, κάγὼ^γ ἀγαπήσω^γ αὐτὸν^γ καὶ^γ ἐμφανίσω^γ αὐτῷ^γ ἐμαυτόν. 22 λέγει^γ αὐτῷ^γ Ἰούδας, οὐχ^γ ὁ^γ Ἰσκαριώτης^γ Κύριε, τί^γ γέγονεν^γ ὅτι^γ ὑμῖν^γ μέλλεις^γ ἐμφανίζειν^γ σεαυτὸν^γ καὶ^γ οὐχὶ^γ τῷ^γ κόσμῳ; 23 ἀπεκρίθη^γ Ἰησοῦς^γ καὶ^γ εἶπεν^γ αὐτῷ^γ: ‘Ἐάν τις^γ ἀγαπᾷ^γ με^γ τὸν λόγον^γ μου^γ τηρήσει, καὶ^γ ὁ^γ πατὴρ^γ μου^γ ἀγαπήσει^γ αὐτόν, καὶ^γ πρὸς^γ αὐτὸν^γ ἐλευσόμεθα^γ καὶ^γ μονὴν^γ παρ'^γ αὐτῷ^γ ποιησόμεθα^γ 24 ὁ^γ μὴ^γ ἀγαπῶν^γ με^γ τοὺς λόγους^γ μου^γ οὐ^γ τηρεῖ^γ καὶ^γ ὁ^γ λόγος^γ δὲ^γ ἀκούετε^γ οὐκ^γ ἔστιν^γ ἐμὸς^γ ἀλλὰ^γ τοῦ πέμψαντός^γ με^γ πατρός. 25 Ταῦτα λελάηκα^γ ὑμῖν^γ παρ'^γ ὑμῖν^γ μένων^γ 26 ὁ δὲ^γ παράκλητος, τὸ πνεῦμα^γ τὸ ἄγιον^γ πέμψει^γ ὁ^γ πατὴρ^γ ἐν τῷ^γ ὀνόματί^γ μου, ἐκεῖνος^γ ὑμᾶς^γ διδάξει^γ πάντα^γ καὶ^γ ὑπομνήσει^γ ὑμᾶς^γ πάντα^γ ἀ^γεῖπον^γ ὑμῖν^γ 27 εἰρήνην^γ ἀφίημι^γ ὑμῖν^γ, εἰρήνην^γ τὴν^γ ἐμὴν^γ ἡγάπησέν^γ με^γ πατὴρ, κάγὼ^γ ὑμᾶς^γ ἡγάπησα,

μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. 10 ἐὰν τὰς αὐτῶν. 23 ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου μισεῖ. 24 εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν μου, καθὼς ἐγώ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός αὐτοῖς ἢ οὐδεὶς ἄλλος ἐποίησεν ἀμαρτίαν μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. οὐκ ἐχόσαν νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ 11 ταῦτα λελάληκα ύμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἐν ύμῖν ἥκαι ἡ χαρὰ ύμῶν πληρωθῆ. 12 25 ἀλλ' ἵνα πληρωθῆ ὁ λόγος ὁ 'ἐν τῷ Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπᾶτε νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι Ἐμίσησάν ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα ύμᾶς: 13 μείζονα με δωρεάν. 26 Ὁταν ἐλθῃ ὁ παράκλητος ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν δὸν ἐγὼ πέμψω ύμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς 14 ύμεις φίλοι μού ἐστε ἐὰν ποιήτε ὁ ἐγώ ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ ἐντέλλομαι ύμῖν. 15 οὐκέτι ὁ λέγω ύμᾶς 27 καὶ ύμεις δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ μετ' ἐμοῦ ἐστε.

αὐτοῦ ὁ κύριος ύμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἡ ηκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ύμῖν. 16 οὐχ ύμεις με ἔξελέξασθε, ἀλλ' ἐγώ ἔξελεξάμην ύμᾶς, καὶ ἔθηκα ύμᾶς ἵνα ύμεις ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ύμῶν μένη, ἵνα ὅ τι ἀν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὄνδρατί μου δῷ ύμῖν. 17 ταῦτα ἐντέλλομαι ύμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 18 Εἰ ὁ κόσμος ύμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμισήκεν. 19 εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἀν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστε, ἀλλ' ἐγὼ ἔξελεξάμην ύμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ύμᾶς ὁ κόσμος. 20 μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγώ εἶπον ύμῖν Οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ύμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ύμέτερον τηρήσουσιν. 21 ἀλλὰ ταῦτα ποιήσουσιν 'εἰς ύμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. 22 εἰ μὴ ἥλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ ἐχόσαν νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἀμαρτίας

16 Ταῦτα λελάληκα ύμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. 2 ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ύμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ύμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. 3 καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. 4 ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ύμῖν ἵνα ὅταν ἐλθῃ ἡ ὥρα ὁ αὐτῶν μνημονεύητε ὁ αὐτῶν ὅτι ἐγώ εἶπον ύμῖν. Ταῦτα δὲ ύμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ύμῶν ἥμην. 5 νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ύμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ύπαγεις; 6 ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ύμῖν ἡ λύπη πεπλήρωκεν ύμῶν τὴν καρδίαν. 7 ἀλλ' ἐγώ τὴν ἀλήθειαν λέγω ύμῖν, συμφέρει ύμῖν ἵνα ἐγώ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος 'οὐ μὴ ἐλθῃ πρὸς ύμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ύμᾶς. 8 καὶ ἐλθῶν ἐκεῖνος ἐλέγχει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· 9 περὶ ἀμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· 10 περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα υπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε με· 11 περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ

ἀρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. 12 Ἔτι τὸν πατέρα ὁδώσει ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματί πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν, ἀλλ’ οὐ δύνασθε μου. 24 ἔως ἄρτι οὐκ ἡτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ βαστάζειν ἄρτι· 13 ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, ὄνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε, ἵνα ἡ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς χαρὰ ὑμῶν ἢ πεπληρωμένη. 25 Ταῦτα ἐν ‘ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ, οὐ γάρ λαλήσει ἀφ’ παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε ἔαυτοῦ, ἀλλ’ ὅσα ἀκούσει λαλήσει, καὶ οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ τὰ ἔρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 14 ἐκεῖνος παροησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶνται. ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται 26 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 15 πάντα ὅσα ἔχει ὁ μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ ἔρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· 27 αὐτὸς τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 16 γάρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ Μικρὸν καὶ ὁ νόκτιθεωρεῖτε με καὶ πάλιν πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. 17 εἶπαν οὖν ἐκ παρὰ τοῦ θεοῦ ἔξῆλθον. 28 ἔξῆλθον ἐκτοῦ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν Μικρὸν καὶ οὐ ἀφίμη τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ τὸν πατέρα. 29 Ἄλεγουσινοί μαθηταὶ αὐτοῦ με; καὶ· Ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; 18 Ἐδεικνύεται μετ’ ἀλλήλων ὅτι πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἔρωτα· ἥθελον αὐτὸν ἔρωταν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἔξῆλθες. Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ’ ἀλλήλων ὅτι 31 ἀπεκρίθη ἀντοῖς Ἰησοῦς· Ἀρτὶ πιστεύετε; εἶπον· Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν 32 ἴδού ἔρχεται ὥρα ἀκαίρηλυθεν ἵνα μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; 20 ἀμὴν ἀμὴν λέγω σκορπισθῆτε ἔκαστος εἰς τὰ ὕδια κάμε μόνον ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὃ ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ’ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἐμοῦ ἐστιν. 33 ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἀλλ’ ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν 21 ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει, ὅτι ἔχετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν ἥλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ κόσμον.

παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἀνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. 22 καὶ ὑμεῖς οὖν ‘νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς ἀζρειάφ’ ὑμῶν. 23 καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἔρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἄν τι αἰτήσῃτε

17 Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα ὑιός δοξάσῃ σέ, 2 καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἔξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ ὁ δώσατος τοῖς ζωὴν αἰώνιον. (αισθίος 9:166) 3 αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα γινώσκωσι

σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν καθὼς ἐγὼ 'οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. 17
ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. (aiōnios g166) ἀγίασον αὐτὸὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ ὁ λόγος ὁ
4 ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον σὸς ἀληθειά ἐστιν. 18 καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας
τελειώσας δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· 5 καὶ εἰς τὸν κόσμον, κάγὼ ἀπέστειλα
νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τὸν κόσμον· 19 καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω
τῇ δόξῃ ἥ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι ἐμαυτόν, ἵνα ὕσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι
παρὰ σοί. 6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἐν ἀληθείᾳ. 20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ
ἀνθρώποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ
σοὶ ἡσαν κάμοι αὐτὸὺς ἔδωκας καὶ τὸν τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, 21 ἵνα πάντες ἐν
λόγον σου τετήρηκαν. 7 νῦν ἔγνωκαν ὅτι ὕσιν, καθὼς σύ, πάτερ ἐν ἐμοὶ κάγὼ ἐν σοί,
πάντα δσα ὁδέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν 8 ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμινῶσιν, ἵνα ὁ κόσμος
ὅτι τὰ ῥήματα ἥ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, πιστεύῃστι σύ με ἀπέστειλας. 22 καγὼ τὴν
καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς δόξαν ἥ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα
ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὕσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν 23 ἐγὼ ἐν αὐτοῖς
ὅτι σύ με ἀπέστειλας. 9 ἐγὼ περὶ αὐτῶν καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὕσιν τετελειωμένοι
ἐρωτῶ οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ εἰς ἔν, ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με
περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν, 10 καὶ ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτὸὺς καθὼς
τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ ἐμὲ ἡγάπησας. 24 πάτερ ὁδέδωκάς μοι,
δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. 11 καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κάκεινοι ὕσιν
τῷ κόσμῳ, καὶ ἀντοιὲν τῷ κόσμῳ εἰσίν, μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν
κάγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. πάτερ ἄγιε, τήρησον ἐμὴν ἥ δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ
αὐτὸὺς ἐν τῷ ὄνόματί σου ὥ δέδωκάς μοι, καταβολῆς κόσμου. 25 πάτερδίκαιε, καὶ
ἵνα ὕσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. 12 ὅτε ἥμην ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων,
μετ' ἀντοιὲν ἐτήρουν αὐτὸὺς ἐν τῷ καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας,
ὄνόματί σου ὥ δέδωκάς μοι, καὶ ἐφύλαξα, 26 καὶ ἔγνωρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ
καὶ οὐδεὶς ἔξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἥ ἡγάπησάς με ἐν
τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. 13 αὐτοῖς ἥ κάγὼ ἐν αὐτοῖς.
νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ 18 Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς
ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν μαθηταῖς αὐτοῦπέραν τοῦ χειμάρρου
ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς 14 ἐγὼ τοῦ Κεδρῶν ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν
δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 ἥδει δὲ καὶ
ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ Ιούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι
κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. πολλάκις συνήχθη Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν
15 οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρης αὐτοὺς ἐκ τοῦ μαθητῶν αὐτοῦ. 3 ὁ οὖν Ιούδας λαβὼν
κόσμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐκ
πονηροῦ. 16 ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν τῶν Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ

φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. 4 Ἰησοῦς 17 λέγει οὖν τῷ Πέτρῳ ἡ παιδίσκη ἡ ὁῦνειδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ’ αὐτὸν θυρωρός Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἐξῆλθεν, καὶ λέγει αὐτοῖς Τίνα ζητεῖτε; 5 ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος Οὐκ εἰμί. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. 18 εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται λέγει ταῖς οὐρανοῖς αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. 19 εἰστήκει δὲ καὶ ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ’ αὐτῶν. 6 καὶ ἐθερμαίνοντο ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος ὃς οὗν εἴπειν ταῖς οὐρανοῖς Ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον μετ’ αὐτῶν ἐστῶς καὶ θερμαίνομενος. 20 εἰς τὰ ὄπιστα καὶ ἐπεσαν χαμαί. 7 πάλιν οὖν Ὁ οὗν ἀρχιερεὺς ἡρώτησεν τὸν Ἰησοῦν ἐπηρώτησεν αὐτούς· Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς εἰπαν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. 8 ἀπεκρίθη διδαχῆς αὐτοῦ. 21 ἀπεκρίθη ταῖς οὐρανοῖς Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν Ἐγώ παρρησίᾳ γλελάληκατῷ κόσμῳ ἐγώ ἔμεται, ἀφετε τούτους ὑπάγειν· 9 ἵνα πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ πληρωθῆ ὁ λόγος ὃν εἴπειν ὅτι Οὓς δέδωκάς ιερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ιουδαῖοι συνέρχονται, μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. 10 καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν· 22 τί Σίμων οὗν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν με ‘ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας αὐτὴν καὶ ἐπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἵδε οὗτοι οἵδασιν ἀδοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὡτάριοντὸ εἴπον ἐγώ. 23 ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος δεξιόν. ἦν δὲ δόνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. 24 εἰς ‘παρεστηκώς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν εἴπειν οὗν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνῃ ‘μάχαιρανεὶς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον δὲ τῷ ἀρχιερεῖ; 25 ἀπεκρίθη ταῖς οὐρανοῖς δέδωκέν μοι ὁ πατήρ οὐ μὴ πίω αὐτό; 12 Ἡ Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ οὗν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; 26 τῶν Ιουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπέστειλεν οὗναντὸν ὁ ‘Αννας δεδεμένον ἔδησαν αὐτὸν 13 καὶ ἥγαγον πρὸς ‘Ανναν πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. 27 Ἡν δὲ Σίμων πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, δος Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαίνομενος, εἴπον οὗν ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· 14 Ἡν δὲ αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ιουδαίοις ὅτι ἡρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἴπειν· Οὐκ εἰμί. 28 συμφέρει ἔνα ἄνθρωπον ἀποθανεῖν πέρι λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, τοῦ λαοῦ. 29 Ἡκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ συγγενῆς ὧν οὗν ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὡτίον· Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητής, δὲ οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ’ αὐτοῦ; μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ· 27 πάλιν οὗν ἡρνήσατο Πέτρος· καὶ εὐθέως καὶ συνεισῆλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. 28 Ἀγούσιν οὗν τὸν τοῦ ἀρχιερέως, 29 δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὗν ὁ μαθητής ὃ ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἴπειν εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πέτρον. ἀλλὰ φάγωσιν τὸ πάσχα. 29 ἐξῆλθεν οὗν ὁ

Πιλᾶτος ἔξωπρὸς αὐτοὺς καὶ φησίν Τίνα οὖν πάλιν λέγοντες· Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν κατηγορίαν φέρετε· κατάτοῦ ἀνθρώπου Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

τούτου; **30** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ **19** Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἂν σοι καὶ ἐμαστίγωσεν. **2** καὶ οἱ στρατιῶται παρεδώκαμεν αὐτόν. **31** εἶπεν οὖν αὐτοῖς πλέξαντες στέφανον ἔξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἴμάτιον πορφυροῦν τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. ἔπονατῷ περιέβαλον αὐτόν, **3** καὶ ἥρχοντο πρὸς οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι αὐτὸν καὶ ἔλεγον· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν οὐδένα· **32** ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ· Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα. ὃν εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἡμελλεν **4** καὶ ἔξῆλθεν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ ἀποθνήσκειν. **33** Εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς τὸ λέγει αὐτοῖς· Ἐδειχθῆτε ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, πραιτώριον δὲ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησεν τὸν **5** ἔξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, τῶν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι εἰπόντες σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι εἰπόντες περὶ ἐμοῦ; **35** ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Μήτι **6** ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν ἔγω Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον λέγει **36** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ σταύρωσατε, ἔγω γάρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. **7** ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ὅτι ἐμοὶ ἡ γωνίζοντο ἄν, ἵνα μὴ Ἡμεῖς νόμονεχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ὁφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν θεοῦ ἔαυτὸν ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. **37** εἶπεν οὖν αὐτῷ ἔποιησεν. **8** Ὁτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος ὃ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, **9** τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, **9** ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς τείμι ἔγω καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἴ σύ; δὲ εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· **10** Ιησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. **10** πᾶς δὲ ὁ ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; φωνῆς. **38** λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Τί ἔστιν οὐκ οἶδας ὅτι ἔξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαι ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἔξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· **39** ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἔνα ἀπολύσω ὑμῖν· ἐν τῷ πάσχα· βιούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν· τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **40** ἐκραύγασαν σε καὶ ἔξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε; **11** ἀπεκρίθη· Ἀντὶ τοῦ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἔξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο δὲ παραδούσμε σοι μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει. **12** ἐκ τούτου ὁ Πιλᾶτος ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ

Ίουδαῖοι ἐκραύγασαν λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον στρατιώτη μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. ἦν δὲ ὁ ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς χιτὼν ἄραφος, ἐκ τῶν ἀννωθεν ὑφαντὸς ὁ βασιλέα ἔαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ δι' ὅλου· 24 εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλήλους Καίσαρι. 13 Οἱ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τῶν Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ λόγων τούτων ἥγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθα. 14 ἔαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἡ ἡνὶ κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ὡς ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἰδε ἐποίησαν. 25 Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. 15 ἐκραύγασαν οὖν σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἐκεῖνοι· Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. 26 Ἰησοῦς ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὖν ίδων τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. 16 παρεστῶτα δὲν ἥγαπα λέγει τῇ μητρὶ Γύναι, τότε οὗν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα ἴδεον υἱός σου· 27 εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ σταυρωθῆ. Παρέλαβον τοῦ ιησοῦν· ἰδεή μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς 17 καὶ βαστάζων ἀντῷ τὸν σταυρὸν ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ἴδια. 28 Μετὰ τοῦτο ἐιδὼς Ἰησοῦς ὅτι ὅλεγεται Ἐβραϊστὶ Γολγοθα, 18 ὅπου αὐτὸν ἥδη πάντα τετέλεσται ἵνα τελειωθῇ ἡ ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο γραφὴ λέγει· Διψῶ. 29 ὁ σκεῦος ἔκειτο ὅξους Ἰησοῦν. 19 ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν τῷ στόματι. 30 ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ ὅξος δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Τετέλεσται, καὶ κλίνας βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 20 τοῦτον οὖν τὸν τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. 31 τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν ἐσταυρώθῃ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα Ἐβραϊστὶ, Ὁρμαϊστὶ, Ἐλληνιστὶ. 21 ἔλεγον ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἡρώτησαν τὸν οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη Μὴ γράφε· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀρθῶσιν. 32 ἥλθον οὖν οἱ στρατιῶται, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· Βασιλεὺς τῶν καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ Ἰουδαίων εἰμί. 22 ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὅ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· 33 γέγραφα γέγραφα. 23 οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἴδον· ἥδη ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἴματια αὐτὸν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστω σκέλη, 34 ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ

αύτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ ἐξῆλθεν μαθητὴς προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρου εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. 35 καὶ ὁ ἑώρακὼς καὶ ἥλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, 5 καὶ μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ ἀύτοῦ ἐστιν παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὄθόνια, οὐ δὲ μαρτυρία, καὶ ἐκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ μέντοι εἰσῆλθεν. 6 ἔρχεται οὖν ἕκαστίμων λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύητε 36 ἐγένετο Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁστοῦν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ ὄθονία οὐ συντριβήσεται ἀύτοῦ 37 καὶ πάλιν ἐτέρα κείμενα, 7 καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ γραφὴ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων 38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἡρώτησεν τὸν Πιλᾶτον κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντευλιγμένον εἰς Ἱωσὴφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὃν μαθητὴς τοῦ ἔνα τόπον· 8 τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ Ἰησοῦς κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν ἀλλος μαθητὴς ὃ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ Ἰουδαϊκόν, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· 9 καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. ἥλθεν οὖν καὶ οὐδέπω γὰρ ἥδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ ἥρεν τὸ σῶμα ἀύτοῦ 39 ἥλθεν δὲ καὶ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. 10 ἀπῆλθον Νικόδημος, ὃ ἐλθὼν πρὸς ἀύτοννυκτὸς τὸ οὖν πάλιν πρὸς ἀύτοὺς μαθηταί. 11 πρῶτον, φέρων μίγμασμύρνης καὶ ἀλόης Μαρίᾳ δὲ εἰστήκει πρὸς τῷ μνημείῳ ἔξω ὡς λίτρας ἑκατόν. 40 ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα κλαίουσα. ὡς οὖν ἔκλαιεν παρέκυψεν εἰς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν ἀύτοδόθονίοις μετὰ τὸ μνημεῖον, 12 καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς λευκοῖς καθεζόμενους, ἔνα πρὸς τῇ κεφαλῇ Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. 41 ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἔνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ δόπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 13 καὶ λέγουσιν αὐτῇ μνημεῖον καινόν, ἐν τῷ οὐδέπω οὐδεὶς ἦν ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς ὅτι τεθειμένος· 42 ἐκεὶ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν Ἡραν τὸν κύριον μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν αὐτόν. 14 ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

εἰς τὰ ὄπισω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν

20 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρίᾳ ἡ ἐστῶτα, καὶ οὐκ ἥδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν. 15 Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ σκοτίας ἔτι λέγει ἀύτῃ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα οὖσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἔτης; ἔκεινη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἥρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. 2 τρέχει οὖν ἐστιν λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγώ τὸν ἄρω. 16 λέγει ἀύτῃ Ἰησοῦς· Μαριάμ στραφεῖσα ἔκεινη λέγει αὐτῷ· Ἐβραϊστί Ραββουνί (ὅτι λέγεται Διδάσκαλε). 17 λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· Μή μου ἄπτου, οὕπω γὰρ μαθητής, καὶ ἥρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. 4 ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὄμοι· καὶ ὁ ἄλλος ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ

αύτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. **29** λέγει αὐτῷ καὶ πατέρα ύμῶν καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὄτι ἐώρακάς με πεπίστευκας; ύμῶν. **18** ἔρχεται ἡ Μαριὰμή Μαγδαληνὴ μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. **30** ἀγγέλλουσατοῖς μαθηταῖς ὅτι ἡ Ἐώρακατὸν Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν κύριον καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ. **19** Οὕσης οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν ἡμαθητῶν ἢ οὐκ ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ γιασαββάτων, ἔστιν γεγραμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν **31** ταῦτα δὲ γέγραπται ὡντα πιστεύητε ὅτι οἱ μαθηταὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ιουδαίων, Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ὁ οὐρανοῦ θεοῦ, καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐστη εἰς τὸ μέσον, καὶ ὥντα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὄντι μαθηταὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ύμῖν. **20** καὶ τοῦτο αὐτοῦ.

εἰπὼν ἔδειξεν τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν ἀντοῖς ἔχαρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. **21** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ύμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, καγὼ πέμπω ύμᾶς. **22** καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε πνεῦμα ἄγιον· **23** ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας ἀφέωνται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε κεκράτηνται. **24** Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς. **25** ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἵδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω ‘μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. **26** Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἐστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ύμῖν. **27** εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὅδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἀπιστος ἄλλὰ πιστός. **28** ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ

21 Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἔαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσεν δὲ οὗτως. **2** ἦσαν ὄμοι Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. **3** λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Υπάγω ἀλιεύειν· λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἔξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. **4** Πρωΐας δὲ ἥδη γενομένης ἔστη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἴγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν. **5** λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. **6** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι· ἵσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱχθύων. **7** λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἤγαπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Ο κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἔαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· **8** οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ

πλοιαρίω ἥλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ δοξάσει τὸν θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει τῆς γῆς ἀλλὰ ως ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, αὐτῷ Ἀκολούθει μοι. 20 Ἔπιστραφεὶς σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. 9 Ὡς οὖν Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἡγάπα ὁ ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν κειμένην καὶ ὄψαριον ἐπικείμενον καὶ ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ ἄρτον. 10 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε εἴπεν· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; 21 ἀπὸ τῶν ὄψαρίων ᾧν ἐπιάσατε νῦν. 11 τοῦτον ὁ ὄντες δὲ τὸν Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· ἀνέβῃ ὁ ὄντες Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσεν Κύριε, οὗτος δὲ τί; 22 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τὸ δίκτυον ‘εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἕρχομαι, τί μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ πρὸς σέ; σύ ‘μοι ἀκολούθει. 23 ἔξῆλθεν τοσούτων ὅντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. οὖν ‘οὗτος ὁ λόγος εἰς τὸν ἀδελφοὺς 12 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. οὐδεὶς ὁ δέετόλμα τῶν μαθητῶν ἔξετάσαι ‘οὐκ εἴπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ αὐτὸν· Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κύριος ἐστιν. ἀποθνήσκει ἀλλ’. Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν 13 ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον ἔως ἕρχομαι, τί πρὸς σέ; 24 Οὗτος ἐστιν καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψαριον ὄμοιώς. ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ 14 τοῦτο ἥδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς ὁ γράψας ταῦτα, καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς τοῖς ‘μαθηταῖς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. 15 Ὄτε ‘αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν. 25 ἐστιν δὲ καὶ οὖν ἡρίστησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ ἄλλα πολλὰ ὁ ἀποίκισεν ὁ Ἰησοῦς, ἀτινα Ἰησοῦς· Σίμων ‘Ιωάννου ἀγαπᾶς με πλέον ἐὰν γράφηται καθ’ ἔν, οὐδ’ αὐτὸν οἴμαι τὸν τούτων; λέγει αὐτῷ· Ναί, κύριε, σὺ οἶδας κόσμον γωρήσειντα γραφόμενα γιβλία ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία μου. 16 λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων ‘Ιωάννου ἀγαπᾶς με; λέγει αὐτῷ· Ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. 17 λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων ‘Ιωάννου φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἴπεναύτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ ‘εἴπεν αὐτῷ· Κύριε, ‘πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου. 18 ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἵς νεώτερος, ἔζωννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες; ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος ‘σε ζώσει καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. 19 τοῦτο δὲ εἴπεν σημαίνων ποίω θανάτῳ

Πραξεις

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὡς Θεόφιλε, ὡν ἥρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν 2 ἔχρι ἣς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἀγίου οὓς ἔξελέξατο ἀνελήμφθη· 3 οἵς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· 4 καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἦν ἡκούσατέ μου· 5 ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὄντας, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίως οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. 6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἥρωτωναντὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; 7 εἶπεν ὁ δέπρος αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστιν γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἔξουσίᾳ, 8 ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἡμουμάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαΐᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. 9 καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὁφθαλμῶν αὐτῶν. 10 καὶ ὡς ἀτενίζοντες ὅσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθήσει λευκαῖς, 11 οἵς καὶ εἶπαν· Ἀνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἔστικατε ἀπαντεῖς τὸν οὐρανόν; οὗτος δὲ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. 12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὅρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ σαββάτου ἔχον ὄδόν. 13 καὶ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ ὑπερῷον ἀνέβησαν οὗ ἂσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἄνδρεας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Μαθθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. 14 οὗτοι πάντες ὥσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇσὺν γυναιξὶν καὶ Μαριάμτῃ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σύντοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. 15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶνεπεν (ἥν τε ὅχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸν ὀνόματον εἴκοσι). 16 Ἀνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἡησοῦν 17 ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐνήμιν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.— 18 Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηηῆς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἔξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. 19 καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἴδιᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμάχ, τοῦτ' ἐστιν Χωρίον Αἴματος.— 20 γέγραπται γάρ ἐν βίβλῳ ϕαλμῶν Γενηθήτω ἡ ἐπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καί· Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ἥλαβέτω ἔτερος. 21 δεῖ οὖν τῶν

συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; 8 καὶ πᾶς ἡμεῖς ῥῷειοῆλθεν καὶ ἔξηλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος ἀκούμεν ἔκαστος τῇ ἴδιᾳ διαλέκτῳ Ἰησοῦς, 22 ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἡμῶν ἐν ᾧ ἐγεννήθημεν; 9 Πάρθοι καὶ Ἰωάννου ἔως τῆς ἡμέρας ἣς ἀνελήμφθη Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ σὺν ἡμῖν γενέσθαι ἔνα τούτων. 23 καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, 10 ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ Βαρσαβῖαν, δὲς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ Μαθθίαν. 24 καὶ προσευχάμενοι εἶπαν Σὺ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, 11 Ἰουδαῖοί τε καὶ κύριε καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἀραβεῖς, ἀκούμεν δὲν ἔξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἔνα, 25 λαλοῦντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις λαβεῖν τὸν τόποντῆς διακονίας ταύτης τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. 12 ἔξισταντο δὲ καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἣς παρέβη Ἰούδας πάντες καὶ διηπόρουν ἄλλος πρὸς ἄλλον πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. 26 λέγοντες· Τί θέλειτο ἐίναι; 13 ἔτεροι καὶ ἔδωκαν κλήρους ταῦτοῖς καὶ ἔπεσεν ὁ δὲ διαχλευάζοντες ἐλεγον ὅτι Γλεύκους κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μεμεστωμένοι εἰσίν. 14 Σταθεὶς δὲ ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἔνδεκα ἀποστόλων.

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν πάντες ὄμοιοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, 2 καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἥχος ὕσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν δλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι, 3 καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαις ὡσεὶ πυρός, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἔνα ἔκαστον αὐτῶν, 4 καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύματος ἀγίου, καὶ ἥρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς. 5 Ἡσαν δὲ ἐν Ιερουσαλήμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· 6 γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἥκουνονεῖς ἔκαστος τῇ ἴδιᾳ διαλέκτῳ λαλοῦντων αὐτῶν· 7 ἔξισταντο δὲκαὶ ἐθαύμαζον λέγοντες· Οὐχὶδον πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ

σὺν τοῖς ἔνδεκα ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλήμ πάντες τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. 15 οὐ γάρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν, ἔστιν γάρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, 16 ἀλλὰ τοῦτο ἔστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωάλ. 17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὅψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται· 18 καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν. 19 καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· 20

ο ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ εἰδεν διαφθοράν. (Hadēs g86) 32 τοῦτον ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἦ' ἐλθεῖνήμέραν τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὗ πάντες κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. 21 καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. 33 τῇ δεξιᾷ οὐν ἔσται πᾶς ὃς ἐὰν ἐπικαλέσηται τὸ δόνομα τοῦ θεοῦ ὑψωθεὶς τίνη τε ἐπαγγελίαν τοῦ κυρίου σωθήσεται. 22 Ἀνδρες Ἰσραηλῖται, πνεύματος τοῦ ἀγίου λαβὼν παρὰ τοῦ ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἰησοῦν τὸν πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὅδύμειςβλέπετε καὶ Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ ἀκούετε. 34 οὐ γάρ Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς τοῦ θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ οὐρανούς, λέγει δὲ αὐτός· Εἴπεν ὁ δικύριος σημείοις οἵς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεός ἐν τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, 35 ἔως μέσω ὑμῶν, ταθώςαύτοὶ οἴδατε, 23 τοῦτον ἀν τῷ τοὺς ἐχθρούς σους ὑποπόδιον τῶν τῇ ὠρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ποδῶν σου. 36 ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω ἐκδοτονδιὰ χειρὸςἀνόμων προσπῆξαντες πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν ἀνείλατε, 24 ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός, τοῦτον τὰς ὀδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἔσταυρώσατε. 37 δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ· 25 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν, Δαυὶδ γάρ λέγει εἰς αὐτόν· Προορώμην εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν ἄνδρες ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ. 26 ἀδελφοί; 38 Πέτρος δὲ πρὸς αὐτούς· διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἔκαστος ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ὑμῶν ἐπὶτῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι· 27 ἄφεσιν τῶνάμαρτιῶν ὑμῶν καὶ λήμψεσθε ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς τὴν δωρεὰν τοῦ ἀγίου πνεύματος· 39 ὑμῖν ἄδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις διαφθοράν. (Hadēs g86) 28 ἐγνώρισάς μοι ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν ὅσους ἀν ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης προσκαλέσηται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. 40 μετὰ τοῦ προσώπου σου. 29 Ἀνδρες ἑτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρατο, ἀδελφοί, ἔξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς καὶ παρεκάλει ταύτους· Σώθητε ἀπὸ ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυὶδ, ὅτι καὶ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. 41 οἱ ἑτελεύτησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα μὲν τοῦ ὀνύνταποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν τὸν ταύτης προφήτης οὗν ὑπάρχων, καὶ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ωσεὶ τρισχίλιαι. 42 εἰδῶς ὅτι ὅρκῳ ὕμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ ἡσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν καρποῦ τῆς ὁσφύος ταύτουκαθίσαι ἐπὶ τὸν ἀποστόλων καὶ τῇ τοινωνίᾳ τῇ κλάσει τοῦ θρόνου αὐτοῦ, 31 προϊδὼν ἐλάλησεν περὶ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. 43 Ἐγίνετοδὲ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὕτε πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλά τετέρατα καὶ ἐγκατελείφθη εἰς ἄδηνοὔτε σὰρξ αὐτοῦ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο. 44

πάντες δὲ οἱ ἑπτεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ ὅτι ὁ ὄυτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην αὐτὸ καὶ εἶχον ἄπαντα κοινά, **45** καὶ τὰ καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὁραίᾳ Πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἄν τις χρείαν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ. **11** Κρατοῦντος εἶχεν **46** καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες δὲ ἀυτοῦτὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε κατ' συνέδραμεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ οἴκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος ἔκθαμβοι. ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, **47** **12** ἵδων δὲ ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν αἰνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς λαόν· Ἀνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ ὅλον τὸν λαόν. ὃ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς τούτων, ἥτις τί ἀτενίζετε ὡς ἴδιᾳ δυνάμει σωζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἡ εὔσεβείᾳ πεποιηκόσιν τοῦ περιπατεῖν **3** Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ αὐτόν; **13** ὁ θεὸς Ἄβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὕραν τῆς προσευχῆς τὴν καὶ Ἱακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐνάτην, **2** καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ὑμεῖς γένεπαρεδώκατε καὶ ἡρνήσασθε κατὰ ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὁραίαν τοῦ αἵτειν ἀπολύειν. **14** ὑμεῖς δὲ τὸν ἄγιον καὶ δίκαιον ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων ἡρνήσασθε καὶ ἡτήσασθε ἄνδρα φονέα εἰς τὸ ἱερόν, **3** ὃς ἵδων Πέτρον καὶ χαρισθῆναι ὑμῖν, **15** τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιεῖν εἰς τὸ ἱερὸν ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ ἡρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν **4** ἀτενίσας δὲ νεκρῶν, οὗ ὑμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. **16** καὶ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἰπεν· Ἐπίτη πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον ὃν βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** ὃ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς θεωρεῖτε καὶ οἴδατε ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. **6** εἰπεν δὲ αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ Πέτρος Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει τὴν ὄλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων μοι, δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὑμῶν. **17** Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἴδα ὅτι κατὰ ὄνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἀγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες περιπάτει **7** καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς ὑμῶν. **18** ὃ δὲ θεὸς ἐπροκατήγγειλεν διὰ χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν παραχρῆμα δὲ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν ἐστερεώθησαν ἀι βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν οὕτως. **19** προφυδρά **8** καὶ ἔξαλλόμενος ἔστη καὶ μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς τὸ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς ἔξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἀμαρτίας, **20** τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ αἰνῶν τὸν θεόν. **9** καὶ εἶδεν πᾶς ὁ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλη τὸν λαὸς αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν Ἰησοῦν, **21** τὸν θεόν, **10** ἐπεγίνωσκον δειπναύτὸν

ἀποκαταστάσεως πάντων ὡν ἐλάλησεν Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν
ὅ θεὸς διὰ τούτου στόματος ἀγίων ἀπ' ἑκ γένους ἀρχιερατικοῦ, 7 καὶ στήσαντες
αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. (αιδον 9165) 22 αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ
Μωϋσῆς ἡμενεῖπεν ὅτι Προφήτην ὑμῖν δυνάμει ἥτιν ποιώ ὄνόματι ἐποιήσατε τοῦτο
ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμεῖς; 8 τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος
ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ ἀγίου εἴπεν πρὸς αὐτούς· Ἀρχοντες τοῦ
πάντα ὅσα ἀν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. 23 λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι 9 εἰ ἡμεῖς σήμερον
ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἡτις ἃνυμὴ ἀκούσῃ ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου
τοῦ προφήτου ἐκείνου ἔξολεθρευθήσεται ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὕτος σέσωσται, 10
ἐκ τοῦ λαοῦ. 24 καὶ πάντες δὲ οἱ γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ
προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
ὅσοι ἐλάλησαν καὶ κατήγγειλαν τὰς τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἔσταυρώσατε, ὃν
ἡμέρας ταύτας. 25 ὑμεῖς ἔστε γοινίοι τῶν ὁ θεὸς ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὕτος
προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἡς διέθετο παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιῆς. 11 οὕτος
ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγων ἔστιν ὁ λίθος ὁ ἔξουθενηθεὶς ὑψός
πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου τῶν γοικοδόμων ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν
ἔνευλογηθήσονται πατέσαι αἱ πατριαὶ τῆς γωνίας. 12 καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ
γῆς. 26 ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ θεὸς τὸν σωτηρία, ὃνδεγάρ δονομά ἔστιν ἔτερον ὑπὸ^{τούτου}
πατίδα γαύτοῦ πατέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν
ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέψειν ἔκαστον ἀπὸ τῶν ὃ δεῖ σωθῆναι ὑμᾶς. 13 Θεωροῦντες δὲ τὴν
πονηριῶν ὑμῶν.

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν
ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ γερεῖς καὶ ὁ
στρατηγὸς τοῦ ιεροῦ καὶ οἱ Σαδδούκαιοι,
2 διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς
τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ
τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, 3 καὶ
ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χειρας καὶ ἔθεντο εἰς
τίρησιν εἰς τὴν αὔριον, ἦν γάρ ἐσπέρα
ἡδη. 4 πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν
λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἀνδρῶν ὡς χιλιάδες πέντε. 5 Ἐγένετο
δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν
τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ
τοὺς γραμματεῖς ἐν Ιερουσαλήμ 6 (καὶ
Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ
τῷ ὄνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.

18 καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν σου, 30 ἐν τῷ τὴν χεῖρά γουέκτείνειν σε εἰς τὸ δικαόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἵστιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. 19 ὁ δὲ τοῦ ὄνόματος τοῦ ἀγίου παιδός σου Ἰησοῦ. Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπον 31 καὶ δειθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος πρὸς αὐτούς· Εἴ δίκαιον ἐστιν ἐνώπιον ἐνῷ ἡσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ ἀπαντες τοῦ ἀγίου πνεύματος, καὶ ἐλάλουν θεοῦ, κρίνατε, 20 οὐ δυνάμεθα γὰρ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας, ἡμεῖς ἂν εἰδαμεν καὶ ἡκούσαμεν μὴ 32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων λαλεῖν. 21 οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἦν ταρδίακαὶ γυναῖκες, καὶ οὐδὲ εἰς ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ τι τῶν ὑπαρχόντων ταρδίετεν 33 καὶ πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· 'δυνάμει μεγάλῃ ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον 22 ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσεράκοντα οἱ ἀπόστολοι· τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ὁ ἀνθρωπος ἐφ' ὃν γεγόνειτὸ σημεῖον Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλῃ ἦν ἐπὶ πάντας τοῦτο τῆς ἴασεως. 23 Ἀπολυθέντες δὲ ἥλθον αὐτούς. 34 οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις τῇνεν πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν αὐτούς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς εἶπαν. 24 οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν τῶν πιπρασκομένων 35 καὶ ἐτίθουν παρὰ ἥραν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπαν· τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ Δέσποτα, 'σὺ δοπιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάστω καθότι ἄν τις χρείαν εῖχεν. 36 τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα Ἰωσὴφδὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρναβᾶς ἀπὸ τῶν τὰ ἐν αὐτοῖς, 25 ὁ τοῦ πατρὸς ὑμῶν ἀποστόλων, ὃ ἐστιν μεθερμηνευόμενον διὰ 'πνεύματος ἀγίου στόματος Δαυὶδ νιὸς παρακλήσεως, Λευίτης, Κύπριος τῷ παιδός σου εἰπὼν· Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη γένει, 37 ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ πωλήσας καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; 26 παρέστησαν ἡνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκεν ταρδίακος οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἀρχοντες πόδας τῶν ἀποστόλων.

συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. 27 συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας· ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν ἄγιον παΐδα σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλᾶτος σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραήλ, 28 ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλὴ προώρισεν γενέσθαι. 29 καὶ τὰ νῦν, κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον

5 Ἀνὴρ δέ τις Ἀνανίας ὄνόματι σὺν Σαπφίρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα 2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδύης καὶ τῆς γυναικός καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. 3 εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον καὶ νοσφίσασθαί ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; 4 οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενεν καὶ πραθὲν ἐν

τῇ σῇ ἔξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἐθεραπεύοντο ἄπαντες. 17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ. 5 ἀκούων δὲ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν αἴρεσι τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ἔξεψυξεν· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ ζήλου 18 καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς πάντας τοὺς ἀκούοντας 6 ἀναστάντες ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ δημοσίᾳ. 19 ἄγγελος δὲ κυρίου ὁ διάνυκτὸς ἔξενέγκαντες ἔθαψαν. 7 Ἐγένετο δὲ ὡς ἦνοι ξετὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἔξαγαγών τε ὠρῶν τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ αὐτοὺς εἶπεν· 20 Πορεύεσθε καὶ σταθέντες εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσηλθεν. 8 ἀπεκρίθη δὲ λαλεῖτε ἐν τῷ ιερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ‘πρὸς αὐτὴν Πέτρος Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου ρήματα τῆς ζωῆς ταύτης. 21 ἀκούσαντες δὲ τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπεν· Ναί, εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄφθρον εἰς τὸ ιερὸν καὶ τοσούτου. 9 ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτήν· Τί ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον κυρίου; ίδού οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἔξοισουσίν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον σε. 10 ἔπεισεν δὲ παραχρῆμα πρὸς τὸν ἄχθηναι αὐτούς. 22 οἱ δὲ παραγενόμενοι πόδας αὐτοῦ καὶ ἔξεψυξεν· εἰσελθόντες ὑπηρέται οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν 23 λέγοντες ἔξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα ὅτι τὸ δεσμωτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον αὐτῆς. 24 καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ’ ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐστῶτας ἐπὶ τῶν θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ ἔσω ἀκούοντας ταῦτα. 25 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν οὐδένα εὕρομεν. 24 ὡς δὲ ἥκουσαν τοὺς τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα λόγους τούτους ὃ τεστρατηγὸς τοῦ ιεροῦ ‘πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἥσαν δόμιθυμαδὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν τὸν ἄπαντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομῶντος· 26 τῶν δὲ τί ἀν γένοιτο τοῦτο. 27 παραγενόμενος λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι Ἰδοὺ οἱ ἀλλ’ ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός, 28 μᾶλλον ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ ἐν τῷ ιερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· 29 ὥστε τὸν λαόν, 30 τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς ‘καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἥγαγεν αὐτούς, οὐ καὶ τιθέναι ἐπὶ τοῖς κλιναρίων καὶ κραβάττων, μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἄν ἡ σκιὰ μὴ λιθασθῶσιν. 31 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἐπισκιάσητιν αὐτῶν. 32 συνήρχετο δὲ καὶ ἐστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ, καὶ ἐπηρώτησεν τὸ πλήθος τῶν πέριξ πόλεων Ιερουσαλήμ, αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς 33 λέγων Παραγγελίᾳ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ

ὸνόματι τούτῳ, καὶ ἴδοὺ πεπληρώκατε γδυνήσεσθε καταλῦσαι γάντούς) μήποτε καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ θεομάχοι εὑρέθητε. ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ, βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα 40 καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους τοῦ ἀνθρώπου τούτου. 29 ἀποκριθεὶς δὲ δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν· Πειθαρχεῖν ὄνόματι τοῦ Ἰησοῦ καὶ γάπέλυσαν 41 οἱ μὲν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. 30 ὁ οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἥγειρεν Ἰησοῦν, τοῦ συνεδρίου δτὶ κατηξώθησαν ὑπὲρ δὸν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ τοῦ ὄντος ἀτιμασθῆναι. 42 πᾶσάν τε ξύλου· 31 τοῦν δὲ ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ ἡμέραν ἐν τῷ ἰερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ σωτῆρα ὕψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, τοῦ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν τὸν χριστὸν Ἰησοῦν.

ἀμαρτιῶν· 32 καὶ ἡμεῖς γέσμεν μάρτυρες 6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦματὸν τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς ἄγιον δὲ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἐβραίους αὐτῷ. 33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο καὶ δτὶ παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ ἐβούλοντο ἀνελεῖν αὐτούς. 34 ἀναστὰς τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. 2 δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὄνόματι προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῶν μαθητῶν εἶπαν· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω γραχύτονς ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ γάνθρώπους ποιῆσαι, 35 εἶπεν τε πρὸς διακονεῖν τραπέζαις· 3 ἐπισκέψασθε γάντούς "Ανδρες Ἰσραὴλ οὗται, προσέχετε ἀδελφοί, ἄνδρας ἔξ ὑμῶν μαρτυρούμένους ἔαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί ἔπτὰ πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς μέλλετε πράσσειν. 36 πρὸ γάρ τούτων τῶν καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· 4 ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ ἔαυτόν, ὡς προσεκλίθη ἀνδρῶν ἀριθμὸς ὡς τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. 5 καὶ τετρακοσίων· δὲς ἀνηρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἥρεσεν δὲ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, εἰς οὐδέν. 37 μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ ἄνδρας πλήρης πίστεως καὶ πνεύματος Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς ἀγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ καὶ ἀπέστησε γλαὸν ὄπίσω αὐτοῦ· κάκενίος Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ ἀπώλετο καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, 6 οὓς αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. 38 καὶ τὰ νῦν ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, τούτων καὶ ἄφετε αὐτούς· (ὅτι ἐὰν ἢ ἔξ 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ηὔξανεν, καὶ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ γάντη ἡ τὸ ἔργον τοῦτο, ἐπληθύνετο δὲ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν καταλυθήσεται, 39 εἰ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστιν, οὐ Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολύς τε ὄχλος τῶν

ιερέων ὑπίκουον τῇ πίστει. 8 Στέφανος γῆν ταύτην εἰς ἦν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, δὲ πλήρης ῥάριτοςκαὶ δυνάμεως ἐποίει 5 καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγείλατο ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὅντος καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας αὐτῷ τέκνου. 6 ἐλάλησεν ὁ θεὸς καὶ Ἄσιας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, 10 ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν καὶ οὐκ ἵσχουν ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸν καὶ τῷ πνεύματι ὃ ἐλάλει. 11 τότε ὑπέβαλον κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια· 7 καὶ τὸ ἔθνος ἄνδρας λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ ὃ ἐὰν δουλεύσουσιν κρινῶ ἐγώ, ὁ θεὸς λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν εἶπεν, καὶ μετὰ ταῦτα ἔξελεύσονται καὶ καὶ τὸν θεόν· 12 συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν λατρεύσουσιν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 8 καὶ τὸν πρεσβυτέρους καὶ τὸν γραμματεῖς, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ καὶ ἥγαγον εἰς τὸ συνέδριον, 13 ἔστησάν τε περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδοῇ, μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος ἡ Καὶ Ἰσαὰκ τὸν Ἱακώβ, Καὶ Ἱακώβ τοὺς οὗτος οὐ παύεται λαλῶν ῥήματα κατὰ δώδεκα πατριάρχας. 9 Καὶ οἱ πατριάρχαι τοῦ τόπου τοῦ ἀγίου καὶ τοῦ νόμου, 14 ζηλώσαντες τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ, 10 ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον καὶ ἔξείλατο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἡ παρέδωκεν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἡμῖν Μωϋσῆς. 15 καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἴγυπτου, καὶ ἀπάντεοι καθεζόμενοι ἐν τῷ συνέδριῳ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἡ Καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. 11 ἦλθεν ἀγγέλου.

δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν Αἴγυπτονκαὶ

7 Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεύς· Ἔίταῦτα οὕτως
ἔχει; 2 ὁ δὲ ἐφη· Ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ
πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ θεὸς τῆς δόξης
ῶφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὅντι ἐν τῇ
Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἡ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν
Χαρράν, 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ἐξελθε
ἐκτῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου,
καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν σοι δεῖξω. 4
τότε ἔξελθων ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν
ἐν Χαρράν. κάκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν

Χανάαν καὶ θλῖψις μεγάλη, καὶ οὐχ
ηὔρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν· 12
ἀκούσας δὲ Ἱακώβ ὅντα σιτία εἰς Αἴγυπτον
ἔξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον·
13 καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο
τῷ Φαραὼ τὸ γένος Ἰωσήφ. 14 ἀποστείλας
δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο Ἱακώβ τὸν πατέρα
αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν ἐν ψυχαῖς
έβδομήκοντα πέντε, 15 καὶ κατέβη Ἱακώβ
εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ

πατέρες ήμῶν, 16 καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲμ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὁ ὄφωνήσατο ἐν γῇ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν νίοὺς δύο. Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν σιών 30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσεράκοντα Ἐμμὼρ ἐνΣυχὲμ. 17 Καθὼς δὲ ἥγγιζεν ὁ ὄφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὅρους χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἡς ὁμολόγησεν Σινᾶ ἄγγελοςέν φλογὶ πυρὸς βάτου· 31 θεὸς τῷ Ἀβραὰμ, ηὔξησεν δὲ λαὸς καὶ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύμασεντὸ δραμα. ἐπληθύνθη ἐν Αἴγυπτῳ, 18 ἄχρι οὗ ἀνέστη προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι βασιλεὺς ἔτερος ἐπ' Αἴγυπτον, δὲ οὐκ ἥδει ἐγένετο φωνὴ κυρίου 32 Ἐγὼ δὲ θεὸς τῶν τὸν Ἰωσῆφ. 19 οὗτος κατασοφισάμενος τὸ πατέρων σου, δὲ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ γένος ήμῶν ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας τοῦ καὶ Ιακὼβ. ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωϋσῆς ποιεῖν τὰ βρέφη ἔκθετα αὐτῶν εἰς τὸ μὴ οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. 33 εἶπεν δὲ αὐτῷ ζωογονεῖσθαι. 20 ἐνῷ καιρῷ ἐγεννήθη ὁ κύριος· Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν Μωϋσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ θεῷ· δὲ σου, δὲ γὰρ τόπος ἐφ'ῷ ἔστηκας γῇ ἀγίᾳ ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἐστίν. 34 ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ πατρός· 21 ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ ἀνείλατο μου τοῦ ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ ἀνεθρέψατο ταῦτην· καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτὸν ἔστητη εἰς σιόν. 22 καὶ ἐπαιδεύθη αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλωσε εἰς τὸ Μωϋσῆςπάσῃ σοφίᾳ Αἴγυπτίων, ἦν δὲ Αἴγυπτον. 35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν, δὲν δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις ταῦτο 23 ἡρνήσαντο εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν Ὡς δὲ ἐπιληροῦτο αὐτῷ τεσσερακονταετής ἄρχοντα καὶ δικαστήν, τοῦτον δὲ θεὸς καὶ χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν σὺν ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὄφθεντος αὐτῷ ἐν τῇ σιόνι Ισραήλ. 24 καὶ ἰδών τινα ἀδικούμενον βάτω. 36 οὗτος ἔξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας ἡμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἴγυπτῳ καὶ ἐν καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἴγυπτον. 25 Ἐρυθρῷ Θαλάσσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ὄφθεντος ἀρχοντας τεσσεράκοντα. 37 οὗτος ἐστιν δὲ Μωϋσῆς θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν σωτηρίαν δὲ πατέστοις σιοῖς Ισραήλ· Προφήτην ὑμῖν αὐτοῖς, οἱ δὲ οὐ συνήκαν. 26 τῇ τε ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἐπιούσῃ ἡμέρα ὁφθη αὐτοῖς μαχομένοις ὡς ἐμέ. 38 οὗτος ἐστιν δὲ γενόμενος ἐν τῇ καὶ συνήλασσεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπών· ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ Ἀνδρεῖ, ἀδελφοί ἐστε ίνατί ἀδικεῖτε λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὅρει Σινᾶ καὶ τῶν ἀλλήλους; 27 δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον πατέρων ἡμῶν, δὲ ἐδέξατο λόγιαζῶντα ἀπώσατο αὐτὸν εἰπών· Τίς σε κατέστησεν δοῦναι ἡμῖν 39 ως οὐκ ἡθέλησαν ὑπήκοοι ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν 28 μὴ γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπώσαντο ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐχθεῖτὸν Αἴγυπτον; 29 ἔφυγεν δὲ Μωϋσῆς εἰς Αἴγυπτον, 40 εἰπόντες τῷ Ἀαρών-

Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἵ προπορεύσονται προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος, ὃς ἔξήγαγεν καὶ ἀπέκτειναν τὸν προκαταγγείλαντας ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου οὗ νῦν ἐγένετο αὐτῷ. 41 καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς ἐγένεθε 53 ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ οἴτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς εἰδώλω, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐψυλάζατε. 54 Ἀκούοντες χειρῶν αὐτῶν. 42 ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ καὶ ἔβρυχον τὸν ὄδόντας ἐπ' αὐτόν. τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ 55 ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἀγίου τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυσίας ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσεράκοντα ἐν τῇ θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἔστωτα ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραήλ; 43 καὶ ἀνελάβετε θεοῦ, 56 καὶ εἰπεν· Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ οὐρανοὺς ὅδηνοιγμένουςκαὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἰθεοῦ· Ραιφάν τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἔστωτα τοῦ θεοῦ. 57 προσκυνεῖν αὐτοῖς. καὶ μετοικιῷ ὑμᾶς κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. 44 Ἡ σκηνὴ τοῦ ὥτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ αὐτόν, 58 καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο Μωϋσῆς ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν τὰ ἱμάτια ᾗ αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου ἔωράκει, 45 ἦν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι καλουμένου Σαύλου. 59 καὶ ἐλιθοβόλουν οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· κατασχέσει τῶν ἐθνῶν ὃν ἐξώσεν ὁ θεὸς Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου· 60 θεὶς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν ἔως τῶν δὲ τὰ γόνατα ἐκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, ἡμερῶν Δανιήλ· 46 δὲ εὗρεν χάριν ἐνώπιον μὴ στήσης αὐτοῖς ταύτην τὴν ἀμαρτίαν· τοῦ θεοῦ καὶ ἡτήσατο εὑρεῖν σκήνωμα τῷ καὶ τοῦτο εἰπών ἐκοιμήθη.

Γθεῷ⁸Ιακώβ. 47 Σολομῶν δὲ οἰκοδόμησεν 8 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτῷ οἶκον. 48 ἀλλ' οὐχ ὁ Ὕψιστος ἐν αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐχειροποιήτοιςκατοικεῖ· καθὼς ὁ προφήτης διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν λέγει· 49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ Ἱεροσολύμοις· πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον τὰς χώρας τῆς Ιουδαίας καὶ Σαμαρείας οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει κύριος, ἢ τίς τόπος πλὴν τῶν ἀποστόλων. 2 συνεκόμισαν τῆς καταπαύσεώς μου; 50 οὐχὶ ἡ χείρ μου δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησεν ταῦτα πάντα; 51 Σκληροτράχηλοι ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. 3 καὶ ἀπερίτμητοι καρδίαιςκαὶ τοῖς ὡσίν, Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. 52 τίνα τῶν τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς

φυλακήν. 4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες 17 τότε ἐπετίθεσαντάς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, διηλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. 5 καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἄγιον. 18 Ἰδώνδε Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν Σαμαρείας ἐκήρυξεν αὐτοῖς τὸν χριστόν. χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ 6 προσεῖχον ὅτεοι ὄχλοι τοῖς λεγομένοις πνεῦμα προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα 19 ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ λέγων· Δότε κάμοι τὴν ἔξουσίαν ταύτην ἵνα ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ὡς ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνη πνεῦμα ἀ ἐποίει· 7 ἡ πολλοὶ γάρ τῶν ἔχοντων ἄγιον. 20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Τὸ πνεῦμα ἀκάθαρτα βιῶντα φωνῇ μεγάλῃ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν ἐξήρχοντο πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν· 8 ἐγένετο δὲ πολλὴ χρημάτων κτᾶσθαι. 21 οὐκ ἔστιν σοι μερὶς χαρὰ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. 9 Ἄντηρ δέ οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, ή γάρ τις ὁνόματι Σίμων προϋπῆρχεν ἐν τῇ καρδίᾳ σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐναντίον πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστάνωντὸν ἔθνος θεοῦ. 22 μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναι τινα ἔαυτὸν σου ταύτης, καὶ δείθητι τοῦ κυρίουνει ἄρα μέγαν, 10 ὡς προσεῖχον πάντες ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου ἔως μεγάλου λέγοντες· Οὗτός ἔστιν ἡ 23 εἰς γάρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον Δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ καλουμένη Μεγάλη. ἀδικίας ὁρῶ σε δόντα. 24 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ 11 προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ίκανῷ χρόνῳ Σίμων πείπεν· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς. 12 ὅτε δὲ τὸν κύριον ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὅν ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζόμενῷ εἰρήκατε. 25 Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὁνόματος Ἱησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ὑπέστρεφονεὶς Ἱεροσόλυμα πολλάς τε ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, 13 ὁ δὲ Σίμων κώμας τῶν Σαμαριτῶν ἐυηγγελίζοντο καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, καὶ βαπτισθεὶς ἦν 26 Ἀγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, θεωρῶν τε Φίλιππον λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξίστατο. 14 Ἅκούσαντες δὲ οἱ ἐν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ αὕτη ἔστιν ἔρημος. 27 καὶ ἀναστὰς Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀπέστειλαν ἐπορεύθη, καὶ ίδού ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος πρὸς αὐτὸν Πέτρον καὶ Ἱωάννην, 15 δυνάστης Κανδάκη βασιλίσσης Αἰθιόπων, οἵτινες καταβάντες προσηγύναντο περὶ δὲ ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, δὲς αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἄγιον ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, 16 ὁ οὐδέπω γάρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν 28 ἦν τεύποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν ὑπῆρχον εἰς τὸ δνομα τοῦ κυρίου Ἱησοῦ. προφήτην Ἡσαΐαν. 29 εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα

τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε καὶ κολλήθητι προσελθών τῷ ἀρχιερεῖ 2 ἡτήσατο παρ' τῷ ἄρματι τούτῳ. 30 προσδραμὸν δὲ ὁ αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος συναγωγάς, ὅπως ἐάν τινας εὗρῃ τῆς Ἡσαΐαν τὸν προφήτην καὶ εἴπεν· Ἐάρα ὁδοῦ ὄντας, ἄνδρας τε καὶ γυναικας, γε γινώσκεις ἢ ἀναγινώσκεις; 31 ὁ δὲ δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 εἶπεν· Πῶς γάρ ἂν δυναμίην ἔὰν μή τις ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ὁδηγήσειμε; παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ, ἐξαίφνης τε αὐτὸν ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. 32 ἡ δὲ περιήστραψεν φῶς ἐκτοῦ οὐρανοῦ, 4 περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν αὐτῇ· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἥχθη, καὶ λέγουσαν αὐτῷ Σαούλ Σαούλ, τί με διώκεις; ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ ἀκείραντος αὐτὸν 5 εἶπεν δέ Τίς εῖ, κύριε; ὁ δέ· Ἔγώ είμι ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα Ἰησοῦς δὸν σὺ διώκεις· 6 ἀλλὰ ἀνάστηθι αὐτοῦ. 33 ἐν τῇ ἀπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται ἥρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; σοι ὅ τί σε δεῖ ποιεῖν. 7 οἱ δὲ ἄνδρες ὅτι αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. 34 οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἐνεοί, ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὔνοῦχος τῷ Φιλίππῳ ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δὲ εἶπεν· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης θεωροῦντες. 8 ἥγερθη δὲ Ἀσαῦλος ἀπὸ τῆς λέγει· τοῦτο περὶ ἑαυτοῦ ἡ περὶ ἑτέρου γῆς, ἀνεψημένων ὁδῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τινός; 35 ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα· ὁὐδὲν ἔβλεπεν· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. 9 καὶ ἦν ἡμέρας ταύτης εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. 36 τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἥλθον ἔπιεν. 10 Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ἐπὶ τι ὕδωρ, καὶ φησιν ὁ εὔνοῦχος· Ἰδοὺ ὀνόματι Ἄνανίας, καὶ εἴπεν πρὸς αὐτὸν ὕδωρ, τί κωλύει με βαπτισθῆναι; 38 καὶ ἐν δράματι ὁ κύριος· Ἄνανία. ὁ δὲ εἶπεν· ἐκέλευσεν στῆναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέβησαν Ἰδοὺ ἐγώ, κύριε. 11 ὁ δὲ κύριος πρὸς ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην εὔνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. 39 ὅτε δὲ τὴν καλούμενην Εὐθεῖαν καὶ ζήτησον ἐν ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα κυρίου οἰκίᾳ· Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα, ἵδού ἥρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν γάρ προσεύχεται, 12 καὶ εἶδεν ἄνδρα ἐν οὐκέτι ὁ εὔνοῦχος, ἐπορεύετο γάρ τὴν ὁδὸν δράματι Ἄνανίαν ὀνόματι εἰσελθόντα καὶ αὐτοῦ χαίρων. 40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς ἐπιθέντα αὐτῷ χειραγωγοῦ ἀναβλέψῃ. 13 Ἀζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς ἀπεκρίθη δὲ Ἄνανίας· Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πόλεις πάσας ἔως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, δσα κακὰ Καισάρειαν.

‘τοῖς ἀγίοις σου ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ· 14

9·Ο δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ καὶ ὥδε ἔχει ἔξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ

δνομά σου. 15 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἐπείραζεν κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ κύριος· Πορεύον, δτι σκεῦος ἐκλογῆς ἐστίν πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες μοι οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ δνομά μου δτι ἐστὶν μαθητής. 27 Βαρναβᾶς δὲ ἐνώπιον ἐθνῶν τεκαὶ βασιλέων νίῶν τε ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἥγαγεν πρὸς τοὺς Ἰσραήλ, 16 ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ δσα ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὄντος μου παθεῖν. τῇ δόδῳ εἶδεν τὸν κύριον καὶ δτι ἐλάλησεν 17 ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτῷ καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς ἐν τῷ ὄντος τοῦ Ἰησοῦ. 28 καὶ ἦν μετ' χεῖρας εἶπεν· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ κύριος αὐτῶν εἰσπορευόμενος 'καὶ ἐκπορευόμενος ἀπέσταλκέν με, Ἡ Ιησοῦς δόφθείς σοι ἐν εἰς Ἡ Ιερουσαλήμ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ τῇ δόδῳ ἦ ἥρχου, δπως ἀναβλέψῃς καὶ ὄντος τοῦ κυρίου 29 ἐλάλει τε καὶ πλησθῆς πνεύματος ἀγίου. 18 καὶ εὐθέως συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἀπέπεσαν 'αὐτοῦ ἀπὸ τῶν δφθαλμῶν ἐπεχείρουν 'ἀνελεῖν αὐτόν. 30 ἐπιγνόντες δὲ ῥώξλεπίδες, ἀνέβλεψέν τε καὶ ἀναστὰς οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν ἐβαπτίσθη, 19 καὶ λαβών τροφὴν ἐνίσχυσεν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν. 31 Ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν 'Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς ἡμέρας τινὰς, 20 καὶ εὐθέως ἐν ταῖς Ιουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχεν συναγωγαῖς ἐκήρυξεν τὸν Ἡ Ιησοῦν δτι εἰρήνην οἰκοδομούμενη, καὶ πορευομένη οὗτός ἐστιν ὁ νιὸς τοῦ θεοῦ. 21 ἐξίσταντο τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· Οὐχ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐπληθύνετο. 32 οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἡ Ιερουσαλήμ Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ δνομα τοῦτο, καὶ κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς ὃδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους κατοικοῦντας Λύδα. 33 εῦρεν δὲ ἐκεὶ αὐτοὺς ἀγάγη ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς; ἀνθρωπόν τινα ὄντος Αἰνέαν ἐξ ἐτῶν 22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ ἕκατον τοῦτον δς καὶ Ἡ συνέχυννεν τοὺς Ιουδαίους τοὺς ἦν παραλελυμένος. 34 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων δτι Πέτρος· Αἰνέα, ιάταί σε Ἡ Ιησοῦς Ἡ χριστός οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. 23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ· καὶ εὐθέως ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ ἀνέστη. 35 καὶ εἶδαν αὐτὸν πάντες οἱ Ιουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν· 24 ἐγνώσθη δὲ τῷ κατοικοῦντες Λύδα καὶ τὸν Ἡ Σαρῶνα Σαύλω ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. παρετηροῦντο οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον. 36 Ἐν δὲ καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς Ἰόπη δέ τις ἦν μαθήτρια ὄντος ταβιθά, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν· 25 λαβόντες δὲ οἱ ἦ διερμηνευούμενη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν μαθήται αὐτοῦ νυκτὸς διὰ τοῦ τείχους πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν καθῆκαν αὐτὸν χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. ὃν ἐποίει. 37 ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις 26 Παραγενόμενος δὲ Ἡ εἰς Ἡ Ιερουσαλήμ ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν·

λούσαντες δὲ ἔθηκαν αὐτὴν ἐν ὑπερώῳ. καὶ νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἰόππην καὶ
38 ἐγγὺς δὲ οὕσης Λύδδας τῇ Ἰόππῃ οἱ μετάπεμψαι Σίμωνά τινα δὲ ἐπικαλεῖται
μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν Πέτρος· 6 οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι
αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν βυρσεῖ, ὃς ἐστιν οἰκία παρὰ θάλασσαν. 7
παρακαλοῦντες· Μή ὁκνήσῃς διελθεῖν ἔως ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἀντῷ
ἡμῶν 39 ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν φωνήσας δύο τῶν ὁἰκετῶν καὶ στρατιώτην
αὐτοῖς δὲ παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ
τὸ ὑπερώον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι 8 καὶ ἐξηγησάμενος ἄπαντα αὐτοῖς
αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. 9
χιτῶνας καὶ ίμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων
οὗσα ἡ Δορκάς. 40 ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος
ὁ Πέτρος ἀκαθίεις τὰ γόνατα προσεύξατο, ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὥραν
καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν· Ταβιθά, ἔκτην. 10 ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ
ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἦνοιξεν τοὺς ὄφθαλμοὺς ἥθελεν γεύσασθαι παρασκευαζόντων δὲ
αὐτῆς, καὶ ἴδουσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν. ἀντῷ ἐγένετο^{έπειτα} αὐτὸν ἔκστασις, 11
41 δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον
φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας καὶ ἀκαταβαῖνον σκεῦός τι ὡς ὁθόνην
παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. 42 γνωστὸν μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιέμενον
δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης ἡ τῆς Ἰόππης, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, 12 ἐν ὃ ὑπῆρχεν πάντα
ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον. 43 τὰ τετράποδα καὶ ἐρπετὰ τῆς γῆς καὶ
ἐγένετο δέημέρας ἱκανὰς μεῖναιεν Ἰόππη πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 13 καὶ ἐγένετο φωνὴ
παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

10 Ἀνὴρ δέ τις ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι

Κορνήλιος, ἐκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, 2 εὐσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός, 3 εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς ὡσεὶ περὶ ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε. 4 ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπεν· Τί ἐστιν, κύριε; εἶπεν δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαὶ σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον^{τοῦ} θεοῦ. 5

πρὸς αὐτόν· Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε. 14 ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Μηδαμῶς, κύριε, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν^{τοῦ} καὶ λάκαθαρτον. 15 καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἄ ο θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοίνου. 16 τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ εὐθὺς ἀνέλημφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν. 17 Ὡς δὲ ἐν ἐαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὅραμα δεῖδεν, ἵδούοις ἀνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι^{τοῦ} Κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, 18 καὶ φωνήσαντες^{τοῦ} ἐπινθάνοντοεὶ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται. 19 τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ

τοῦ ὁράματος εἶπεν 'αὐτῷ τὸ πνεῦμα· ἐνάτην προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου,
'Ιδού ἄνδρες ζήτοῦντέσσε· 20 ἀλλὰ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι
ἀναστὰς κατάβηθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς λαμπρῷ 31 καὶ φησί· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη
μηδὲν διακρινόμενος, ὅτιέ γώ ἀπέσταλκα σου ἡ προσευχὴ καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου
αὐτούς. 21 καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 32 πέμψον
τοὺς ἄνδρας εἶπεν· 'Ιδού ἐγώ εἰμι ὃν οὗν εἰς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα
ζητεῖτε· τίς ἡ αἵτια δὶ' ἦν πάρεστε; 22 ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος οὗτος ξενίζεται ἐν
οἷς δὲ εἶπαν· Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν
ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεόν 33 ἔξαντῆς οὗν ἐπεμψα πρὸς σέ, σύ τε
μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. νῦν οὖν
τῶν Ιουδαίων, ἔχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν
ἄγιον μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ
αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ρήματα παρὰ σοῦ. τοῦ κυρίου 34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα
23 εἰσκαλεσάμενος οὗν αὐτοὺς ἐξένισεν. εἶπεν· 'Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι
Τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστὰς ἐξῆλθεν σὺν οὐκ ἔστιν προσωπολήμπτης ὁ θεός, 35
αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν
ἀπὸ Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. 24 'τῇ δὲ καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ
ἐπαύριον ἐισῆλθενεὶς τὴν Καισάρειαν. ἔστιν. 36 τὸν λόγον ὅντα πέστειλεν τοῖς
ὅ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς νιοῖς Ισραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην
συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ οὗτός ἔστιν πάντων
τοὺς ἀναγκαίους φίλους. 25 ὡς δὲ ἐγένετο κύριος. 37 ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ρῆμα
τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας καθ' ὅλης τῆς Ιουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς
αὐτῷ ὁ Κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὁ ἐκήρυξεν
προσεκύνησεν. 26 ὁ δὲ Πέτρος ἥγειρεν Ιωάννης, 38 Ιησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὡς
αὐτὸν λέγων· Ἀνάστηθι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἀγίῳ καὶ
ἄνθρωπός εἰμι. 27 καὶ συνομιλῶν αὐτῷ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἡώμενος
εἰσῆλθεν, καὶ εὐρίσκει συνεληλυθότας πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ
πολλούς, 28 ἔφη τε πρὸς αὐτούς· 'Ὑμεῖς τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ· 39
ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἔστιν ἀνδρὶ Ιουδαίῳ καὶ ἡμεῖς μάρτυρες πάντων ὃν ἐποίησεν ἐν
κολλᾶσθαι ἡ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· τε τῇ χώρᾳ τῶν Ιουδαίων ἀκαίερουσαλήμ·
κάμοι ὁ θεὸς ἔδειξεν μηδένα κοινὸν δὸν καὶ ἀνεῖλαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.
ἡ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· 29 διὸ 40 τοῦτον ὁ θεὸς ἥγειρεν τῇτρίτῃ ἡμέρᾳ
καὶ ἀναντιρρήτως ἥλθον μεταπεμφθείς. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, 41
πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθε οὐ παντὶ τῷ λαῷ ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς
με. 30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἡμῖν,
ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἥμηντὴν οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ

μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· 42 κατενόουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς καὶ παρήγγειλεν ὥμινην κηρύξαι τῷ λαῷ γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι ὁ ὄυτός ἐστιν ὁ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· 7 ἥκουσα δὲ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτής ζώντων ἕκαφωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναστάς, Πέτρε, καὶ νεκρῶν. 43 τούτῳ πάντες οἱ προφῆται θῦσον καὶ φάγε. 8 εἶπον δέ· Μηδαμῶς, μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν λαβεῖν διὰ κύριε, ὅτικοινὸν ἡ ἀκάθαρτον οὐδέποτε τοῦ ὄντος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. 9 ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν. 44 Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου δὲ ὡφανὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ "Ἄ ο θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοίνου. 10 ἄγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ ἀνεσπάσθη λόγον. 45 καὶ ἔξεστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πάλιν ἄπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. 11 καὶ πιστοὶ ὁ σοισυνῆλθαν τῷ Πέτρῳ, ὅτι ἴδον ἔξαυτης τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἄγιου τὴν οἰκίαν ἐν ᾧ ἥμεν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ πνεύματος ἐκκέχυται· 46 ἥκουσαν γὰρ αὐτῶν Καισαρείας πρός με. 12 εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα λαλοῦντων γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων μοι συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν ὁ διακρίναντα τὸν θεόν. τότε ἀπεκρίθη Πέτρος· 47 ἥλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἔξ ἀδελφοὶ Μήτι τὸ ὕδωρ ὅντας κωλῦσαί τις οὗτοι, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἴκον τοῦ τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους οἵτινες τὸ ἀνδρός. 13 ἀπήγγειλεν ὁ δεήμιν πῶς εἶδεν πνεῦμα τὸ ἄγιον ἔλαβον ὡςκαὶ ἥμεῖς; 48 τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα προσέταξεν ὁ δεήτον· ἐν τῷ ὄντος Ἰησοῦ καὶ ἐπίστοντα Ἀπόστελον εἰς Ἰόππην καὶ Χριστοῦ βαπτισθῆναι. τότε ἡρώτησαν μετάπεμψαι Σύμωνα τὸν ἐπικαλούμενον αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

11 Ἡκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. 2 ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσαλήμ διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς 3 λέγοντες ὅτι Ἐισῆλθες πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. 4 ἀρξάμενος ὁ δεήτης ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων· 5 Ἐγὼ ἥμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαροιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἥλθεν ἄχρι ἐμοῦ· 6 εἰς ἣν ἀτενίσας

Πέτρον, 14 ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἰκός σου. 15 ἐν δὲ τῷ ἄρχασθαι με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐπ' αὐτοὺς ὡσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. 16 ἐμνήσθην δὲ τοῦ ἥλθασθαις τοῦ κυρίου ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἀγίῳ. 17 εἰ οὖν τὴν ἵσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ὥμιν πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγώτις ἥμην δυνατὸς κωλῦσαι τὸν θεόν; 18 ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἥσυχασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν λέγοντες· Ἐρακαὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν ᔁδωκεν. 19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως

τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διηλθον **12** Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν ἔως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας Ὁρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. **2** Ἰουδαίοις. **20** ἥσαν δέ τινες ἔξ αὐτῶν ἀνεῖλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες μαχαίρῃ. **3** ἵδων δὲ ὅτι ἀρεστόν ἐστιν ἐλθόντες εἰς Ἀντιοχείαν ἐλάλουν ἕκαπτὸς τοῖς Ἰουδαίοις προσέθετο συλλαβεῖν καὶ τοὺς Ἑλληνιστάς εὐαγγελιζόμενοι τὸν Πέτρον (ἥσαν ὁ δεήμεραι τῶν ἀζύμων), κύριον Ἰησοῦν. **21** καὶ ἦν χεὶρ κυρίου **4** ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, μετ' αὐτῶν, πολύς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας παραδοὺς τέσσαροι τετραδίοις στρατιωτῶν ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. **22** ἡκούσθη φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὡτα τῆς ἐκκλησίας πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. **5** ὃ μὲν οὖν τῆς ὁντησέν Ἱερουσαλὴμπερὶ αὐτῶν, καὶ Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχὴν ἔξαπέστειλαν Βαρναβᾶντὸς Ἀντιοχείας· δὲ ἦν ἐκτενῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας **23** ὃς παραγενόμενος καὶ ἴδων τὴνχάριν πρὸς τὸν θεὸν περὶαύτοῦ. **6** Οτε δὲ ἤμελλεν τὴν τοῦ θεοῦ, ἔχαρη καὶ παρεκάλει πάντας προαγαγεῖν αὐτὸν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειντῷ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ κυρίω, **24** ὅτι ἦν ἀνήρ ἀγαθὸς καὶ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσεσιν δυσίν, πλήρης πνεύματος ἀγίου καὶ πίστεως, καὶ φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ. **25** φυλακήν. **7** καὶ ἴδου ἄγγελος κυρίου ἔξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸνάναζητῆσαι Σαῦλον, ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι **26** καὶ εὑρὼν ἥγαγενεὶς Ἀντιοχείαν, ἐγένετο πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἥγειρεν δὲ αὐτοῖς καὶ ἐναυτὸν ὅλον συναχθῆναι αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει· καὶ ἔξεπεσαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. **8** εἶπεν δέ ὁ δέος χρηματίσαι τε πρώτως Ἀντιοχείᾳ τοὺς ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Ζῶσαικαὶ ὑπόδησαι μαθητὰς Χριστιανούς. **27** Ἐν ταύταις δὲ τὰ σανδάλια σου ἐποίησεν δὲ οὕτως, ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ιεροσολύμων καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἴματιόν προφῆται εἰς Ἀντιοχείαν· **28** ἀναστὰς δὲ εἰς σου καὶ ἀκολούθει μοι. **9** καὶ ἔξελθὼν ἔξ αὐτῶν ὄνόματι Ἀγαθος ἐσήμανεν διὰ τοῦ ἡκολούθει καὶ οὐκ ἥδει ὅτι ἀληθές ἐστιν τὸ πνεύματος λιμὸν μεγάλην μέλλειν ἔσεσθαι γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὅραμα ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἥτις ἐγένετο βλέπειν. **10** διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν ἐπὶ Κλαυδίου **29** τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς καὶ δευτέραν ἥλθαν ἐπὶ τὴν πύλην τὴν εὐπορεῖτό τις ὥρισαν ἔκαστος αὐτῶν εἰς σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ᾧ τις διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτομάτῃ ἡνοίγη αὐτοῖς, καὶ ἔξελθόντες τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· **30** ὃ καὶ ἐποίησαν προῆλθον ρύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. **11** καὶ ὁ Πέτρος ἐν χειρὶς Βαρναβᾶ καὶ Σαύλου.

έαυτῷ γενόμενος εἶπεν· Νῦν οἴδα ἀληθῶς

ὅτι ἐξαπέστειλεν ὁκύριος τὸν ἄγγελον ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς· 22 ὁ δὲ δῆμος αὐτοῦ καὶ ἐξείλατο με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου ἐπεφώνει· Ὅθεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν 23 παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Ἰουδαίων. 12 Συνιδών τε ἥλθεν ἐπὶ τὴν κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴνδόξαν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τῷ θεῷ, καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἔξεψυχεν. 24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Ὅθεοῦ ἤζανεν ἵκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. καὶ ἐπληθύνετο. 25 Βαρναβᾶς δὲ καὶ Σαῦλος 13 κρούσαντος δὲ ταύτῃ τῇ θύρᾳ τοῦ ὑπέστρεψαν, εἰς Ἱερουσαλήμ πληρώσαντες πυλῶνος προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες Ἰωάννην ὀνόματι Ὄρδη, 14 καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τὸν ἐπικληθέντα Μᾶρκον.

τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἦνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπίγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. 15 οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν· Μαίνῃ. ἡ δὲ διῆσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· Ὁ ἄγγελός ἐστιν αὐτοῦ. 16 ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενεν κρούων ἀνοίξαντες δὲ εἰδαν αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. 17 κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς, εἶπέν τε Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔτερον τόπον. 18 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα δὲ Πέτρος ἐγένετο. 19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὑρὼν ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισάρειαν διέτριβεν. 20 Ἡν δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις δόμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἥτοι τὸν εἰρήνην διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. 21 τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν τακτῇσας ἐπὶ τοῦ βήματος

13 Ἡσαν δὲν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὔσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι ὅ τε Βαρναβᾶς καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ἡρώδου τοῦ τετραάρχου σύντροφος καὶ Σαῦλος. 2 λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἴπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον· Ἀφορίσατε δή μοι τὸν Βαρναβᾶν τοῦ Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον δὲ προσκέλημαι αὐτούς. 3 τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλινσαν. 4 Ἀύτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἀγίου πνεύματος κατῆλθον εἰς ζελεύκειαν, ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον, 5 καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων εἰχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. 6 διελθόντες δὲ ὅλην τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εῦρον ἄνδρατινά μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ὃ δνομα ταριησοῦ 7 δς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρναβᾶν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. 8 ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος, οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ δνομα

αύτοῦ, ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον γῆν αὐτῶν **20** ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις ἀπὸ τῆς πίστεως. **9** Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, καὶ πεντήκοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς κριτὰς ἔως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. **21** αὐτὸν **10** εἶπεν· Ὡ πλήρης παντὸς δόλου κάκειθεν ἡτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν καὶ πάσης ῥᾳδιουργίας, νιέ διαβόλου, ἔχθρε αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ νίὸν Κίς, ἄνδρα πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέψων ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσεράκοντα· **22** τὰς ἕνδοντος κυρίου τὰς εὐθείας; **11** καὶ καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἤγειρεν τὸν Δανὶδ νῦν ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς βασιλέα, ὡς καὶ εἶπεν μαρτυρήσας τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Εὗρον Δανὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ παραχρῆμα ὅτε ἔπεσενέπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς. Θελήματά μου. **23** τούτου ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ **12** τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγεν τῷ ἐπίστευσεν ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν, **24** προκηρύξαντος τοῦ κυρίου. **13** Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου Πάφου οἱ περὶ Παῦλον ἥλθον εἰς Πέργην αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ τῆς Παμφυλίας Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας Ἰσραὴλ. **25** ὡς δὲ ἐπλήρου Ἰωάννης τὸν ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. δρόμον, ἔλεγεν· Τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε εἴναι; **14** αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἵδοὺ ἔρχεται μετ' παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίαν, ἐμὲ οὖν οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν καὶ εἰσελθόντες τὴν συναγωγὴν τῇ ποδῶν λῦσαι. **26** Ἀνδρες ἀδελφοί, νιὸι ἡμέρα τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. **15** μετὰ γένους Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοιβούμενοι δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν τὸν θεόν, ἡμῖνδρος λόγος τῆς σωτηρίας προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι ταύτης ἐξαπεστάλη **27** οἱ γὰρ κατοικοῦντες πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· Ἀνδρες ἀδελφοί, ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν εἴ τίς εστιν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. **16** ἀναστὰς δὲ τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον Παῦλος καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, Ἀνδρες Ἰσραὴλιται καὶ οἱ φοιβούμενοι τὸν **28** καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες θεόν, ἀκούσατε. **17** ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου ἡτήσαντο Πιλᾶτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν· Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ **29** ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ τὸν λαὸν ὑψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου Ἀιγύπτου καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. **30** ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν ἔξηγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, **18** καί, ὡς αὐτὸν ἐκ νεκρῶν **31** ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας τεσσεράκοντα επειτὴ χρόνον ἐτροποφόρησεν πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, **19** καὶ καθελών ἔθνη Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες γεννεῖσθαι ἐπὶ τῇ γῇ Χανάαν κατεκληρονόμησεν τὴν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. **32** καὶ

ήμετς ήμας εύαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς 45 ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην 33 ὅτι ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις ὑπὸ Παύλου λαλουμένοις βλασφημοῦντες ἡμῶν ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ 46 παρρησιασάμενοί τεό Παῦλος καὶ ὁ ψαλμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ· Γίός μου Βαρναβᾶς εἶπαν· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. 34 ὅτι πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν μηκέτι ἐπειδὴ παθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους μέλλοντα ὑποστρέψειν εἰς διαφθοράν, κρίνετε ἔαντοὺς τῆς αἰώνιου ζωῆς, ἵδού οὕτως εἴρηκεν ὅτι Δώσω ὑμῖν τὰ δσια στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη· (αιῶνιος g166) 47 Δαυὶδ τὰ πιστά. 35 Γδιότικαὶ ἐν ἑτέρῳ οὕτως γὰρ ἐντέταλται ὑμῖν ὁ κύριος λέγει· Οὐ δώσεις τὸν δσιόν σου ἵδειν Τέθεικά σε εἰς φῶς ἔθνῶν τοῦ εἶναί σε διαφθοράν· 36 Δαυὶδ μὲν γὰρ ἴδιᾳ γενεᾷ εἰς σωτηρίαν ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. 48 ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ ἐπίστευσαν δοσοὶ εἶδεν διαφθοράν, 37 ὃν δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν ἥσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· (αιῶνιος οὐκ εἶδεν διαφθοράν. 38 γνωστὸν οὖν g166) 49 διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου δι' ὅλης τῆς χώρας. 50 οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν καταγέλλεται, καὶ παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας τὰς ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἡδυνήθητε ἐννόμῳ εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως Μωϋσέως δικαιωθῆναι 39 ἐν τούτῳ πᾶς δὲ καὶ ἐπίγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον· καὶ πιστεύων δικαιοῦται. 40 βλέπετε οὖν μὴ Βαρναβᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐπέλθητὸς εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις· 41 ὁρίων αὐτῶν. 51 οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν Ἱδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ' αὐτοὺς ἥλθον καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἔργον ἐργάζομαι εἰς Ἰκόνιον, 52 οἵ τε μαθηταὶ ἐπληροῦντο ἐγὼ ἐν ταῖς ήμέραις ὑμῶν, ἔργονδ οὐ χαρᾶς καὶ πνεύματος ἀγίου.

μὴ πιστεύσητε ἔαν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν. 14 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸν ἔξιετην αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τῶν Ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὡστε τὰ ῥήματα ταῦτα 43 λυθείσης δὲ τῆς πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἐλλήνων πολὺ συναγωγῆς ἡκολούθησαν πολλοὶ τῶν πλῆθος. 2 οἱ δὲ ἀπειθήσαντες Ἰουδαῖοι Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων ἐπίγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρναβᾷ, οἵτινες ἔθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. 3 ἕκανδον μὲν προσλαλοῦντες ἀντοῖξπειθον αὐτοὺς οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι προσμένειντῇ χάριτι τοῦ θεοῦ. 44 Τῷ ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· 17
οἱ μὲν ᾧσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν ἑκατίοιού ἀμάρτυρον ἀντὸνάφηκεν
τοῖς ἀποστόλοις. 5 ὡς δὲ ἐγένετο ὄρμὴ τῶν ἀγαθουργῶν οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς
ἔθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἀρχούσιν διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους,
αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς
6 συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις καρδίας ὑμῶν 18 καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις
τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν
τὴν περίχωρον, 7 κἀκεῖ ἐναγγελιζόμενοι αὐτοῖς. 19 Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας
ἥσαν. 8 Καί τις ἀνὴρ ἀδύνατος ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες
τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον
μητρὸς ἀυτοῦ διὸ οὐδέποτε περιεπάτησεν ἐσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίζοντες αὐτὸν
9 οὗτος ἥκουσεντος Παύλου λαλοῦντος; διὸ τεθνηκέναι. 20 κυκλωσάντων δὲ τῶν
ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἴδων ὅτι ἔχει πίστιν μαθητῶν αὐτὸν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
τοῦ σωθῆναι 10 εἶπεν μεγάληφων· πόλιν. καὶ τῇ ἐπαύριον ἔξῆλθεν σὺν τῷ
Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὁρθός Βαρναβᾶς εἰς Δέρβην. 21 Εὐαγγελισάμενοί
καὶ ἥλατοκαὶ περιεπάτει. 11 οἵ τε ὄχλοι τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες
ἰδόντες δὲ ἐποίησεν Παῦλος ἐπῆραν τὴν ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν
φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ καὶ εἰς Ἰκόνιον καὶ εἰς Ἀντιόχειαν, 22
θεοὶ ὄμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν,
πρὸς ἡμᾶς 12 ἐκάλουν τε τὸν Βαρναβᾶν παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ ὅτι
Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἐρμῆν, ἐπειδὴ διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς
αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. 13 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 23 χειροτονήσαντες
οἱ τείερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς δὲ αὐτοῖς ‘κατ’ ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους
πόλεως ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο
πιυλῶνας ἐνέγκας σὺν τοῖς ὄχλοις ἥθελεν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. 24
θύειν. 14 ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἥλθον εἰς τὴν
Βαρναβᾶς καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ Παμφυλίαν, 25 καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ
ἱμάτια ἀυτῶν ἐξεπίδησανείς τὸν ὄχλον τὸν λόγον κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν, 26
κράζοντες 15 καὶ λέγοντες· Ἀνδρες, τί κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, δθεν
ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὄμοιοπαθεῖς ἐσμεν ἥσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς
ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. 27 παραγενόμενοι
ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέψειν δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν
ἐπὶ θεὸν ζῶντα διὸ ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν ἀνίγγελλον διὸ ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ’
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ αὐτῶν καὶ ὅτι ἥνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· 16 διὸ ἐν ταῖς πίστεως. 28 διέτριβον δὲχρόνον οὐκ ὀλίγον
παρωχημέναις γενεαῖς εἴασεν πάντα τὰ σὺν τοῖς μαθηταῖς.

15 Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν ὃν οὕτε

Ιουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς οἱ πατέρες ἡμῶν οὕτε ἡμεῖς ἴσχύσαμεν ὅτι Ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε ὥξθει τῷ βαστάσαι; **11** ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. **2** κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' γενομένης ὁδεστάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὃν τρόπον κάκεινοι. **12** Ἐσίγησεν δὲ πᾶν ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρναβᾷ πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ ἥκουν Βαρναβᾶ καὶ αὐτοὺς ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Παύλου ἔξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Βαρναβᾶν καὶ τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς δι' αὐτῶν. **13** μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων Ἀνδρεῖς ἀδελφοί, **3** οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἀκούσατέ μου. **14** Συμεὼν ἔξηγήσατο ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν τε Φοινίκην καὶ καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν Σαμάρειαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν ἐξ ἔθνῶν ταῦτα ὅνόματι αὐτοῦ. **15** τῶν ἔθνῶν, καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. **4** παραγενόμενοι δὲ προφητῶν, καθὼς γέγραπται **16** Μετὰ εἰς Ἱεροσόλυμα παρεδέχθησαν ἀπὸ τῆς ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ τὰ πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἕκατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. **5** ἔξανέστησαν ἀνορθώσω αὐτήν, **17** ὅπως ἀν ἐκζητήσωσιν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἵρεσεως τῶν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες δέ τι καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε ὅνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ποιῶν τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως. **6** Συνήχθησάν ταῦτα **18** γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος (αἱōn g165) τεοὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἵδειν **19** διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς περὶ τοῦ λόγου τούτου. **7** πολλῆς δὲ ἀπὸ τῶν ἔθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν ζητήσεως γενομένης ἀναστάς Πέτρος θεόν, **20** ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ εἴπεν πρὸς αὐτούς Ἀνδρεῖς ἀδελφοί, ὑμεῖς ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων ἐπίστασθε δέ τι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦπνικτοῦ καὶ ἔξελέξατο ὁ θεὸς διὰ τοῦ στόματός μου τοῦ αἵματος· **21** Μωϋσῆς γάρ ἐκ γενεῶν ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας καὶ πιστεῦσαι, **8** καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς διούχτὸν πνεῦμα τὸ σάββατον ἀναγινωσκόμενος. **22** Τότε ἔδοξε ἄγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, **9** καὶ ὁ οὐθὲν διέκρινεν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν. **10** νῦν οὖν ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν τί πειράζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρναβᾷ, Ἰούδαν

τὸν γκαλούμενον Βαρναβᾶν καὶ Σιλᾶν, ἀπὸς Βαρναβᾶν Παῦλος· Ἐπιστρέψαντες ἀνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς κατὰ 23 γράψαντες διὰ χειρὸς ἀυτῶν Οἱ πόλιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ λόγον τοῦ κυρίου, πῶς ἔχουσιν. 37 τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν Βαρναβᾶς δὲ ἐβούλετο συμπαραλαβεῖν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἑθνῶν κατίτὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μᾶρκον χαίρειν. 24 ἐπειδὴ ἡκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ 38 Παῦλος δὲ ἡζίου, τὸν ἀποστάντα ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀπ’ αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶνοῖς οὐ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ διεστειλάμεθα, 25 ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις συμπαραλαμβάνειν τοῦτον. 39 ἐγένετο ὁμοθυμαδὸν ἐκλεξαμένοις ἀνδρας πέμψαι δὲ παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν αὐτοὺς ἀπ’ ἀλλήλων, τὸν τε Βαρναβᾶν Βαρναβᾶ καὶ Παύλω, 26 ἀνθρώποις παραλαβόντα τὸν Μᾶρκον ἐκπλεῦσαι παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ εἰς Κύπρον, 40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος ὄνοματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σιλᾶν ἐξῆλθεν παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ 27 ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σιλᾶν, κυρίουν πότε τῶν ἀδελφῶν, 41 διήρχετο δὲ καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Κιλικίαν ἐπιστηρίζων αὐτά. 28 ἔδοξεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ τὰς ἐκκλησίας,

καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν 16 Κατήντησεν δὲ καὶ εἰς βάρος πλὴν τούτων τῶν ἐπάναγκες, 29 Λύστραν. καὶ ἴδού μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἴματος καὶ ὀνόματι Τιμόθεος, νίδις γυναικὸς Ιουδαίας πνικτῶν καὶ πορνείας ἐξ ὧν διατηροῦντες πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἐλληνος, 2 ὃς ἔαυτοὺς εὗ πράξετε. ἔρρωσθε. 30 Οἱ μὲν ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ οὖν ἀπολυθέντες κατῆλθονεὶς Ἀντιόχειαν, Ικονίῳ ἀδελφῶν· 3 τοῦτον ἡθέλησεν δὲ καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν, καὶ λαβὼν τὴν ἐπιστολήν· 31 ἀναγνόντες δὲ ἔχάρησαν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ιουδαίους τοὺς ἐπὶ τῇ παρακλήσει. 32 Ἰούδας τε καὶ Σιλᾶς, ὅντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, ἥδεισαν καὶ αὐτοὶ προφῆται ὅντες, διὰ λόγου γὰρ ἀπαντες ὅτι Ἐλλην ὁ πατήρ αὐτοῦ πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ὑπῆρχεν. 4 ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς ἐπεστήριξαν· 33 ποιήσαντες δὲ χρόνον πόλεις, παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ ἀπελύθησαν μετ’ εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτούς. 35 καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Παῦλος δὲ καὶ Βαρναβᾶς διέτριψον ἐν 5 αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο Ἀντιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ καθ’ ἡμέραν. 6 Διῆλθον δὲ τὴν Φρυγίαν κυρίου. 36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπεν καὶ Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ

άγιον πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τακτακολουθοῦσατῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν τῇ Ἀσίᾳ, 7 ἐλθόντες ὁδεκατὰ τὴν Μυσίαν ἔκραζεν λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἀνθρώποι ἐπείραζον τοῖς Βιθυνίαν πορευθῆναι καὶ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες οὐκ εἴασεν αὐτὸὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ 8 καταγγέλλουσιν ὑμῖνόδὸν σωτηρίας. παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν 18 τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. εἰς Τρωάδα. 9 καὶ ὅραμα ὁδίανυκτὸς τῷ διαπονηθεὶς ὁδὲ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας Παύλῳ ὕφθη, ἀνὴρ Μακεδών τις ἦν ἐστὼς τῷ πνεύματι εἶπεν· Παραγγέλλω σοι τακταρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Διαβάς τὸν ὄντος Ιησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ’ εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. 10 ὡς δὲ τὸ αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. 19 ὅραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν τὸν διόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ τοῖς Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι προσκέληται ἡμᾶς ὁ θεὸς εὐαγγελίσασθαι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν εἴλκυσαν εἰς αὐτούς. 11 Ἀναχθέντες ὁῦντες ἀπὸ Τρωάδος τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, 20 καὶ εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ προσαγαγόντες αὐτὸὺς τοῖς στρατηγοῖς ὁδεποιούσῃ εἰς Νέαν Πόλιν, 12 τούτοις εἶπαν· Οὗτοι οἱ ἀνθρώποι ἐκταράσσουσιν Φιλίππους, ἵτις ἐστὶν πρώτη τῆς μερίδος ἡμῶν τὴν πόλιν Ιουδαιοῖς ὑπάρχοντες, 21 Μακεδονίας πόλις, κολωνία. ἦμεν δὲ καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἐν ταύτη τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ρωμαίοις τινάς. 13 τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων οὖσιν. 22 καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ’ ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πύλης παρὰ ποταμὸν αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιτίξαντες οὕτων μείζονες προσευχὴν εἶναι, καὶ αὐτῶν τὰ ἴματα ἐκέλευνον ῥαβδίζειν, καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις 23 πολλάς τε επιθέντες αὐτοῖς πληγὰς γυναικίν. 14 καὶ τις γυνὴ ὀνόματι ἔβαλον εἰς φυλακήν, παραγγείλαντες τῷ Λυδίᾳ, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς. 24 σεβομένη τὸν θεόν, ἥκουεν, ἡς ὁ δὲ παραγγελίαν τοιαύτην λαβὼν ἔβαλεν κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν προσέχειν αὐτὸὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου. 15 τοὺς πόδας ἡσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ ὡς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, ξύλον. 25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος παρεκάλεσεν λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με καὶ Σιλᾶς προσευχόμενοι ὑμνούν τὸν πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς θεόν, ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι· τὸν οἶκόν μου ἡμένετε καὶ παρεβιάσατο 26 ἄφνω δὲσεισμὸς ἐγένετο μέγας ὥστε ἡμᾶς. 16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου, ἡμῶν εἰς τὴν προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἡνεώχθησαν ὁδὲ παραχρῆμα αἱ θύραι ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνα ὑπαντῆσαι ἡμῖν, πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. 27 ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς ἔχυπνοις δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη· 17 αὕτη ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς

σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἥμελλεν ἔαυτὸν ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς πόλεως. 40 ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς δεσμίους. 28 ἐφώνησεν δὲ φωνῇ μεγάλῃ εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες δό Παῦλος λέγων· Μήδεν πράξης σεαυτῷ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐξῆλθαν. κακόν, ἄπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. 29 αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν καὶ ἐντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλᾶ, 30 καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; 31 οἱ δὲ εἶπαν· Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἰκός σου. 32 καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου σὺνπᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 33 καὶ παραλαβών αὐτοὺς ἐν ἑκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, 34 ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἰκονπαρέθηκεν τράπεζαν καὶ ἡγαλλιάσατο πανοικεὶ πεπιστευκώς τῷ θεῷ. 35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἑκείνους. 36 ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον, ὅτι Ἀπέσταλκαν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ. 37 ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ρωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλαν εἰς φυλακήν· καὶ νῦν λάθρᾳ ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν. 38 ἀπήγγειλανδὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες ὅτι Ρωμαῖοί εἰσιν, 39 καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ

17 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν ἥλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν Ιουδαίων. 2 κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, 3 διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτος ἐστιν ὁ χριστός, ὁ Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. 4 καὶ τινες ἔξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλᾷ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πλῆθος πολὺ γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ δύλιγαι. 5 ζηλώσαντες δὲ οἱ Ιουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινὰς πονηροὺς καὶ ὀχλοποιησαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν τὸν δῆμον· 6 μὴ εὑρόντες δὲ αὐτοὺς ἐσυρονταίσαντες τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν, 7 οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσουσι, βασιλέα ἕτερον λέγοντες εἴναι Ἰησοῦν. 8 ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα, 9 καὶ λαβόντες τὸ ίκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. 10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰνυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν

είς Βέροιαν, οἵτινες παραγενόμενοι εἰς αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή; 20 τὴν συναγωγὴν τῶν Ιουδαίων ἀπήγεσαν· ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς 21 οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τίνα θέλει Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἔδέξαντο τὸ λόγον ταῦτα εἶναι. 22 Αθηναῖοι δὲ πάντες καὶ μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἔτερον ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα ηὐκάριουν ἢ λέγειν τις ἡ ἀκούειν τι οὗτως. 23 πολλοὶ μὲν οὖν ἔξι αὐτῶν καινότερον. 22 Σταθεὶς ὁ δὲ Παῦλος ἐν μέσῳ ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔφη· Ἄνδρες Αθηναῖοι, τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι· κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους 23 ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης ὑμᾶς θεωρῶ· 23 διερχόμενος γάρ καὶ Ιουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλῃ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ ὑπὸ τοῦ Παύλου δι λόγος τοῦ θεοῦ, ἥλθον βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ θεῷ. κάκει σαλεύοντες· καὶ ταράσσοντες τοὺς ὁδοῦν ἀγνοοῦντες εὔσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ ὄχλους. 24 εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον καταγγέλλω ὑμῖν. 24 δὲ θεός δι ποιήσας ἔξαπτειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος ἔξωξέπι τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ τε Σιλᾶς καὶ δι Τιμόθεος ἐκεῖ. 25 οἱ δὲ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ 25 οὐδὲ ταῦτα καθιστάνοντες τὸν Παῦλον ἔγγαγονέως ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται Αθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι τὸν σιλᾶν καὶ τὸν Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ζωὴν καὶ πνοὴν· καὶ τὰ πάντα· 26 ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν ἔξῆσαν. 26 Ἐν δὲ ἐποίησέν τε ἔξι ἐνδός πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων ταῖς Αθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, Παύλου, παρωχύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὁρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ ἐν αὐτῷ θεωροῦντος κατείδωλον οὗσαν τὰς ὄροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, 27 τὴν πόλιν. 27 διελέγετο μὲν οὖν ἐν ζητεῖν τὸν θεόνει ἄφα γε ψηλαφήσειαν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ιουδαίοις καὶ τοῖς αὐτὸν καὶ εὔροιεν, καί γε οὐ μακρὰν σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. 28 ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. 28 ἐν αὐτῷ γάρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρείων καὶ Στοϊκῶν ἐσμέν, ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες εἰρήκασιν· Τοῦ γάρ καὶ γένος ἐσμέν. 29 ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι δι σπερμολόγος οὗτος γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ λέγειν; οἱ δέ Ξένων δαιμονίων δοκεῖ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ καταγγελεὺς εἶναι· διτὸν Ιησοῦν καὶ τὴν λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. 30 ἐπιλαβόμενοί ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι δόμοιον. 30 τεαὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἀρειον Πάγον ἔγγαγον, τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ ὑπεριδῶν δι θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλειτοῖς

ἀνθρώποις πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν, συναγωγῇ. 8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος 31 ἡ καθότι εἴστησεν ἡμέραν ἐν ᾧ μέλλει ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ οἶκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἐν ἀνδρὶ ᾖ ὥρισεν, πίστιν παρασχών ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. 9 πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 32 εἶπεν δὲ ὁ κύριος ἐν νυκτὶ δι' ὁράματος Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ ἔχλεύαζον οἱ δὲ εἶπαν Ἀκουσόμεθά σου μὴ σιωπήσῃς, 10 διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ περὶ τούτου καὶ πάλιν. 33 Γοῦτως δὲ Παῦλος καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοι τοῦ κακῶσαί ἔξηλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν· 34 τινὲς δὲ ἄνδρες σε, διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ ταύτῃ. 11 ἐκάθισεν ἕδενιαυτὸν καὶ μῆνας Διονύσιος δὲ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὄνόματι ἔξ διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Δάμαρις καὶ ἔτεροι σὺν αὐτοῖς.

θεοῦ. 12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπάτου ὅντος

18 Μετάταυτα χωρισθεὶς ἐκ τῶν Αθηνῶν

ῆλθεν εἰς Κόρινθον. 2 καὶ εύρων τινα Ἰουδαῖον ὄνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ρώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς, 3 καὶ διὰ τὸ δύμότεχνον εἶναι ἔμενεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἡργάζετο ἡσαν γὰρ σκηνοποιὸν τῇ τέχνῃ. 4 διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἐπειθέν τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας. 5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὃ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ λόγῳ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις ἐιναιτὸν χριστὸν Ἰησοῦν. 6 ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων ἐκτιναξάμενος τὰ ἴματα εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. 7 καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἐισῆλθενεὶς οἰκίαν τινὸς ὄνόματι Τίτιου· Ιούστου σεβομένου τὸν θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ

τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ καὶ ἥγανον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, 13 λέγοντες ὅτι Παρὰ τὸν νόμον ἀναπείθει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν θεόν. 14 μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν ἦν ὀδίκημά τι ἦ διογύημα πονηρόν, ὡς Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἀνέσχόμην ὑμῶν· 15 εἰ δὲ ζητήματά ἔστιν περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὅψεσθε αὐτοῖς· κριτήσεγώ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. 16 καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος, 17 ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἐμπροσθεν τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίωνι ἐμελεν· 18 Ο δὲ Παῦλος ἐτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος ἐν Κεγχρεαῖς τὴν κεφαλήν, εἶχεν γὰρ εὐχήν. 19 ἡ κατήντησαν δὲ εἰς Ἐφεσον, κάκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν

τδιελέξατοις Ἰουδαίοις. 20 ἐρωτώντων εἰ πνεῦμα ἄγιον ἔστιν ἡκούσαμεν. 3 εἶπεν δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναιούκ τε Εἰς τί οῦν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπαν· Εἰς ἐπένευσεν, 21 ἀλλὰ ἀποταξάμενος καὶ τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. 4 εἶπεν δὲ Παῦλος εἰπών· Πάλιν ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς ἩΙωάννης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας, τοῦ θεοῦ θέλοντος ἀνήχθη ἀπὸ τῆς τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸνέρχομενον μετ' Ἐφέσου, 22 καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσιν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, Ἰησοῦν. 5 ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν, 23 καὶ ποιήσας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦν 6 καὶ χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν, διερχόμενος καθεξῆς ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου χεῖρας ἥλθε τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε στηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς. 24 Ἰουδαῖος γλώσσαις καὶ ἐπροφήτευον. 7 ἦσαν δὲ οἱ δέ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς πάντες ἄνδρες ὡσεὶ ὁδῷδεκα 8 Εἰσελθὼν τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο Ἔφεσον, δυνατὸς ὡν ἐν ταῖς γραφαῖς. ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ 25 οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ πειθῶν περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. 9 κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἡπείθουν ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ ἩΙησοῦν κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου. πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν 26 οὗτός τε ἥρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ τοὺς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος συναγωγῇ ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Πρίσκιλλα ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου 10 τοῦτο δὲ καὶ Ἀκύλας προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὡστε πάντας ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξῆθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι θεοῦ. 27 βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν τὸν λόγον τοῦ κυρίου Ἰουδαίους τε εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ καὶ Ἑλληνας. 11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀπόδεξασθαι αὐτόν· τυχούσας δὲ θεὸς ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν δῆς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς Παύλου, 12 ὡστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας πεπιστευκόσιν διὰ τῆς χάριτος· 28 εὐτόνως ἀποφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ σουδάρια ἥσιμικίνθια καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε πνεύματα τὰ χριστὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖνεις Ἔφεσον καὶ ἐύρειντινας μαθητάς, 2 εἶπεν τεπρὸς αὐτούς· Εἰ πνεῦμα ἄγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ περὶ περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὄνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ λέγοντες· Ὁρκίζωνται τὸν Ἰησοῦν ὃν Παῦλος κηρύσσει. 14 ἦσαν δέ τινος κευα Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπτὰ

γνίοιτο ποιοῦντες. 15 ἀποκριθὲν δὲ ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἴπεν ἁύτοις εὐπορίᾳ ἥμινέστιν, 26 καὶ θεωρεῖτε καὶ Ὄτὸν Ιησοῦν γινώσκω καὶ τὸν Παῦλον ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου ἀλλὰ σχεδὸν ἐπίσταμαι, ὑμεῖς δὲ τίνες ἔστε; 16 καὶ πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας ἐφαλόμενος ὁ ἀνθρωπος ἐπ' αὐτοὺς ἐνῷ μετέστησεν ἱκανὸν ὅχλον, λέγων ὅτι οὐκ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν κατακυριεύσας εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. 27 οὐ ἀμφοτέρων ἵσχυσεν κατ' αὐτῶν, ὥστε μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἥμιν τὸ μέρος γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. 17 τοῦτο δὲ μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ιερὸν εἰς οὐθὲν ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ λογισθῆναι, μέλλειν τεκαὶ καθαιρεῖσθαι Ἑλλησιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἐφεσον, τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς, ἦν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. 28 Ἀκούσαντες ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον 18 πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἥρχοντο λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων. ἔξοιλογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς 29 καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως, πράξεις αὐτῶν. 19 ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ ὕρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων καὶ Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου. 30 συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὗρον Παύλου δὲ βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς ἀργυρίου μυριάδας πέντε. 20 οὕτως κατὰ τὸν δῆμον οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταί κράτος τοῦ κυρίου ὁ λόγος ἡγέανεν καὶ 31 τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὅντες ἴσχυεν. 21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθών τὴν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἔαυτὸν εἰς τὸ Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς θέατρον. 32 ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι Ἱεροσόλιμα εἰπών ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι ἔκραζον, ἦν γάρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. 22 καὶ οἱ πλείους οὐκ ἥδεισαν τίνος ἔνεκα ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο συνεληλύθεισαν. 33 ἐκ δὲ τοῦ ὅχλου τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον προβαλόντων Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων, ὃ δὲ Ἀλέξανδρος Ἀσίαν. 23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν κατασείσας τὴν χεῖρα ἥθελεν ἀπολογεῖσθαι ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς τῷ δῆμῳ. 34 ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖος ὁδοῦ. 24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἐστιν φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων Μεγάλη ἡ Ἀρτέμιδος παρείχετο τοῖς τεχνίταις οὐκ Ἀρτεμις Ἐφεσίων. 35 καταστείλας δὲ ὀλίγην ἐργασίαν, 25 οὓς συναθροίσας καὶ ὁ γραμματεὺς τὸν ὅχλον φησίν· Ἀνδρες τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν· Ἀνδρες, Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἀνθρώπωνός οὐ

γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον καὶ ἥλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρῳάδα οὖσαν τῆς ἡμεράς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ ἄχρι ἡμερῶν πέντε, ὅνδιετρίψαμεν ἡμέρας διοπετοῦς; 36 ἀναντιρρήτων οὖν ὅντων ἐπτά. 7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων τούτων δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ Παῦλος ὑπάρχειν καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν. διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἔξιέναι τῇ 37 ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὕτε ἐπαύριον, παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι ἱεροσύλους οὕτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν μεσονυκτίου. 8 ἵσαν δὲ λαμπάδες ἰκαναὶ ἡμῶν 38 εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ ἐν τῷ ὑπερῷ οὗ ἦμεν συνηγμένοι· σὺν αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσιν πρός τινα 9 ἡκαθεζόμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι λόγον, ἀγοραῖτο ἄγονται καὶ ἀνθύπατοί Εὔτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. 39 εἰ δέ ὕπνῳ βαθεῖ διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ τι περαιτέρω ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐπεσεν ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. 40 καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ ἥρθη νεκρός. κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ 10 καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ τῆς σῆμερον μηδενὸς αἵτίου ὑπάρχοντος καὶ συμπεριλαβών εἶπεν Μή θορυβεῖσθε, περὶ οὗ οὐ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν. 11 περὶ τῆς συστροφῆς ταῦτης. 41 καὶ ταῦτα ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας τὸν ἄρτον καὶ εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν. γευσάμενος ἐφ' ἰκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρι

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. 12 ἦγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλίθησαν οὐ μαθητὰς καὶ παρακαλέσας ἀσπασάμενος μετρίως. 13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς Μακεδονίαν. πλοῖον ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν 2 διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον, παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἥλθεν οὕτως γὰρ διατεταγμένος ἦν μέλλων αὐτὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα 3 ποιήσας τε μῆνας τρεῖς γενομένης ἐπιβουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ιουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν ἐγένετο γνώμητοῦ Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἥλθομεν εἰς τὴν Μιτυλήνην, 15 κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες τὴν ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἄντικρυς Χίου, ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας. 4 συνείπετο τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς τὸ Σάμον δὲ αὐτῷ Σώπατρος Πύρρου Βεροιαῖος, τῇ δὲ ἀντίκρυνθεν εἰς Μίλητον. Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ 16 ἡκερίκειγάρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ τὴν Ἐφεσον, δύως μὴ γένηται αὐτῷ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ Τυχικός καὶ Τρόφιμος χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἔσπευδεν γὰρ 5 οὗτοι δὲ προσελθόντες ζέμενον ἡμᾶς ἐν εἰ δυνατὸν εἴησαν τὴν ἡμέραν τῆς Τρῳάδι· 6 ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ιεροσόλυμα. 17 τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον

μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς τοῦ ίδίου. **29** ἐγὼ γοῖδαστι εἰσελεύσονται ἐκκλησίας. **18** ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς μετὰ τὴν ἀφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς· ‘Υμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, **30** πρώτης ἡμέρας ἀφ’ ἣς ἐπέβην εἰς τὴν καὶ ἔξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες Ἀσίαν πῶς μεθ’ ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπάν ἐγενόμην, **19** δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ τοὺς μαθητὰς ὅπίσω ἑαυτῶν **31** διὸ πάσης ταπεινοφροσύνης ἕκαὶ δακρύων καὶ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων· **20** ὡς οὐδὲν δακρύων νουθετῶν ἔνα ἔκαστον. **32** καὶ ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ τὰ νῦν παρατίθεμα τὸν ὑμᾶς τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ καὶ κατ’ οἴκους, **21** διαμαρτυρόμενος γοὶκοδομῆσαικαὶ δοῦναι τὴν κληρονομίαν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησιν τὴν ἐιςθεὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. **33** ἀργυρίου ἥ μετάνοιαν καὶ πίστινεὶς τὸν κύριον ἡμῶν χρυσίου ἥ ἴματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· Ἡ Ἰησοῦν **22** καὶ νῦν ἰδοὺ δεδεμένος ἐγὼ τῷ **34** αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μου πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ καὶ τοῖς οὖσι μετ’ ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά γοιμὶ εἰδώς, **23** χεῖρες αὗται. **35** πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον κατὰ πόλιν οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι διαμαρτύρεταί γοιλέγον ὅτι δεσμὰ καὶ τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν θλίψεις με μένουσιν· **24** ἀλλ’ οὐδενὸς λόγων τοῦ κυρίου Ἡ Ἰησοῦς ὅτι αὐτὸς τὸν λόγον ποιοῦματὴν γουχὴντιμίαν ἐμαυτῷ εἶπεν Μακάριόν ἐστιν μᾶλλον διδόναι ὡς τελειῶσαιτὸν δρόμον γοουκαὶ τὴν ἥ λαμβάνειν. **36** Καὶ ταῦτα εἰπὼν θεὶς διακονίαν ἦν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς Ἡ Ἰησοῦς, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς προσηγόρευσα. **37** ίκανὸς δὲ κλαυθμὸς χάριτος τοῦ θεοῦ. **25** Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ ἐγένετο πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν οἶδα ὅτι οὐκέτι ὁψεσθε τὸ πρόσωπόν μου τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν, ὑμεῖς πάντες ἐν οἷς διηλθον κηρύσσων **38** ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὃ τὴν βασιλείαν **26** διότιμαρτύρομαι εἰρήκει ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρός αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τείμιαπὸ τοῦ αἵματος πάντων, **27** οὐ τὸ πλοῖον.

γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι **21** οὓς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ὑμᾶς πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ὑμῖν. **28** ἀποσπασθέντας ἀπ’ αὐτῶν, προσέχετε ἀντοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, εὐθύδρομήσαντες ἥλθομεν εἰς τὴν Ἅκω ἐν ὃ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἔθετο τῇ δὲ ἔξης εἰς τὴν Ῥόδον, κάκειθεν εἰς ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Πάταρα· **2** καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν θεοῦ ἦν πειρεποιήσατο διὰ τοῦ αἵματος εἰς Φοινίκην ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

3 Γάναφάναντεςδέ τὴν Κύπρον καὶ κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ εἰς Συρίαν, καὶ κατήλθομενεὶς Τύρον, καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω ἐκεῖσε γὰρ τὸ πλοϊον ἦν ἀποφορτιζόμενον ὑπὲρ τοῦ ὄνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. 4 ἀνευρόντες δὲ τοὺς μαθητὰς πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἐπτά, οἵτινες ὅτοι κυρίου τὸ θέλημα γινέσθω 15 Μετὰ τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἐπιβαίνεινεὶς Ἱεροσόλυμα 5 δότε δὲ ἐγένετο ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα 16 συνηλθον ἔξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας, ἔξελθόντες δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας ἐπορεύμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἔως ἔξω τῆς Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν 17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα αἰγιαλὸν προσευξάμενοι 6 ἀπησπασάμεθα ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. 18 ἀλλήλους, καὶ ἐνέβημεν εἰς τὸ πλοϊον, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσήσθη ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. 7 πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ πρεσβύτεροι. 19 καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὃν ἐποίησεν ὁ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. 8 τῇ δὲ ἐπαύριον αὐτοῦ. 20 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν ἔξελθόντες ἥλθομενεὶς Καισάρειαν, καὶ θεόν 'εἶπόν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς, ὀδελφέ, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἴκον Φιλίππου τοῦ πόσαι μυριάδες εἰσὶν 'ἐν τοῖς Ιουδαίοις εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἐπτά ἐμείναμεν τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ παρ' αὐτῷ. 9 τούτῳ δὲ ἡσαν θυγατέρες τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν· 21 κατηχήθησαν τέσσαρες παρθένοι προφητεύονται. 10 δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἐπιμενόντων ὁδήμέρας πλείους κατηλθέν ἀπὸ Μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας τις ἀπὸ τῆς Ιουδαίας προφήτης ὄνόματι Ιουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς Ἀγαθοῖς, 11 καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὰ τέκνα μηδὲ τοῖς ἔθνεσιν περιπατεῖν. τὴν ζώνην τοῦ Παύλου δήσας ἔαυτοῦτοὺς 22 τί οὖν ἔστιν; πάντως ἀκούσονται ὅτι πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἴπεν· Τάδε λέγει τὸ ἐλήλυθας. 23 τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι πνεῦμα τὸ ἄγιον Τὸν ἄνδρα οὗ ἔστιν ἡ λέγομεν εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες ζώνη αὔτη, οὕτως δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ εὐχὴν ἔχοντες ἀφ' ἔαυτῶν. 24 τούτους οἱ Ιουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ ἔθνῶν. 12 ως δὲ ἡκούσαμεν ταῦτα, δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα γυρήσονται τὴν παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι κεφαλήν, καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ὃν τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἔστιν, ἀλλὰ 13 τότε ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσων τὸν νόμον.

25 περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς δὲ ἄλλο τι ἐπεφώνουνεν τῷ ὅχλῳ μὴ ῥάπεστείλαμεν· κρίναντες φυλάσσεσθαι· ὁ δυναμένου δὲ αὐτοῦ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον· καὶ διὰ τὸν θόρυβον ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν πνικτὸν καὶ πορνείαν. 26 τότε ὁ Παῦλος εἰς τὴν παρεμβολήν. 35 δτε δὲ ἐγένετο παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἔχομένη ἡμέρᾳ ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆρε εἰς τὸ ιερόν, αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν διαγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ὄχλου, 36 ἡκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ τοῦ ἀγνισμοῦ ἔως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ λαοῦ· κράζοντες Αἴρε αὐτόν. 37 Μέλλων τε ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά. 27 Ὡς δὲ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος ἔμελλον αἱ ἐπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν τιπρὸς σέ; δὲ ἔφη· Ἐλληνιστὶ γινώσκεις; ἐν τῷ ιερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον 38 οὐκ ἄρα σὺ εἰ δὲ Ἄιγύπτιος δὲ πρὸ τούτων καὶ ἐπέβαλον ἐπ’ αὐτὸν τὰς χεῖρας, 28 τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἔξαγαγὼν κράζοντες· Ἀνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους οὗτος ἔστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ ἄνδρας τῶν σικαρίων; 39 εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος· καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου Ἐγώ ἄνθρωπος μέν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς πάντας πανταχῆδιδάσκων, ἔτι τε καὶ τῆς Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· Ἐλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ιερὸν καὶ δέομαι δὲ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι κεκοίνωκεν τὸν ἄγιον τόπον τούτον. 29 πρὸς τὸν λαόν. 40 ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν ὁ Παῦλος ἔστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, πολλῆς δὲ σιγῆς ὅτι εἰς τὸ ιερὸν εἰσήγαγεν δὲ Παῦλος· γενομένης προσεφώνησεντῇ Ἐβραΐδι 30 ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο διαλέκτω λέγων

συνδρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι 22 Ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε τοῦ Παύλου εἶλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ιεροῦ, μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. 2 καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. 31 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ ζητούντων τεαύτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρέσχον φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη ἡσυχίαν, καὶ φησίν· 3 Ἔγώειμι ἀνὴρ συγχύννεται Ἱερουσαλήμ, 32 δὲ ἔξαυτῆς Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχας κατέδραμεν ἐπ’ αὐτούς, οἱ δὲ ἴδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον. 33 τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἀλύσεσι δυσί, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ τί ἐστιν πεποιηκώς. 34 ἄλλοι

22 Ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε τοῦ Παύλου εἶλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ιεροῦ, μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. 2 καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. 31 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ ζητούντων τεαύτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρέσχον φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη ἡσυχίαν, καὶ φησίν· 3 Ἔγώειμι ἀνὴρ συγχύννεται Ἱερουσαλήμ, 32 δὲ ἔξαυτῆς Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχας κατέδραμεν ἐπ’ αὐτούς, οἱ δὲ ἴδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον. 33 τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἀλύσεσι δυσί, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ τί ἐστιν πεποιηκώς. 34 ἄλλοι

22 Ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε τοῦ Παύλου εἶλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ιεροῦ, μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. 2 καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. 31 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ ζητούντων τεαύτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρέσχον φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη ἡσυχίαν, καὶ φησίν· 3 Ἔγώειμι ἀνὴρ συγχύννεται Ἱερουσαλήμ, 32 δὲ ἔξαυτῆς Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχας κατέδραμεν ἐπ’ αὐτούς, οἱ δὲ ἴδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον. 33 τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἀλύσεσι δυσί, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ τί ἐστιν πεποιηκώς. 34 ἄλλοι

22 Ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε τοῦ Παύλου εἶλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ιεροῦ, μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. 2 καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. 31 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ ζητούντων τεαύτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρέσχον φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη ἡσυχίαν, καὶ φησίν· 3 Ἔγώειμι ἀνὴρ συγχύννεται Ἱερουσαλήμ, 32 δὲ ἔξαυτῆς Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχας κατέδραμεν ἐπ’ αὐτούς, οἱ δὲ ἴδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον. 33 τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἀλύσεσι δυσί, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ τί ἐστιν πεποιηκώς. 34 ἄλλοι

22 Ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε τοῦ Παύλου εἶλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ιεροῦ, μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. 2 καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. 31 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ ζητούντων τεαύτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρέσχον φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη ἡσυχίαν, καὶ φησίν· 3 Ἔγώειμι ἀνὴρ συγχύννεται Ἱερουσαλήμ, 32 δὲ ἔξαυτῆς Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχας κατέδραμεν ἐπ’ αὐτούς, οἱ δὲ ἴδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον. 33 τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἀλύσεσι δυσί, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ τί ἐστιν πεποιηκώς. 34 ἄλλοι

φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, 5 Γαύτοῦ 17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι
ώς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ προσευχομένου μου
πᾶν τὸ πρεσβυτέριον παρ' ὃν καὶ ἐν τῷ ιερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει 18
ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι. Σπεῦσον καὶ
εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην ἄξων καὶ τοὺς ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ
ἔκεισε ὅντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ παραδέξονταί γουμαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. 19
ἴνα τιμωρηθῶσιν. 6 Ἐγένετο δέ μοι κάγω εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι
πορευομένω καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ ἐγὼ ἡμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς
περὶ μεσημβρίαν ἔξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· 20
περιαστράψαι φῶς ἵκανὸν περὶ ἐμέ, 7 καὶ ὅτε ἐξεχύννετο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ
ἔπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἥκουσα φωνῆς μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἡμην ἐφεστῶς καὶ
λεγούσης μοι· Σαοὺλ Σαούλ, τί με διώκεις; συνευδοκῶν ταὶ φυλάσσων τὰ ἴματα τῶν
8 ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εῖ, κύριε; εἶπέν τε ἀναιρούντων αὐτόν. 21 καὶ εἶπεν πρός
πρὸς ἐμέ· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος με· Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν
δὸν σὺ διώκεις. 9 οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὅντες τὸ ἐξαποστελῶ σε. 22 Ἡκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι
μὲν φῶς ἐθεάσαντο τὴν δὲ φωνὴν οὐκ τούτου τοῦ λόγου καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν
ἥκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. 10 εἶπον δέ· Τί αὐτῶν λέγοντες· Αἴρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν
ποιῆσω, κύριε; οὐ δὲ κύριος εἶπεν πρός με· τοιοῦτον, οὐ γάρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν. 23
Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κάκεῖ σοι τραυματίζοντας τεαύτῶν καὶ ρίπτούντων
λαληθήσεται περὶ πάντων ὃν τέτακταί σοι τὰ ἴματα καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς
ποιῆσαι. 11 ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς τὸν ἀέρα, 24 ἐκέλευσεν ὁ χιλιάρχος
δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος εἰσάγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν,
ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἥλθον εἰς Δαμασκόν. ἐπίπαμάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτὸν ἵνα
12 Ἀνανίας δέ τις ἀνήρ ἐϋλαβὴς κατὰ τὸν ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν
νόμον μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν αὐτῷ. 25 ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς
κατοικούντων Ἰουδαίων, 13 ἐλθὼν πρὸς ἴμᾶσιν εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐκατόνταρχον
ἐμέκαὶ ἐπιστὰς εἶπεν μοι· Σαοὺλ ἀδελφέ, δο Παῦλος· Εἰ ἀνθρωπὸν Ῥωμαῖον καὶ
ἀνάβλεψον· κάγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; 26
εἰς αὐτόν. 14 δὲ εἶπεν· Ο θεὸς τῶν πατέρων ἀκούσας δὲ ὁ ἐκατοντάρχης προσελθὼν τῷ
ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα χιλιάρχῳ ἀπήγγειλεν λέγων· Τίμέλεις
αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι ποιεῖν; οὐ γάρ ἀνθρωπὸς οὗτος Ῥωμαῖος
φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, 15 ὅτι ἐστιν. 27 προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν
ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους αὐτῷ· Λέγε μοι, ὁντις Ῥωμαῖος εῖ; δὲ ἔφη
ῶν ἐώρακας καὶ ἥκουσας. 16 καὶ νῦν τί Ναί. 28 ἀπεκρίθη· δεό χιλιάρχος· Εγώ
μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην
τὰς ἀμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα ἐκτησάμην. δὲ Παῦλος ἔφη· Εγώ δὲ καὶ

γεγέννημαι. 29 εύθέως οῦν ἀπέστησαν τινὲς τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν· Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες Οὐδὲν καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς κακὸν εὔρισκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι Ρωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι ἀυτὸν ἦν τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ δεδεκώς. 30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος ἄγγελος 10 πολλῆς δὲ γινομένηςτάσεως γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς τὸ τί κατηγορεῖται φοβηθεὶς χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ ὑπὸτῶν Ἰουδαίων ἔλυσεν ταύτον καὶ Παῦλος ὑπὸ αὐτῶν ἐκέλευσεν συνελθεῖντοὺς ἀρχιερεῖς καὶ καταβὰνάρπασαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, πᾶντὸν συνέδριον καὶ καταγαγὼν τὸν ἄγειν τεεὶς τὴν παρεμβολήν. 11 Τῇ δὲ Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς.

23 ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ

εἶπεν· Ἀνδρες ἀδελφοί, ἔγω πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἀχρι ταύτης τῆς ήμέρας. 2 ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. 3 τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν· Τύπτειν σε μέλλει ὁ θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; 4 οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπαν· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; 5 ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἥδειν, ἀδελφοί, δτιέστιν ἀρχιερεύς· γέγραπται γάρ ὅτι Ἀρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. 6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων τὸ δὲ ἔτερον Φαρισαίων ἔκραζενέν τῷ συνεδρίῳ· Ἀνδρες ἀδελφοί, ἔγω Φαρισαῖός εἰμι, νιὸς Φαρισαίων περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἔγωκρίνομαι. 7 τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων· καὶ Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. 8 Σαδδουκαῖοι μὲν γάρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν ἀμήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα, Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα. 9 ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστάντες

ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν· Θάρσει ὡς γάρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι. 12 Γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἐαυτοὺς λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἔως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον. 13 ἦσαν δὲ πλείους τεσσεράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν ποιησάμενοι 14 οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἐαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἔως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον. 15 νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν ἔτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. 16 Ἀκούσας δὲ ὁ νιὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπίγγειλεν τῷ Παύλῳ. 17 προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἔνα τῶν ἑκατονταρχῶν ἔφη· Τὸν νεανίαν τούτον ἄπαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, ἔχει γάρ ἀπαγγεῖλαί τι αὐτῷ. 18 ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν

χιλίαρχον καὶ φησίν· Ὁ δέσμιος Παῦλος 29 ὃν εὔρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων προσκαλεσάμενός με ἡρώτησεν τοῦτον τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲ ὅτε ἄξιον θανάτου τὸν γνεανίανάγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι ἥ δεσμῶν ἔχοντα ἐγκλημα. 30 μηνυθείσης λαλῆσαι σοι. 19 ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα εσθαι χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος καὶ ἀναχωρήσας ἐξαυτῆςέπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ κατ' ἴδιαν ἐπυνθάνετο· Τί ἐστιν ὅ ἔχεις τοῖς κατηγόροις γέγενινπρὸς αὐτὸν ἐπὶ ἀπαγγεῖλαί μοι; 20 εἶπεν δὲ ὅτι Οἱ γένοι 31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ Ἰουδαίοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες αὐριον τὸν Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸ τὸν Παῦλον ἥγανον γέδιανυκτὸς εἰς συνέδριον ὡς γέλλοντι ἀκριβέστερον τὴν Ἀντιπατρίδα· 32 τῇ δὲ ἐπαύριον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ· 21 σὺ οὖν μὴ ἔσαντες τοὺς ἵππεῖς ἀπέρχεσθαισὺν αὐτῷ πεισθῆς αὐτοῖς, ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν· 33 ἔξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσεράκοντα, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἔαυτοὺς μήτε φαγεῖν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι μήτε πιεῖν ἔως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. 34 νῦν γένεσιν ἔτοιμοι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ ἀναγνοὺς γέδεκαὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας σοῦ ἐπαγγελίαν. 22 ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἐπαρχείαςέστιν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ ἀπέλυσε τὸν γνεανίσκονπαραγγείλας Κιλικίας, 35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται· πρὸς γέμε 23 Καὶ προσκαλεσάμενός τινας γέκελεύσαςέν τῷ πραιτωρίῳ γέτοῦ Ηρώδου δύο τῶν ἐκατονταρχῶν εἶπεν· Ἐτοιμάσατε φυλάσσεσθαι γάτόν

στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν 24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἔως Καισαρείας, καὶ ἵππεῖς ἐβδομήκοντα ἀρχιερεὺς Ἄνανίας μετὰ πρεσβυτέρων καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης τινῶν καὶ ᾧτορος Τερτύλλου τινός, ὡρας τῆς νυκτός, 24 κτήνη τε παραστῆσαι οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ ἕπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι τοῦ Παύλου. 2 κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἦρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων· Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ διορθωμάτωνγινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας 3 πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας. 4 ἕνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. 5 εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινοῦντα γέτασειςπᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς

κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τί ἐῦρονάδικημα στάντος μου ἐπὶ τοῦ τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως, 6 ὃς καὶ τὸ ἱερὸν συνεδρίου 21 ἡ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς ἐπείρασεν βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν ἡς ἐκέκραξα ἐν αὐτοῖς ἐστῶς ὅτι Περὶ 8 παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὡν ἡμεῖς ἐφ' ὑμῶν. 22 Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς ὁ κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. 9 συνεπέθεντο δὲ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως ὄδοι, ἐπίπας Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος ἔχειν. 10 Ἀπεκρίθη τεό Παῦλος νεύσαντος καταβῇ διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς· 23 αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν γδιαταξάμενοςτῷ ἐκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ γαύτὸνέχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν ἐπιστάμενος ἐὺθύμωατὰ περὶ ἐμαυτοῦ τῶν ἰδίων αὐτοῦ γύπηρετεῖναύτῷ. 24 Μετὰ ἀπολογοῦμαι, 11 δυναμένου σου ἐπιγνῶναι δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν ὅτι οὐ πλείους εἰσίν μοι ἡμέραι γδώδεκαάφ' Δρουσίλλῃ τῇ γιδίφγυνναικὶ οὕσῃ Ἰουδαίᾳ ἡς ἀνέβην προσκυνήσων γείς Ιερουσαλήμ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον καὶ ἤκουσεν 12 καὶ οὕτε ἐν τῷ ἱερῷ ἐῦρόν με πρός αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν γησοῦντίστεως, τινα διαλεγόμενον ἡ ἐπίστασιν ποιοῦντα 25 διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης ὄχλου οὕτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὕτε κατὰ καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ τὴν πόλιν, 13 γούδεπαραστῆσαιδύνανταί γέλλοντοςξέμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ γοιπερὶ ὥν γννικατηγοροῦσίν μου. 14 ἀπεκρίθη Τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν δόμολογῷ δὲ τοῦτο σοι ὅτι κατὰ τὴν ὄδον δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαι σε· 26 ἄμα ἦν λέγουσιν αἵρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ πατρῷ φθεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ ὑπὸ τοῦ Παύλου διὸ καὶ πυκνότερον τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὡμίλει αὐτῷ. 27 γεγραμμένοις, 15 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν, Διετίας δὲ πληρωθείσης ἐλαφεν διάδοχον ἦν καὶ αὐτὸι οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε μέλλειν γέσεσθαι δικαίων τε καὶ ἀδίκων· γχάριτακαταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ 16 ἐν τούτῳ γκαίαυτὸς ἀσκῷ ἀπρόσκοπον κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

συνείδησιν γέχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς 25 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχείᾳ μετὰ ἀνθρώπους διὰ παντός. 17 δι' ἐτῶν δὲ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ιεροσόλυμα πλειόνων ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἀπὸ Καισαρείας, 2 ἐνεφάνισάν τε αὐτῷ ἔθνος μου παρεγενόμην καὶ προσφοράς, 18 'οι ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐν γαῖζεῦρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, 19 τινὲς 3 αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς γέδειέπὶ μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ιερουσαλήμ, σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ πρὸς ἐμέ 20 ἡ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν τὴν ὄδον. 4 ὁ μὲν οὖν Φῆστος

ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐις καταλειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, **15** Καισάρειαν, ἔαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει περὶ οὗ γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκπορεύεσθαι· **5** Οἱ οὖν ἐν ὑμῖν, φησίν, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι δυνατοὶ συγκαταβάντες εἴ τι ἐστιν ἐν τῷ τῶν Ἰουδαίων, αἵτούμενοι κατ' αὐτοῦ ἀνδρὶ ἄτοπον κατηγορείτωσαν αὐτοῦ. **6** Ἁκαδίκην **16** πρὸς οὓς ἀπεκρίθην ὅτι Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα δόκτῳ ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, ἀνθρωπονπρὸν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βῆματος πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους τόπον ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. **7** τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος, παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν **17** συνελθόντων ὁ ὕνενθάδε ἀναβολὴν ἀντὸνοί ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες μηδεμίαν ποιησάμενος τῇ ἔξῆς καθίσας Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα ἐπὶ τοῦ βῆματος ἐκέλευσαν ἀχθῆναι τὸν Ἁκαφέροντες ὃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι, **8** ἄνδρα· **18** περὶ οὓς σταθέντες οἱ κατήγοροι τοῦ Παύλου ἀπολογούμενου ὅτι Οὕτε εἰς οὐδεμίαν αἰτίαν ἐφερονῶν ἐγώ ὑπενόουν τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ιερὸν ἀποδεῖξαι, **19** ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον. **9** ὁ Φῆστος δὲ ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν· Θέλεις εἰς ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. **20** ἀπορούμενος Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων δὲ ἐγώ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν ἔλεγον εἰς Ἑριθῆναιεπ’ ἐμοῦ; **10** εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος· βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμακάκει· Ἐπὶ τοῦ βῆματος Καίσαρος ἐστώς εἰμι, οὗ κρίνεσθαι περὶ τούτων. **21** τοῦ δὲ Παύλου με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους οὐδὲν ἥδικησα ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς ὃς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. **11** εἰ μὲν τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα ὁ ὕνδικικῶς καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, τηρεῖσθαι αὐτὸν ἔως οὗ ἀναπέμψωαυτὸν οὐ παραποῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν πρὸς Καίσαρα. **22** Ἀγρίππας δὲ πρὸς ἐστιν ὃν οὕτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδείς τὸν Φῆστον Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ἀύριον φησίν, ἀκούσῃ ἐπικαλοῦμαι. **12** τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας αὐτοῦ. **23** Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη Καίσαρα τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ. **13** πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων εἰς Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας τὸ ἀκροατήριον σύν τεχιλιάρχοις καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς ἀνδράσιν τοῖς κατ’ ἐξοχὴντῆς πόλεως Καισάρειαν ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. **14** καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου ἥχθη ὁ ὃς δὲ πλείους ἡμέρας ἀδιέτριβονέκει, Παῦλος. **24** καί φησιν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες τὸν Παῦλον λέγων· Ἄνήρ τίς ἐστιν ὑμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ

οῦ ἃπαντὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; 9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἐνέτυχόνμοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ ἐνθάδε, βιωντεζμὴ δεῖν ἀύτὸν ζῆν μηκέτι. Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι· 10 ὁ 25 ἐγὼ δὲ κατελαβόμηνδὲν ἄξιον ἀύτὸν καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλούς θανάτου πεπραχέναι, ἀύτοῦδὲ τούτου τετῶν ἀγίων ἐγὼ ἐνψυλακαῖς κατέκλεισα ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν ἔκρινα τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών, πέμπειν 26 περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατίνεγκα ψῆφον, τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω διὸ προιήγαγον αύτὸν 11 καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις ἐφ' ὑμῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ τιμωρῶν αύτοὺς ἡνάγκαζον βλασφημεῖν, Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αύτοῖς ἐδίωκον σχῶ τί γράψω 27 ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ ἔως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. 12 Ἐν πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰς κατ' αύτοῦ ὁἰςπορεύμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' αἵτιας σημᾶναι.

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον

ἔφη Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπέρσεαυτοῦ λέγειν. τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο· 2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων σήμερον ἀπολογεῖσθαι, 3 μάλιστα γνώστην ὅντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶντε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαι μακροθύμως ἀκοῦσαι μου. 4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴνέκ νεότητος τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν τε Ἱεροσολύμοις ἵσασι πάντες Ἰουδαῖοι, 5 προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. 6 καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς εἰςτοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, 7 εἰς ἣν τὸ δωδεκάψυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι περὶ ἣς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ· 8 τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν

13 ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν δόδον εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπέρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὸν ἐμοὶ πορευομένους· 14 πάντων τεκαταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἥκουσα φωνὴν λέγουσανπρός μετῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαούλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. 15 ἐγὼ δὲ εἶπα· Τίς εῖ, κύριε; ὁ δὲ κύριοςεἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· 16 ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου εἰς τοῦτο γάρ ὥφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες μεῶν τε ὄφθήσομαί σοι, 17 ἐξαιρούμενός σε ἐκτοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω σε 18 ἀνοῖξαι ὄφθαλμοὺς αύτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαιαπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβεῖν αύτοὺς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. 19 Ὁθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὄπτασίᾳ, 20 ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ

πρῶτον ὅτεκαὶ Ἱεροσολύμοις, ὅπασάντες ἡ δεσμῶν ἄξιον τιπράσσει ὁ ἀνθρωπος τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν οὕτος. 32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἐφῆ ἀπήγγελον μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέψειν Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἀνθρωπος οὗτος ἐπὶ τὸν θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

πράσσοντας. 21 ἔνεκα τούτων ἡμεῖς Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἵερῷ ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι. 22 ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς ἀπότοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρόμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὃν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωϋσῆς, 23 εἰ παθητὸς ὁ χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ τελαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογούμενον ὁ Φῆστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ φησιν Μαίνη, Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει. 25 ὁ δὲ Παῦλος Οὐ μαίνομαι, φησίν, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥίματα ἀποφθέγγομαι. 26 ἐπίσταται γάρ περὶ τούτων ὁ βασιλεύς, πρὸς δὲν ταὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γάρ ταῦτον τούτων οὐ πείθομαι τούθεν οὐ γάρ ἐστινέν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο. 27 πιστεύεις, βασιλεὺς Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα δέ τι πιστεύεις. 28 ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι 29 ὁ δὲ Παῦλος Εὔξαιμην ἀν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους ὄποιος καὶ ἐγώ εἰμι παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων. 30 Ἀνέστητεό βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν ἡ τε Βερνίκη καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, 31 καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες δέ τι οὐδὲν θανάτου

27 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καὶ τινας ἑτέρους δεσμώτας ἐκατοντάρχῃ ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. 2 ἐπιβάντες δὲ πλοιῷ Ἀδραμυτηνῷ μέλλοντι πλεῖν τοῖςτοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν δόντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως: 3 τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα, φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντι ἐπιμελείας τυχεῖν. 4 κάκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, 5 τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. 6 κάκεῖ εὑρών ὁ ἐκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρῖνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. 7 ἐν ίκαναις δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, 8 μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἥλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας ὡς ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία 9 ίκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ δόντος ἥδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἥδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος 10 λέγων αὐτοῖς: Ἄνδρες, θεωρῶ δέ τι μετὰ ὑβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ

μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ τὴν ζημίαν. 22 καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι εὐθύμειν, ἀποβολὴ γάρ ψυχῆς οὐδὲμιά τὸν πλοῦν. 11 ὁ δὲ ἐκατοντάρχης τῷ ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου· 23 παρέστη κυβερνήτη καὶ τῷ ναυκλήρῳ ὡμᾶλον γάρ μοι ταύτη τῇ νυκτὶ τοῦ θεοῦ, οὗ τείμι ἐπείθετο ἢ τοῖς ὑπὸΠαύλου λεγομένοις. 12 ὡς καὶ λατρεύω, ἄγγελος 24 λέγων· Μὴ ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι, παραχειμασίαν οἱ πλείονες ἔθεντο βουλὴν καὶ ἴδον κεχάρισταί σοι ὁ θεὸς πάντας ἀναχθῆναι τέκειθεν εἴ πως δύναιντο τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ. 25 διὸ εὐθύμειτε, καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, ἄνδρες· πιστεύω γάρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληται μοι. 26 καὶ κατὰ χῶρον. 13 Ὅποπνεύσαντος εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. 27 δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ ἐγένετο κεκρατηκέναι ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ τὴν Κρήτην. 14 μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται αὐτῆς ἀνεμος τυφωνικὸς δὲ καλούμενος προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. 28 καὶ Ἐύρακύλων 15 συναρπασθέντος δὲ τοῦ βολίσαντες εὔρον ὄργυιὰς εἴκοσι, βραχὺ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. 16 εὔρον ὄργυιὰς δεκαπέντε· 29 φοβούμενοί νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον τε μή που κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν Ἃκαδαίσχύσαμεν μόλις περικρατεῖς ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας γενέσθαι τῆς σκάφης, 17 ἣν ἄραντες ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι. 30 τῶν δὲ βοηθείαις ἔχρωντο ὑποζωννύντες τὸ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν ἐκπέσωσιν, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως θάλασσαν προφάσει ὡς ἐκ πρώρης ἀγκύρας ἐφέροντο. 18 σφιδρῶς δὲ χειμαζομένων μελλόντων ἐκτείνειν, 31 εἶπεν ὁ Παῦλος ἡμῶν τῇ ἔξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, 19 καὶ τῷ ἐκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου μὴ οὕτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς ἔρριψαν 20 μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἀστρων σωθῆναι οὐ δύνασθε. 32 τότε ἀπέκοψαν ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, οἱ στρατιῶται τὰ σχοινία τῆς σκάφης χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. 33 Ἄχρι δὲ λοιπὸν περιηρεῖτο ἐλπὶς πᾶσα τοῦ οὐ ἡμέρα ἡμελλεν γίνεσθαι παρεκάλει σύζεσθαι ἡμᾶς. 21 Πολλῆς τεάσιτίας ὁ Παῦλος ἀπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς ὑπαρχούσης τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον μέσω αὐτῶν εἶπεν· Ἐδει μέν, ὡς ἄνδρες, ἡμέραν προσδοκῶντες ἀσιτοι διατελεῖτε, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς μηθὲν προσλαβόμενοι· 34 διὸ παρακαλῶ Κρήτης κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ ὑμᾶς τμεταλαβεῖντροφῆς, τοῦτο γάρ

πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· φιλανθρωπίαν ἡμῖν, ἃψαντες γὰρ πυρὰν οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἀπότης κεφαλῆς προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν ἀπολεῖται 35 ἐπίπαςδὲ ταῦτα καὶ λαβὼν τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψῦχος. 3 ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ Θεῷ ἐνώπιον συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πάντων καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν. 36 τιπλῆθος καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ ἔχιδνα ἀπότης θέρμης ἐξελθοῦσακαθῆψε προσελάβοντο τροφῆς, 37 μεθα δὲ 'αὶ πᾶσαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ. 4 ὡς δὲ ἕδον οἱ βάρβαροι ψυχαὶ ἐν τῷ πλοιώῳ¹ διακόσιαιεβδομήκοντα κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔξ. 38 κορεσθέντες δὲτροφῆς ἐκούφιζον 'πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Πάντως φονεύς τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς ἐστιν ὁ ἀνθρωπος οὗτος ὃν διασωθέντα ἐκ τὴν θάλασσαν. 39 Ὄτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν. 5 ὁ μὲν τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δέ οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν εἰς οὐδὲν κακόν· 6 οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν ὃν τέθουλεύοντοει δύναιντο² ἐξώσαιτὸ μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω πλοϊον. 40 καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες νεκρόν. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκώντων εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες γινόμενον, μεταβαλλόμενοιελεγον 'αὐτὸν τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεούσῃ κατεῖχον εἶναι θεόν. 7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον εἰς τὸν αἰγιαλόν. 41 περιπεσόντες δὲ ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τόπον διθάλασσον ἐπέκειλαντὴν νήσου ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῷρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ 8 ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου τῆς βίας 42 τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ πυρετοῖς καὶ δύσεντερίωσυνεχόμενον ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν, κατακεῖσθαι, πρὸς δὲν οἱ Παῦλος εἰσελθὼν μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ· 43 δὲ καὶ προσευχάμενος ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐκατοντάρχηςβουλόμενος διασῶσαι τὸν ίάσατο αὐτόν. 44 τούτου δὲγενομένου καὶ Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, οἱ λοιποὶ οἱ 'ἐν τῇ νήσῳ ἔχοντες ἀσθενείας ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο, 10 οἱ ἀπορίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι, καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ 45 καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὰς χρείας. οὓς δὲ ἐπὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου· καὶ 11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημενέν οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν πλοιώ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ γῆν.

'Αλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις.

28 Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωμενότι 12 καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας 'Μελίτηή νῆσος καλεῖται. 2 οἵ ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς, 13 διθεν τεβάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν

μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἵς ἔξετίθετο δευτεραῖοι ἥλθομεν εἰς Ποτιόλους, **14** διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ οὗ εύρόντες ἀδελφοὺς παρεκλήθημεν πείθων τε ῥ' αὐτοὺς περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τε ῥ' παρ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἐπτά· καὶ τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθαμεν. **15** κἀκεῖθεν ἀπὸ πρωΐ ἔως ἐσπέρας. **24** καὶ οἱ μὲν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις οἱ δὲ ἡπίστουν, ῥῆλθανεῖς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου **25** ἀσύμφωνοι δὲ ὅντες πρὸς ἀλλήλους Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν, οὓς ἴδων ὁ ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ θεῷ ἔλαβε θάρσος. ὅτι Καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐλάλησεν διὰ **16** Ὄτε δὲ ῥ' εἰσήλθομενεὶς Ῥώμην, ἐπετράπη Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ ὑμῶν **26** ἀλέγων Πορεύθητι πρὸς τὸν φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ. **17** Ἐγένετο λαὸν τοῦτον καὶ εἰπόν· Ἀκοῇ ἀκούσετε δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε ῥ' αὐτὸντοὺς ὅντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· καὶ οὐ μὴ ἰδητε· **27** ἐπαχύνθη γὰρ ἡ συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτούς· καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶν ῥ' Ἔγω, ἄνδρες ἀδελφοί, οὐδὲν ἐναντίον βαρέως ἥκουσαν, καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς ποιήσας τῷ λαῷ ἥ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρώοις αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἰδωσιν τοῖς δέσμιοις ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς ὄφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὡσὶν ἀκούσωσιν καὶ τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, **18** οἵτινες τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν, ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ καὶ ἵσομαι αὐτούς. **28** γνωστὸν οὖν τὸ μηδεμίαν αἴτιαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ῥ' ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη ἔμοι· **19** ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ αὐτοὶ καὶ ἡναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὓς ἀκούσονται **30** ῥ' Ἐνέμεινεν δὲ διετίαν ὅλην ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι ῥ' κατηγορεῖν ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντας **20** διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, **31** ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι, ἔνεκεν γὰρ κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἀλυσιν ταύτην διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ περίκειμαι. **21** οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν· μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός
τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἥ ἐλάλησεν
τι περὶ σοῦ πονηρόν. **22** ἀξιοῦμεν δὲ
παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἢ φρονεῖς, περὶ μὲν
γὰρ τῆς αἵρεσεως ταύτης γνωστὸν ῥμῖν
ἐστιν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. **23**
Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ῥῆκονπρὸς

Προς Ρωμαιους

1 Παῦλος δοῦλος ἔχοντος τοῦ Ιησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ **2** ὃ προεπιγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις **3** περὶ τοῦ νεοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα, **4** τοῦ ὁρισθέντος νεοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, **5** οὗτοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, **5 δι'** οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὄντος αὐτοῦ, **6** ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **7** πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ἀριστοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶπάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. **9** μάρτυς γάρ μου ἐστιν ὁ θεός, ὃ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ νεοῦ αὐτοῦ, ὃς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι **10** πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμενος εἰς πως ἥδη ποτὲ εὐδοκήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. **11** ἐπιποθῶ γάρ ἵδειν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, **12** τοῦτο δέ ἐστιν συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. **13** οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν

ὑμῖν καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἐλλησίν τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὁφειλέτης εἰμί· **15** οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ἀριστοῖς εὐαγγελίσασθαι. **16** Οὐ γάρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον δύναμις γάρ θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίω τε πρῶτον καὶ Ἐλληνι· **17** δικαιοσύνη γάρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. **18** Ἀποκαλύπτεται γάρ ὅργὴ θεοῦ ἀπὸ οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, **19** διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς, ὁ θεὸς γάρ αὐτοῖς ἐφανέρωσεν. **20** τὰ γάρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε ἀέδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογίτους, (*aīdios g126*) **21** διότι γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ηὐχαρίστησαν, ἀλλὰ ἔματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία· **22** φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμώρανθησαν, **23** καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν δόμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν. **24** Γιδιόπαρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἀνθρώπων **25** οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τὸν αἰῶνας ἀμήν. (*aīōn*

g165) 26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἱ τε γὰρ θήλειαι θησαυρίζεις σεαυτῷ ὄργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὄργῆς αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ, εἰς τὴν παρὰ φύσιν, **27** ὁμοίως τε καὶ **6** ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν αὐτοῦ· **7** τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου τῆς θηλείας ἔξεκαύθησαν ἐν τῇ ὄρέξει ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον· **(αιῶνιος g166)** **8** τοῖς τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ δὲ ἔξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσιτῇ ἀληθείᾳ τὴν ἀντιμισθίαν ἢν ἔδει τῆς πλάνης πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ ὄργὴ καὶ θυμός, αὐτῶν ἐν ἕαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. **28** Καὶ **9** θλῖψις καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν καθὼς οὐκέτι ἔδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἑλληνος· **10** δόξα ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἔργαζομένῳ **29** πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ πονηρίᾳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· πλεονεξίᾳ κακίᾳ, μεστοὺς φθόνου φόνου **11** οὐ γάρ ἐστιν προσωπολημψία παρὰ ἔριδος δόλου κακοηθείας, ψιθυριστάς, τῷ θεῷ. **12** Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, **30** καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· **13** οὐ γάρ κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, **31** ἀσυνέτους, οἱ ἀκροαταὶ ἐνόμου δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ, ἀσυνθέτους, ἀστόργους ἀνελεήμονας· **32** ἀλλ' οἱ ποιηταὶ ἐνόμου δίκαιαι θεούσονται. **14** οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες, ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου τοῦ νόμου ποιῶσιν οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν ἀλλὰ καὶ ἔαυτοῖς εἰσιν νόμος· **15** οἵτινες ἐνδείκνυνται συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσοντιν.

τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, **16** ἐν ἡμέρᾳ ὅτε ἡ κρίνειό θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου διὰ Ἐριστοῦ Ἰησοῦ. **17** Εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπαύῃ τὸ νόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ **18** καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, **19** πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, **20** παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον

2 Διὸ ἀναπολόγητος εῖ, ὡς ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἔτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων· **2** οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστιν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. **3** λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὡς ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ; **4** ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; **5** κατὰ δὲ τὴν

νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ— **21** ὁ οὖν κόσμον; **7** εἰ τὸ δὲ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν διδάσκων ἔτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις; **22** ὁ λέγων δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κάγὼ ὡς ἀμαρτωλὸς μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ κρίνομαι, **8** καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα εἴδωλα ἱεροσυλεῖς; **23** ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, καὶ καθὼς φασίν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν Ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; ἀτιμάζεις; **24** τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι’ ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν. **9** Τί οὖν; ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς προεχόμεθα; οὐ πάντως, προητιασάμεθα γέγραπται. **25** Περιτομὴ μὲν γὰρ ὡφελεῖ ἐὰν γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας πάντας ὑφ’ νόμον πράσσῃς ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἀμαρτίαν εἶναι, **10** καθὼς γέγραπται ὅτι ἦς, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. Οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εῖς, **11** οὐκ ἔστιν **26** ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα ὁσυνίων, οὐκ ἔστιν ὁ δέκτης τὸν θεόν· τοῦ νόμου φυλάσσῃ, ὁ ὑχὴ ἀκροβυστία **12** πάντες ἔξεκλιναν, ἅμα ἡχρεώθησαν· αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; **27** οὐκ ἔστινποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν ἔως ἐνός. **13** τάφος ἀνεψημένος ὁ λάρυγξ νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδοιλιοῦσαν, περιτομῆς παραβάτην νόμου. **28** οὐ γὰρ ὁ ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν, **14** ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαϊός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ὥν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· **15** τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομῇ **29** ἀλλ’ ὁ ἐν ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα, **16** τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πνεύματι οὐ γράμματι, οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ αὐτῶν, **17** καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν. ἔξ ἀνθρώπων ἀλλ’ ἐκ τοῦ θεοῦ.

18 οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν

3 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἡ ὁφθαλμῶν αὐτῶν. **19** Οἶδαμεν δὲ ὅτι τίς ἡ ὡφέλεια τῆς περιτομῆς; **2** πολὺ δσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ κατὰ πάντα τρόπον. πρῶτον μὲν ὁ ἀρότη ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ. **3** τί γάρ; εἰ ἡ πίστησάν τινες, μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; **4** μὴ γένοιτο γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθῆς, πᾶς δὲ ἀνθρωπὸς ψεύστης, ἀκαθώγεγραπται· “Οπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ ὁ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαι σε. **5** εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; μὴ ἀδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἀνθρωπὸν λέγω. **6** πάντες γὰρ ἡμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς

δόξης τοῦ θεοῦ, 24 δικαιούμενοι δωρεὰν ἀμαρτίαν. 9 Ὁ μακαρισμὸς οὗν οὕτος ἐπὶ τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τὴν περιτομὴν ἡ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 25 ὃν προέθετο λέγομεν γάρ Ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις ὁ θεὸς ἱλαστήριον ὁ διάπιστεως ἐν τῷ εἰς δικαιοσύνην. 10 πῶς οὖν ἐλογίσθη; αὐτοῦ αἴματι εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης ἐν περιτομῇ ὅντι ἡ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ· 11 ἀμαρτημάτων 26 ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ, καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομῆς, σφραγίδα πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον ἀκροβυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. 27 πάντων τῶν πιστευόντων δι’ ἀκροβυστίας, Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἔξεκλείσθη. διὰ ποίου εἰς τὸ ἀλογισθῆναι αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην, νόμου; τῶν ἔργων; οὐχὶ, ἀλλὰ διὰ νόμου 12 καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ πίστεως. 28 λογιζόμεθα γάρ δικαιοῦσθαι περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν πίστει ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. 29 ἡ τοῖς ἔχνεσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον; οὐχὶκαὶ ἔθνῶν; ναὶ πατρὸς ήμῶν Ἀβραὰμ. 13 Οὐ γάρ διὰ νόμου καὶ ἔθνῶν, 30 εἰπερεῖς ὁ θεός, ὃς δικαιώσει ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ ἡ τῷ σπέρματι περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν ἐναικόσμου, τῆς πίστεως. 31 νόμον οὖν καταργοῦμεν ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως· 14 εἰ γάρ οἱ διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις γίστανομεν

καὶ κατίργηται ἡ ἐπαγγελία· 15 ὁ γὰρ νόμος

4 Τί οὖν ἐροῦμεν γενέναι Ἀβραὰμ τὸν ὄργὴν κατεργάζεται, οὐδὲοὐκ ἔστιν νόμος, προπάτορα γῆμῶν κατὰ σάρκα; 2 εἰ γὰρ οὐδὲ παράβασις. 16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, Ἀβραὰμ ἔξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα· ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἀλλ' οὐ πρὸςθεόν, 3 τί γὰρ ἡ γραφὴ ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ λέγει; Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 4 Ἀβραὰμ (ὅς ἔστιν πατὴρ πάντων ήμῶν, τῷ δὲ ἐργαζομένῳ μισθὸς οὐ λογίζεται 17 καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα· 5 τῷ ἔθνῶν τέθεικά σε), κατέναντι οὖ ἐπίστευσεν δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ώς ὄντα· 18 δος παρ' αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, 6 καθάπερ καὶ ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι Δανὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἔθνῶν κατὰ τὸ ὃ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς εἰρημένον Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου· 19 ἔργων· 7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν τὸ καὶ ὧν ἐπεκαλύψθησαν αἱ ἀμαρτίαι, 8 ἔαυτοῦ γῶμανενεκρωμένον, ἔκατον ταετής μακάριος ἀνὴρ οὗνού μὴ λογίσηται κύριος που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας

Σάρρας, 20 εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ υἱὸν αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ ἀλλὰ ἐνεδυναμώθη σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. 11 οὐ μόνον τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ θεῷ 21 καὶ δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ πληροφορηθεὶς δτὶ δὲ πήγελται δυνατός κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν ἐστιν καὶ ποιῆσαι. 22 ὁ διὸ ἐλογίσθη αὐτῷ καταλλαγὴν ἐλάβομεν. 12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ εἰς δικαιοσύνην. 23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν μόνον δτὶ ἐλογίσθη αὐτῷ, 24 ἀλλὰ εἰσῆλθεν καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ δι' ἡμᾶς οἵς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν διῆλθεν ἐφ' ὃ πάντες ἡμαρτον— 13 ἄχρι κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, 25 δὲς παρεδόθη γὰρ νόμου ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἀμαρτία διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἡγέρθη διὰ δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου, 14 ἀλλὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι

5 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην

Ἐχομενπρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾧ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. 3 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες δτὶ ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, 4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα. 5 ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει· δτὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἀγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. 6 Ὡτὶ γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἐτικατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. 7 μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· 8 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς δτὶ ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. 9 πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. 10 εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ

Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὅμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, δτὶ ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. 15 Ἄλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. 16 καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἀμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαιώματα. 17 εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. 18 Ἀρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαιώματαν ζωῆς· 19 ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἀμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς

ύπακοης τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται τὸ γένερον τῆς ἐπιθυμίας αὐτοῦ, 13 οἱ πολλοί. 20 νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα πλεονάση τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἀδικίας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἡ ἀμαρτίᾳ, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, 21 ἔαυτοὺς τῷ θεῷ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἀμαρτίᾳ ἐν τῷ καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ θεῷ. 14 ἀμαρτίᾳ γάρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει, δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ὑμῶν. (aiōnios g166)

6 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένωμεν τῇ ἀμαρτίᾳ,
ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; 2 μὴ γένοιτο
οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ, πῶς
ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; 3 ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι
ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;
4 συνετάφημεν οὓν αὐτῷ διὰ τοῦ
βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ
ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς
δόξης τοῦ πατρός, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν
καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. 5 Εἰ γάρ
σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ δόμοιώματι τοῦ
θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως
ἐσόμεθα· 6 τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ
παλαιὸς ὑμῶν ἀνθρωπὸς συνεσταυρώθη,
ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίᾳ,
τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ,
7 ὁ γάρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίᾳς. 8 εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ,
πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· 9
εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν
οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι
κυριεύει· 10 ὁ γάρ ἀπέθανεν, τῇ ἀμαρτίᾳ
ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ θεῷ. 11
οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἔαυτοὺς ἐῑναι
νεκροὺς μὲν τῇ ἀμαρτίᾳ ζῶντας δὲ τῷ θεῷ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ 12 Μὴ οὖν βασιλεύετω
ἡ ἀμαρτίᾳ ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ; 2 ἡ γάρ

Τί οὖν; ἡ ἀμαρτήσωμεν δτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ^{τού} νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο· 16 οὐκ
οἴδατε ὅτι ὁ παριστάνετε ἔαυτοὺς δούλους
εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ὁ ὑπακούετε,
ἵτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον ἡ ὑπακοής εἰς
δικαιοσύνην; 17 χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε
δοῦλοι τῆς ἀμαρτίας ὑπηκούσατε δὲ ἐκ
καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς,
18 ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ· 19 ἀνθρώπινον
λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν·
ώσπερ γάρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν
δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς
τὴν ἀνομίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς
ἀγιασμόν. 20 Ὁτε γάρ δοῦλοι ἦτε τῆς
ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.
21 τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς
νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γάρ τέλος ἐκείνων
θάνατος· 22 νυνὶ δέ, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ
τῆς ἀμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ,
ἐχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν, τὸ
δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 23 τὰ
γάρ ὄψωνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ
χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴν αἰώνιος ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ὑμῶν. (aiōnios g166)

7 "Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γάρ
νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ
ἡ ἀμαρτίᾳ ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ; 2 ἡ γάρ

ὕπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται μοι κατεργαζομένη θάνατον· ἵνα γένηται νόμω· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, κατίργηται καθ' ὑπερβολὴν ἀμαρτωλὸς ἡ ἀμαρτία διὰ ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. 3 ἄρα οὖν τῆς ἐντολῆς. 14 Οἰδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ ὁ σάρκινός εἰμι, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἔτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν. 15 ὁ γὰρ δὲ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ δὲ θέλω τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην τοῦτο πράσσω, ἀλλ’ δὲ μισῶ τοῦτο ποιῶ. ἀνδρὶ ἔτέρῳ. 4 Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ 16 εἰ δὲ δὲ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμφωνοι ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ τῷ νόμῳ ὅτι καλός. 17 νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ ὥρα τοῦ πράσσω. 18 οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ. 5 ὅτε γὰρ ἥμεν τοῦτο ἐστιν ἐν τῇ σαρκὶ μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ ἐν τῇ σαρκὶ, τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν τὸ καλὸν· 19 οὐ γὰρ δὲ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ ἀλλὰ δὲ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω. 20 6 νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, εἰ δὲ δὲ οὐ θέλωτοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ ὥρα τοῦ πράσσω. 21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος. 7 Τί οὖν θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν ὅτι ἐμοὶ τὸ ἔροῦμεν; ὁ νόμος ἀμαρτία; μὴ γένοιτο ἀλλὰ κακὸν παράκειται· 22 συνήδομαι γὰρ τῷ τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου, νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἀνθρωπον, 23 τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἥδειν εἰ μὴ ὁ βλέπω δὲ ἔτερον νόμον ἐντοῖς μέλεσιν μου νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις· 8 ἀφορμὴν ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου δὲ λαβοῦσα ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν, ἀμαρτίας τῷ δοῦτι ἐν τοῖς μέλεσιν μου. 24 χωρὶς γὰρ νόμου ἀμαρτία νεκρά. 9 ἐγὼ ταλαίπωρος ἐγὼ ἀνθρωπος· τίς με ῥύσεται δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; 25 τῆς ἐντολῆς ἡ ἀμαρτία ἀνέζησεν, 10 ἐγὼ τάχαριτῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου δὲ ἀπέθανον, καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡμῶν. Ἀρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῦ ἡ εἰς ζωὴν αὐτὴ εἰς θάνατον· 11 ἡ γὰρ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἀμαρτίᾳ ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἀμαρτίας.

ἐξηπάτησέν με καὶ δι’ αὐτῆς ἀπέκτεινεν. 12 ὥστε δὲ μὲν νόμος ἄγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἄγια καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. 13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος; μὴ γένοιτο ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία, ἵνα φανῇ ἀμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ

8 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ 2 δὲ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἡλευθέρωσέν τε ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. 3 τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου,

ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ ἔαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς συνδοξασθῶμεν. **18** Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἀμαρτίας καὶ περὶ ἀμαρτίας κατέκρινε τὴν ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς ἀμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ, **4** ἵνα τὸ δικαίωμα τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι τοῦ νόμου πληρωθῆ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ εἰς ἡμᾶς. **19** ή γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν νίῶν τοῦ **5** οἵ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς θεοῦ ἀπεκδέχεται· **20** τῇ γὰρ ματαίτητι ἡ φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκοῦσα ἀλλὰ διὰ τὸν πνεύματος. **6** τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι **21** ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας καὶ εἰρήνη· **7** διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης ἔχθρα εἰς θεόν, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ. **22** οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται· **8** οἱ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. ἄχρι τοῦ νῦν· **23** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ 'καὶ **9** 'Υμεῖς δὲ οὐκ ἔστε ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. 'Ημεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἔαυτοῖς στενάζομεν, εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ νίοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν ἔστιν αὐτοῦ. **10** εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν τοῦ σώματος ἡμῶν. **24** τῇ γὰρ ἐλπίδι σῶμα νεκρὸν διὰ ἀμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. **11** εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλπίς, δὲ γὰρ βλέπει τίς ἐλπίζει; **25** εἰ δὲ ἐγείραντος τὸν Ιησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν δὲ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ὑμῖν, δὲ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ιησοῦν ἀπεκδεχόμεθα. **26** 'Ωσαύτως δὲ καὶ τὸ ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν. **12** Ἀρα ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθακαθὸ οὖν, ἀδελφοί, δόφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ δεῖ οὐκ οἴδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν, **13** εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ὑπερεντυγχάνειστεναγμοῖς ἀλαλήτοις, **27** ζῆτε μέλλετε ἀποθνήσκειν, εἰ δὲ πνεύματι δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ ζήσεσθε. **14** δοσοὶ γὰρ πνεύματι θεοῦ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων. **28** Οἴδαμεν ἄγονται, οὗτοι υἱοί εἰσιν θεοῦ. **15** οὐ γὰρ δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν πάντα ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, τὸ συνεργεῖς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα νίοθεσίας ἐν ᾧ κλητοῖς οὖσιν. **29** ὅτι οὓς προέγνω, καὶ κράζομεν Αββα ὁ πατήρ· **16** αὐτὸ τὸ πνεῦμα προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν νίου αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον τέκνα θεοῦ. **17** εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς **30** οὓς δὲ προώρισεν, κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συγκληρονόμοι τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὓς ἐκάλεσεν,

τούτους καὶ ἐδικαίωσεν οὓς δὲ ἐδικαίωσεν, εἰς τὸν αἰῶνας ἀμήν. (aiōn g165) 6 Οὐχ οἶν τούτους καὶ ἐδόξασεν. 31 Τί οὖν ἐροῦμεν δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οὐ πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' γὰρ πάντες οἱ ἔξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ· ἡμῶν; 32 ὅς γε τοῦ ἴδιου σινοῦ ἐφείσατο, 7 οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρματα Ἀβραάμ, πάντες ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, τέκνα, ἀλλ'. Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν σπέρμα. 8 τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς χαρίσεται; 33 τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ θεοῦ; θεὸς ὁ δικαιῶν· 34 τίς ὁ ἀκατακρινῶν τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα· Ἡριστὸς ἀποθανών, μᾶλλον ὁ ἐγερθεὶς 9 ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν ὃς ἀκαίεστιν ἐν δεξιᾳ τοῦ θεοῦ, δις καὶ καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι καὶ ἔσται τῇ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· 35 τίς ἡμᾶς χωρίσει Σάρρα υἱός. 10 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις ἢ Ἄρεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης πατρὸς ἡμῶν· 11 μήπω γὰρ γεννηθέντων ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; 36 καθὼς γέγραπται μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον ἵνα ὅτι Ἐνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη, 12 ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. οὐκέτι ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη 37 ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ αὐτῆς ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι· τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. 38 πέπεισμαι γὰρ ὅτι 13 ἀκαθώας γέγραπται· Τὸν Ἰακὼβ ἡγάπησα, οὕτε θάνατος οὕτε ζωὴ οὕτε ἄγγελοι οὕτε τὸν δὲ Ἅσσαν ἐμίσησα. 14 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἀρχαὶ οὕτε ἐνεστῶτα οὕτε μέλλοντα οὕτε μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; μὴ γένοιτο· 15 τῷ δυνάμεις 39 οὕτε ὑψωμα οὕτε βάθος οὕτε ὕψωσετι γὰρ λέγει· Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω. 16 ἄρα οὖν ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος ἀλλὰ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἀγίῳ, 2 ὅτι λύπῃ μοί ἐστιν μεγάλῃ καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου· 3 ηὐχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα, 4 οἵτινές εἰσιν Ἰσραὴλιται, ὃν ἡ σιονιθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, 5 ὃν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὃν ὁ χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὃ ὃν ἐπὶ πάντων, θεὸς εὐλογητὸς

τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ. 17 λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ ὅτι Εἰς αὐτὸν τοῦτο ἐξήγειρά σε ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 18 ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. 19 Ἐρεῖς 'μοι οὖν· Τί οὖν ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν; 20 ὡς ἄνθρωπε, μενοῦνγε' σὺ τίς εἴς ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι Τί με ἐποίησας οὔτως; 21 ἡ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκευοῖς ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 εὶ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ῥιδίανζητοῦντες ὅργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ἦνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὄργῆς ὑπετάγησαν· 4 τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν, 23 ταῦτα εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. 5 γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ Μωϋσῆς γὰρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσύνην σκεύη ἐλέους, ἢ προητοίμασεν εἰς δόξαν, τὴν ἐκ τοῦ νόμου ὁ ποιήσας ἄνθρωπος 24 οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ ζήσεται ἐν ταύτῃ. 6 ἡ δὲ ἐκ πίστεως Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἔθνῶν; — 25 ὡς καὶ δικαιοσύνη οὕτως λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει· Καλέσω τὸν οὐ λαόν τῇ καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν μου λαόν μου καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημένην οὐρανόν; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν καταγαγεῖν· ἡγαπημένην· 26 καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ 7 ἡ· Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; ἐρρέθη ταύτοις Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεὶ τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος. 27 Ἡσαΐας (*Abyssos g12*) 8 ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐὰν ἦ δὲ ἀριθμὸς τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τὸ ὑπόλειμμασωθήσεται· 28 λόγον γὰρ τῆς πίστεως δὲ κηρύσσομεν. 9 ὅτι ἐὰν συντελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει κύριος ὁ δόμολογήσειν τῷ στόματί σουκύριον ἐπὶ τῆς γῆς. 29 καὶ καθὼς προείρηκεν Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι Ἡσαΐας· Εἰ μὴ κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ὁ θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἀν ἐγενήθημεν 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, καὶ ὡς Γόμορρα ἀν ώμοιώθημεν. 30 Τί στόματι δὲ δόμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· 11 οὗν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς δὲ πιστεύων ἐπ' δικαιοσύνην κατέλαβεν δικαιοσύνην, αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται. 12 οὐ γάρ δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως· 31 Ἰσραὴλ ἔστιν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἐλληνος, δὲ διώκων νόμονδικαιοσύνης εἰς τὸν δὲ ἀυτὸς κύριος πάντων, πλούτων εἰς οὐκ ἔφθασεν. 32 διὰ τί; ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· 13 Πᾶς ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων προσέκοψαντῷ λίθῳ γὰρ δὲς ἀν ἐπικαλέσηται τὸ δόνομα κυρίου τοῦ προσκόμματος, 33 καθὼς γέγραπται· σωθήσεται. 14 Πῶς οὗν ἐπικαλέσωνται εἰς Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος δὲν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσινού καὶ πέτραν σκανδάλου, καὶ δὲ πιστεύων ἐπ' οὐκ ἥκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσινχωρίς αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

κηρύσσοντος; 15 πῶς δὲ κηρύξωσινέὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; καθὼς γέγραπται· Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελιώ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; 17 ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς,

10 Ἀδελφοί, ή μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ ταύτωνεὶς σωτηρίαν. 2 μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν, 3 ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ

ἥ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος ὇χριστοῦ 18 Ἀλλὰ αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς λέγω, μὴ οὐκ ἡκουσαν; μενοῦνγε· Εἰς πᾶσαν σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ 10 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν αὐτῶν. 19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; διὰ παντὸς σύγκαμψον. 21 Λέγω οὖν, μὴ πρῶτος Μωϋσῆς λέγει· Ἐγώ παραζηλώσω ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο ἀλλὰ ὑμᾶς ἐπ’ οὐκ ἔθνει, ἐπ’ ἔθνει ἀσυνέτῳ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς παροργιῶ οὐμᾶς. 20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς. 21 εἰ καὶ λέγει· Εὑρέθην ἐντοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου ἐμφανῆς ἐγενόμηντοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν. καὶ τὸ ἥτημα αὐτῶν πλοῦτος ἔθνῶν, 21 πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὁλην τὴν πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν. 13 Ὑμῖν ἡμέραν ἔξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς ὁδὸν ἐδέλέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ’ ὅσον μὲν ὁοῦνεὶμι λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

11 Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν

λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γάρ ἔγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. 2 οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ 3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, τὰθυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, κάγω ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχήν μου. 4 ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαψαν γόνυν τῇ Βάαλ. 5 οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ’ ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν· 6 εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἔξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάριος ὑκέτι γίνεται χάρις. 7 τί οὖν; ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, 8 ταθώς γέγραπται· Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὥτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας. 9 καὶ Δαυὶδ λέγει· Γενηθήτω ἡ τράπεζα

έγω ἔθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, 14 εἰ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τινάς ἔξ αὐτῶν. 15 εἰ γάρ ή ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ή πρόσλημψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; 16 εἰ δὲ ή ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ρίζα ἀγία, καὶ οἱ κλάδοι. 17 Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἔξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὃν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζητῆς πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένου, 18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάζεις ἀλλὰ ἡ ρίζα σέ. 19 ἐφεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἔγω ἐγκεντρισθῶ. 20 καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἔξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· 21 εἰ γάρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, ὁ οὐδὲσσοῦ φείσεται. 22 ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομία θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομία, ἐπὶ δὲ σὲ χρηστότης θεοῦ, ἐὰν ἐπιμένητῃ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. 23 κάκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμένωσιτῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν

ό θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. 24 ἐνάρεστον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν εἰ γάρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἔξεκόπης ὑμῶν· 2 καὶ μὴ ἕσυσχηματίζεσθετῷ ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθετῇ εἰς καλλιέλαιον, πόσω μᾶλλον οὗτοι οἱ ἀνακαινώσει τοῦ νοός εἰς τὸ δοκιμάζειν κατὰ φύσιν ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἴδιᾳ ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν ἐλαία. 25 Οὐ γάρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. (aiōn g165) 3 ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ Λέγω γάρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης ἥτεεαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πώρωσις ἀπὸ μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρι οὗ τὸ παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, 26 καὶ οὕτως σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται· μέτρον πίστεως. 4 καθάπερ γάρ ἐν ἐνὶ Ἡξει ἐκ Σιών ὁ ἀριστός ἀποστρέψει σώματι ‘πολλὰ μέλη ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. 27 καὶ αὕτη αὐτοῖς πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, 5 οὕτως οἱ ή παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς πολλοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, τὸδὲ καθ' ἀμαρτίας αὐτῶν. 28 κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον εἰς ἀλλήλων μέλη. 6 ἔχοντες δὲ χαρίσματα ἔχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διάφορα, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· 29 ἀμεταμέλητα εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ή κλῆσις τοῦ θεοῦ. 30 πίστεως, 7 εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, ὕσπερ ἡγάρυνμεῖς ποτε ἡπειθήσατε τῷ θεῷ, εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, 8 νῦν δὲ ἡλείθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, 31 εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ οὕτως καὶ οὕτοι νῦν ἡπειθησαν τῷ ὑμετέρῳ μεταδιδοὺς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος ἐλέει ἵνα καὶ αὐτοὶ τοὺς πάντας ἐλεηθῶσιν· 32 ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἱλαρότητι. 9 Ἡ συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀγάπη ἀνυπόκριτος. ἀποστυγοῦντες τὸ ἀπείθειαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. (eleēse πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· 10 τῇ g1653) 33 Ὡ βάθος πλούτου καὶ σοφίας φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ τιμῆι ἀλλήλους προηγούμενοι, 11 τῇ σπουδῇ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ αὐτῷ. 34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἦ κυρίω δουλεύοντες, 12 τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; 35 ἦ τίς τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται προσκαρτεροῦντες, 13 ταῖς χρείαις τῶν αὐτῶν; 36 ὅτι ἔξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς διώκοντες. 14 εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας αἰῶνας, ἀμήν. (aiōn g165)

12 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρῶν τοῦ θεοῦ παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἀγίαν

εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. 15 χαίρειν μετὰ χαιρόντων κλαίειν μετὰ κλαιόντων. 16 τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες ἀλλὰ τοῖς

ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. μὴ γίνεσθε τιμήν. 8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ φρόνιμοι παρ' ἔαυτοῖς. 17 μηδενὶ κακὸν τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες προνοούμενοι ἔτερον νόμον πεπλήρωκεν. 9 τὸ γάρ· Οὐ καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· 18 μοιχεύσεις, Οὐ φονεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐκ εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἐπιθυμήσεις, καὶ εἴ τις ἔτέρα ἐντολή, ἐν ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες· 19 μὴ ἔαυτοὺς τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 10 ὁργῇ, γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· ἀνταποδώσω, λέγει κύριος. 20 ἀλλὰ ἐὰν πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. 11 Καὶ τοῦτο πεινᾶ ὁ ἐχθρός σου, ψύμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, εἰδότες τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἡδη ὑμᾶς πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι, νῦν γὰρ ἐγγύτερον πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ἡμῶν ἡ σωτηρία ἡ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. 12 21 μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἡγγικεν. τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

‘ἀποβαλώμεθαοῦν τὰ ἔργα τοῦ σκότους,
‘ἐνδυσώμεθα δὲ τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. 13
ώς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν,
μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ
ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, 14 ἀλλὰ
ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς
ἐπιθυμίας.

13 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις
ὑποτασσέσθω, οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία
εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ γοῦσαι ὑπόθεοῦ
τεταγμέναι εἰσίν. 2 ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος
τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν,
οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἔαυτοῖς κρίμα
λήμψονται. 3 οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν
φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ ἀλλὰ τῷ κακῷ. **14** Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει
θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις
ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· 4 διαλογισμῶν. 2 δὲς μὲν πιστεύει φαγεῖν
θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. πάντα, δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. 3 δὲ
ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆις, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω,
τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ γὰρ διάκονός ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω,
ἐστιν, ἐκδικος εἰς ὁργὴν τῷ τὸ κακὸν ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. 4 σὺ τίς
πράσσοντι. 5 διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, εἰ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ιδίῳ
οὐ μόνον διὰ τὴν ὁργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ κυρίων στήκει ἡ πίπτει σταθήσεται δέ,
τὴν συνείδησιν, 6 διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὁ δυνατεῖ γὰρ ὁ κύριος τῆσσαι αὐτόν. 5 “Ος
φόρους τελεῖτε, λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσιν μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, δὲς δὲ κρίνει
εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. 7 πᾶσαν ἡμέραν ἔκαστος ἐν τῷ ιδίῳ νοῦ
‘ἀπόδοτεπᾶσι τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον πληροφορείσθω· 6 ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν
τὸν φόρον, τῷ τέλος τὸ τέλος, τῷ κυρίῳ τὸν φρονεῖ καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει,
τὸν φόρον τὸν φόρον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων

κυρίω ούκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. 21 καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν 7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἔαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς οἶνον μηδὲ ἐν ὦ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἔαυτῷ ἀποθνήσκει· 8 ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ ᾧ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ· 22 σὺ πίστιν κυρίω ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ ᾧ ἐνέχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ κυρίω ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν θεοῦ. μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἔαυτὸν ἐν ὦ ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. 9 δοκιμάζει· 23 ὃ δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγῃ εἰς τοῦτο γὰρ ἤριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν κατακέριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὅ ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. οὐκ ἐκ πίστεως ἀμαρτία ἐστίν

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἔξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βίματι τοῦ θεοῦ 11 γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἔξομολογήσεται τῷ θεῷ. 12 ἄρα εἴκαστος ἡμῶν περὶ ἔαυτοῦ λόγον ὅδωσει 13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. 14 οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἔαυτοῦ εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν. 15 εἰ γάρδιὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς, μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε ύπερ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν. 16 μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. 17 οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἀγίῳ· 18 ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. 19 ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. 20 μὴ ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ. πάντα μὲν καθαρά, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.

15 Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἔαυτοῖς ἀρέσκειν. 2 ἔκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· 3 καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔαυτῷ ἥρεσεν ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. 4 ὅσα γὰρ προεγράφη, ἐιτὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. 5 ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸν φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, 6 ἵνα δύμαθετε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ. 8 λέγω γάρ Χριστὸνδιάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ύπερ ἀληθείας θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, 9 τὰ δὲ ἔθνη ύπερ ἔλεους δοξάσαι τὸν θεόν· καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἔξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὄνομάτι σου ψαλῶ. 10 καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. 11 καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν κύριον, καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες

οί λαοί. 12 καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει: "Εσται ὡς ἀνπορεύωμαι εἰς τὴν ῥιζήν την ἑπτάνην ἀντιστάμενος γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ ἐὰν ὑμῶν 13 ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ— 25 νυνὶ δὲ πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ διακονῶν τοῖς εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν ἀγίοις. 26 εὐδόκησαν γάρ Μακεδονίᾳ καὶ δυνάμει πνεύματος ἀγίου. 14 Πέπεισμαι δέ, Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης, 27 εὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφειλέται 'εἰσὶν πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. 15 ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν τολμηρότερονδὲ ἔγραψα ὑμῖνάπο μέρους, τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. 28 ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπότοῦ θεοῦ 16 εἰς τὸ αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' εἶναί με λειτουργὸν Ἐριστοῦ Ἰησοῦ εἰς ὑμῶν ἐπίσπανίαν· 29 οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι ἐύλογίας Ἐριστοῦ θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν ἐλεύσομαι. 30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Ἐριστοῦ καὶ διὰ ἀγίω. 17 ἔχω οὖν τὴν καύχησιν ἐν Ἐριστῷ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος συναγωνίσασθαί Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν· 18 οὐ γὰρ μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν τολμήσω τι λαλεῖν ὃν οὐ κατειργάσατο θεόν, 31 ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων Ἐριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ τῇ διακονίᾳ μου ἡ εἰς λόγῳ καὶ ἔργῳ, 19 ἐν δυνάμει σημείων ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος τοῖς ἀγίοις καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος γένηται, 32 ἵνα ἐν χαρᾷ ἐλθῶν πρὸς ὑμᾶς ὕστε με ἀπὸ ἱερουσαλήμ καὶ κύκλῳ διὰ θελήματος τοῦ συνανταπάνσωματος μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ ὑμῖν. 33 ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων εὐαγγέλιον τοῦ Ἐριστοῦ, 20 οὕτως δὲ ὑμῶν ἀμήν.

Γραπτοὶ μεριμνοῦντες τὴν ἀγγελίαν την τὴν ὀνομάσθη Ἐριστός, ἵνα μη ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, 21 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· 'Οἵ οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ προσδέξησθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν δψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόσιν συνήσουσιν. τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς, 2 ἵνα 22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν αὐτὴν προσδέξησθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν δψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόσιν συνήσουσιν. ἀγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἀν 23 νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων προστάτις πολλῶν ἐγενήθη καὶ ἐμοῦ ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων αὐτοῦ. 3 Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ Ἰκανῶν ἐτῶν, 24 τοὺς συνεργούς μου ἐν Ἐριστῷ Ἰησοῦ, 4

οἵτινες ύπερ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔαυτῶν 'ἐκκλίνετεάπ' αὐτῶν. **18** οἱ γὰρ τοιοῦτοι τράχηλον ὑπέθηκαν, οἵς οὐκ ἐγὼ μόνος τῷ κυρίῳ ὥμινον Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ἀλλὰ τῇ ἔαυτῶν κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς τῶν ἔθνῶν, **5** καὶ τὴν κατ' οἰκον αὐτῶν χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς ἐκκλησίαν. ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν καρδίας τῶν ἀκάκων. **19** ή γὰρ ὥμιν ἀγαπητόν μου, ὃς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς ὑπακοὴς εἰς πάντας ἀφίκετο· ἐφ' ὥμιν οὖν Ἀσίας εἰς Χριστόν. **6** ἀσπάσασθε Μαριάμ χαίρω, θέλω δὲ ὥμινας σοφοὺς εἶναι εἰς τὸ ἦτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὥμινας **7** ἀσπάσασθε ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. **20** ὁ δὲ Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαντοὺς συγγενεῖς θεός τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινές ὑπὸ τοὺς πόδας ὥμινον ἐν τάχει. ή χάρις τοῦ εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἵ κυρίου ὥμινον Ἰησοῦν Χριστοῦμεθ' ὥμινον. **21** καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγοναν ἐν Χριστῷ. **8** Ἀσπάζεται ὥμινας Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, ἀσπάσασθε Ἀμπλιατοντὸν ἀγαπητόν μου καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος ἐν κυρίῳ. **9** ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν οἱ συγγενεῖς μου. **22** ἀσπάζομαι ὥμινας συνεργὸν ὥμινον ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν ἀγαπητόν μου. **10** ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν κυρίω. **23** ἀσπάζεται ὥμινας Γάϊος ὁ ξένος δόκιμον ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν μου καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. ἀσπάζεται Ἀριστοβούλου. **11** ἀσπάσασθε Ἡρῳδίωνα ὥμινας Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως τὸν συγγενῆμον. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. **24** Ἡ χάρις τοῦ Ναρκίσου τοὺς δοντας ἐν κυρίῳ. **12** κυρίου ὥμινον Ἰησοῦν Χριστοῦ μετὰ πάντων ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς ὥμινας Ἀμήν
κοπιώσας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περσίδα
τὴν ἀγαπητήν, ἦτις πολλὰ ἐκοπίασεν
ἐν κυρίῳ. **13** ἀσπάσασθε Ροῦφον τὸν
ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ
καὶ ἐμοῦ. **14** ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον,
Φλέγοντα, Ἐρμῆν, Πατροβᾶν, Ἐρμᾶν¹ καὶ
τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. **15** ἀσπάσασθε
Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ολυμπᾶν καὶ τοὺς
σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους. **16** Ἀσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπάζονται
ὥμινας αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τοῦ Χριστοῦ. **17**
Παρακαλῶ δὲ ὥμινας, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς
τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν
διδαχὴν ἣν ὥμεις ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ

Προς Κορινθιους Α'

1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος ὑπὲρ Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, ὃν εἶς τὸ ὄνομα ἔβαπτίσθητε 16 ἵνα μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, 15 ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἔβαπτίσθητε 16 ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. 17 οὐ γάρ ἀπέστειλέν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. 18 Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρίᾳ ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστιν. 19 γέγραπται γάρ· 4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ἡμουπάντοτε περὶ Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. 20 ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰώνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου (αἱον 9:165) 21 ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. 22 ἐπειδὴ καὶ Ιουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἐλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· 23 ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ιουδαίοις μὲν σκάνδαλον ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, 24 αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ιουδαίοις τε καὶ Ἐλλησιν, Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν. 25 δτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφῶτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων. 26 Βλέπετε γάρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὃτι οὐ πολλοὶ σοφοί κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· 27 ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφούς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ισχυρά, 28 καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ

κόσμου καὶ τὰ ἔξουθενημένα ἔξελέξατο ὁ ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ θεός, τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως
29 ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σάρξ ἐνώπιον καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκενεὶ μὴ τὸ τοῦ θεοῦ. 30 ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἔστε ἐν πνεῦμα τοῦ θεοῦ. 12 ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη 'σοφία ἡμῖν τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἀγιασμὸς καὶ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀπολύτρωσις, 31 ἵνα καθὼς γέγραπται· 'Ο χαρισθέντα ἡμῖν· 13 ἀ καὶ λαλοῦμεν οὐκ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

2 Κάγὼ ἐλθών πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἥλθον

οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγέλλων ὑμῖν τὸ γαρτύριοντοῦ θεοῦ.

2 οὐ γὰρ ἔκρινά 'τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον·

3 κάγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, 4 καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν 'πειθοῖ σοφίας ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, 5 ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ἦν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. 6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, ἵνα προώρισεν ὁ ἀνθρωπὸν περιπατεῖτε; 7 ὅταν γὰρ τούτου τῶν καταργουμένων· (aiōn g165) 7 σαρκικοί ἔστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, καὶ ἔρις οὐχὶ σαρκικοί ἔστε καὶ κατὰ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἵνα προώρισεν ὁ ἀνθρωπὸν περιπατεῖτε; 4 ὅταν γὰρ λέγῃ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· τις· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἔτερος δέ· Ἐγὼ (aiōn g165) 8 ἥν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ ἀπολλῶ, οὐκ ἀνθρωποί ἔστε; 5 Ὅτιοῦν ἔστιν αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν, εἰ γὰρ ἔγνωσαν, Ἀπολλῶς; τί δέ ἔστιν Παῦλος; διάκονοι οὐκ ἀν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ (aiōn g165) 9 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· 'Α κύριος ἔδωκεν. 6 ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ὁφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὓς οὐκ ἤκουσεν ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ηὔξανεν· 7 ὕστε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, οὕτε ὁ φυτεύων ἔστιν τι οὕτε ὁ ποτίζων, ὁσαήτοιμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός. 8 ὁ φυτεύων δὲ 10 ἡμῖν γὰρ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν, ἔκαστος δὲ τὸν πνεύματος τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. 11 τίς γὰρ οἴδεν κόπον, 9 θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ

ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. 14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ, μωρίᾳ γὰρ αὐτῷ ἔστιν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται: 15 ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει τὰπάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. 16 τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

3 Κάγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἡδυνήθην 'λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς 'σαρκίνοις τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος ἀλλ' οὐδεῖτι νῦν δύνασθε, 3 ἔτι γὰρ τούτου τῶν καταργουμένων· (aiōn g165) 7 σαρκικοί ἔστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, καὶ ἔρις οὐχὶ σαρκικοί ἔστε καὶ κατὰ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἵνα προώρισεν ὁ ἀνθρωπὸν περιπατεῖτε; 4 ὅταν γὰρ λέγῃ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· τις· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἔτερος δέ· Ἐγὼ (aiōn g165) 8 ἥν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ ἀπολλῶ, οὐκ ἀνθρωποί ἔστε; 5 Ὅτιοῦν ἔστιν αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν, εἰ γὰρ ἔγνωσαν, Ἀπολλῶς; τί δέ ἔστιν Παῦλος; διάκονοι οὐκ ἀν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ (aiōn g165) 9 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· 'Α κύριος ἔδωκεν. 6 ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ὁφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὓς οὐκ ἤκουσεν ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ηὔξανεν· 7 ὕστε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, οὕτε ὁ φυτεύων ἔστιν τι οὕτε ὁ ποτίζων, ὁσαήτοιμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός. 8 ὁ φυτεύων δὲ 10 ἡμῖν γὰρ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν, ἔκαστος δὲ τὸν πνεύματος τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. 11 τίς γὰρ οἴδεν κόπον, 9 θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ

γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. **10** Κατὰ **4** Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὃς τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους ὃς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα μυστηρίων θεοῦ. **2** Ὅδελοιπὸν ζητεῖται ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. ἔκαστος δὲ βλεπέτω ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εύρεθῇ. πῶς ἐποικοδομεῖ. **11** θεμέλιον γάρ ὅλον **3** ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστον ἐστιν, ἵνα ὑφ' οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· δῆς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός· **12** εἰ δέ τις ἄλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· **4** οὐδὲν ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον χρυσόν, γάρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, δεδικαίωμα, ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριος καλάμην, **13** ἔκαστου τὸ ἔργον φανερὸν ἐστιν. **5** ὕστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, γενήσεται, ή γάρ ἡμέρα δηλώσει· δτι ἐν ἔως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, δῆς καὶ φωτίσει τὰ πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἔκαστου τὸ ἔργον κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς δόποιόν ἐστιν τὸ πῦρ ἀντὸδοκιμάσει. **14** βουλὰς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησεν, γενήσεται ἔκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. **6** Ταῦτα μισθὸν λήμψεται· **15** εἴ τινος τὸ ἔργον δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ καὶ Ἀπολλῶνδι ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. **16** Οὐκ τό· Μή ὑπὲρ ἀνγέγραπται ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ οἴδατε δτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου. **7** τοῦ θεοῦ ὁικεῖ ἐν ὑμῖν; **17** εἴ τις τὸν ναὸν τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις δὲ οὐκ τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ἔλαβες; εἴ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς δὲ γάρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἄγιος ἐστιν, οἵτινές μὴ λαβών; **8** Ἡδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἥδη ἐστε ὑμεῖς. **18** Μηδεὶς ἔαυτὸν ἔξαπατάτω εἴ ἐπλουτήσατε, χωρὶς ὑμῶν ἐβασιλεύσατε· τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι καὶ ὅφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς τούτω, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός, ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. **9** δοκῶ γάρ ὁ θεός (*αἰσθ g165*) **19** ή γάρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν γέγραπται γάρ· Ὁ ὃς ἐπιθανατίους, δτι θέατρον ἐγενήθημεν δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. **10** αὐτῶν· **20** καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν δτι εἰσὶν μάταιοι. ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ίσχυροί· **21** ὕστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. **11** ἄχρι πάντα γάρ ὑμῶν ἐστιν, **22** εἴτε Παῦλος εἴτε τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ καὶ γυμνιτεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα, ἀστατοῦμεν **12** καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι πάντα ὑμῶν **23** ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς ταῖς ιδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι δὲ θεοῦ.

εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα,
13 ὁ δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς

περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἀντικρίου 6 Οὐ καλὸν πάντων περιψῆμα ἔως ἄρτι. 14 Οὐκ τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; 7 ἐκκαθάρατε τέκνα μου ἀγαπητὰ ἀνθρώπων 15 ἐὰν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἥτε νέον φύραμα, γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν καθώς ἐστε ἀζυμοί. καὶ γὰρ τὸ πάσχα Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας, ἐν ἡμῶν ἐντύθη Χριστός: 8 ὥστε ἐορτάζωμεν, γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίᾳς καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. 16 παρακαλῶ οὖν πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζυμοῖς εἰλικρινείας καὶ ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε. 17 διὰ τοῦτο ἀληθείας. 9 Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἔπειμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστίν ‘μου μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, 10 ὁ ὑπάντως τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς δόδούς μου τὰς ἐν πλεονέκταις ἀκαΐδραξιν ἢ εἰδωλολάτραις, Χριστῷ Ἰησοῦ καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐπεὶ ὥφειλετε ἀρά ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. ἐκκλησίᾳ διδάσκω. 18 ὡς μὴ ἐρχομένου 11 νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες: 19 ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδόρος κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν, συνεσθίειν. 12 τί γάρ μοιτοὺς ἔξω κρίνειν; 20 οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε, 13 τοὺς δὲ ἀλλ' ἐν δυνάμει. 21 τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔξω ὁ θεὸς ἀκρίνει ἐξάρατετὸν πονηρὸν ἐξ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε ὑμῶν αὐτῶν.

πραῦτητος;

6 Τολμᾶ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν

5 Ὁλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνείᾳ, καὶ ἔτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; 2 Ἡούκ οἴδατε ὅτι ἔθνεσιν ὥστε γυναικά τινα τοῦ πατρὸς οἱ ἄγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἔχειν. 2 καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῆ ἐκ κριτηρίων ἐλαχίστων; 3 οὐκ οἴδατε ὅτι μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτιγε βιωτικά; 4 3 Ἔγὼ μὲν γάρ, ἀπὸντῷ σώματι παρὼν βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς δὲ τῷ πνεύματι, ἥδη κέκρικα ὡς παρὼν ἔξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον 4 ἐν καθίζετε; 5 πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφὸς συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ ἀδελφοῦαύτοῦ, 6 ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ 5 παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; εἰς ὅλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα 7 ἥδη μὲν οὖν ὅλως ἥτημα ὑμῖν ἐστιν ὅτι

κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διὰ τί οὐχὶ τιμῆς δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ὑμῶν

ἀποστερεῖσθε; 8 ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ 7 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε καλὸν ἀνθρώπῳ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. 9 Ἡ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι· 2 διὰ δὲ τὰς οὐκ οἴδατε ὅτι ἀδικοὶ θεοῦ βασιλείαν πορνείας ἔκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναικαὶ οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε οὕτε ἔχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχέτω. 3 πόρνοι οὕτε εἰδωλολάτραι οὕτε μοιχοὶ τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὁφειλὴν ἀποδιδότω, οὕτε μαλακοὶ οὕτε ἀρσενοκοῖται 10 οὕτε ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. 4 ἡ γυνὴ τοῦ 'κλέπται οὕτε πλεονέκται, ὁύμεθυσοι, ιδίου σώματος οὐκ ἔξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνήρ οὐ λοίδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ιδίου σώματος οὐκ θεοῦ κληρονομήσουσιν. 11 καὶ ταῦτα τινες ἔξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνὴ. 5 μὴ ἀποστερεῖτε ἥτε ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλήλους, εἰ μήτι ἀν ἐκ συμφώνου πρὸς ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ καὶ κυρίου Ἡησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἥτε ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ἥμῶν. 12 Πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν. συμφέρει. πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἔξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. 13 τὰ βρώματα 7 Θέλω τὴν ἀνθρώπους εἶναι ὡς τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν ὁ καὶ ἐμαυτόν ἀλλὰ ἔκαστος ιδίου ἔχει δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. χάρισμα ἐκ θεοῦ, ὁμέν οὕτως, ὁδὲ οὕτως. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, 8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς κήραις, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι 14 ὁ δὲ θεὸς καὶ καλὸν ταῦτοις ἐὰν μείνωσιν ὡς κάγω. 9 τὸν κύριον ἥγειρεν καὶ ἡμᾶς ἔξεγερεῖ διὰ εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν, τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 15 οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ κρείττον γάρ ἐστιν γαμησαὶ πυροῦσθαι. σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἔστιν; ἄρας 10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγέλλω, οὐκ οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναικαὶ ἀπὸ ἀνδρὸς μέλη; μὴ γένοιτο. 16 Ἡούκ οἴδατε ὅτι μὴ χωρισθῆναι— 11 ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἔστιν; μενέτω ἄγαμος ἡ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω— Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα καὶ ἄνδρα γυναικα μὴ ἀφιέναι. 12 Τοῖς μίαν. 17 ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν δὲ λοιποῖς λέγω ἐγώ, οὐχ ὁ κύριος· εἴ πνευμά ἔστιν. 18 φεύγετε τὴν πορνείαν· τις ἀδελφὸς γυναικα ἔχει ἄπιστον, καὶ πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἀνθρωπὸς αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἐκτὸς τοῦ σώματός ἔστιν, ὁ δὲ πορνεύων ἀφιέτω αὐτήν· 13 καὶ γυνὴ 'εἴ τις ἔχει εἰς τὸ ίδιον σῶμα ἀμαρτάνει. 19 ἢ οὐκ ἄνδρα ἄπιστον, καὶ τοῦτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα. 14 ἀγίου πνεύματός ἔστιν, οὐ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ; ἡγίασται γάρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ καὶ οὐκ ἔστε ἑαυτῶν, 20 ἡγοράσθητε γάρ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος

ἐν τῷ ἀδελφῷ ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν τὸ λοιπὸν· ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ἀκάθαρτά ἔστιν, νῦν δὲ ἄγια ἔστιν. 15 εἰ ὡς μὴ ἔχοντες ὕσιν, 30 καὶ οἱ κλαίοντες δὲ ὁ ἀπιστος χωρίζεται, χωριζόσθω οὐ ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ τοιούτοις, ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς κατέχοντες, 31 καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον θεός. 16 τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα ὡς μὴ καταχρώμενοι παράγει γὰρ τὸ σχῆμα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα τοῦ κόσμου τούτου. 32 Θέλω δὲ ὑμᾶς σώσεις; 17 Εἴ μὴ ἐκάστω ὡς ἐμέρισεν ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ ἀκύριος ἔκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεός οὕτως τοῦ κυρίου, πῶς ἀρέσητῷ κυρίῳ. 33 ὁ περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς πάσαις διατάσσομαι. 18 περιτεμημένος ἀρέσητῇ γυναικί, 34 καὶ μεμέρισται. καὶ ἡ τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω ἐν ἀκροβυστίᾳ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ κέκληταί τις; μὴ περιτεμνέσθω. 19 ἡ τοῦ κυρίου, ἵνα ἡ ἄγια καὶ τῷσώματι καὶ περιτομῇ οὐδέν ἔστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστίᾳ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ οὐδέν ἔστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ. τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσητῷ ἄνδρι. 35 τοῦτο 20 ἔκαστος ἐν τῇ κλήσει ἡ ἐκλήθη ἐν δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, ταύτη μενέτω. 21 Δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς μελέτω ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος τὸ εὔσχημον καὶ εὐπάρεδροντῷ κυρίῳ γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. 22 Οὐ γὰρ ἐν κυρίῳ ἀπεισπάστως. 36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ἦ ὁ ὄμοιόως ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἔστιν ὑπέρακμος, καὶ οὕτως δοφείλει γίνεσθαι, ὁ Χριστοῦ. 23 τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε θέλει ποιείτω οὐχ ἀμαρτάνει· γαμείτωσαν. δοῦλοι ἀνθρώπων. 24 ἔκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, 37 δὲ δὲ ἔστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ. 25 ἔδραῖος μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἔξουσίαν δὲ Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεμένος κέκρικεν ἐν τῇ ἴδιᾳ καρδίᾳ, τηρεῖντὴν ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. 26 νομίζω οὖν ἔαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει 38 ὥστε τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν καὶ ὁ γαμίζων τὴν παρθένον ἔαυτοῦ καλῶς ἀνάγκην, δτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως ποιεῖ, καὶ οὐ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει εἶναι. 27 δέδεσαι γυναικί· μὴ ζήτει λύσιν· 39 Γυνὴ ἀδεσταιέφ' δοσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνήρ λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα· αὐτῆς ἐὰν ἀδεκοιμηθῇ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα 28 ἐὰν δὲ καὶ γαμήσης οὐχ ἤμαρτες. καὶ ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν κυρίῳ· ἐὰν γίμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἤμαρτεν. Θλῖψιν 40 μακαριωτέρα δέ ἔστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ, δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, δοκῶ ἀδεκάγω δὲ ὑμῶν φείδομαι. 29 τοῦτο δέ φημι, πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

ἀδελφοί, οἱ καιρὸς συνεσταλμένοις ἔστιν·

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν **9** Οὐκ εἴμι ἐλεύθερος; οὐκ εἴμι ἀπόστολος;
ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. ή γνῶσις οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ὑμῶν ἔόρακα;
φυσιοῦ, ή δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. **2** ἕτερος οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν κυρίῳ; **2** εἰ
δοκεῖ ἐγνωκέναιτι, ὁ ὑπωρέγνωκαθώς δεῖ ἄλλοις οὐκ εἴμι ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν
γνῶναι: **3** εὶ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος εἴμι, ή γάρ σφραγίς μου τῆς ἀποστολῆς
ἐγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. **4** Περὶ τῆς βρώσεως ὑμεῖς ἔστε ἐν κυρίῳ. **3** Ἡ ἐμὴ ἀπολογία
οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσίν ἔστιν αὕτη. **4** μὴ
εἰδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδὲὶς θεός εἰ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν φαγεῖν καὶ πεῖν **5**
μὴ εἶς. **5** καὶ γάρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν ἀδελφὴν γυναικα
θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ περιάγειν, ώς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ
εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, **6** οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς; **6** ἦ μόνος
ἀλλ' ἡμῖν εἶς θεὸς διαπάτηρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα ἐγώ καὶ Βαρναβᾶς οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν
καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἶς κύριος Ἰησοῦς μὴ ἐργάζεσθαι; **7** τίς στρατεύεται ιδίοις
Χριστός, δι' οὐ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' ὄψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ
αὐτοῦ. **7** Ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ή γνῶσις τινὲς τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; **7** τίς πιοιμαίνει
δὲ τῇ συνηθείᾳ ἔως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ως ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης
εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ή συνείδησις οὐκ ἐσθίει; **8** Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα
αὐτῶν ἀσθενής οὖσα μολύνεται. **8** βρῶμα λαλῶ ἢ 'καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; **9**
δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ οὔτε γάρ ἐν γάρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται Οὐ
ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ τημώσεις τῷ ἀλοῶντα. μὴ τῶν βοῶν
φάγωμεν, ὑστερούμεθα. **9** βλέπετε δὲ μὴ μέλει τῷ θεῷ, **10** ἢ δι' ἡμᾶς πάντως
πως ή ἔξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα λέγει; δι' ἡμᾶς γάρ ἐγράφη, ὅτι ὁφείλει
γένηται τοῖς ἀσθενέσιν **10** ἐὰν γάρ τις ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ
ἴδη σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν. **11** εὶς ἡμεῖς
κατακείμενον, οὐχὶ ή συνείδησις αὐτοῦ ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εὶ
ἀσθενοῦς δόντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; **12** εὶ
τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; **11** ἀπόλλυται ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἔξουσίας μετέχουσιν, οὐ
γάρ ὁ ἀσθενῶν ἐντῇ σῇ γνώσει, 'ό μᾶλλον ἡμεῖς; 'Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ
ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. **12** ἔξουσίᾳ ταῦτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα
οὕτως δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς μὴ 'τινα ἐγκοπήν' δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ
καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν τοῦ Χριστοῦ. **13** οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τάιερά
ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. **13** ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ιεροῦ ἐσθίουσιν,
διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ
μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; **14** οὕτως καὶ
μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (αἱσην g165) ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον
καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ ὁύ κέχρημαι οὐδενὶ τούτων. **10** Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν διτὶ οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ ἐμοί, καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ— τὴν νεφέλην ἥσαν καὶ πάντες διὰ τῆς τὸ καύχημά μου ὁύδεις κενώσει. **16** ἐὰν θαλάσσης διῆλθον, **2** καὶ πάντες εἰς τὸν γάρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα, Μωϋσῆν γέβαπτίσαντοέν τῇ νεφέλῃ καὶ ἀνάγκη γάρμοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοί ἐν τῇ θαλάσσῃ, **3** καὶ πάντες τὸ αὐτὸ ἔστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι **17** εἰ γάρ πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον **4** καὶ πάντες ἐκῶν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἴ δὲ τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἔπιον πόμα, ἔπιον ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαί. **18** τίς οὖν γάρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, γμούέστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ Χριστός· **5** ἀλλ’ οὐκ ἐν ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὸ τοῖς πλείοσιν αὐτῶν ηὔδοκησεν ὁ θεός, μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἔξουσίᾳ μου ἐν κατεστρώθησαν γάρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. **6** Ταῦτα τῷ εὐαγγελίῳ. **19** Ἐλεύθερος γάρ ὅν ἐκ δὲ τύποι ήμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς ήμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθῶς κάκεῖνοι πλείονας κερδήσω· **20** καὶ ἐγενόμην τοῖς ἐπεθύμησαν. **7** μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, Ἰουδαίοις ως Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους καθῶς τινες αὐτῶν ὕσπερ γέγραπται· κερδήσω τοῖς ὑπὸ νόμον ως ὑπὸ νόμον, μὴ Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν, καὶ ὅν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἀνέστησαν παίζειν. **8** μηδὲ πορνεύωμεν, κερδήσω· **21** τοῖς ἀνόμοις ως ἀνομος, μὴ καθῶς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ὅν ἐνομος θεοῦ ἀλλ’ ἔννομος Χριστοῦ ἐπεσαν μιᾶς ἡμέρα εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες, ἵνα κερδάνω τοὺς ἀνόμους· **22** ἐγενόμην **9** μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς καθώστινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγοναπάντα, ἵνα ὅφεων ἀπώλλυντο **10** μηδὲ γογγύζετε, πάντως τινὰς σώσω. **23** πάνταδὲ ποιῶ διὰ καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. **11** ταῦτα γένωμαι. **24** Οὐκ οἴδατε διτὶ οἱ ἐν σταδίῳ δεῖτυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις, ἔγραφη τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἴς δὲ δὲ πρὸς νουθεσίαν ήμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα τῶν αἰώνων κατήντηκεν (aiōn g165) **12** καταλάβητε. **25** πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος ὕστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα **13** πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ήμεῖς δὲ ἀνθρώπινος πιστὸς δὲ ὁ θεός, δις οὐκ ἄφθαρτον. **26** ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ως ἔάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, οὐκ ἀδήλως, οὕτως πυκτεύω ως οὐκ ἀέρα ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν δέρων· **27** ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν. **14** δουλαγωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς ἀδόκιμος γένωμαι. **15** ως φρονίμοις λέγω·

κρίνατε ύμεις ὅ φημι. 16 τὸ ποτήριον τῆς εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν εὐλογίας δὲ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνίᾳ θεοῦ ποιεῖτε. 32 ἀπρόσκοποι 'καὶ 'Ιουδαίοις ἐστὶν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; τὸν ἄρτον γίνεσθε καὶ Ἐλλησιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δὸν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνίᾳ τοῦ σώματος θεοῦ, 33 καθὼς κάγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; 17 ὅτι εἶς ἄρτος, ἐν μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ σύμφορονἀλλὰ τὸ σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν, οἱ γάρ πάντες ἐκ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν.

τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν. 18 βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· ὁύχοι ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν· 19 τί οὖν φημι; ὅτι 'εἰδωλόθυτόν τι ἐστιν, ἢ ὅτι εἰδωλόν τι ἐστιν; 20 ἀλλ' ὅτι ἂ τύουσιν δαιμονίοις 'καὶ οὐ θεῷ θύουσιν, οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. 21 οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων. 22 ἡ παραζηλοῦμεν τὸν κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; 23 'Πάνταξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. 'Πάνταξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. 24 μηδεὶς τὸ ἔαυτοῦ ζητείτω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου 25 πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν, 26 τοῦ κυρίου γάρ ή γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. 27 'εἴτις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· 28 ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο Ἱερόθυτόνἐστιν, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν 29 συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἔαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου ἴνατί γάρ ή ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἀλλης συνειδήσεως; 30 εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; 31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε

11 μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κάγὼ Χριστοῦ. 2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς τοῖς πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. 3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ή κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστιν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνήρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός. 4 πᾶς ἀνήρ προσευχόμενος ή προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· 5 πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ή προφητεύουσα ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ταύτης ἐν γάρ ἐστιν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένη. 6 εἰ γάρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ή ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. 7 ἀνήρ μὲν γάρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· τὴν γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν. 8 οὐ γάρ ἐστιν ἀνήρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός· 9 καὶ γάρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνήρ διὰ τὴν γυναικα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἀνδρα. 10 διὰ τοῦτο ὀφείλει ή γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. 11 πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς οὔτε ἀνήρ χωρὶς γυναικὸς ἐν κυριώ. 12 ὥσπερ γάρ ή γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνήρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. 13 ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶν γυναικα ἀκατακαλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι; 14

Γούδες' ή φύσις αὐτή διδάσκει ύμᾶς ὅτι ἀνὴρ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως ἔνοχος ἔσται μὲν ἐὰν κομῷ, ἀτιμίᾳ αὐτῷ ἔστιν, 15 γυνὴ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου. 28 δὲ ἐὰν κομῷ, δόξα αὐτῇ ἔστιν; ὅτι ἡ κόμη δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἔαυτόν, καὶ οὕτως ἀντὶ περιβολαίου ἀδέδοται 16 εἰ δέ τις ἐκ τοῦ ἄρτου ἔσθιετο καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην πινέτω· 29 ὁ γὰρ ἔσθίων καὶ πίνων κρίμα συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι ἔαυτῷ ἔσθιει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ τοῦ θεοῦ. 17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ὑσμα 30 διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. 31 εἰ τὸ ἥσσον συνέρχεσθε. 18 πρῶτον μὲν γὰρ ἀδέεαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἀν ἐκρινόμεθα· συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω 32 κρινόμενοι δὲ ὑπὸκυρίου παιδευόμεθα, σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. τι πιστεύω. 19 δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν 33 Ὁστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς ὑμῖν εἶναι, ἵνα ταὶ οἱ δόκιμοι φανεροὶ τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. 34 Γεῖτις γένωνται ἐν ὑμῖν. 20 συνερχομένων οὖν πεινᾶ, ἐν οἴκῳ ἔσθιετο, ἵνα μὴ εἰς κρίμα ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀν ἔλθω δεῖπνον φαγεῖν, 21 ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον διατάξομαι.

δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ 12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, δις μὲν πεινᾶ, δις δὲ μεθύει. 22 μὴ γὰρ οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. 2 οἴδατε οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἔσθιειν καὶ πίνειν; δτι δτε ἔθνη ἡτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε, ἄφωνα ως ἀν ἥγεσθε ἀπαγόμενοι. 3 διὸ γνωρίζω ὑμῖν δτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει· Ἀνάθεμα Ἰησοῦς καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν· Κύριος Ἰησοῦς εὶ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίω. 4 Διαιτέσεις δὲ τῇ νυκτὶ ἢ παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον 24 καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἰπεν Τοῦτο μού ἔστιν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν τοῦτο ποιεῖτε καὶ διαιτέσεις διακονιῶν εἰσιν, καὶ ὁ αὐτὸς κύριος· 6 καὶ διαιτέσεις ἐνεργημάτων εἰσιν, ὁ δὲ ἀυτὸς θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. 7 ἔκάστω δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. 8 ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι τοῦτο ποιεῖτε, δοσάκις ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται ἐὰνπίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. 26 λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως δοσάκις γὰρ ἐὰνέσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, 9 ἐτέρωπίστις καὶ τὸ ποτήριον πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, ἔτλωχαρίσματα κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρι ὁνελθῃ. 27 ιαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ πνεύματι, 10 ἔτλωχαρίσματα δυνάμεων,

τὰλλωπροφητεία, τὰλλωδιακρίσεις τύστεροῦντι περισσοτέραν δοὺς τιμήν, 25 πνευμάτων, ἔτέρω γένη γλωσσῶν, ἵνα μὴ ἡ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ 2 ἄλλωρο μηνεία γλωσσῶν· 11 πάντα δὲ αὐτὸν πέρα ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸν πνεῦμα, 26 καὶ ἐτεπάσχει ἐν μέλος συμπάσχει διαιροῦν ἵδια ἑκάστῳ καθὼς βούλεται. πάντα τὰ μέλη εἴτε δοξάζεται γέλος, 12 Καθάπερ γάρ τὸ σῶμα ἐν ἐστιν καὶ συγχαίρει πάντα τὰ μέλη. 27 Υμεῖς δέ μέλη πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. 28 τὸ σῶμα τοπολλὰ ὄντα ἐν ἐστιν σῶμα, οὕτως καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ Χριστός· 13 καὶ γάρ ἐν ἐνὶ πνεύματι πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, ἡμεῖς πάντες ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, τρίτον διδασκάλους, ἐπειταδυνάμεις, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἑλληνες, εἴτε δοῦλοι ἐπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήμψεις, εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἐν πνεῦμα κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. 29 μὴ πάντες ἐποτίσθημεν. 14 Καὶ γάρ τὸ σῶμα οὐκ ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες ἐστιν ἐν μέλος ἀλλὰ πολλά. 15 ἐὰν εἴπῃ ὁ διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; 30 μὴ ποὺς Ὅτι οὐκ εἰμὶ χείρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ σῶματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; μὴ πάντες σῶματος; 16 καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς Ὅτι οὐκ διερμηνεύουσιν; 31 ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σῶματος, τὰ γείζονα καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὄδὸν οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ σῶματος· ὑμῖν δείκνυμι.

17 εἰ δὲ τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; 18 γνονίδει ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἑκαστον αὐτῶν, ἐν τῷ σώματι καθὼς ἡθέλησεν. 19 εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; 20 νῦν δὲ πολλὰ γένενται, ἐν δὲ σῶμα. 21 οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ· Χρείαν σου οὐκ ἔχω, ἡ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν· Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω· 22 ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σῶματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖα ἐστιν, 23 καὶ ἡ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σῶματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὔσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει, 24 τὰ δὲ εὔσχήμονα ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει ἀλλὰ ὁ Θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ

13 Εὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἥχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. 2 καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὅρη γεθιστάναι ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. 3 καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα γαυθήσομαι ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. 4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ ἡ ἀγάπη, οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, 5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, 6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει,

πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. 8 Ἡ τὸ κιθαριζόμενον; 8 καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον ἀγάπη οὐδέποτε ἁπίτε εἴτε δὲ προφητεῖαι, 'φωνὴν σάλπιγξ δῷ, τίς παρασκευάσεται καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἰς πόλεμον; 9 οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. 9 ἐκ γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς μέρους ἡγαργινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς προφητεύομεν. 10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, ἀέρα λαλοῦντες. 10 τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. 11 φωνῶν ἕισινέν κόσμῳ, καὶ ὁύδενάφωνον· ὅτε ἥμην νήπιος, ἐλάλουν ως νήπιος, 11 ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς ἐφρόνουν ως νήπιος, ἐλογιζόμην ως φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος νήπιος· ὅτεγέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. 12 οὕτως νηπίου. 12 βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε πρόσωπον ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε ἵνα περισσεύητε. 13 Διόδο λαλῶν γλώσσῃ δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. 13 προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ. 14 ἐὰν γὰρ νῦν δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη· τὰ τρία προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου ταῦτα, μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν.

14 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ 15 τί οὖν ἐστιν; προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ 16 ἐπεὶ ἐὰν ἡελογῆς πνεύματι ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ Ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εύχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν· 17 σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ’ ὁ ἔτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. 18 εὐχαριστῶ τῷ θεῷ πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶ 19 ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ νοΐ μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ. 20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσίν τέλειοι γίνεσθε. 21 ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι Ἐν ἔτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἐτέρων λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδὲ οὕτως εἰσακούσονται μου, λέγει κύριος. 22 ὡστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖον εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις,

ἥ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ ἐξῆλθεν, ἥ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν; 37 τοῖς πιστεύουσιν. 23 ἐὰν οὖν συνέλθῃ Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἥ πνευματικός, ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸν καὶ πάντες ἐπιγινωσκέτω ἡ γράφω ὑμῖν ὅτι κυρίου ἡ λαλῶσιν γλώσσαις, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιῶται ἁστίν 38 εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖται 39 ὥστε, ἥ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; 24 ἐὰν ἀδελφοί γμου ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις: 40 πάντα ἄπιστος ἥ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἁδεύσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω. ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, 25 ἡ τὰκρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὗτως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι Ὅντως ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν ἔστιν. 26 Τί οὖν ἔστιν, ἀδελφοί; ὅταν συνέρχησθε, ἁκαστοςψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, γλώσσαν' ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. 27 εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἥ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εῖς διερμηνευέτω· 28 ἐὰν δὲ μὴ ἦ γδιερμηνευτής σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, σιγάτω. 29 προφῆται δὲ δύο ἥ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· 30 ἐὰν δὲ μὴ ἦ γδιερμηνευτής σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, σιγάτω. 31 δύνασθε γάρ καθ' ἔνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται 32 (καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται, 33 οὐ γάρ ἔστιν ἀκαταστασίας ὁ θεὸς ἀλλὰ εἰρήνης), ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων. 34 Αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν, οὐ γάρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. 35 εἰ δέ τι μαθεῖνθέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν, αἰσχρὸν γάρ ἔστιν γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. 36 ἥ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν; 13 εἰ

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον δὲ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, δὲ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, 2 δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ διδαχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, γλώσσαν' πρώτοις, δὲ καὶ παρέλαβον, διτὶ Χριστὸς ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει πάντα πρὸς οἰκοδομὴν ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, 4 καὶ διτὶ ἐτάφη, καὶ διτὶ πρώτης γραφάς, 5 καὶ διτὶ ὡφθη Κηφᾶ, εἰτα τοῖς δώδεκα 6 ἔπειτα ὡφθη ἐπάνω ἔντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν προφῆται δὲ δύο ἥ τρεῖς λαλείτωσαν, οἱ πλείονες μένουσιν ἔως ἄρτι, τινὲς καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· 30 ἐὰν δὲ δὲ ἐκκοιμήθησαν· 7 ἔπειτα ὡφθη Ἱακώβῳ, ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, δὲ πρῶτος εἴτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· 8 ἔσχατον σιγάτω. 31 δύνασθε γάρ καθ' ἔνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται 32 (καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται, 33 οὐ γάρ ἔστιν ἀκαταστασίας ὁ θεὸς ἀλλὰ εἰρήνης), ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων. 34 Αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν, οὐ γάρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. 35 εἰ δέ τι μαθεῖνθέλουσιν, κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε. 12 ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν, Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται διτὶ ἐκ νεκρῶν αἰσχρὸν γάρ ἔστιν γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ, πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινες ἐκκλησίᾳ. 36 ἥ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν; 13 εἰ

δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ δὲ οὐκ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ἐγήγερται, κενὸν ἄρατὸ κήρυγμα ἡμῶν, ὑπὲρ ἀυτῶν 30 τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν ἀκενήκαὶ ἡ πίστις ὑμῶν 15 εὑρισκόμεθα πᾶσαν ὥραν; 31 καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ, ὅτι τὴν ὑμετέραν ἀκάυχησιν ἦν ἔχω ἐν Χριστῷ ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἡγειρεν Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. 32 εἰ κατὰ ἀνθρώπον τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἡγειρεν εἴπερ ἄρα ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. 16 εἰ γάρ νεκροὶ εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, Φάγωμεν καὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται πίωμεν, αὔριον γάρ ἀποθνήσκομεν. 33 17 εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἥθη χρηστὰ πίστις ὑμῶν ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὅμιλίαι κακαί. 34 ἐκνήψατε δικαίως καὶ ὑμῶν. 18 ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ μὴ ἀμαρτάνετε, ἀγνωσίαν γάρ θεοῦ τινες ἀπώλοντο. 19 εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἔχουσιν πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν ἀλλὰ ἡλπικότες ἐσμὲν μόνον, ἐλεεινότεροι ἐρεῖ τις Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί, ποίῳ δὲ πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. 20 Νυνὶ δὲ σώματι ἔρχονται; 36 ἄφρων σὺ δὲ σπείρεις, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· 37 καὶ ἀκεκομημένων 21 ἐπειδὴ γάρ δι' ἀνθρώπου δὲ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον θάνατος καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις σπείρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι νεκρῶν. 22 ὕσπερ γάρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες σίτου ἡ τινος τῶν λοιπῶν· 38 ὁ δὲ θεὸς ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἡθέλησεν, καὶ πάντες ζωοποιηθήσονται. 23 ἔκαστος δὲ ἐν ἔκαστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιονσῶμα. 39 οὐ τῷ ἴδιῳ τάγματι ἀπαρχὴ Χριστός, ἐπειτα οἱ πᾶσα σάρξ ἡ αὐτὴ σάρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· 24 εἴτα ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σάρξ κτηνῶν, ἄλλη τὸ τέλος, ὅταν παραδιδῷτὴν βασιλείαν δὲ σάρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων· 40 καὶ τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἔξουσίαν καὶ δύναμιν, ἀλλὰ ἐτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, 25 δεῖ γάρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρι Γοῦθῆ ἐτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. 41 ἄλλη δόξα πάντας τοὺς ἔχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη 26 ἔσχατος ἔχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος, δόξα ἀστέρων, ἀστὴρ γάρ ἀστέρος διαφέρει 27 πάντας γάρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας ἐν δόξῃ. 42 Οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ ἀφθαρσίᾳ· 43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται τὰ πάντα, τότεαύτὸς ὁ ιδὸς ὑποταγήσεται τῷ ἐν δυνάμει· 44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα ἵνα ἢ ὁ θεὸς ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Ἔιστιν σῶμα πάντα ἐν πᾶσιν. 29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ ψυχικόν, ἔστιν καὶ πνευματικόν. 45 οὕτως

καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος **16** Περὶ δὲ τῆς λογείας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς ὑπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς πνεῦμα ζωοποιοῦν. **46** ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. **2** κατὰ πνευματικὸν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ μίαν ὅσφιβάτου ἔκαστος ὑμῶν παρ' ἔαυτῷ πνευματικόν. **47** ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἦκεις οὐρανοῦ. μὴ δταν ἔλθω τότε λογεῖαι γίνωνται. **3** **48** οὗτος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, δταν δὲ παραγένωμαι, οὐντς ἐὰνδοκιμάσητε καὶ οὗτος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν ἐπουράνιοι. **49** καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· **4** ἐὰν δὲ τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, Γφορέσομεν καὶ ἄξιον ἡ τοῦ κάμε πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. **50** Τοῦτο δὲ πορεύσονται. **5** Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς φημι, ἀδελφοί, δτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν δταν Μακεδονίαν διέλθω, Μακεδονίαν θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ τδύναται οὐδὲ ἡ γὰρ διέρχομαι, **6** πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. **51** Γπαραμενῶντις καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς ίδου μυστήριον ὑμῖν λέγω· Γπάντες οὐ με προπέμψητε οῦ ἐὰν πορεύωμαι. **7** κοιμηθσόμεθα πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ίδειν, **52** ἐν ἀτόμῳ, ἐν διπῆ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐλπίζω γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ἐσχάτη σάλπιγγι· σαλπίσει γάρ, καὶ οἱ ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ **8** Γπάμενῶδὲ νεκροὶ ἐγερθσονται ἀφθαρτοι, καὶ ήμεῖς ἐν Ἐφέσῳ ὥστε τῆς πεντηκοστῆς; **9** Θύρα ἀλλαγησόμεθα. **53** δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν γάρ μοι ἀνέῳγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. **10** Ἐὰν δὲ ἔλθῃ τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. **54** δταν δὲ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν πρὸς ὑμᾶς, τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν ὡς Γκάγω **11** μή τις οῦν αὐτὸν ἔξουθενήσῃ. τότε γενήσεται διάλογος ὁ γεγραμμένος· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. **55** ποῦ πρὸς με ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν σου, θάνατε, τὸ νῖκος; ποῦ σου, θάνατε, ἀδελφῶν. **12** Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, τὸ κέντρον; (*Hades 986*) **56** τὸ δὲ κέντρον πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἀμαρτίας ὁ νόμος· **57** τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ ἡν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ κυρίου ὑμῶν δταν εὐκαιρήσῃ. **13** Γρηγορεῖτε, στήκετε Ἰησοῦ Χριστοῦ. **58** Ωστε, ἀδελφοί μου ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταίοῦσθε. ἀγαπητοί, ἔδρατοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, **14** πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. **15** περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν πάντοτε, εἰδότες δτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ οἰκίαν Στεφανᾶ, δτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν

έαυτούς· **16** ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς
τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ
κοπιῶντι. **17** χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ
Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, δτὶ
τὸ ὑμέτερονύστερημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν,
18 ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ
ὑμῶν. ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. **19**
Ἄσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας.
Ἄσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ
Πρίσκασὺν τῇ κατ' οἰκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.
20 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες.
ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **21**
Οἱ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. **22** εἴ τις
οὐ φιλεῖ τὸν κύριον ἡτο ἀνάθεμα. Μαράνα
θά. **23** ή χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦμεθ' ὑμῶν.
24 ή ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ

Προς Κορινθιους Β'

1 Παῦλος ἀπόστολος ὁ Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ τῇ οὖσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἀγίοις πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τῶν κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως, **4** ὁ παρακαλῶν ὑμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ὑμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἣς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. **5** ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ὑμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ὑμῶν. **6** εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, ‘εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὃν καὶ ὑμεῖς πάσχομεν, **7** καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν εἰδότες ὅτι τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. **8** Οὐ γάρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρτης θλίψεως ὑμῶν τῆς γενομένης ἦν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν, ὥστε ἔξαπορηθῆναι ὑμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· **9** γέγονεν ὁ δὲ θεὸς ὅτι ὁ θεὸς ὑμῶν τῶν θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες θεῷ πρὸς δόξαν δι' ὑμῶν. **10** δὲ φέρετε τὸν ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἔαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες θεός, **11** καὶ σφραγισάμενος ὑμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβώνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς ὁν ἥλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, **12** συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶντες δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ὑμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ὑμῶν. **13** Ή γάρ καύχησις ὑμῶν αὕτη ἐστίν, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ὑμῶν, ὅτι ἐν ἀγιότητικαὶ εἰλικρινείᾳ τοῦ θεοῦ, γούκεν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ’ ἐν χάριτι θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς· **14** οὐ γάρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ’ ἡ ἡ ἀναγινώσκετε ἡ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτιεώς τέλους ἐπιγινώσεσθε, **15** καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ὑμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ὑμῶντες τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ. **16** Καὶ ταῦτη τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρότερον πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν, ἵνα δευτέραν χάριν σχῆτε **17** καὶ διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ιουδαίαν. **18** τοῦτο οὖν βουλόμενος μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἡ ἡ βουλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἡ παρ' ἐμοὶ τὸ Ναὶ ναὶ καὶ τὸ Οὐ οὐ; **19** πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ὑμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν Ναὶ καὶ Οὐ. **20** δὲ τοῦ θεοῦ γάρ νίδος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ὑμῶν κηρυχθείς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναὶ ἐν αὐτῷ ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἔαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες θεῷ πρὸς δόξαν δι' ὑμῶν. **21** δὲ βεβαιῶν ὑμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ὑμᾶς ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· **22** δὲ φέρετε τὸν ἀρραβώνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς δούς τὸν ἀρραβώνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς ὁν ἥλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, **23** καρδίαις ὑμῶν. **24** Εγὼ δὲ μάρτυρα τὸν

θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ
ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἥλθον εἰς Χριστῷ καὶ τὴν ὄσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ
Κόρινθον. 24 οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς φανεροῦντι δί' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· 15
πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὅτι Χριστοῦ εὐώδια ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν τοῖς
ὑμῶν, τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, 16

2 ἔκρινα γὰρ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν
ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν· 2 εἰ γὰρ ἐγὼ
λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ
λυπούμενος ἔξ εἵμοῦ; 3 καὶ ἔγραψατοῦτο
αὐτὸν ἵνα μὴ ἐλθῶν λύπην τοῦτον ἔχων
ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς
οἵς μὲν ὄσμὴν ἐκθανάτου εἰς θάνατον,
οἵς δὲ ὄσμὴν ἐκζωῆς εἰς ζωήν. καὶ πρὸς
ταῦτα τίς ίκανός; 17 οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ
πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ,
ἀλλ’ ὡς ἔξ εἰλικρινείας, ἀλλ’ ὡς ἐκ θεοῦ
κατέναντιθεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν. 4 ἐκ 3 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς τοῦτον τοῦ
γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἦμην χρήζομεν ὡς τινες συστατικῶν
ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἔξ τοῦ
ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη
ἡν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. 5 Εἰ δέ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ
τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων
ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς. 3 φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ
6 ίκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη
ὑπὸ τῶν πλειόνων, 7 ὥστε τούναντίον οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος,
γιᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, οὐκ ἐν πλαξὶν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξὶν
μή πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ καρδίαις σαρκίναις. 4 Πεποιθήσιν δὲ
τοιούτος. 8 διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς
αὐτὸν ἀγάπην· 9 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα τὸν θεόν. 5 οὐχ ὅτι ‘ἀφ’ ἑαυτῶν ίκανοί
ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ἐσμεν λογίσασθαι τι ὡς ἔξ τοῦ
ἀλλ’ ὑπήκοοι ἐστε. 10 Ὡδέ τι χαρίζεσθε, κάγω· ἡ ίκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, 6 δος
καὶ γὰρ ἐγὼ ὃ κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι, καὶ ίκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς
δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, 11 ἵνα μὴ διαθῆκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος,
πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, οὐ γὰρ τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτέννει, τὸ δὲ πνεῦμα
αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. 12 Ἐλθῶν ζωοποιεῖ. 7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν
δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη
Χριστοῦ καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν δόξῃ, ὥστε μηδύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς
κυρίω, 13 οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματι νίοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως
μου τῷ μὴ εύρειν με Τίτον τὸν ἀδελφόν διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν
μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἔξηλθον καταργουμένην, 8 πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ
εἰς Μακεδονίαν. 14 Τῷ δὲ θεῷ χάρις διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;

9 εἰ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατακρίσεως ἐστὶν κεκαλυμμένον, **4** ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία αἰῶνος τούτου ἐπύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν τῆς δικαιοσύνης δόξῃ. **10** καὶ γὰρ οὐ ἀπίστων εἰς τὸ μὴ ἀσύγάσαιτὸν φωτισμὸν δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, μέρει ἐνεκεντῆς ὑπερβαλλούσης δόξης: **11** ὃς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. (aiōn g165) **5** οὐ εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῷ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ ὁ Χριστὸν μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ. **12** Ἐχοντες Ἰησοῦν κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν οῦν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ διὰ Ἰησοῦν. **6** ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπών· Ἐκ χρώμεθα, **13** καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς σκότους φῶς λάμψει ὃς ἔλαμψεν ἐν ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἀντοῦ ταῖς καρδίαις ὑμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. **14** ἀλλὰ ὁ Χριστοῦ **7** Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ τῆς σήμερον ἡμέραςτὸ αὐτὸν κάλυμμα ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἦτοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης ἔξι ὑμῶν **8** ἐν παντὶ θιλιόμενοι ἀλλ’ οὐκ μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτιέν Χριστῷ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ’ οὐκ καταργεῖται, **15** ἀλλ’ ἔως σήμερον ἡνίκα ἔξαπορούμενοι, **9** διωκόμενοι ἀλλ’ οὐκ ἀναγινώσκηται Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ’ τὴν καρδίαν αὐτῶν κείται· **16** ἡνίκα ὃδε οὐκ ἀπολύμενοι, **10** πάντοτε τὴν νέκρωσιν ἐὰν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ τοῦ Ιησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα κάλυμμα. **17** ὃ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν οὗ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ιησοῦ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ κυρίου ἐλευθερία. **18** ἡμεῖς φανερωθῆτε: **11** ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένω προσώπῳ τὴν θάνατον παραδίδομεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν ἡ ζωὴ τοῦ Ιησοῦ φανερωθῆτε ἐν τῇ θνητῇ εἰκόνᾳ μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς σαρκὶ ὑμῶν. **12** ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος. **13** Ἐχοντες ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. **14** Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸν πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, **15** εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Ιησοῦν καὶ ἡμᾶς τὸν Ιησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὸν ὑμῖν. **16** τὰ γὰρ πάντα δι’ ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. **17** Διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν ἀλλ’ εἰ καὶ ὅ ἔξω ὑμῶν ἀνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ’ ὁ εὐαγγέλιον ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις

4 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἡλείθημεν, οὐκ ἐγκακοῦμεν **2** ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας τοῦ συνιστάνοντες τοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. **3** εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις

‘εσω ήμῶν ἀνακαινοῦται ήμέρα καὶ ήμέρα. ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. 12
17 τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ὡύπαλιν ἔαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ
‘ήμῶνκαθ’ ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν ἀιώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ήμῖν,
(αιōnios g166) 18 μὴ σκοπούντων ήμῶν τὰ καυχήματος ὑπὲρ
βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα, τὰ γὰρ γάρ ἔξεστημεν, θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν,
βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα
αἰώνια. (aiōnios g166)

5 Οἴδαμεν γάρ ὅτι ἔαν ή ἐπίγειος ήμῶν
οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν
ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον
αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (aiōnios g166) 2 καὶ
γάρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον
ήμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι
ἐπιποθοῦντες, 3 εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι
γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα. 4 καὶ γάρ οἱ ὄντες
ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι ἐφ' ὃ
οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι,
ἵνα καταποθῇ τὸ θηντὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. 5 ὁδὲ
κατεργασάμενος ήμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦ θεός,
‘ό δοὺς ήμῖν τὸν ἀρραβώνα τοῦ πνεύματος.
6 Θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι
ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν
ἀπὸ τοῦ κυρίου, 7 διὰ πίστεως γάρ
περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους— 8 Θαρροῦμεν
δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι
ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν
κύριον· 9 διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε
ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι
αὐτῷ εἶναι. 10 τοὺς γάρ πάντας ήμᾶς
φανερωθῆναι δεῖ ἐμπροσθεν τοῦ βήματος
τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ
διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἄ ἐπραξεν, εἴτε ὑμᾶς 2 λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά
ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον 11 Εἰδότες οὖν τὸν σου καὶ ἐν ήμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά
φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, σοι· ίδου νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ίδου
θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν νῦν ήμέρᾳ σωτηρίας· 3 μηδεμίαν ἐν

‘ήμῶνκαθ’ ὑπερβολὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ
ήμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ
καυχωμένους καὶ ‘μὴ ἐν καρδίᾳ. 13 εἴτε
γάρ ἔξεστημεν, θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν,
ὑμῖν. 14 ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει
ήμᾶς, κρίναντας τοῦτο ὅτιεῖς ὑπὲρ πάντων
ἀπέθανεν· ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· 15
καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες
μηκέτι ἔαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν
ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. 16 ‘Ωστε ήμεῖς
ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα·
εἰκαὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν,
ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. 17 ὥστε
εἴ τις ἐν Χριστῷ, καὶνὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα
παρῆλθεν, ίδου γέγονεν ‘καινά 18 τὰ δὲ
πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος
ήμᾶς ἔαυτῷ ‘διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος
ήμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς,
19 ως ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον
καταλλάσσων ἔαυτῷ, μὴ λογιζόμενος
αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος
ἐν ήμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς, 20 ὑπὲρ
Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ως τοῦ θεοῦ
παρακαλοῦντος δι’ ήμῶν δεόμεθα ὑπὲρ
Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ. 21 τὸν μὴ
γνόντα ἀμαρτίαν ὑπὲρ ήμῶν ἀμαρτίαν
ἐποίησεν, ἵνα ήμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη
θεοῦ ἐν αὐτῷ.

6 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ
εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι
ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον 11 Εἰδότες οὖν τὸν σου καὶ ἐν ήμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά
φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, σοι· ίδου νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ίδου
θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν νῦν ήμέρᾳ σωτηρίας· 3 μηδεμίαν ἐν

μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κάγω μωμηθῇ ἡ διακονία, 4 ἀλλ’ ἐν παντὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· 18 καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς τὸ συνιστάνοντες οὐτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι· πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς νιόντας καὶ ἐν ὑπομονῇ πολλῆ, ἐν θλίψειν, ἐν θυγατέρας, λέγει κύριος παντοκράτωρ.

ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, 5 ἐν πληγαῖς, 7 ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἔαυτοὺς ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, 6 ἐν ἀγνότητι, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ. 2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἡδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. 3 πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω, προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. 4 πολλὴ μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαὶ τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. 5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν· νέας ἡμῶν, ἀλλ’ ἐν παντὶ θλιβόμενοι— ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι— 6 ἀλλ’ ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· 7 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἡ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὁδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. 8 ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἴ καὶ μετεμελόμην (βλέπω διά τι ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὡραν ἐλύπησεν ὑμᾶς), 9 νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλύπηθητε, ἀλλ’ ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν, ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. 10 ή γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν

ἀμεταμέλητον ἔργαζεται ἡ δὲ τοῦ κόσμου ἀγίους— 5 καὶ οὐ καθὼς ἡλπίσαμεν ἀλλ’ λύπη θάνατον κατεργάζεται. 11 ίδον γὰρ ἐαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ήμῖν αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι πόσην διὰ θελήματος θεοῦ, 6 εἰς τὸ παρακαλέσαι κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν, ἀλλὰ ἡμᾶς Τίτον ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτελέση εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ταύτην 7 ἀλλ’ ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύτε, ἀλλὰ ἐκδίκησιν ἐν παντὶ συνεστήσατε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ ἐαυτοὺς ἀγνοὺς ἐιναῖτῷ πράγματι. 12 σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ, ἃρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἕνεκεντοῦ ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. ἀδικήσαντος, ὅυδε ἔνεκεντοῦ ἀδικηθέντος, 8 Οὐ κατ’ ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἀλλ’ ἕνεκεντοῦ φανερωθῆναι τὴν ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς γνήσιον δοκιμάζων· 9 γινώσκετε γὰρ τὴν ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 13 διὰ τοῦτο χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρακεκλήμεθα. Ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ὅτι δι’ ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὁν, ἵνα ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον ἔχαρημεν ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε. ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ 10 καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν· 14 ὅτι γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ ποιησαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε κατησχύνθην, ἀλλ’ ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἀπὸ πέρυσι· 11 νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιησαι ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία ἡμῶν ᾧ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη. 15 τοῦ θέλειν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ἐκ τοῦ ἔχειν. 16 εἰ γὰρ ἡ προθυμία ὑμᾶς ἔστιν ἀναμιμησκομένου τὴν πάντων πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχῃεύπροόσδεκτος, ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. 17 οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἐδέξασθε αὐτόν. 18 χαίρω ὅτι ἐν παντὶ ἀνεσις, ὑμῖνθλιψις ἀλλ’ ἐξ ἰσότητος 14 θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, 2 ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· 3 ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ παρὰ δύναμιν, αὐθαίρετοι 4 μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς

ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης· 15 καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἡλαττόνησεν. 16 Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, 17 ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς. 18 συνεπέμψαμεν δὲ

μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν— προέλθωσιν ῥεῖσύμας καὶ προκαταρτίσωσι 19 οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς τὴν ἑπτηνῆμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ὑμῶν ταύτην ἑτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν ἑσύντῃ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. 6 Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων ὑμῶν πρὸς τὴν ἀρτοῦτοῦ κυρίου δόξαν φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ καὶ προθυμίαν ὑμῶν— 20 στελλόμενοι ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ τοῦτο μή τις ὑμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ θερίσει. 7 ἔκαστος καθὼς ἑπτηνῆμένην ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἰλαρὸν ὑμῶν, 21 ἑπονοοῦμεν γάρ καλὰ οὐ γάρ δότην ἀγαπᾶ ὁ θεός. 8 ἀδυνατεῖδε ὁ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἀνθρώπων. 22 συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὅντα, νυνὶ 9 (καθὼς γέγραπται Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τοῖς πένησιν, ή δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τῇ εἰς ὑμᾶς. 23 εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς τὸν αἰῶνα· (aiōn g165) 10 ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός εἴτε ἀδελφὸι ἑπόροντῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν ὑμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. Ἑχορηγήσεικαὶ ἀπληθυνεῖτὸν σπόρον ὑμῶν 24 τὴν οὖν ἐνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἀρχήσειτά γεννήματα τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς ὑμῶν) 11 ἐν παντὶ πλούτιζόμενοι εἰς πᾶσαν αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοιεὶς πρόσωπον τῶν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ὑμῶν ἐκκλησιῶν.

9 Περὶ μὲν γάρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσόν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν, 2 οἵδια γάρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἦν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι, καὶ τὸν ζῆλος ἡρέθισε τοὺς πλείονας. 3 ἔπειψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ὑμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε, 4 μὴ πως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὑρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους καταισχυνθῶμεν ὑμεῖς, ἵνα μὴ ἀλέγωμεν ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ 5 ἀναγκαῖον οὖν

εὐχαριστίαν τῷ θεῷ— 12 ὅτι ή διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύονσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ— 13 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, 14 καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. 15 Ἑχάριτῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραύτητος καὶ ἐπιεικείας

τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὸν δὲ θαρρῶ ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ εἰς ὑμᾶς· 2 δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν ὑμῶν— 14 οὐ γάρ ως μὴ ἐφικνούμενοι εἰς θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἣ λογίζομαι ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἔαυτούς, ἄχρι γάρ τολμῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζομένους καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ ἡμᾶς ως κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. 3 Χριστοῦ— 15 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν σαρκὶ γάρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες σάρκα στρατεύομεθα— 4 τὰ γάρ ὅπλα τῆς αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων— περισσείαν, 16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν λογισμοὺς καθαιροῦντες 5 καὶ πᾶν ὕψωμα εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. 17 Ὁ δὲ καὶ αἱχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω· 18 οὐ ὑπακοήν τοῦ Χριστοῦ, 6 καὶ ἐν ἔτοιμῳ γάρ ὁ ἔαυτὸν συνιστάνων ἐκεῖνός ἐστιν ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν δόκιμος, ἀλλὰ δὲν ὁ κύριος συνίστησιν.

πληρωθῆ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. 7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε. εἴ τις πέποιθεν ἔαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ' ἔαυτοῦ ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ οὔτως καὶ ἡμεῖς· 8 ἐάν τε γάρ περισσότερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἔξουσίας ἡμῶν, ἢς ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι, 9 ἵνα μὴ δόξω ως ἀν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν· 10 ὅτι Αἱ ἐπιστολαὶ μὲν, φησίν, βαρεῖαι καὶ ἴσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενῆς καὶ ὁ λόγος ἔξουσθενημένος. 11 τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἵοι ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. 12 Οὐ γάρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἡ συγκρῖναι ἔαυτούς τισιν τῶν ἔαυτοὺς συνιστανόντων ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἔαυτοῖς ἔαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἔαυτοὺς ἔαυτοῖς οὐ συνιᾶσιν. 13 ἡμεῖς δὲ οὐκεὶς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ

11 Ὁφελον ἀνείχεσθε μου μικρόν τι ἀφροσύνης ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθε μου. 2 ζηλῶ γάρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλω, ήρμοσάμην γάρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ· 3 φοβοῦμαι δὲ μή πως, ως ὁ δρις ἐξηπάτησεν Εὔαν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, φθαρῆτα νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος· καὶ τῆς ἀγνότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. 4 εὶ μὲν γάρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει δὲ οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἡ πνεῦμα ἔτερον λαμβάνετε δὲ οὐκ ἐλάβετε, ἡ εὐαγγέλιον ἔτερον δὲ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἀνέχεσθε· 5 λογίζομαι γάρ μηδὲν ὑστερηκεῖν τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων· 6 εἰ δὲ καὶ ἴδιωτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερώσαντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. 7 Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ἡμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; 8 ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὄψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν, 9

καὶ παρὸν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, κατενάρκησα οὐθενός τὸ γὰρ ὑστέρημά μου ἐν 'φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις· 24 ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῇ ὑπὸ Ιουδαίων πεντάκις τεσσεράκοντα παρὰ ἔμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ τηρήσω. 10 μίαν ἔλαβον, 25 τρὶς ἐραβδίσθην, ἄπαξ ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθύμερον καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τῷ βυθῷ πεποίκα· 26 ὁδοιπορίαις ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. 11 διὰ τί; πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ θεὸς οἶδεν. 12 ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ "Ο δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμήν, ἵνα ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἐν ψευδαδέλφοις, 27 ἀπόπωκαὶ μόχθῳ, ἡμεῖς. 13 οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ ἐργάται δόλιοι, μετασχηματίζομενοι εἰς δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει ἀποστόλους Χριστοῦ· 14 καὶ οὐ 'Θαῦμα καὶ γυμνότητι· 28 χωρὶς τῶν παρεκτός ἡ αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται ἐπίστασίς μοιή καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα εἰς ἄγγελον φωτός· 15 οὐ μέγα οὖν εἰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. 29 τίς ἀσθενεῖ, καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὃν τὸ τέλος οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; 30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 16 Πάλιν λέγω, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. 31 ὁ μή τίς με δόξῃ ἄφρονα εἴναι— εἰ δὲ μή θεὸς καὶ πατήρ τοῦ κυρίου Ἡησοῦοιδεν, γε, κὰν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγώ ὁ ὕν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ μικρόν τι καυχήσωμαι· 17 ὁ λαλῶ οὐ 'κατὰ ψεύδομαι. (αισθ g165) 32 ἐν Δαμασκῷ ὁ κύριον λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει ταύτη τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. 18 τὴν 'πόλιν Δαμασκηνῶν πιάσαι γε 33 καὶ ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται ἀκατάσάρκα, κἀγὼ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἔχαλάσθην διὰ τοῦ καυχήσομαι. 19 ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν τείχους καὶ ἔξεφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. ἀφρόνων φρόνιμοι ὅντες· 20 ἀνέχεσθε γὰρ 12 Καυχᾶσθαι δεῖ οὐ 'συμφέρον μέν, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, ἐλεύσομαι γε δεῖς ὀπτασίας καὶ εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ἀποκαλύψεις κυρίου. 2 οἶδα ἀνθρωπὸν ἐν 'εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει. 21 κατὰ ἀτιμίαν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων— εἴτε ἐν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήκαμεν ἐν ᾧ δ' σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος ἀν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν— ἀρπαγέντα κἀγώ. 22 Ἐβραῖοί εἰσιν; κἀγώ. Ἰσραηλῖται τὸν τοιοῦτον ἔως τρίτου οὐρανοῦ. 3 εἰσιν; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν; κἀγώ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἀνθρωπὸν— εἴτε 23 διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν; παραφρονῶν ἐν σώματι εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος οὐκ

οῖδα, ὁ θεὸς οἶδεν— 4 ὅτι ἡρπάγη εἰς τέκνοις. 15 ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ τὸν παράδεισον καὶ ἥκουσεν ἄρρητα ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. ῥήματα ἂν οὐκ ἔξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ἕπειρισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἥσσον 5 ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπὲρ ἀγαπῶμαι; 16 ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος δόλω ὑμᾶς ἀσθενείας 6 ἐὰν γάρ θελήσω καυχήσασθαι, ἔλαβον. 17 μή τινα ὡν ἀπέσταλκα πρὸς οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γάρ ἐρῶ· ὑμᾶς, δι’ αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; 18 φείδομαι δέ, μή τι εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ παρεκάλεσα Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν δὲ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ, 7 καὶ ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων. 8 διὸνα οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ τοῖς αὐτοῖς ἔχνεσιν; 19 Πάλαι δοκεῖτε ὅτι σαρκὶ, ἄγγελος Ἐστανᾶ ἵνα με κολαφίζῃ, ὑμῖν ἀπολογούμεθα; 20 Κατέναντι θεοῦ ἐν τίνα μὴ ὑπεραίρωμαι. 8 ὑπὲρ τούτου τρίς Χριστῷ λαλοῦμεν. τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ’ ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς, 20 φοβοῦμαι γάρ ἐμοῦ. 9 καὶ εἴρηκέν μοι Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μή πως ἔλθων οὐχ οἵους θέλω εὔρω ὑμᾶς, μου· ἡ γάρ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται κάγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε, μή πως ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἔρις ἔζηλος θυμοί, ἐριθεῖαι, καταλαλιαί, ἀσθενείαις ἀμούνας ἕπειρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· 21 μὴ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. 10 διὸ εύδοκῶ ἐν πάλιν ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ μεόδη θεός ἀσθενείας, ἐν ὅρθεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν διωγμοῖς καὶ στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ὅταν γάρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι. 11 ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ Γέγονα ἄφρων ὑμεῖς με ἡναγκάσατε· γάρ ἡ ἐπραξαν.

γάρ ὥφειλον ὑφ’ ὑμῶν συνίστασθαι. οὐδὲν γάρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι. 12 τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ σημείοις τεκαὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν. 13 τί γάρ ἐστιν δὲ ἡσσώθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. 14 Ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἔτοιμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω οὐ γάρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς, οὐ γάρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς εἰς ὑμᾶς. 5 Εαντοὺς πειράζετε εἰς ἐστὲ

13 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. 2 προείρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ δεύτερον καὶ ἀπών τοῦν τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι, 3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ δὲ εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν, 4 καὶ γάρ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ καὶ γάρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ τζήσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς. 5 Εαντοὺς πειράζετε εἰς ἐστὲ

ἐν τῇ πίστει, ἔαυτοὺς δοκιμάζετε· ή οὐκ ἐπιγινώσκετε ἔαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν εἰ μήτι ἀδόκιμοι ἔστε. **6** ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεοθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔσμεν ἀδόκιμοι. **7** εὐχόμεθαδὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ’ ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὥμεν. **8** οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. **9** χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τοῦτοκαὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. **10** διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἢν ὁ κύριος ἔδωκέν μοι, εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. **11** Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ’ ὑμῶν. **12** ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. **13** ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἄγιοι πάντες. **14** ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ὄγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν

Προς Γαλατας

1 Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, **2** καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας. **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς 'καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **4** τοῦ δόντος ἔαυτὸν ὑπέρτων ἀμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἔξεληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἀἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, (aiōn g165) **5** ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. (aiōn g165)

6 Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἔτερον εὐαγγέλιον, **7** δούλως ἔστιν ἄλλος εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. **8** ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἔξι οὐρανοῦ 'εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὁ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. **9** ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἅρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὁ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. **10** Ἀρτὶ γάρ ἀνθρώπους πείθω ἡ τὸν θεόν; ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; 'εἰέτι ἀνθρώποις ἥρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἄν ἥμην. **11** Γνωρίζω γάρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπὸ ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρωπὸν. **12** οὐδὲ γάρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, 'οὕτε ἐδιάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. **13** Ἡκούσατε γάρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν

αὐτήν, **14** καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ φορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ **16** ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἷματι, **17** οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. **18** Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορῆσαι Ἅκηφαν καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. **19** ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. **20** ἀ δὲ γράφω ὑμῖν, ἴδού ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. **21** ἔπειτα ἥλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. **22** ἦμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. **23** ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ, μόνον δὲ ἀκούοντες ἥσαν ὅτι Ὁ διώκων ὑμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἦν ποτε ἐπόρθει, **24** καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.

2 Ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρναβᾶ συμπαραλαβών καὶ Τίτον· **2** ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ᾧδιαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μή πως εἰς κενὸν τρέχω ἡ ἔδραμον. **3** ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ, Ἐλλην ὡν, ἡναγκάσθη περιτμηθῆναι τὸν ἐπόρθουν **4** διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν

έλευθερίαν ήμων ἦν ἔχομεν ἐν Χριστῷ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἕργων νόμου Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν 5 οἵς ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ οὐδὲ πρὸς ὥραν εἰζαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ ὑμᾶς. 6 ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι καὶ οὐκ ἐξ ἕργων νόμου, ὅτι ἐξ ἕργων τι— δόποιο ποτε ἡσαν οὐδέν μοι διαφέρει νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ. 7 πρόσωπον θεός ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει— εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ ἐμοὶ γάρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο, εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἅρα 8 ἀλλὰ τούναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς εἰ γάρ ἂν κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, Πέτρος τῆς περιτομῆς, 8 ὁ γάρ ἐνεργήσας παραβάτην ἐμαυτὸν τονιστάνω 9 ἐγὼ γάρ Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῶς ζήσω ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη, 9 καὶ Χριστῷ συνεσταύρωματ· 10 ζῶ δὲ οὐκέτι γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· δὲ οὐν ζῶ Ιάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ ‘υιοῦ τοῦ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἐμοὶ καὶ Βαρναβᾶ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. 11 οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· 10 τοῦ θεοῦ· εἰ γάρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἅρα μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

δὲ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. 3 Ὡς ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν οἶς κατ' ὁφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφησταυρωμένος; 2 τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἕργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 3 οὕτως ἀνόητοί ἔστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; 4 τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἴ γε καὶ εἰκῇ. 5 ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἕργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 6 καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι ‘υιοί εἰσιν Ἀβραάμ. 8 προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη δὲ θεὸς προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ ὅτι Ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. 9 ὥστε οἱ ἐκ πίστεως

εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. 10 Ὅσοι ὅντως ἐκ νόμου ἀνήν ή δικαιοσύνη. γὰρ ἔξ ἔργων νόμου εἰσὶν ὑπὸ κατάραν 22 ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα εἰσίν, γέγραπται γὰρ ὅτι Ἐπικατάρατος πᾶς ὑπὸ ἀμαρτίαν ἵνα ή ἐπαγγελία ἐκ πίστεως ὃς οὐκ ἔμμενειπάσιν τοῖς γεγραμμένοις Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῆ τοῖς πιστεύουσιν. ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι 23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ αὐτά. 11 ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται νόμον ἐφρουρούμεθα ὅσυγκλειόμενοιεὶς παρὰ τῷ θεῷ δῆλον, ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. 24 πίστεως ζήσεται, 12 ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν ἐκ πίστεως, ἀλλ'. Ὁ ποιῆσας ἀυτάζησεται εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν ἐν αὐτοῖς. 13 Χριστὸς ἡμᾶς ἔξηγόρασεν ἐκ 25 ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ παιδαγωγόν ἐσμεν. 26 πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἡμῶν κατάρα, ὅτι γέγραπται Ἐπικατάρατος ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 27 πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, 14 ἵνα εἰς ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν τὰ ἔθνη ή εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐνεδύσασθε· 28 οὐκ ἔνι Ιουδαῖος οὐδὲ ἐν Ἐχριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν Ἐλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ πάντες γάρ ὑμεῖς 15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· σῶμας εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 29 εἰ δὲ ὑμεῖς ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἔστε, ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. 16 τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἕκατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἐνός· Καὶ τῷ σπέρματί σου, ὃς ἔστιν Χριστός. 17 τοῦτο δὲ λέγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. 18 εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἔξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ θεός. 19 Τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις ὅτι ἐλθῇ τὸ σπέρμα ὃ ἐπήγγελται, διαταγεὶς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου 20 ὁ δὲ μεσίτης ἐνός οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ θεός εἰς ἔστιν. 21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ; μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι,

4 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιος ἔστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὧν, 2 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἔστι καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. 3 οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἡμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεθαδεδουλωμένοι· 4 ὅτε δὲ ἥλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου, 5 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἔξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱόθεσίαν ἀπολάβωμεν. 6 ὅτι δέ ἔστε υἱοί, ἔξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν κράζον· Αββα ὁ πατήρ. 7 ὥστε οὐκέτι εἰ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ. 8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ

οῦσι θεοῖς· 9 νῦν δὲ γνόντες θεόν, μᾶλλον τὸ ὅδε ἈγάρΣινᾶ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἵς γάρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· 26 ή δὲ ἄνω πάλιν ἄνωθεν ὁ δουλεύεινθέλετε; 10 ἡμέρας Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶν παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἡμίτηρήμῶν· 27 γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι, ἐνιαυτούς. 11 φοιβοῦμαι ὑμᾶς μή πως εἰκῇ στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥήξον καὶ βόησον, κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. 12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ἡ οὐκ ὡδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα ὅτι κάγω ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἔχούσης τὸν οὐδέν με ἡδικήσατε· 13 οἴδατε δὲ ὅτι ἄνδρα. 28 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ἐπαγγελίας τέκνα ἐστέ· 29 ἀλλ' ὥσπερ τότε ὑμῖν τὸ πρότερον, 14 καὶ τὸν πειρασμὸν ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ ὑμῶν ἐν τῇ σαρκὶ μου οὐκ ἔξουθενήσατε πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. 30 ἀλλὰ τί λέγει ἡ οὐδὲ ἔξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον θεοῦ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν ἐδέξασθε με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. 15 αὐτῆς, οὐ γάρ μὴ κληρονομήσειό υἱὸς τῆς πούροῦνδο μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. 31 γάρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς διό ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα ὑμῶν ἐξορύξαντεςέδώκατέ μοι. 16 ὥστε ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; 17 5 τῇ ἐλευθερίᾳ ὑμᾶς Χριστὸς ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. 18 ηλευθέρωσεν στήκετε οὖν· καὶ μὴ πάλιν ζηγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. 2 Ἐδεί ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὡφελήσει. 3 μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. 4 κατηργήθητε ἡ ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. 5 ἡμεῖς γάρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. 6 ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργούμενη. 7 Ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; 8 ή πεισμονῇ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. 9 μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. 10 ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυριώ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων

ύμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἐὰν ἦ. 26 μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους
11 ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.
κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται 6 Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῇ ἄνθρωπος
τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. 12 ὅφελον ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ
καὶ ἀποκόφονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. πνευματικὸν καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν
13 Ὦμεις γάρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, πνεύματι πραΐτητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ
ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς καὶ σὺ πειρασθῆς. 2 ἀλλήλων τὰ βάρη
ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσετε τὸν
δουλεύετε ἀλλήλοις· 14 ὁ γάρ πᾶς νόμος ἐν νόμον τοῦ Χριστοῦ. 3 εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι
ἐνὶ λόγῳ πεπλήρωται ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τι μηδὲν ὕν, φρεναπατᾷ ἔαυτόν· 4 τὸ δὲ
τὸν πλησίον σου ὡς ἀσεαυτόν 15 εἰ δὲ ἔργον ἔαυτοῦ δοκιμαζέτω ἔκαστος, καὶ
ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε τότε εἰς ἔαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει
μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. 16 Λέγω καὶ οὐκ εἰς τὸν ἔτερον, 5 ἔκαστος γάρ τὸ
δέ, πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν ἴδιον φορτίον βαστάσει. 6 Κοινωνείτω δὲ ὁ
σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. 17 ή γάρσαρξ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι
ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. 7 μὴ πλανᾶσθε, θεὸς οὐ
κατὰ τῆς σαρκός, ταῦτα γάρ ἀλλήλοις μυκτηρίζεται· δὲ γὰρ ἐὰνσπείρῃ ἄνθρωπος,
ἀντίκειται, ἵνα μὴ ἀ ἐὰνθέλητε ταῦτα ποιῆτε. 18 εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ
ἐστὲ ὑπὸ νόμον. 19 φανερὰ δέ ἐστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἀτινά γέστιν πορνεία,
ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, 20 εἰδωλολατρία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρις, ζῆλος, θυμοί,
ἔγκακωμεν καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν
έριθεῖαι, διχοστασίαι, αἵρεσεις, 21 γρθόνοι μὴ ἐκλυόμενοι. 10 ἄρα οὖν ὡς καιρὸν
μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἀ τούτοις, ἔχομεν ἐργαζόμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς
προλέγω ὑμῖν ἀκαθώςπροεῖπον ὅτι οἱ τὰ πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους
τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ τῆς πίστεως. 11 Ἐδετε πηλίκοις ὑμῖν
κληρονομήσουσιν. 22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. 12 ὅσοι
πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, θέλουσιν εὔπροσωπησαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι
μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον
πίστις, 23 πραΐτης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν ἵνατῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ μὴδιώκωνται:
τοιούτων οὐκ ἐστιν νόμος. 24 οἱ δὲ τοῦ 13 οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ
Χριστοῦτὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς
παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. 25 εἰ περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ
ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. 14 ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο
καυχήσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου

ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ ἐμοὶ κόσμος
ἐσταύρωται γάγκρόσμω. 15 Ὁπερ γάρ
περιτομή τί ἐστινοῦτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ
καινὴ κτίσις. 16 καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ
στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἔλεος,
καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ. 17 Τοῦ λοιποῦ
κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γάρ τὰ
στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου
βαστάζω. 18 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν,
ἀδελφοί· ἀμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παῦλος ἀπόστολος ὑπὲν Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ· καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 3 Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ὑμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, 4 καθὼς ἔξελέξατο ὑμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ὑμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους κατενάπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, 5 προορίσας ὑμᾶς εἰς νίοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, 6 εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἥζεχαρίτωσεν ὑμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, 7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ 8 ἡς ἐπερίσσευσεν εἰς ὑμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει 9 γνωρίσας ὑμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἦν προέθετο ἐν αὐτῷ 10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν αὐτῷ, 11 ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, 12 εἰς τὸ εἶναι ὑμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· 13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας

ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἀγίῳ, 14 ὅρεστιν ἀρραβών τῆς κληρονομίας ὑμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποίησεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. 15 Διὰ τοῦτο κάγω, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ ὑμῶν τοὺς ἀγίους, 16 οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν τοῦ μνείαν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, 17 ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶρη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, 18 πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τιςέστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις, 19 καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ὑμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἴσχύος αὐτοῦ 20 ἦν ἐνήργηκεν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκνεκρῶν, καὶ ἐκθίσας ἐν τοῦτῳ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις 21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· (aiōn g165) 22 καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, 23 ἣτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

2 Καὶ ὑμᾶς ὅντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν 2 ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἔξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν

ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς νίοῖς τῆς ἀπειθείας· τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, (aiōn g165) 3 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἵνα τοὺς δύο κτίση ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς καινὸν ἀνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, 16 καὶ σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς ἀποκαταλλάξη τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ τῇμεθατέκνα σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀποκτείνας φύσει ὄργης ὡς καὶ οἱ λοιποί· 4 δὲ θεὸς τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· 17 καὶ ἐλθὼν πλούσιος ὁν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν εὐηγγελίσατο εἰρήνηνύμιν τοῖς μακρὰν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, 5 καὶ καὶ τοῖς εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· 18 δτι δι' αὐτοῦ ὅντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ— χάριτί ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. 19 ἄρα οὖν ἔστε σεσωσμένοι— 6 καὶ συνήγειρεν οὐκέτι ἐστέξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ τοῖς τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὅντος πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ 'Χριστοῦ' Ἰησοῦ, 21 ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. (aiōn g165) 8 τῇ ἐν ᾧ πᾶσαοικοδομὴ συναρμολογουμένη γὰρ χάριτί ἔστε σεσωσμένοι γδιάπιστεως· αὔξει εἰς ναὸν ἀγίον ἐν κυρίῳ, 22 ἐν ᾧ καὶ καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον· ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον 9 οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται. τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

10 αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες 3 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος δέσμιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἵ προητοίμασεν δὲ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν. 11 Διὸ μνημονεύετε δτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀκροβισσία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, 12 δτι τῇτετῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἀθεοί ἐν τῷ κόσμῳ. 13 νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἴ ποτε ὅντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγύς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. 14 αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, δὲ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, 15 τὸν νόμον τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν

τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἔθνῶν— 2 εἴ γε ἡκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς· 3 τοῦτα ἀποκαλύψων τὸν γεννωρίσθημοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, 4 πρὸς δὲ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ, 5 δὲ τέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς νιοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι, 6 εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, 7 οὐκ ἐγενήθηνδιάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν

τῆς δυνάμεως αὐτοῦ— 8 ἐμοὶ τῷ 4 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐλαχιστότερῷ πάντων ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις ἐν κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς αὔτη— τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸ κλήσεως ἡς ἐκλήθητε, 2 μετὰ πάσης ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ, 9 ταπεινοφροσύνης καὶ πραῦτητος, μετὰ καὶ φωτίσαι τὸν πάντας τὸν μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν μυστηρίον τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν ἀγάπης, 3 σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα τεκτίσαντι τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· (aiōn g165) 10 ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς 4 ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ 5 εἷς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· 6 εἷς θεοῦ, 11 κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἦν θεός καὶ πατήρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν 7 Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ὑμῶν, (aiōn g165) 12 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἡ ὅν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς παρρησίαν ταὶ προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. 8 διὸ λέγει· Ἀναβὰς διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. 13 διὸ αἰτοῦμαι μὴ εἰς ὕψος ἡχμαλώτευσεν αἱχμαλωσίαν, ἐγκακεῖνέν ταῖς θλίψεσιν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἐδωκενδόματα τοῖς ἀνθρώποις. 9 τὸ δὲ ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν. 14 Τούτου χάριν Ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ τατέβηεις κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα 15 τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; 10 ὁ καταβὰς ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων ὄνομάζεται, 16 ἵνα δῶματιν κατὰ τὸ πλοῦτος τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. 11 τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι καὶ αὐτὸς ἐδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, ἀνθρωπον, 17 κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, 12 τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων εἰς ἔργον ἀγάπης ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος 18 ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῦ Χριστοῦ, 13 μέχρι καταντήσωμεν τοῖς ἀγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ ὕψος οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ βάθος, 19 γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ. τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, 14 ἵνα 20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι μηκέτι ὡμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι ὑπερεκπειρισσοῦ ὡν αἰτούμεθα ἡ νοοῦμεν καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν διδασκαλίᾳς ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν ὑμῖν, 21 αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ταὶ ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης, Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ 15 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αἰώνος τῶν αἰώνων ἀμήν. (aiōn g165)

16 ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. 30 καὶ μὴ καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ὧ ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. ἑκάστου μέρους τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος 31 πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὁργὴ καὶ ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν 17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν σὺν πάσῃ κακίᾳ. 32 γίνεσθε εἰς ἀλλήλους κυρίων, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖν ἐν ματαιότητι τοῦ καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο νοὸς αὐτῶν, 18 ἐσκοτωμένοιτῇ διανοίᾳ γένεται

5 γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, ἀγαπητά, 2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, 19 καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς καὶ οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. ἐν πλεονεξίᾳ. 20 ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως 3 Πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἥ ἐμάθετε τὸν Χριστόν, 21 εἴ γε αὐτὸν πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, ἡκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς καθὼς πρέπει ἀγίοις, 4 καὶ αἰσχρότης ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, 22 ἀποθέσθαι καὶ μωρολογία ἥ εὐτραπελία, ἢ οὐκ ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν ἀνηκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. 5 τοῦτο παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ γὰρ ἰστεγινώσκοντες ὅ ι πᾶς πόρνος τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, 23 ἀνανεῦσθαι ἥ ἀκάθαρτος ἥ πλεονέκτης, ὅ ἐστιν δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, 24 καὶ εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, διὰ ταῦτα γὰρ ὁσιότητι τῆς ἀλήθειας. 25 Διὸ ἀποθέμενοι ἔρχεται ἥ ὄργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς οὐίους τῆς τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ ἀπειθείας. 7 μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι τοῦ πλησίον αὐτοῦ, διτὶ ἐσμὲν ἀλλήλων αὐτῶν. 8 ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν μέλη. 26 ὄργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε ὁ κυρίων ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, 9 ὁ γὰρ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ 27 μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. 28 δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, 10 δοκιμάζοντες ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ. 11 καὶ μὴ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς ἴδιαις χερσὶν τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, 12 τὰ τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, 12 τὰ ἔχοντι. 29 πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπὸ αὐτῶν αἰσχρόν στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ̄ ἐστιν καὶ λέγειν. 13 τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται, 14 πᾶν γὰρ τὸ

φανερούμενον φῶς ἐστιν. διὸ λέγει: "Ἐγειρε, σώματος ῥαύτοῦ 31 ἀντὶ τούτου καταλείψει ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, ἄνθρωπος ῥτὸν πατέρακαὶ ῥτῆγμητέρα καὶ καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. 15 Βλέπετε οὖν προσκολληθήσεται ῥτῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ῥάκριβῷς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. 32 τὸ ἀλλ' ὡς σοφοί, 16 ἔξαγοραζόμενοι τὸν μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω καὶ τόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν. 17 διὰ εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 33 πλὴν τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ ῥσυνίετε καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἔνα ἔκαστος τὴν ἔαυτοῦ τὸ θέλημα τοῦ κυρίου· 18 καὶ μὴ μεθύσκεσθε γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἔαυτόν, ἢ δὲ οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

ἐν πνεύματι, 19 λαλοῦντες ῥέαυτοῖς ψαλμοῖς 6 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν καὶ ὕμνοις καὶ ψιλοῖς πνευματικαῖς, ἔδοντες ἐν κυρίῳ, τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον· 2 τίμα καὶ ῥψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ, τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις ἐστὶν 20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ἐντολὴ πρώτῃ ἐν ἐπαγγελίᾳ, 3 ἵνα εὖ σοι ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. τῷ θεῷ καὶ πατρί, 21 ὑποτασσόμενοι 4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ἀλλίλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. 22 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ τοῖς ἰδίοις ῥάνδρασιν τῷ κυρίῳ, 23 νουθεσίᾳ κυρίου. 5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ὡς τοῖς 'κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβου καὶ καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς ῥαύτὸς ωτὴρ τοῦ σώματος. 24 ἀλλὰ ῥώσῃ τῷ Χριστῷ, 6 μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἐκκλησίᾳ ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς ῥδοῦλοι Χριστοῦ καὶ αἱ γυναῖκες ῥτοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί. 25 ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἐκ ψυχῆς Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναικας καθὼς 7 μετ' εὔνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ οὐκ ἀνθρώποις, 8 εἰδότες ὅτι ῥέαυτος, ἔαυτὸν τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ὃ ἀν' ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο ῥκούσεται ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ῥδατος παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος, ἐν ῥήματι, 27 ἵνα παραστήσῃ ῥαύτὸς ἔαυτῷ 9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἦ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἢ ἀγία καὶ ἄμωμος. 28 οὕτως ὀφείλουσιν ῥκαὶοι ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἔαυτῶν γυναικας ὡς παρ' αὐτῷ. 10 Τοῦ λοιποῦ ἔνδυναμοῦσθε τὰ ἔαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἔαυτοῦ ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχύος αὐτοῦ. 11 ἔνδυσασθε τὴν πανοπλίαν γυναικα ἔαυτὸν ἀγαπᾶ, 29 οὐδὲς γάρ ποτε τὴν ἔαυτοῦ σάρκα ἐμίσθησεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν, 30 ὅτι μέλη ἔσμεν τοῦ πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· 12 ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ

σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν ἔξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ Χριστὸν ἐν ἁφθαρσίᾳ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. (αισθ g165) 13
διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρῷ καὶ ἄπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. 14 στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, 15 καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἔτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, 16 ἐνπᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦπεπυρωμένα σβέσαι· 17 καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου ὁδέξασθε καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστιν ῥῆμα θεοῦ, 18 διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς ἀντὸν γρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων, 19 καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου 20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι. 21 “Ἴνα δὲ ἐιδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ’ ἐμέ, τί πράσσω, πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ, 22 ὃν ἔπειμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. 23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 24 ἡ χάρις μετὰ πάντων

Προς Φιλιππησιους

1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι ὑπὲρ Χριστοῦ

Ίησοῦ πᾶσιν τοῖς ἀγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις
καὶ διακόνοις· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ
πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν **4** πάντοτε ἐν πάσῃ
δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, μετὰ χαρᾶς
τὴν δέησιν ποιούμενος, **5** ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ
ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης
ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, **6** πεποιθὼς αὐτὸν
τοῦτο ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον
ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας ὑπὲρ
Ἰησοῦ· **7** καθὼς ἐστιν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο
φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν
με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἵνα τε τοῖς δεσμοῖς
μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει
τοῦ εὐαγγελίου συγκοινωνούς μου τῆς
χάριτος πάντας ὑμᾶς ὅντας· **8** μάρτυς
γάρ μου δικαιούμενος, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς
ἐν σπλάγχνοις ὑπὲρ
Ἰησοῦ. **9** καὶ τοῦτο προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι
μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει
καὶ πάσῃ αἰσθήσει, **10** εἰς τὸ δοκιμάζειν
ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἥτε εἰλικρινεῖς
καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, **11**
πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον
θεοῦ. **12** Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι,
ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς
προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, **13**
ῶστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ
γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς
λοιποῖς πᾶσιν, **14** καὶ τοὺς πλείονας τῶν

ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς
μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφρόβως τὸν
λόγον λαλεῖν. **15** Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνου
καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι’ εὐδοκίαν τὸν
Χριστὸν κηρύσσουσιν· **16** οἱ μὲν ἔξι ἀγάπης,
εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου
κεῖμαι, **17** οἱ δὲ ἔξι ἔριθείας τὸν Χριστὸν
καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνῶς, οἴομενοι
θλῖψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου¹. **18** τί
γάρ; πλὴν ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει
τὴν ἀληθείαν, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ
ἐν τούτῳ χαίρω ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι,
19 οἵδια γάρ ὅτι τοῦτο μοι ἀποβήσεται
εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ
ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
20 κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα
μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ’
ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάντοτε καὶ νῦν
μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου,
εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. **21** ἐμοὶ γάρ
τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος.
22 εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτο μοι καρπὸς
ἔργου— καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. **23**
συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν
ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ
εἶναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον, **24** τὸ
δὲ ἐπιμένειν ἐντῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι'
ὑμᾶς. **25** καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἵδια ὅτι μενῶ
καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν
προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, **26** ἵνα τὸ
καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς
ὑμᾶς. **27** Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ
Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθών καὶ
ιδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπών ἀκούωτὰ περὶ ὑμῶν,
στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ

συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου,
28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἔσωτῶν
ἀντικειμένων (ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις σωτηρίαν κατεργάζεσθε, 13 ὁ θεὸς γάρ ἐστιν
ἀπώλειας, ὁ μῶνδες σωτηρίας, καὶ τοῦτο ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ
ἀπὸ θεοῦ, 29 δτὶ ὑμῖν ἔχαρισθη τὸ ὑπὲρ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. 14 Πάντα
Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν,
ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν), 30 τὸν 15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι,
αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἶον εἴδετε ἐν ἐμοὶ τέκνα θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς
καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς

2 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ φωστῆρες ἐν κόσμῳ 16 λόγον ζωῆς
τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν
πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, Χριστοῦ, δτὶ οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ
2 πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸν εἰς κενὸν ἐκοπίασα. 17 ἀλλὰ εἰ καὶ
φρονήτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ
σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες, 3 μηδὲν τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω
κατ' ἐριθείαν 'μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ πᾶσιν ὑμῖν· 18 τὸ δὲ αὐτὸν καὶ ὑμεῖς χαίρετε
τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἥγονύμενοι καὶ συγχαίρετέ μοι. 19 Ἐλπίζω δὲ ἐν
ὑπερέχοντας ἔσωτῶν, 4 μὴ τὰ ἔσωτῶν κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι
τέκαστοι ἀσκοποῦντες ἀλλὰ καὶ τὰ ἔτερων ὑμῶν, 5 τοῦτο γρονεῖτε ὑμῖν ὅ καὶ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 6 δς ἐν μορφῇ θεοῦ γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει, 21 οἱ
ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἥγήσατο τὸ εἶναι πάντες γὰρ τὰ ἔσωτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ
ἴσα θεῷ, 7 ἀλλὰ ἔσωτὸν ἐκένωσεν μορφὴν Ἰησοῦ Ἠησοῦ Χριστοῦ. 22 τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ
δούλου λαβών, ἐν δόμοιώματι ἀνθρώπων γινώσκετε, δτὶ ως πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ
γενόμενος· καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ως ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. 23 τοῦτον
ἄνθρωπος 8 ἐταπείνωσεν ἔσωτὸν γενόμενος μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ως ἀν ἀφίδω
ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ τὰ περὶ ἐμὲ ἔξαυτῆς· 24 πέποιθα δὲ ἐν
σταυρῷ· 9 διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, κυρίῳ δτὶ καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. 25
καὶ ἔχαρισατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν
πᾶν ὄνομα, 10 ἵνα ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην
πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν
καὶ καταχθονίων, 11 καὶ πᾶσα γλῶσσα τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, 26
ἔξομοιογήσηται δτὶ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός. 12 Ὡστε, ἀγαπητοί
μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ
μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ἀδημονῶν διότι ἡκούσατε δτὶ ἡσθένησεν.
ώς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ 27 καὶ γὰρ ἡσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ,
οὐκ αὐτὸν

δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην αὐτοῦ καὶ τοιωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, ἐπὶ λύπην σχῶ. **28** σπουδαιοτέρως οὖν τοιωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, **11** ἔπειτα αὐτὸν ἵνα ιδόντες αὐτὸν πάλιν εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἔξανάστασιν χαρῆτε κάγὼ ἀλυπότερος ὅ. **29** προσδέχεσθε τὴν ἐκ νεκρῶν. **12** Οὐχ δτὶ ἥδη ἔλαβον οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, ἢ ἥδη τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε, **30** καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην δτὶ διὰ τὸ ἔργον τοιωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, **13** ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν ἔγγισεν, τοιωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, **14** κατὰ σκοπὸν διώκω με λειτουργίας.

ἐπεκτεινόμενος, **14** κατὰ σκοπὸν διώκω

3 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὄκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. **2**

εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἀνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἔτερως φρονεῖτε,

καὶ τοῦτο δ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· **16** πλὴν εἰς δ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ τοιούτῳ

πλὴν εἰς δ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ τοιούτῳ

17 Συμμιμητάι μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας

καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς· **18** πολλοὶ γάρ περιπατοῦσιν οὓς πολλάκις ἐλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἔχθροὺς

τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, **19** ὃν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὃν δ θεὸς ἡ κοιλία καὶ

ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. **20** ἡμῶν γάρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ

καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, **21** δς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς

ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορφον τῷ σῶματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι τοιούτῳ

πάντα.

ἀλλὰ τοιωνίαν πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ **8**

τοιούτῳ καὶ εὔρεθω ἐν αὐτῷ, **4** ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί καὶ

μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου,

ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί.

δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, **10** τοῦ γνῶναι τῆς ἀναστάσεως παρακαλῶ καὶ Συντύχην αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ.

τοῦ γνῶναι τῆς ἀναστάσεως παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ.

3 ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, ‘γνήσιε σύζυγε, καὶ δίς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε. 17 συλλαμβάνου αὐταῖς, αἴτινες ἐν τῷ οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ εὐαγγελίω συνήθησάν μοι μετὰ καὶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὑμῶν. 18 ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύων τὰ δόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. 4 Χαίρετε πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου ἐν κυρίῳ πάντοτε πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. 5 τὸ τὰ παρ’ ὑμῶν, ὅσμὴν εὐωδίας, θυσίαν ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. δεκτήν, εὐάρεστον τῷ θεῷ. 19 ὁ δὲ θεός δοκύριος ἐγγύς· 6 μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ’ μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετ’ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω 20 τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς πρὸς τὸν θεόν· 7 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ αἰώνας τῶν αἰώνων ἀμήν. (αἱδη g165) 21 ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς Ἀσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. 22 Χριστῷ Ἰησοῦ. 8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, μάλιστα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. 23 ἡ χάρις τοῦ ἄγνα, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· 9 ὁ ὑμῶν
αὶ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἡκούσατε
καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ
ὅ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ’ ὑμῶν. 10
Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἥδη
ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπέρ ἐμοῦ φρονεῖν,
ἐφ’ ὃ καὶ ἐφρονεῖτε ἡκαιρεῖσθε δέ. 11
οὐχ ὅτι καθ’ ὑστέρησιν λέγω, ἐγὼ γάρ
ἔμαθον ἐν οἷς εἶμι αὐτάρκης εἶναι· 12 οἶδα
καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν
ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ
χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν
καὶ ὑστερεῖσθαι· 13 πάντα ἰσχύω ἐν τῷ
ἐνδυναμοῦντί με 14 πλὴν καλῶς ἐποιήσατε
συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. 15 Οἶδατε
δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππῆσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ
εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας,
οὐδεμίᾳ μοι ἐκκλησίᾳ ἐκοινώνησεν εἰς
λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς
μόνοι, 16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἄπαξ

Προς Κολοσσαεις

1 Παῦλος ἀπόστολος ὁ Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς **2** τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ὥμων **3** Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πατρὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περιύμῶν προσευχόμενοι, **4** ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην ᾧν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἀγίους **5** διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου **6** τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ: **7** ταῦθως ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ὑμῶν ὃς ἐστιν πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, **8** ὃ καὶ δηλώσας ὑμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. **9** Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσαμεν, οὐ πανόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἴτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ, **10** περιπατῆσαι ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκείαν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ, **11** ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς, **12** εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι

τὸν μαῖασείς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων ἐν τῷ φωτί, **13** ὃς ἐρρύσατο ὑμᾶς ἐκ τῆς ἔξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ νιοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, **14** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν. **15** ὃς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, **16** ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς ταὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἔξουσίαι· τὰ πάντα δὲ αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτισται: **17** καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν, **18** καὶ αὐτός ἐστιν κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας ὃς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων, **19** ὅτι ἐν αὐτῷ εὑδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι **20** καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἱρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, [δι'] αὐτοῦ] εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐντοῖς οὐρανοῖς: **21** καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἔχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς— **22** νυνὶ δὲ ἀποκατηλάγητε ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου— παραστῆσαι ὑμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ, **23** εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὐ ἡκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσηκτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος. **24** Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θείψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ

τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλησία, 8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν 25 ἣς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, 26 τὸ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν 9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, — τοῦνδε τῆς θεότητος σωματικῶς, 10 καὶ ἐστὲ ἐν ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, (αἱδὸν §165) 27 αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὃς ἐστιν ἡ κεφαλὴ οἵς ἡθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας, 11 ἐν ᾧ καὶ τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν ἔθνεσιν, ὅρέστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῇ ἀπεκδύσει τοῦ ὁσίου σαρκός, τῆς δόξης: 28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, 12 νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτισμῷ ἐν διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν τέλειον ἐν Χριστῷ 29 εἰς ὃ καὶ κοπιῶ τέκνεις 13 καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὅντας ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ ἐντοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τὴν ἐνεργούμενην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

2 Θέλω γάρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα
ἔχω ὑπέρυμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ
καὶ ὅσοι οὐχ ἔόρακαν τὸ πρόσωπόν
μου ἐν σαρκὶ, 2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ
καρδίαι αὐτῶν, ὁ συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ
καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς
συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου
τοῦ θεοῦ Χριστοῦ, 3 ἐν ᾧ εἰσιν πάντες
οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας ἕκατην ὥσεως
ἀπόκρυφοι. 4 τοῦτολέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς
παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. 5 εἰ γάρ καὶ
τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν
εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν
καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως
ὑμῶν. 6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν τὸν κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,
7 ἐριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν
αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς
ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν χαριστίᾳ.

σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, πραῦτητα, μακροθυμίαν, **13** ἀνεχόμενοι τί ως ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε: **21** ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἔαυτοῖς ἐάν Μὴ ἄψῃ μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς, **22** ὡς ἐστιν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἑκάτερα ἀνθρώπων; ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ὅτι **23** ἀτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας σύνδεσμος τῆς τελειότητος. **15** καὶ ἡ ἐν ἐθελοθρησκίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ εἰρήνῃ τοῦ Ἀριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν πλησμονὴν τῆς σαρκός. **16** ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.

3 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ: διδάσκοντες καὶ θεοῦ καθήμενος: **2** τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ νοιθετοῦντες ἔαυτοὺς ἐψαλμοῖς ὕμνοις ἐπὶ τῆς γῆς, **3** ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὡδαῖς πνευματικαῖς ἐνχάριτι, ἥδοντες ἐν ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ. **4** ὅταν δὲ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὕμῶν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ **17** καὶ πᾶν ὅτι τοῦ θεοῦ πατοῦντες ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὄνόματι κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ παταρὶ δι' αὐτοῦ. **18** Αἱ γυναῖκες, ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἥτις ἐν κυρίῳ. **19** οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς ἐστὶν εἰδωλολατρία, **6** δι' ἣ ἔρχεται ἡ ὄργὴ γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς οὐίοὺς τῆς ἀπειθείας: **7** ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατε ποτε ὅτε ἐζῆτε **20** Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν πάντα, τοῦτο γάρ ‘εὐάρεστόν ἐστιν ἐν τούτοις **8** νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ ἐν κυρίῳ. **21** οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε πάντα, ὄργην, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν. **22** οἱ αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν: **9** μὴ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ πάντα, τὸν νέον καρδίας, φοβούμενοι τὸν κύριον **23** ὅτε ἀπλότητι αὐτοῦ, **10** καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν ἀνακαίνουμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, **11** ὅπου οὐκ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, **24** εἰδότες ὅτι ἀπὸ ἔνι “Ἐλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ κυρίου ἀπολῆμψεσθετὴν ἀνταπόδοσιν τῆς ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, κληρονομίας: τῷ κυρίῳ δουλεύετε: ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰπάντα καὶ ἐν πᾶσιν **25** ὁ γάραδικῶν κομίσεται ὃ ἡδίκησεν, καὶ Χριστός. **12** Ἐνδύσασθε οὖν ως ἐκλεκτοὶ κυρίου ἀπολῆμψεσθετὴν ἀνταπόδοσιν τῆς οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς

έχετε κύριον ἐν τούρανῷ 2 Τῇ προσευχῇ ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς Λαοδικεωνέκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν εὐχαριστίᾳ, 3 προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. 17 ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. δι’ ὃ καὶ δέδεμαι, 4 ἵνα φανερώσω αὐτὸν 18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. ὃς δεῖ με λαλῆσαι. 5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ’ πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἔξαγοραζόμενοι. ὑμῶν

6 ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. 7 Τὰ κατ’ ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ, 8 δὸν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸν τοῦτο ἵνα γνῶτετὰ περὶ τοῦ οὐρανοῦ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, 9 σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἐστιν ἐξ ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὡδεῖ. 10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρναβᾶ (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς, ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν), 11 καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ δύντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. 12 ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος τοῦ Χριστοῦ πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα ταῦθεν τελεῖται τοῦ Θεοῦ. 13 μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. 14 ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. 15 ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ τὸ Νύμφαν καὶ τὴν κατ’ οἶκον αὐτῆς ἐκκλησίαν. 16 καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ’

Προς Θεσσαλονικεις

A'

2 Αύτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἰσοδον
ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν,
2 ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ οἴδατε ἐν Φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν
ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ τῷ θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ
καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ χάρις ὑμῖν καὶ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. **3**
τείρήνη **2** Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης
περὶ πάντων ὑμῶν μνείαν ποιούμενοι οὐδέξει ἀκαθαρσίας ὅυδε ἐν δόλῳ, **4**
ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ
3 μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως
πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες
τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἀλλὰ θεῷ προσθεντοῖς δοκιμάζοντι τὰς καρδίας
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. **5** Οὕτε γάρ ποτε ἐνλόγω κολακείας
καὶ πατρὸς ἡμῶν, **4** εἰδότες, ἀδελφοὶ ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὕτε ἐν
ἡγαπημένοι ὑπὸ θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, προφάσει πλεονεξίας, θεος μάρτυς, **6**
5 ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς οὕτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὕτε
ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐνδυνάμει καὶ ἀφ' ὑμῶν οὕτε ἀπ' ἄλλων, **7** δυνάμενοι
ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πληροφορίᾳ πολλῇ, ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι
καθὼς οἴδατε οἵοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ἀλλὰ ἐγενήθημεν ἥπιοιέν μέσω ὑμῶν, ὡς
ὑμᾶς **6** καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε ἐὰντροφὸς θάλπη τὰ ἔαυτῆς τέκνα: **8** Οὕτως
καὶ τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν δύμειρόμενοι ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι
θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἀγίου, ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ
7 ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπον πᾶσιν τοῖς ἀλλὰ καὶ τὰς ἔαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ
πιστεύοντες ἐντῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ ἡμῖν ἐγενήθητε **9** Μνημονεύετε γάρ,
Ἄχαϊ. **8** ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἔξηχηται ὁ λόγος ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον
τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ
ταῦτα, ταῦτα ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις μὴ ἐπιβαρῆσαι τινὰ ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰς
ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἔξελήνυθεν, ὥστε μὴ ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. **10** ὑμεῖς
χρείαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι: **9** αὐτοὶ γὰρ μάρτυρες καὶ δι θεός, ὡς δσίως καὶ δικαίως
περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἰσοδον καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύοντες
ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε ἐγενήθημεν, **11** καθάπερ οἴδατε ὡς ἔνα
πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν ἔκαστον ὑμῶν ὡς πατήρ τέκνα ἔαυτοῦ **12**
θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, **10** καὶ ἀναμένειν παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι
τὸν οὐρανὸν αὐτοῦ ἐκτῶν οὐρανῶν, ὃν ἥγειρεν καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς
ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ρύμενον ἡμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς
τὴν έαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. **13** Καὶ διὰ

τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· 4 ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἥμεν, προελέγομεν ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ νῦν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἀληθῶς ἐγένετο καὶ οἴδατε. 5 διὰ τοῦτο κάγὼ μηκέτι ἔστιν λόγον θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν στέγων ἐπεμψαί εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. 14 ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ὑμῶν, μή πως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. 6 θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἀρτὶ δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ὑμᾶς Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ὑμῖν τὴν ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων 15 τῶν καὶ μνείαν ὑμῶν ἀγαθὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες τὸν κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, 7 διὰ τοὺς προφήτας καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἡμῶν διὰ τῆς ἐναντίων, 16 κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν ὑμῶν πίστεως, 8 ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς λαλήσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι στήκετε ἐν κυρίῳ. 9 τίνα γὰρ εὐχαριστίαν αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. ἔφθασεν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὄργὴίς τέλος. 17 ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἢ χαίρομεν δι' ὑμᾶς Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ὑμῶν, 10 νυκτὸς καὶ ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; 11 Αὐτὸς δὲ 18 διότι ἡθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ δὲ θεὸς καὶ πατήρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν μὲν Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δίς, καὶ ἐνέκοψεν Ἰησοῦς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. 19 τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ ὑμᾶς· 20 ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι καὶ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως— ἢ οὐχὶ καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς ὑμεῖς— ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, 13 εἰς ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; 20 ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν δόξᾳ ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

ἀγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς

3 Διὸ μηκέτι στέγοντες εὐδοκήσαμεν ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, 2 καὶ Ἰησοῦμετὰ πάντων τῶν ἀγίων ἀντοῦ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν 4 Λοιπὸν γοῦν ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ συνεργὸντοῦ θεοῦ ἐνεργείᾳ τῷ εὐαγγελίῳ καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ γίνακαθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς παρακαλέσαι ὑπερτῆς πίστεως ὑμῶν 3 τὸ δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ, μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις. καθὼς καὶ περιπατεῖτε, ἵνα περισσεύητε

μᾶλλον. 2 οἴδατε γάρ τίνας παραγγελίας κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. 16 ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν 3 τοῦτο γάρ ἐστιν θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγgi θεοῦ, ἀγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν πορνείας, 4 εἰδέναι ἔκαστον ὑμῶν τὸ ἔαυτοῦ Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, 17 ἐπειτα σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ, 5 μὴ ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἄμα ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις μὴ εἰδότα τὸν θεόν, 6 τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. 18 αὐτοῦ, διότι ἔκδικος ἕκυρος περὶ πάντων ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ τούτοις.

διεμαρτυράμεθα. 7 οὐ γάρ ἐκάλεσεν ὑμᾶς **5** Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. 8 καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἀνθρωπον ἀθετεῖ γράφεσθαι, 2 αὐτοὶ γάρ ἀκριβῶς οἴδατε ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν ἕκατοντατὸ πνεῦμα ὅτι ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ αὐτοῦ τὸ ἄγιον εἰς ὑμᾶς. 9 Περὶ δὲ τῆς οὕτως ἔρχεται. 3 ὅταν λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν, ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται αὐτοὶ γάρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ δλεθρος ὡσπερ ἡ ὡδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· 10 καὶ γάρ ποιεῖτε ἔχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. 4 ὑμεῖς αὐτὸς εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ὅλη τῇ Μακεδονίᾳ. παρακαλοῦμεν δὲ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς ἕκλεπτης καταλάβῃ, 5 ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, 11 πάντες γάρ ἡμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν ἡμέρας. οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς χερσὶν ὑμῶν, 6 ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡςοὶ λοιποί, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, 12 ἵνα ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. 7 οἱ περιπατῆτε εὔσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω γάρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν, καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε. 13 Οὐ θέλομεν καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν 8 ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὅντες νήφωμεν, ἕκοιμωμένων ἵνα μὴ λυπήσθε καθὼς καὶ ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. 14 εἰ καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· 9 ὅτι γάρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὄργὴν ἀλλὰ καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 10 τοῦ ἀποθανόντος αὐτῷ. 15 τοῦτο γάρ ὑμῖν λέγομεν ἐν περὶ ἡμῶν ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε λόγω κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ καθεύδωμεν ἄμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. 11 διὸ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς

τὸν ἔνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. **12** Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, **13** καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς **14** παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς δλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. **15** ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε· ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. **16** πάντοτε χαίρετε, **17** ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, **18** ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γάρ θέλημα θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. **19** τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, **20** προφητείας μὴ ἔξουθενεῖτε· **21** πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε, **22** ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. **23** Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρίνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη. **24** πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει. **25** Ἀδελφοί, προσεύχεσθεπερὶ ἡμῶν. **26** ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **27** ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. **28** ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν

Προς Θεσσαλονικεις Β'

εύδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως
ἐν δυνάμει, 12 ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ἡμῶν καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ 2 χάρις ὑμῖν 2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ. 3 Εὐχαριστεῖν ὁφείλομεν Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν,
τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, 2 εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ
καθώς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ νοὸς γηδεθροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος
πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι'
ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους, 4 ὥστε ὑμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου
ἀυτοὺς ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἐγκαυχᾶσθαιεν ταῖς 3 μὴ τις ὑμᾶς ἔξαπατήσῃ κατὰ μηδένα
ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς τρόπον ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία
ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος
ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψειν αἵς ἀνέχεσθε, 5 τῆς ἀνομίας ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, 4
ἐνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ
εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε
τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἣς καὶ πάσχετε, 6 εἴπερ αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦκαθίσαι
δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστιν θεός. 5
θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν 7 καὶ ὑμῖν τοῖς οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὧν πρὸς ὑμᾶς
θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; 6 καὶ νῦν τὸ κατέχον
ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν
μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ 8 ἐν τῷ ἐαυτοῦκαιρῷ. 7 τὸ γὰρ μυστήριον
φιλογί πυρός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ ἥδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας μόνον ὁ
εἰδόσι θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ κατέχων ἄρτι ἔως ἐκ μέσου γένηται. 8
εὐαγγελίω τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, 9 καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἀνομος,
οἵτινες δίκην τίσουσιν ὅλεθρον αἰώνιον δοξῆς τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, **(αισθοντος γι66)** 10 ὅταν
ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς πάσης δύναμεις τοῦ Σατανᾶ ἐν
τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν
ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 11 εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα
πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς πάσης δύναμεως τῆς
κλήσεως ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν αὐτούς: 12 καὶ διὰ τοῦτο πέμπειαυτοῖς ὁ

θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι παράδοσιν ἢν 'παρελάβοσαν παρ' ἡμῶν. 7 αὐτοὺς τῷ ψεύδει, 12 ἵνα κριθῶσιν αὐτὸὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς, 'πάντεοί μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλὰ ὅτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν 8 οὐδὲ εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ. 13 'Ημεῖς δὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρὰ τινος, ἀλλ' ὁφεῖλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ 'νυκτὸς καὶ ἡμέρας περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα κυρίου, ὅτι εἴλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπαρχὴνεὶς ὑμῶν· 9 οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν, σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀλλ' ἵνα ἔαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν ἀληθείας, 14 εἰς ὁδέκαλεσεν ὑμᾶς διὰ εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. 10 καὶ γὰρ ὅτε τοῦ εὐαγγελίου ὑμῶν, εἰς περιποίησιν ἥμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν δόξης τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 15 ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε μηδὲ ἐσθιέτω. 11 ἀκούομεν γάρ τινας τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ὑμῶν. 16 ἐργαζομένους ἀλλὰ περιεργαζομένους 12 Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ὑμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ καὶ 'θεὸς ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἀγαπήσας παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ὑμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἔαυτῶν ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, (αιῶνιος 9:16) ἄρτον ἐσθίωσιν. 13 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, 17 παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ μὴ ἐγκακήσητε καλοποιοῦντες. 14 Εἰ στηρίξαιεν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ. δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ὑμῶν

3 Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε, ὑμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ 'μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ· 15 καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, 2 καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ ὡς ἀδελφόν. 16 Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς πονηρῶν ἀνθρώπων, οὐ γὰρ πάντων εἰρήνης δῷη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἡ πίστις. 3 πιστὸς δέ ἐστιν ὁ κύριος, ἐν παντὶ τρόπῳ. ὁ κύριος μετὰ πάντων δῆς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ ὑμῶν. 17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, πονηροῦ. 4 πεποίθαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ', ὅ ἐστιν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ οὕτως ὑμᾶς, ὅτι ἀ 'παραγγέλλομεν καὶ ποιεῖτε γράφω. 18 ἡ χάρις τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ καὶ ποιήσετε. 5 δέ κύριος κατευθύναι Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν

ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν δόνοματι τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν

Προς Τιμοθεον Α'

1 Παῦλος ἀπόστολος ὁ Χριστοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ ὁ Χριστοῦ Ἰησοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν
2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει χάρις, ἔλεος, εἰρήνῃ ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. **3** Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶν μὴ ἐτεροδιδασκαλεῖν **4** μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἴτινες ἐκζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει—
5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, **6** ὃν τινες ἀστοχήσαντες ἔξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, **7** θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἂ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.
8 Οἰδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, **9** εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις, **10** πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἔτερον τῇ βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, **11** κατὰ σεμνότητι. **3** τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, **4** θεοῦ, δὲ ἐπιστεύθην ἐγώ. **12** Ὅτι τοῦτος ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. **5** τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο εἰς γὰρ θεός, εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ θέμενος εἰς διακονίαν, **13** τὸ πρότερον ἀνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, **6** ὁ δούς ἐαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις· **7** εἰς δὲ ἐτέθην

ἀλλὰ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, **14** ὑπερεπλέοντας δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἥλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι· ὃν πρῶτος εἰμι ἐγώ, **16** ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτως ἐνδείχηται Χριστὸς Ἰησοῦς τὴν ἀπασανμακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αισθίος g166) **17** τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ θεῷ, τιμῇ καὶ δόξᾳ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων ἀμήν. (αισθίος g165) **18** Ταῦτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνειδήσιν, ἵνα τινες ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· **20** ὃν ἐστιν Ὅμεναιος καὶ Ἄλεξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

2 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, **2** ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἥρεμον καὶ ἡσύχιον πεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἔτερον τῇ βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, **11** κατὰ σεμνότητι. **3** τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, **4** θεοῦ, δὲ ἐπιστεύθην ἐγώ. **12** Ὅτι τοῦτος ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. **5** τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο εἰς γὰρ θεός, εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ θέμενος εἰς διακονίαν, **13** τὸ πρότερον ἀνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, **6** ὁ δούς ἐαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις· **7** εἰς δὲ ἐτέθην

έγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος— ἀλήθειαν σεμνούς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνῳ πολλῷ τλέγω οὐ ψεύδομαι— διδάσκαλος ἐθνῶν προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, **9** ἔχοντας ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. **8** Βούλομαι οὖν τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρῷ προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ συνειδήσει. **10** καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν τόπῳ, ἐπαίροντας δόσιους χεῖρας χωρὶς πρῶτον, εἴτα διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι δργῆς καὶ γδιαλογισμοῦ **9** ὡσαύτως ὅντες. **11** γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ γκαὶ γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσιν. **12** αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, ἐν πλέγμασιν γκαὶ γχρυσίῳ μαργαρίταις τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων ἥ ἴματισμῷ πολυτελεῖ, **10** ἀλλ’ ὅ πρέπει οἴκων. **13** οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ δι’ ἔργων ἀγαθῶν. **11** γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. **12** διδάσκειν Ἰησοῦ. **14** Ταῦτα σοι γράφω, ἐλπίζων δὲ γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἐλθεῖν πρὸς σὲ ἐν τάχει, **15** ἐὰν δὲ ἄνδρος, ἀλλ’ εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. **13** Ἄδαμ γὰρ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ πρῶτος ἐπλάσθη, εἴτα Εὔα: **14** καὶ Ἄδαμ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἔστιν ἐκκλησία οὐκ ἡπατήθη, ἥ δὲ γυνὴ γέξαπτηθεῖσα ἐν θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραίωμα τῆς παραβάσει γέγονεν. **15** σωθήσεται δὲ διὰ ἀληθείας: **16** καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἔστιν τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον. **Γ**Οζέφανερώθη καὶ ἀγάπη καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης, ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὕφθη **3** Πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. **2** δεῖ οὖν ἐν κόσμῳ, ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίλημπτον εἶναι, μιᾶς **4** Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, **5** μὴ πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, **3** μὴ πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις πάροινον, μὴ πλήκτην ἀλλὰ ἐπιεικῆ, **6** μὴ πειράσθην πάσης σεμνότητος: **5** (εἰ **7** ἀπέχεσθαι βρωμάτων ὃ θεὸς ἔκτισεν εἰς δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ μετάλημψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς οἴδεν, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται; **8** μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα κτίσμα θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. **7** δεῖ γδεκαὶ μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον, **5** μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ **9** ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα ἐντεύξεως. **6** Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς τοῦ διαβόλου. **8** Διακόνους ὡσαύτως ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος Ὅριστοῦ

Ίησοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς ἥλπικεν ἐπὶ θεὸνκαὶ προσμένει ταῖς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἥ δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς παρηκολούθηκας, 7 τοὺς δὲ βεβήλους καὶ ἡμέρας· 6 ή δὲ σπαταλῶσα ζῶσα καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ. γύμναζε τέθνηκεν. 7 καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· 8 ή γὰρ ἀνεπίλημπτοι ὢσιν· 8 εἰ δέ τις τῶν σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἔστιν ἰδίων καὶ γαλισταοίκείων οὐ προνοεῖ ὠφέλιμος, ή δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα τὴν πίστιν ἤρνηται καὶ ἔστιν ἀπίστου ὠφέλιμός ἔστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς χείρων. 9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. 9 πιστὸς δὲτῶν ἔξήκοντα γεγονυῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, 10 εἰς γυνή, 10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ τοῦτο γάρκοπιῶμεν καὶ ὅνειδιζόμεθα ὅτι ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἔξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων ἥλπικαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς ἔστιν σωτὴρ πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβούμενοις ἐπήρκεσεν, πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. 11 εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. 12 μηδείς 11 νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ ὅταν σου τῆς νεότητος καταφρονείτω, ἀλλὰ γάρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ Χριστοῦ, τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν γαμεῖν θέλουσιν, 12 ἔχουσαι κρίμα ἀναστροφῆ, ἐν ἀγάπῃ ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἥθετησαν· 13 ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ 13 ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν, παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. 14 μὴ ἀμέλει περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ ἀργαὶ ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, προφρητίας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. 14 βούλομαι πρεσβυτερίου. 15 ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, ἵσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ἥπασιν· 16 οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι ἔπειχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίᾳς χάριν· 15 ἥδη γάρ αὐτοῖς τοῦτο γάρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις τινες ἔξετράπησαν ὅπισω τοῦ Σατανᾶ. 16 καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

εἴ τις πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς,
καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς
ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. 17 Οἱ καλῶς
προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς
ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν
λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· 18 λέγει γὰρ ἡ γραφή
Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις, καί· Ἀξιος
οἱ ἔργατης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. 19 κατὰ
πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου,
ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἥ τριῶν μαρτύρων·
20 τοὺς ἄμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων

5 ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη

5 πρακάλει ως πατέρα, νεωτέρους ως
ἀδελφούς, 2 πρεσβυτέρας ως μητέρας,
νεωτέρας ως ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ. 3
Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. 4 εἰ δέ τις
χήρα τέκνα ἥ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν
πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσέβειν καὶ
ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις, τοῦτο
γάρ ἔστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

5 ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη

ελεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. δυνάμεθα· 8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ 21 διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθῶσμεθα. 9 Ὅχριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. 22 χεῖρας πολλὰς ἀνοίτους καὶ βλαβεράς, αἴτινες ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὅλεθρον ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. καὶ ἀπώλειαν· 10 ρίζα γὰρ πάντων 23 μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλὰ οὕνω δλίγω τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, ἣς χρῶ διὰ τὸν ὄστόμαχονκαὶ τὰς πυκνάς σου τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς ἀσθενείας. 24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πρόδηλοί εἰσιν, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶν πολλαῖς. 11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε ὥθεοῦ ταῦτα δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· 25 ὡσαύτως καὶ φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, τὰ ἔργα τὰ καλὰ ὑπόδηλα καὶ τὰ ἄλλως πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, ὑπαπαθίαν· 12 ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.

6 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται. 2 οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. 3 εἴ τις ἐτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, 4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημία, ὑπόνοιαι πονηραί, 5 διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν ἕυσέβειαν 6 ἐστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας· 7 οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, τὸν διούδε ἔξενεγκεῖν τι

ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως,
ἐπιλαβοῦ τῆς αἰώνιου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης
καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν
ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. (aiōnios g166)

13 παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ὄζωγονοῦντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρίσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, 14 τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἀσπιλον ἀνεπίλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 15 ἢν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριεύοντων, 16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οίκων ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὡς τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον ἀμήν. (aiōnios g166) 17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ’ ἐπὶ ἕτερῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, (aiōn g165) 18 ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς,

19 ἀποθησαυρίζοντας ἔαυτοῖς θεμέλιον
καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ὅντας ἐπιλάβωνται
τῆς ῥῶντως ζωῆς. 20 Ὡς Τιμόθεε, τὴν
παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς
βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις
τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, 21 ὅν τινες
ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν.
Ἡ χάρις ‘μεθ’ ὑμῶν’.

Προς Τιμοθεον Β'

1 Παῦλος ἀπόστολος ὁ Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ

θελήματος θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **2** Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. **3** Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας **4** ἐπιποθῶν σε ἵδειν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ **5** ὑπόμνησιν ἥλαβωντῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνώκησεν πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. **6** δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀνάζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· **7** οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ, **9** τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ ἴδιαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, (αισθνος g166) **10** φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **11** εἰς δὲ τέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος **12** δι' μου· **9** ἐν ὃ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς ἦν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ

ἐπαισχύνομαι, οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστιν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 ὑποτύπωσιν ἔχει ύγιαινόντων λόγων ὃν παρ' ἐμοῦ ἥκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **14** τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. **15** Οἶδας τοῦτο ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὃν ἐστιν Φύγελος καὶ Ἐρμογένης. **16** δῷη ἔλεος ὁ κύριος τῷ Ὄνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη· **17** ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ρώμῃ ἕσπονδαίωσέ ζήτησέν με καὶ εὗρεν—**18** δῷη αὐτῷ ὁ κύριος εὔρειν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ— καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** καὶ ἡ κύριος παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ικανοὶ ἔσονται καὶ ἔτερους διδάξαι. **3** συγκακοπάθησονώς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ. **4** οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· **5** ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ· **6** τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.

7 νόει ὁ διάλεγως δώσειγάρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν. **8** Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυίδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν τοῦ διαβάσας καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται· **10** διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ

τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας καθαρᾶς καρδίας. 23 τὰς δὲ μωρὰς καὶ τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραποτοῦ, εἰδὼς ὅτι αἱώνιον. (*αισθίος* g166) 11 πιστὸς ὁ λόγος γεννῶσι μάχας· 24 δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ εἰ γάρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν μάχεσθαι, ἀλλὰ ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, 12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν διδακτικόν, ἀνεξίκακον, 25 ἐν πραῦτητι εἰ τὸ ἀρνησόμεθα κἀκεῖνος ἀρνήσεται παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, ἡμᾶς· 13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μήποτε ὅδωη αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς μένει τὸ ἀρνήσασθαι εἰαύτὸν οὐ δύναται. 14 ἐπίγνωσιν ἀληθείας, 26 καὶ ἀνανήψωσιν Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἔζωγρημένοι ἐνώπιον τοῦ κυρίου μὴ λογομαχεῖν, ὑπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

Ἐπ’ οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων. 15 σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὁρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. 16 τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο· ἐπὶ πλεῖον γάρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 17 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομήν ἔξει· ὃν ἐστιν Ὅμεναιος καὶ Φίλητος, 18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἥστοχησαν, τὸν ἀληθείαν ἔγοντες ἀνάστασιν ἥδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν. 19 ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· Ἔγνω κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καὶ Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου. 20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἐστιν μόνον σκεύη χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἂ μὲν εἰς τιμὴν ἂ δὲ εἰς ἀτιμίαν· 21 ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον, τὸν ἔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. 22 τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ

3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καὶ ροὶ χαλεποὶ· 2 ἔσονται γάρ οἱ ἀνθρώποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, 3 ἀστοργοὶ, ἀσπονδοὶ, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνίμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4 προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες μόρφωσιν εὔσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου. 6 ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ ταῖχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, 7 πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. 8 Ὁν τρόπον δὲ Ἰάννης καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσῆ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἀνθρώποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. 9 ἀλλ’ οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον, γάρ ἀνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. 10 Σὺ δὲ παρηκολούθησάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, 11 τοῖς

διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἵα μοι ἐγένετο ἡγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, πίστιν τετήρηκα: 8 λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ οἶους διωγμοὺς ὑπῆνεγκα· καὶ ἐκ πάντων τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει με ἔρρυστο ὁ κύριος. 12 καὶ πάντες δὲ οἱ μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος θέλοντες ἵζην εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν διωχθήσονται· 13 πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, καὶ γόντες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, 9 Σπουδασὸν ἐλθεῖν πρός με ταχέως: 10 πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. 14 σὺ δὲ μένε Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, τίνων ἔμαθες, 15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν· ἱερὰ γράμματα οἴδας, τὰ δυνάμενά σε (aiōn g165) 11 Λουκᾶς ἐστιν μόνος μετ' ἐμοῦ. σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Μᾶρκον ἀναλαβών ἄγε μετὰ σεαυτοῦ, Χριστῷ Ἰησοῦ: 16 πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος ἐστιν γάρ μοι εὑχρηστος εἰς διακονίαν, 12 καὶ ὡφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον. 13 τὸν ἐλεγμόν πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν φαιλόνην, ὃν ἀπέλιπονέν Τρῳάδι παρὰ τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, 17 ἵνα ἄρτιος ἢ ὁ τοῦ Κάρπω, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν μάλιστα τὰς μεμβράνας. 14 Ἄλεξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο—

4 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἀπόδώσεια ὡς ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα 'Χριστοῦ Ἰησοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν αὐτοῦ— 15 ὃν καὶ σὸν φυλάσσον, λίαν ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν γάρ ἀντέστητος ἡμετέροις λόγοις. 16 αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· 2 κήρυξον Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔν πάσῃ γῆρας μὴ αὐτοῖς λογισθείη— 17 ὃ δὲ κύριός ἐνεγένετο ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρρύσθη ἐκ στόματος λέοντος. 18 ῥύσεται μέ δι κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον ὃ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. (aiōn g165) 19 Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὄνησιφόρου οἶκον. 20 Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπονέν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. 21 Σπουδασὸν πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται μου ἐφέστηκεν. 7 τὸν καλὸν ἀγῶνα

σε Εύβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ
Κλαυδίᾳ καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. 22 Ὁ
κύριος μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις
μεθ' ὑμῶν

Προς Τιτον

1 Παῦλος δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν **2** ἐπ' ἔλπidi ζωῆς αἰώνιου, ἦν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδής θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνιων (αιῶνιος 9:166) **3** ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἴδιοις, τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, **4** Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν χάρις ῥατείρην ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Ἐχριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. **5** Τούτου χάριν ἀπέλιπόνσε ἐν Κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην, **6** εἴ τις ἐστιν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. **7** Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὄργιλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, **8** ἀλλὰ φιλόξενον, φιλαγαθόν, σώφρονα, δίκαιον, δσιον, ἐγκρατῆ, **9** ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ἢ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. **10** Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ῥατιὰνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, **11** οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, οἵτινες δλους οἰκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἢ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. **12** εἰπέν τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί· **13** ἡ μαρτυρία αὕτη

ἐστιν ἀληθής. δι' ἦν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀπότομως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, **14** μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. **15** πάντακαθαρὰ τοῖς καθαροῖς τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. **16** Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὅντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

2 Σὺ δὲ λάλει ἀ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ. **2** πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. **3** Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπεπεῖς, μὴ διαβόλους τῷ μηδεοῖν ω πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, **4** ἵνα τῷ σωφρονίζωσιτάς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, **5** σώφρονας, ἀγάνας, τοῖς οἰκουργούς ἀγαθάς, ὑποτασσομένας τοῖς ιδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται. **6** Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν **7** περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀφθορίαν τοῦ σεμνότητα **8** λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον, ἵνα δὲ ἔξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον. **9** Δούλους ιδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν, εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, **10** μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. **11** Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις **12** παιδεύουσα ἡμᾶς,

ίνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς ἀνθρώποις· 9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως γενεαλογίας καὶ ἔρειςκαὶ μάχας νομικὰς καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, (αιῶν
g165) 13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα μάταιοι. 10 αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 14 δὲ 11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἔδωκεν ἔαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσηται ἀμαρτάνει, ὃν αὐτοκατάκριτος. 12 Ὄταν ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἥ Τυχικόν, ἔαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν, ἔργων. 15 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἐκεῖ γάρ κέκρικα παραχειμάσαι. 13 Ζηνᾶν ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶνσπουδάίως περιφρονείτω.

πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. 14

3 Ὅτοι μίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖςξουσίαις μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ὕποτάσσεσθαι πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραΰτητα πρὸς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν

καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. 4 ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, 5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἀέποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἀγίου, 6 οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, 7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενηθῶμεν κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰώνιου. (αιῶνιος g166) 8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. ταῦτά ἐστιν καλὰ καὶ ὡφέλιμα τοῖς

Προς Φιλημονα

1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν **2** καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀδελφῆκαὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ. **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **5** ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸδοτὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἄγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργής γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦτον ἡμῖν εἰς Χριστόν **7** χαρὰνγάρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. **8** Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὡς Παῦλος πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ— **10** παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς Ὁνήσιμον, **11** τόν ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δέσοι καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον, **12** ὃν ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα· **13** ὃν ἐγὼ ἐβούλομην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου, **14** χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἡθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἥ ἀλλὰ κατὰ ἐκουύσιον· **15** τάχα γάρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, (aiōnios g166) **16** οὐκέτι ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ. **17** Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. **18** εἰ δέ τι ἡδίκησέν σε ἥ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα **19** ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις. **20** ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ **21** πεποιθώς τῇ σου πακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ **22** ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ἔλεγο ποιήσεις. **23** Ἅμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν, ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. **24** Ἄσπαζεταίσεις Επαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ιησοῦ, **25** Μᾶρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. **26** Ή χάρις τοῦ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, τὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ὑμῶν

γάρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, (aiōnios g166) **16** οὐκέτι

Προς Εβραιους

1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις **2** ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν σίῳ, ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας· (aiōn g165) **3** ὃς ὧν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ὥρματι τῆς δυνάμεως, 'δι' αὐτοῦ καθαρισμὸν τῶν ἀμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, **4** τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὃσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. **5** Τίνι γάρ εἴπεν ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, καὶ πάλιν· Ἐγώ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς σιών; **6** ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. **7** καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· **8** πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ό θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, 'καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος ῥάβδος τῆς βασιλείας σου (aiōn g165) **9** ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου· **10** καί· Σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· **11** αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἰμάτιον παλαιωθήσονται, **12**

καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, ὡς ἰμάτιον καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εῖ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. **13** πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἱρηκέν ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; **14** οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

2 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως 'προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μήποτε παραρυῶμεν. **2** εἰ γάρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, **3** πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας, ἦτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, **4** συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἀγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν; **5** Οὐ γάρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἣς λαλοῦμεν· **6** διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων· Τί ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; **7** ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν **8** πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἐν 'τῷ γάρ ὑποτάξαιτά πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. **9** νῦν δὲ οὕπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· **9** τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέπομεν· Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως 'χωρὶς θεοῦ ὑπὲρ

παντὸς γεύσηται θανάτου. 10 Ἐπρεπεν ό γδὲπάντα κατασκευάσας θεός. 5 καὶ γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ πάντα, πολλοὺς νίοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα αὐτοῦ ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ λαληθησομένων, 6 Χριστὸς δὲ ὡς νίὸς ἐπὶ παθημάτων τελειώσαι. 11 ὁ τε γὰρ ἀγιάζων τὸν οἶκον αὐτοῦ γδὲοἰκός ἐσμεν ἡμεῖς, καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἔξι ἑνὸς πάντες· δι' ἐὰντὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἦν αἵτιαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς ἐλπίδοςκατάσχωμεν. 7 Διό, καθὼς λέγει τὸ αὐτοὺς καλεῖν, 12 λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἀκούσητε, 8 μὴ σκληρύνητε τὰς ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· 13 καὶ πάλιν Ἐγὼ καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ καὶ πάλιν· Ἰδοὺ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐγώ καὶ τὰ παιδία ἡ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. 14 ἐρήμω, 9 οὖν ἐπείρασανοι πατέρες ὑμῶν Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκεν ἀϊματος ἐν δοκιμασίᾳ καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου· 10 καὶ σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως τεσσεράκοντα ἔτη· διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου ταύτηκαὶ εἶπον· Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὄδοις μου· 11 ὡς θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, 15 καὶ ὥμοσα ἐν τῇ ὄργῃ μου· Εἰ εἰσελεύσονται ἀπαλλάξῃ τούτους, δσοι φόβῳ θανάτου εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. 12 βλέπετε, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἢσαν δουλείας. ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν 16 οὐ γὰρ δίπου ἀγγέλων ἐπιλαμψάνεται, καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμψάνεται. ἀπὸ θεοῦ ζῶντος, 13 ἀλλὰ παρακαλεῖτε 17 ὅθεν ὥφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ δόμοιωθῆναι, ἵνα ἐλέημων γένηται καὶ τὸ Σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸ τις ἔξι ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἀμαρτίας· 14 ἴλασκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· 18 ἐνῷ μέτοχοι γὰρ τοῦ Χριστοῦ γεγόναμεν, γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. 15 ἐν τῷ

3 Οθεν, ἀδελφοὶ ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς δόμολογίας ὑμῶν Ἰησοῦν· 2 πιστὸν ὅντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐντῷ οἴκῳ αὐτοῦ. 3 πλείονος γὰρ ὄντος δόξης παρὰ Μωϋσῆν ἤξιωται καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· 4 πᾶς γὰρ οἴκος κατασκευάζεται ὑπό τινος,

λέγεσθαι· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. 16 τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἔξελθόντες ἔξι Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως; 17 τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσσεράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν, ὃν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; 18 τίσιν δὲ ὥμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ

μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; **19** καὶ βλέπομεν ὅτι μάχαιραν δίστομον καὶ διϊκνούμενος ἄχρι οὐκ ἡδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

4 Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις ἔξ ὑμῶν ὑστερηκέναι· **2** καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κάκεινοι, ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. **14** Ἐχοντες ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ γεγκεκερασμένους τῇ οὖν ἀρχιερέᾳ μέγαν διεληλυθότα τοὺς πίστει τοῖς ἀκούσασιν. **3** εἰσερχόμεθα γὰρ οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, γεγκεκερασμένοις οἱ πιστεύσαντες, καθὼς κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· **15** οὐ γὰρ ἔχομεν εἴρηκεν· Ὡς ὕμοσα ἐν τῇ ὁργῇ μου, Εἰ ἀρχιερέᾳ μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου, ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένονδὲ κατὰ καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου πάντα καθ' ὄμοιότητα χωρὶς ἀμαρτίας. **16** γενηθέντων, **4** εἴρηκεν γάρ που περὶ τῆς προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ ἐβδόμης οὗτως· Καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

ἔργων αὐτοῦ, **5** καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ **5** Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἔξ ἀνθρώπων εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. **6** λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀμαρτιῶν, **2** οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν, **7** πάλιν μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ τινὰ ὄρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυὶδ πλανωμένοις ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς ἀσθένειαν, **3** καὶ 'δι' αὐτὴν ὀφείλει, προείρηται Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὗτως καὶ περὶ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ταῦτον προσφέρειν τοῖς ἀμαρτιῶν. **4** καὶ ὑμῶν· **8** εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐχ ἔαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ οὐκ ἀν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, γεγέννητος ἡμέρας. **9** ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς Ἀαρὼν. **5** Οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔαυτὸν τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ· **10** ὁ γὰρ εἰσελθών ἐδόξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ὥσπερ σήμερον γεγέννηκά σε· **6** καθὼς καὶ ἐν ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. **11** σπουδάσωμεν ἐτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, τὴν τάξιν Μελχισέδεκ, (aiōn g165) **7** δὲς ἐν ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τῆς ἀπειθείας. **12** Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ τε καὶ ικετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον θεοῦ καὶ ἐνεργής καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς

ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας καὶ υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. 7 εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, 8 καίπερ γῇ γάρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ’ αὐτῆς ἔρχόμενον ὃν νιός, ἔμαθεν ἀφ’ ὃν ἔπαθεν τὴν πολλάκις ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην ὑπακοήν, 9 καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο πᾶσιν εὔθετον ἐκείνοις δι’ οὓς καὶ γεωργεῖται, τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ αἰώνιον, (aiōnios g166) 10 προσαγορευθεὶς 8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἵς τὸ τέλος Μελχισέδεκ. 11 Περὶ οὐ πολὺς ἡμῖν ὁ εἰς καῦσιν. 9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἔχόμενα νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς: 12 καὶ σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν: 10 οὐ γάρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν γάρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου χρόνον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμῶν ἕκατης ἀγάπης ἵς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὑμᾶς τινὰτὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρείαν διακονοῦντες. 11 ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἔκαστον ἔχοντες γάλακτος, γούστερεᾶς τροφῆς. ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν 13 πᾶς γάρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι λόγου δικαιούσνης, νήπιος γάρ ἐστιν: 14 τέλους, 12 ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμητὰὶ τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. 13 ἔχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός, κακοῦ.

6 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν, 2 βαπτισμῶν ὁ διδαχὴνέπιθεσεώς τεχειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν καὶ κρίματος αἰώνιου. (aiōnios g166) 3 καὶ τοῦτο ποιήσομενέπαντερ ἐπιτρέπῃ ὁ θεός. 4 Ἄδύνατον γὰρ τοὺς ἄπαξ φωτισθέντας γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἀγίου 5 καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰώνος, (aiōn g165) 6 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαίνιζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν

καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ τίς ἔτι χρεία κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ καταπετάσματος, 20 ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165)

ἔτερον ἀνίστασθαι ἵερα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; 12 μετατιθεμένης γάρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. 13 ἐφ' ὃν γάρ λέγεται

ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἣς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ· 14 πρόδηλον γάρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν 'περὶ ἱερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν. 15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν δόμοιότητα Μελχισέδεκ ἀνίσταται ἱερὺς ἔτερος, 16 ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνηγέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου, 17 Γαρτυρεῖται γάρ ὅτι Σὺ ἱερὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ. (aiōn g165)

18 ἀθέτησις μὲν γάρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, 19 οὐδὲν γάρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἣς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. 20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὄρκωμοσίας (οἱ μὲν γάρ χωρὶς ὄρκωμοσίας εἰσὶν ἱερῆς γεγονότες, 21 ὁ δὲ μετὰ ὄρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· "Ωμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερὺς εἰς τὸν Γαῖῶνα, (aiōn g165) 22 κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. 23 Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσιν γεγονότες ἱερῆς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· 24 ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην· (aiōn g165) 25 ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. 26

7 Οὗτος γάρ ὁ Μελχισέδεκ, βασιλεὺς

Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν, 2 ὥς καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὃ ἐστιν βασιλεὺς εἰρήνης, 3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ νίῳ τοῦ θεοῦ, μένει ἱερὺς εἰς τὸ διηνεκές. 4 εωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος ὥς δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. 5 καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν νιῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἐστιν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἔξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ· 6 ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραάμ καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. 7 χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. 8 καὶ ὡδεὶς μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. 9 καὶ ως ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται, 10 ἔτι γάρ ἐν τῇ ὁσφῷ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισέδεκ 11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν, δ λαὸς γάρ ἐπ' αὐτῆς νενομοθέτηται

Τοιούτος γάρ ήμιν ῥατεπεν ἀρχιερεύς, καινήν, 9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἦν δσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ήμέρᾳ ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν τῶν οὐρανῶν γενόμενος 27 ὃς οὐκ ἔχει ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι καθ' ήμέραν ἀνάγκην, ὡσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, πρότερον ὑπὲρ τῶν ιδίων ἀμαρτιῶν θυσίας κάγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει κύριος. 10 ὅτι ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ (τοῦτο αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ γάρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας). Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει 28 ὁ νόμος γάρ ἀνθρώπους καθίστησιν κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον νίόν, αὐτούς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. (αἱσθ g165)

8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, 2 τῶν ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπιξεν ὁ κύριος, ῥούκάνθρωπος. 3 πᾶς γάρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὁ προσενέγκῃ. 4 εἰ μὲν ῥοῦνται ἐπὶ γῆς, οὐδὲ ἂν ἦν ἱερέυς, ὅντωντῶν προσφερόντων κατὰ 9 Εἶχε μὲν ῥοῦντη πρώτη δικαιώματα ῥνόμοντὰ δῶρα· 5 (οἵτινες ὑποδείγματι καὶ λατρείας τὸ τε ἄγιον κοσμικόν. 2 σκηνὴ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς γάρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾧ ἡ τε κεχρημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τὴν σκηνήν, Ὅρα γάρ, φησίν, ποιήσεις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἀγια· 3 μετὰ πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ σοι ἐν τῷ ὅρει· 6 ῥνυνὶδὲ διαφορωτέρας λεγομένη Ἀγια Ἀγίων, 4 χρυσοῦν ἔχουσα τέτυχεν λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἔστιν διαθήκης μεσίτης, ἣτις ἐπὶ κρείττονι περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίω, ἐν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. 7 Εἰ γάρ ἡ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἀν ῥάβδος Ἄαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος· 8 μεμφόμενος τῆς διαθήκης, 5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶν γάρ ῥατοὺς λέγει· Ἰδοὺ ήμέραι ἔρχονται, δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἰλαστήριον· περὶ λέγει κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἴκον ὃν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. 6 Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἴκον Ἰουδα διαθήκην Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων, εἰς

9 Εἶχε μὲν ῥοῦντη πρώτη δικαιώματα ῥνόμοντὰ δῶρα· 5 (οἵτινες ὑποδείγματι καὶ λατρείας τὸ τε ἄγιον κοσμικόν. 2 σκηνὴ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς γάρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾧ ἡ τε κεχρημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τὴν σκηνήν, Ὅρα γάρ, φησίν, ποιήσεις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἀγια· 3 μετὰ πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ σοι ἐν τῷ ὅρει· 6 ῥνυνὶδὲ διαφορωτέρας λεγομένη Ἀγια Ἀγίων, 4 χρυσοῦν ἔχουσα τέτυχεν λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἔστιν διαθήκης μεσίτης, ἣτις ἐπὶ κρείττονι περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίω, ἐν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. 7 Εἰ γάρ ἡ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἀν ῥάβδος Ἄαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος· 8 μεμφόμενος τῆς διαθήκης, 5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶν γάρ ῥατοὺς λέγει· Ἰδοὺ ήμέραι ἔρχονται, δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἰλαστήριον· περὶ λέγει κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἴκον ὃν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. 6 Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἴκον Ἰουδα διαθήκην Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων, εἰς

μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· 17
οἱ ιερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, 7 διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ
εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὑμήποτείσχύει ὅτε ζῆ ὁ διαθέμενος. 18 ὅθεν
μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἴματος, οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἴματος ἐγκεκαίνισται
ὅ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ 19 λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ
λαοῦ ἀγνοημάτων, 8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ ἀτόνομον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ,
πνεύματος τοῦ ἀγίου, μήπω πεφανερῶσθαι λαβὼν τὸ αἷμα τῶν ὑμόσχων μετὰ ὕδατος
τὴν τῶν ἀγίων ὄδὸν ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου αὐτό τε
ἔχούσης στάσιν, 9 ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν,
καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἥνδωρά τε 20 λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης
καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι ἵς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· 21 καὶ
κατὰ συνείδησιν τελειώσαι τὸν λατρεύοντα, τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
10 μόνον ἐπὶ βρώμασιν καὶ πόμασιν καὶ λειτουργίας τῷ αἴματι ὅμοίως ἐράντισεν.
διαφόροις βαπτισμοῖς, δικαιώματασαρκὸς 22 καὶ σχεδὸν ἐν αἴματι πάντα καθαρίζεται
μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. 11 κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἴματεκχυσίας
Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν οὐ γίνεται ἄφεσις. 23 Ἀνάγκη οὖν τὰ
γενομένων ἀγάθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς
τελειοτέρας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια
ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, 12 οὐδὲ κρείττονι θυσίαις παρὰ ταύτας. 24 οὐ γὰρ
δι' αἴματος τράγων καὶ μόσχων διὰ δὲ εἰς χειροποίητα 'εἰσῆλθεν ἄγια Χριστός,
τοῦ ἴδιου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν
τὰ ἄγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος. οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ
(aiōnios g166) 13 εἰ γὰρ τὸ αἷμα τράγων καὶ τὸ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· 25 οὐδὲ ἵνα πολλάκις
ταύρων καὶ σπόδος δαμάλεως ῥαντίζουσα προσφέρῃ ἑαυτόν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς
τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἄγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν
σαρκὸς καθαρότητα, 14 πόσω μᾶλλον τὸ αἷματι ἀλλοτρίω, 26 ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν
αἷμα τοῦ Χριστοῦ, διὸ διὰ πνεύματος αἰωνίου πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·
έαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θεῷ, τοῦνιδὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων
καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίαςδιὰ τῆς θυσίας
ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ ζῶντι. (aiōnios αὐτοῦ πεφανέρωται. (aiōn g165) 27 καὶ
g166) 15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ
μεσίτης ἔστιν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, 28 οὕτως
ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ καὶ ὁ Χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ
παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἀμαρτίας, ἐκ δευτέρου
κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. χωρὶς ἀμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν
(aiōnios g166) 16 ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

10 Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, μετὰ μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν γὰρ τὸ ἕιρηκέναι **16** Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν ἐκείνας, λέγει κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε ὅδύναταιτοὺς ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν προσερχομένους τελειώσαι· **2** ἐπεὶ οὐκ αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, **17** ταῖς διάνοιαν ἀν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἀμαρτιῶν οὐ μὴ μνησθήσομαιεῖτι· **18** ὅπου δὲ ἄφεσις τοὺς λατρεύοντας ἄπαξ τεκναθαρισμένους τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἀμαρτίας. **3** ἀλλ’ ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν κατ’ **19** Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς ἐνιαυτόν, **4** ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων τὴν εἰσοδον τῶν ἀγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας. **5** διὸ **20** ἡν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὅδὸν πρόσφατον εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει: Θυσίαν καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ’ καὶ προσφορὰν οὐκ ἡθέλησας, σῶμα δὲ ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, **21** καὶ Ἱερέα μέγαν κατηρτίσω μοι· **6** ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, **22** προσερχώμεθα ἀμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. **7** τότε εἴπον· Ἰδού μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ ἥκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ πίστεως, ψευδαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι, ὁ θεός, τὸ θέλημά σου. **8** συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουσμένοι τὸ ἀνώτερον λέγων ὅτι ‘Θυσίας καὶ προσφορὰς σῶμα ὕδατι καθαρῷ· **23** κατέχωμεν τὴν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ὁμοιογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ ἡθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας, αἴτινες κατὰ ὁ ἐπαγγειλάμενος· **24** καὶ κατανοῶμεν τὸν νόμον προσφέρονται, **9** τότε εἴρηκεν Ἰδού ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ ἥκω τοῦ ποιῆσαιτὸ θέλημά σου· ἀναιρεῖ καλῶν ἔργων, **25** μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. **10** ἐπισυναγωγὴν ἔαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἐνῷ θελήματι ἡγιασμένοι τὸν ἐσμὲνδιὰ τῆς ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν. **26** ἐφάπαξ. **11** Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκεν καθ’ Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, προσφέρων θυσίας, αἴτινες οὐδέποτε οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, δύνανται περιελεῖν ἀμαρτίας. **12** ὁ ὅπτος δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς μίαν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, **28** ἀθετήσας τις νόμον Μωϋσέως χωρὶς **13** τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἔως τεθῶσιν οἱ οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μάρτυσιν ἔχθροι αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀποθνήσκει· **29** πόσῳ δοκεῖτε χείρονος **14** μιᾷ γὰρ προσφορῇ τετελείωκεν εἰς τὸ ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ διηνεκὲς τοὺς ἀγιαζομένους. **15** μαρτυρεῖ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης

κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ δώροις αὐτοῦ 'τοῦ θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας. 30 οἴδαμεν ἀποθανὼν ἔτι ἥλαεῖ 5 Πίστει Ἐνώχ γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ ἁνταποδώσω καὶ πάλιν· Κρινεῖ κύριος τὸν ηύρισκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός λαὸν αὐτοῦ. 31 φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς πρὸ γὰρ τῆς ἡμεταθέσεως μεμαρτύρηται χείρας θεοῦ ζῶντος. 32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ εὐαρεστήκεναι τῷ θεῷ, 6 χωρὶς δὲ πίστεως τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι, πιστεῦσαι γὰρ πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ θεῷ ὅτι ἔστιν 33 τοῦτο μὲν ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψειν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν γίνεται. 7 πίστει χρηματισθεὶς Νῶς περὶ οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες· 34 τῶν μηδέπω βλεπομένων εὐλαβηθεὶς καὶ γὰρ τοῖς ὁδεσμοῖς συνεπαθήσατε, καὶ κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἣς κατέκρινεν τὸν κόσμον, χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο ἔαντοὺς κρείττονα Ὅπαρξινκαὶ μένουσαν. κληρονόμος. 8 Πίστεικαλούμενος Ἀβραὰμ 35 μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑπῆκουσεν ἔξελθεῖν εἰς τόπονδον ἥμελλεν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν, λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἔξῆλθεν 36 ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν ἵνα τὸ μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. 9 πίστει θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς τὴν ἐπαγγελίαν· 37 ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ ὅσον, ὁ ἔρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονίσει· 38 ὁ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς δὲ δίκαιοις ἡμούεκ πίστεως ζήσεται, καὶ ἐὰν ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· 10 ἔξεδέχετο γὰρ τὴν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἣς τεχνίτης αὐτῷ. 39 ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς καὶ δημιουργὸς ὁ θεός. 11 πίστει καὶ ἀντῆ ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ψυχῆς.

ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον· 12 διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος. 13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἴδοντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὅμοιογήσαντες ὅτι ζένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. 14 οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες

11 "Εστιν δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων· 2 ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρίθησαν οἱ πρεσβύτεροι. 3 πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγονέναι. (αιση g165) 4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ παρὰ Καΐν προσήνεγκεν τῷ θεῷ, δι' ἣς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς

έμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. **15** πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, καὶ εἰ μὲν ἐκείνης 'μνημονεύουσινάφ' ἡς ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ ἐξέβησαν εἶχον ἀν καιρὸν ἀνακάμψαι· **16** αὐτῶν. **29** Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν νῦν δὲ κρείττονος ὄρεγονται, τοῦτ' ἔστιν Θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς ἡς πεῖραν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν. **30** θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν, ἡτοίμασεν πίστει τὰ τείχη Ἱεριχώ ἔπεσαν κυκλωθέντα γὰρ αὐτοῖς πόλιν. **17** Πίστει προσενήνοχεν ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας. **31** πίστει Ῥαὰβ ἡ Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης. ἀναδεξάμενος, **18** πρὸς δὲν ἐλαλήθη ὅτι **32** Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει 'με γὰρ Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα, **19** διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ, λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν 'Σαμψών Ἱερθάε, Δαυίδ τε καὶ Σαμουὴλ δυνατὸς ὁ θεός· δθεν αὐτὸν καὶ ἐν καὶ τῶν προφητῶν, **33** οἱ διὰ πίστεως παραβολῇ ἐκομίσατο. **20** Πίστει ἕκαπερὶ κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, καὶ τὸν Ἡσαῦ. **21** πίστει Ἰακὼβ ἀποθνήσκων ἔφραξαν στόματα λεόντων, **34** ἐσβεσαν ἔκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἔξοδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν, ἀλλοτρίων. **35** ἔλαβον γυναῖκες ἔξι καὶ περὶ τῶν δοτέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. **23** ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ἄλλοι δὲ Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἴδον ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως ἀστεῖον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ τύχωσιν. **36** ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ διάταγμα τοῦ βασιλέως. **24** πίστει Μωϋσῆς μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν μέγας γενόμενος ἡρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς καὶ φυλακῆς **37** ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν θυγατρὸς Φαραώ, **25** μᾶλλον ἐλόμενος ἐν φόνῳ γαμαρίης ἀπέθανον, περιηλθον συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἥτις ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγίειοις δέρμασιν, πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, **26** μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν **38** ὃν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος ἐπὶ ἐρημίαις Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν πλανώμενοι καὶ ὅρεσι καὶ σπηλαίοις τοῦ Χριστοῦ, ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν καὶ ταῖς ὄπαις τῆς γῆς. **39** ἕκαπάντες μισθαποδοσίαν. **27** πίστει κατέλιπεν μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, **40** τοῦ θεοῦ βασιλέως, τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρῶν περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα ἐκαρτέρησεν. **28** πίστει πεποίηκεν τὸ μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα

ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος γόνατα ἀνορθώσατε, **13** καὶ τροχίας ὄρθας μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ ποιεῖτε οὓς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς ἐκτραπῆ, ιαθῆ δὲ μᾶλλον. **14** Εἰρήνην τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, **2** διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὅψεται τὸν κύριον, **15** τελειωτὴν Ἰησοῦν, δις ἀντὶ τῆς προκειμένης ἐπισκοποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνης χάριτος τοῦ θεοῦ, μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου φύουσα ἐνοχλῆ καὶ 'δι' αὐτῆς μιανθῶσιν τοῦ θεοῦ κεκάθικεν. **3** Ἀναλογίασθε γάρ πολλοί **16** μή τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν Ἡσαῦ, δις ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδετο ἀμαρτωλῶν εἰς ἔαυτοὺς ἀντιλογίαν, ἵνα τὰ πρωτοτόκια ἔαυτοῦ **17** ἴστε γάρ ὅτι μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομῆσαι τὴν **4** οὕπω μέχρις αἴματος ἀντικατέστητε εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη, μετανοίας γάρ πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, **5** τόπον οὐχ εὔρεν, καίπερ μετὰ δακρύων καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ἐκζητήσας αὐτήν. **18** Οὐ γάρ προσεληλύθατε ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται, Υἱέ μου, μὴ γῆψηλαφωμένωκαὶ κεκαυμένω πυρὶ καὶ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου γνόφῳ καὶ γζόφῳκαὶ θυέλλῃ **19** καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· **6** ὃν γάρ ἀγαπᾶ σάλπιγγος ἥχῳ καὶ φωνῇ ρήμάτων, ἣς οἱ κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ἀκούσαντες παρηγίσαντο γιὴπροστεθῆναι δὸν παραδέχεται. **7** εἰς παιδείαν ὑπομένετε· αὐτοῖς λόγον· **20** οὐκ ἔφερον γάρ τὸ ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός· τίς διαστελλόμενον· Κἀν θηρίον θίγη τοῦ γάρυνίὸς δὸν οὐ παιδεύει πατήρ; **8** εἰ δὲ ὅρους, λιθοβοληθήσεται· **21** καί, οὕτω χωρίς ἔστε παιδείας ἣς μέτοχοι γεγόνασι φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς πάντες, ἄρα νόθοι 'καὶ οὐχ υἱοί ἔστε. **9** εἶπεν· Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος, **22** εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ὑμῶν πατέρας ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιῶν ὅρει καὶ πόλει εἴχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίω, πολὺμᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει **23** καὶ πνευμάτων καὶ ζήσομεν; **10** οἱ μὲν γάρ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐν οὐρανοῖς, καὶ κριτῇ θεῷ πάντων, καὶ ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, **24** καὶ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. **11** πᾶσα διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἴματι δὲπαιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ ράντισμοῦ κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν Ἀβελ. **25** Βλέπετε μὴ παραιτήσθησθε τὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις λαλοῦντα· εἰ γάρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον·ἐπὶ ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης. **12** Διὸ τὰς γῆς παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα,

πολὺμᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν λατρεύοντες. 11 ὃν γὰρ εἰσφέρεται ζῷων ἀποστρεφόμενοι 26 οὗ ἡ φωνὴ τὴν τὸ αἴμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ γῆν ἐσάλευσεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται λέγων· "Ετι ἄπαξ ἐγὼ ὁ σείσωού μόνον ἔξω τῆς παρεμβολῆς 12 διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. 27 τὸ ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω δὲ "Ετι ἄπαξ δηλοῖ τῶν σαλευομένων τῆς πύλης ἐπαθεν. 13 τοίνυν ἔξερχώμεθα μετάθεσιν ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν σαλευόμενα. 28 διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. 14 οὐ γὰρ παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἣς ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ἀλατρεύωμενεύαρέστως τῷ θεῷ μετὰ μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν· 15 δι' αὐτοῦ 'εὐλαβείας καὶ δέους, 29 καὶ γὰρ ὁ θεὸς ὁ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. 2 τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. 3 μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὅντες ἐν σώματι. 4 τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους ὁ γάρκαι μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός. 5 ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μή σε ἀνῶ οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω 6 ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, ὁ οὐφοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἀνθρωπος; 7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὃν ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. 8 Ἰησοῦς Χριστὸς ἔχθες καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τὸν αἰώνας. (αιῶν g165) 9 διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὡφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες 10 ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὐ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ παντὸς τῷ θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. 16 τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται θεός. 17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ μὴ στενάζοντες, ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. 18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν, πειθόμεθαγὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέψεσθαι. 19 περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. 20 Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγῶν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰώνιου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, (αιῶν g166) 21 καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖντὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰώνας ἀμήν. (αιῶν g165) 22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως, καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. 23 γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν

Γήμων Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ ἐὰν
τάχιον ἔρχηται ὁ ψυχικός νύμας. **24** ἀσπάσασθε
πάντας τοὺς ἡγουμένους νύμῶν καὶ πάντας
τοὺς ἀγίους. ἀσπάζονται νύμας οἱ ἀπὸ τῆς
Ιταλίας. **25** ἡ χάρις μετὰ πάντων νύμῶν

Ιακωβου

1 Ιάκωβος θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. **2** Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν: **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχετω, ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὄλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. **5** Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἴτείτω παρὰ τοῦ διδόντος μηδὲν διακρινόμενος, ὁ γάρ διακρινόμενος ἔοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ: **6** αἴτείτω δὲ ἐν πίστει, ἐκεῖνος ὅτι λήμψεταί τι παρὰ τοῦ κυρίου **7** μὴ γάρ οἱέσθω ὁ ἀνθρωπὸς πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, **8** ὃ δὲ ποιητής, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. **9** Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὄψει αὐτοῦ, **10** ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἔξεπεσεν καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἔξεπεσεν καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἔξεπεσεν πορείας αὐτοῦ μαρανθήσεται. **11** Μακάριος μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι: ὁ γάρ θεὸς ἀπείραστός εστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. **12** Εἴ τις δοκεῖ γενόμενος λήμψεται τὸν στέφανον τῆς θρησκόδειναι μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν ζωῆς, δὸν ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. **13** Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι: ὁ γάρ θεὸς ἀπείραστός εστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. **14** ἔκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἴδιας ἐπιθυμίας ἔξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος **15** εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἀμαρτίαν, ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον. **16** μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. **17** Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστιν, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ’ ὃ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. **18** βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν ἔχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὄλόκληροι, αὐτοῦ κτισμάτων. **19** Γίστε ἀδελφοί μου ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. **20** Εἰ δέ τις ὑμῶν ἀγαπητοί. ἔστω γέπας ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς ὄργην, **21** δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργάζεται. **22** Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ρύπαριάν καὶ περισσείαν βραδὺς εἰς ὄργην, γάρ ἀνδρὸς κακίας ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ἀκροαταῖ μόνον παραλογιζόμενοι ἔαυτούς. **23** Διὸ εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶν καὶ οὐδὲ ποιητής, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἔσπιτρῳ, **24** κατενόησεν γάρ ἔαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν καὶ εὐθέως ἐπελάθετο δόποιος ἦν. **25** Διὸ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τοῦ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. **26** Εἴ τις δοκεῖ γενόμενος λήμψεται τὸν τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, **27** τοῦ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. **28** Εἴ τις δοκεῖ γενόμενος λήμψεται τὸν τέλειον τὸν τῆς θρησκόδειναι μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν ζωῆς, δὸν τοῦ ἀπατῶν καρδίαν τούτου μάταιος ἡ θρησκεία. **29** Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷθεῷ καὶ πατρὶ αὐτῆς εστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὄφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἔαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωπολημψίαις ἐὰνἀδελφὸς ἡ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ καὶ ἁλειπόμενοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, **16** Χριστοῦ τῆς δόξης; **2** ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἴπη δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· ‘Υπάγετε ἐν ῥείσυναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος εἰρήνη, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ ἐν ἐσθῆτι λαμπρῷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, ἐν ῥυπαρῷ ἐσθῆτι, **3** ἐπιβλέψητε δὲ ἐπὶ τὸν τίδειον; **17** Οὕτως καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστιν καθ' ἑαυτήν. **18** Άλλ' ἐπίητε Σὺ κάθου ὡδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ ἐρεῖ τις· Σὺ πίστιν ἔχεις κάγῳ ἔργα ἔχω. εἴπητε· Σὺ στῆθι ἡ κάθου ἐκεῖ ὑπὸ τὸ δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ῥωρίτῶν ἔργων ὑποπόδιόν μου, **4** οὐδιεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς κάγῳ ‘σοι δείξω ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; πίστιν **19** σὺ πιστεύεις ὅτι ‘εἷς ἐστιν ὁ θεός; **5** ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. οὐχ ὁ καλῶς ποιεῖς καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν θεὸς ἔξελέξατο τοὺς πτωχοὺς ‘τῷ κόσμῳ καὶ φρίσσουσιν. **20** Θέλεις δὲ γνῶναι, ὡ πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων βασιλείας ἡς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν ἀργήστιν; **21** Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ αὐτόν; **6** ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, νιὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** βλέπεις καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; **7** ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη, **23** καὶ τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; **8** Εἰ μέντοι ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευον νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφήν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, δικαιοσύνην, καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. **24** καλῶς ποιεῖτε· **9** εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε, ὅρατε ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. **25** ὅμοιώς δὲ καὶ νόμου ὡς παραβάται. **10** δοστις γὰρ ὅλον Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, τὸν νόμον ‘τηρήσῃ, πταίσῃ’ δὲ ἐν ἐνὶ, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐτέρᾳ γέγονεν πάντων ἔνοχος. **11** ὁ γὰρ εἰπών· Μή δῦνῃ ἐκβαλοῦσα; **26** ὡσπερ γάρτο σῶμα μοιχεύσηε πειναστεῖτε καί· Μή γρονεύσης εἰ δὲ οὐ χωρίς πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὕτως καὶ ἡ μοιχεύεις φονεύεις δέ, γέγονας παραβάτης πίστις χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστιν. νόμου. **12** οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως **3** Μή πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα κρίνεσθαι. **13** ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ λημψόμεθα· **2** πολλὰ γὰρ πταίομεν μὴ ποιήσαντι ἔλεος κατακαυχᾶται ἔλεος ἀπαντεῖς. εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος κρίσεως. **14** Τίδειος, ἀδελφοί μου, ἐὰν τέλειος ἀνήρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; ὅλον τὸ σῶμα. **3** εἰ δὲ τῶν ἵππων τοὺς μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; **15** χαλινοὺς εἰςτὰ στόματα βάλλομεν γεῖς τὸ

πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ αὐτῶν μετάγομεν. 4 ἴδον καὶ τὰ πλοῖα, πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. 17 ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία τηλικαῦτα δοντα καὶ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν πρώτον μὲν ἀγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου ἐπιεικής, εὔπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ πηδαλίου δπου ἥ δρμή τοῦ εὐθύνοντος καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος ἀνυπόκριτος· βούλεται· 5 οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν 18 καρπὸς ὁδεδικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ μέλος ἐστὶν καὶ 'μεγάλα αὐχεῖ. ἴδον σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

Γήλικον πῦρ ἡλίκην ὅλην ἀνάπτει· 6 καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, δέ κόσμος τῆς ἀδικίας γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογίζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. (Geenna g1067)

7 πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίῃ· 8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων· ἀκατάστατον κακόν, μεστὴ ἵον θανατηφόρου. 9 ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν κύριον καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὅμοιώσιν θεοῦ γεγονότας· 10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἔξερχεται εὐλογία καὶ κατάρα. οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. 11 μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὅπης βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; 12 μὴ δύναται, διαβόλω, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν· 8 ἐγγίσατε ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι ἥ τῷ θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. καθαρίσατε ἄμπελος σῦκα; 'οὕτε ἀλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. 13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας. 14 εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. 15 οὐκ ἐστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης· 16 ὅπου γὰρ

4 Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; 2 ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· 3 αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. 4 γοιχαλίδες οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστιν; δος ὁ ἐάνοῦν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἔχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. 5 ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατώκισενέν ὑμῖν; 6 μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν· διὸ λέγει· Ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. 7 ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ πατέρι· διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν· 8 ἐγγίσατε ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. 10 καθαρίσατε· διψυχοί. 9 ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· δὲ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετατραπήτωκαὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν· 10 ταπεινώθητε ἐνώπιον κυρίου καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. 11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· δὲ καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἦκρινων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ

εῖ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ κριτής. 12 εἰς ταῦτῷ ἔως τὸ λάβηπρόϊμον καὶ δψιμον. 8 ἐστιννομοθέτης καὶ κριτής, ὁ δυνάμενος μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου τὸν πλησίον 13 Ἀγε νῦν οἱ λέγοντες ἥγγικεν. 9 μὴ στενάζετε, ἀδελφοί, κατ’ Σήμερον ἡαὔριον πορευσόμεθαεὶς τῇνδε ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἴδού ὁ κριτής τὴν πόλιν καὶ ποιήσομενέκει τοιαυτὸνκαὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. 10 ὑπόδειγμα ἐμπορευσόμεθακαὶ κερδήσομεν 14 οἵτινες λάβετε, ἀδελφοί τῆς κακοπαθίας καὶ τῆς οὐκ ἐπίστασθε τὸτῆς αὔριον ποίατη μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἵ ἐλάλησαν ζωὴ ὑμῶν· ἀτμὶς γάρ ἐστε ἡπρὸς δλίγον τὸν δόνόματι κυρίου. 11 ἴδού μακαρίζομεν φαινομένη, ἐπειτακαὶ ἀφανιζομένη· 15 τοὺς ὑπομείναντας τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ ἡκούσατε, καὶ τὸ τέλος κυρίου ἐζήδετε καὶ τοιαῦτο ἡ ἐκεῖνο. ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ κύριος καὶ 16 νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις οἰκτίρμων. 12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί ὑμῶν πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν. μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε 17 εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἡτο δὲ ἀμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

ὑμῶν τὸ Ναὶ ναὶ καὶ τὸ Οὐ οὐ, ἵνα μὴ

‘ὑπὸ κρίσιν πέσητε. 13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω εὐθυμεῖ τις; ψαλέτω.

14 ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ

προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες

τὸν ἐλαίω ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου· 15 καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα,

καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· κὰν ἀμαρτίας

ἡ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. 16 ἔξομολογεῖσθε τοῦν ἀλλήλοις τὰς ἀμαρτίας

καὶ τεύχεσθε εὐπέρ ἀλλήλων, ὅπως ιαθῆτε.

πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργούμενη.

17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁ μοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηγάπατο τοῦ μὴ βρέξαι,

καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἔξ.

18 καὶ πάλιν προσηγάπατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. 19 Ἀδελφοί

μου ἔάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς

τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ’ ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, 20

γινωσκέτω³τι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ
πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦσώσει ψυχὴν ῥαύτοῦ ἐκ
θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Πετρου Α'

1 Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, 2 κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός, ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ πληθυνθείη. 3 Ἰησοῦ Χριστοῦ. 4 εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς 5 τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρούμενους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυψθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. 6 ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, δλίγον ἄρτι εἰ τέλος ἐπιβατῶν ποικίλοις πειρασμοῖς, 7 ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. 8 ὃν οὐκ ἴδοντες ἀγαλλιᾶσθε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ δρῶντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾶς ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, 9 κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν σωτηρίαν ψυχῶν. 10 Περὶ ἣς σωτηρίας ἔξεζήτησαν καὶ ἔξηραύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, 11 ἐραυνῶντες εἰς τίνα ἡ ποιῶν καιρὸν ἐδίλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. 12

οἵς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἔαυτοῖς ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς πνεύματι ἀγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἀπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι. 13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς δσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες τελείως, ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει 14 ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, 15 ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἄγιον καὶ αὐτοὶ ἄγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, 16 διότι γέγραπται ὅτι Ἄγιοι ἔσεσθε ὅτι ἔγω γάγιος 17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· 18 εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσῷ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, 19 ἀλλὰ τιμώ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, 20 προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτουτῶν χρόνων δι' ὑμᾶς 21 τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν. 22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον ἐκκαρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς, 23 ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μένοντος (αιδον g165) 24 διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ταῦτης ὡς

ἄνθοςχόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
τὸνθος ἐξέπεσεν· 25 τὸ δὲ ρῆμα κυρίου ἔχοντες καλήν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν
μένει εἰς τὸν αἰώνα. τοῦτο δέ ἐστιν τὸ ρῆμα ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν
τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. (aiōn g165)

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς, 2 ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἀδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε ‘εἰς σωτηρίαν, 3 ῥειέγευσασθε δtti χρηστὸς ὁ κύριος. 4 Πρὸς δὲν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτὸν ἔντιμον 5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικὸς ῥειέρατευμα ἄγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας ῥεύπροσδέκτουςθεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· 6 διότι περιέχει ῥενγραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον ἐκλεκτὸν ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ. 7 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ῥαπιστοῦσινδὲ ῥλίθοσδὲν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας 8 καὶ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου οἱ προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες· εἰς δὲ καὶ ἐτέθησαν. 9 Ὅμεις δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ιεράτευμα, ἔθνος ἄγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγεῖλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· 10 οἵ ποτε οὐ λαὸς νῦν δὲ λαὸς θεοῦ, οἱ οὐκ ἡλεημένοι νῦν δὲ ἐλεθέντες. 11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἴτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· 12 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντεςδοξάσωσι τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. 13 ῥΥποτάγητεπάση ἀνθρωπίνη κτίσει διὰ τὸν κύριον· εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, 14 εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δί’ αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν 15 (ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν)· 16 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυψμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ’ ὡς ‘θεοῦ δοῦλοι. 17 πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμάτε. 18 Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. 19 τοῦτο γάρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως· 20 ποῖον γάρ κλέος εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ’ εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ θεῷ. 21 εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε, δtti καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἔχνεσιν αὐτοῦ· 22 δὲς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· 23 δὲς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἡπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· 24 δὲς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ γμώλωπιάθητε. 25 ἵτε

γὰρ ὡς πρόβατα τπλανώμενοι ἀλλὰ ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ αὐτήν· 12 ὅτι ὁφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

καὶ ὡτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, πρόσωπον

3 Γ' Ομοίως γυναικες ὑποτασσόμεναι τοῖς

ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα ταὶς τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται 2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνήν ἀναστροφὴν ὑμῶν. 3 ὃν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἴματίων κόσμος, 4 ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἀνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἔστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές. 5 οὕτως γάρ ποτε καὶ αἱ ἄγιαι γυναικες αἱ ἐλπίζουσαι τείχεὸν ἐκόσμουν ἔαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, 6 ὡς Σάρρα τὸ πάρκουσεν τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἡς ἐγενήθητε τέκνα ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. 7 Οἱ ἀνδρες ὅμοιώς συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, ὡς καὶ τοῦ γυκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. 8 Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, ταπεινόφρονες 9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας τούναντίον δὲ τεύλογοῦντες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. 10 ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ

καὶ χείλητοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον, 11

Χριστοῦ οὖν παθόντος αρκὶ καὶ ὑμεῖς ἐκκλινάτω τὸ δέάποδε κακοῦ καὶ ποιησάτω τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι

δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. 13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ τὸ ζηλωταὶ γένησθε; 14 ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε, 15 κύριον δὲ τὸν Χριστὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, τοῖς ιμαῖς πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, 16 ἀλλὰμετὰ πραῦτηος καὶ φόβου, συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν, ἵνα ἐν τῷ καταλαλεῖσθε κατασχυνθῶσιν οἱ ἐπιηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν. 17 κρείττον γάρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιοῦντας. 18 ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἔπαθεν δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα τὸ μῆτρα προσαγάγῃ τῷ θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ ζωποιηθεὶς δὲ πνεύματι. 19 ἐν τῷ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν, 20 ἀπειθήσασίν ποτε ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῷω κατασκευαζομένης κιβωτοῦ εἰς ἣν ὀλίγοι τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος. 21 ὃ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σῷζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, 22 ὃς ἔστιν ἐν τεῖχοισι πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

ό ταπεινώνσαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίας 2 δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις ἀναπαύεται 15 μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. 3 ἀρκετὸς γάρδ ἀλλοτριεπίσκοπος: 16 εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, παρεληλυθὼς γρόνοςτὸ βούληματῶν μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν ἔθνων κατειργάσθαι πεπορευμένους ἐν τῷ ὄνόματιούτω. 17 ὅτι δικαῖος τοῦ ἀσελγείας, ἐπιθυμίας, οἰνοφλυγίας, ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ὑμῶν, τί τὸ τέλος τῶν εἰδωλολατρίας. 4 ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ; 18 συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς καὶ εἰ δίκαιος μόλις σώζεται, γό ἀσεβῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες: 5 οὖν καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; 19 ὥστε ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς: 6 εἰς τοῦτο ὅθεοῦπιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη ἵνα κριθῶσι ψυχὰς γαύτῶνέν ἀγαθοποιῶν.

μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσι δὲ κατὰ 5 Πρεσβυτέρους ὅονέν ὑμῖν παρακαλῶ θεὸν πνεύματι. 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν ἱγγικεν. σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, δικαίους τοὺς ἔις προσευχάς: 8 πρὸ πάντωντὴν εἰς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης ἔαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῇ ἔχοντες, δικαίους τοῦ θεοῦ, τὸν θεόν, τοῦ ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνίον τοῦ θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μηδὲ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως κατὰ θεόν, φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμοῦ 9 μηδὲ ἀισχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, τοῦ θεοῦ, τοῦ ποιμνίου τοῦ ποιμνίου 10 ἔκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα, εἰς μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων ἔαυτοὺς αὐτὸν διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ. 11 εἰ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἔξισχύος ἕγχορηγεῖ ὁ θεός: 12 ἔνα ἐν πᾶσιν δοξάζηται ὁ θεός διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. (aiōn g165) 13 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος, 14 ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθημασιν χαίρετε, ἕνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. 15 εἰ ὄνειδίζεσθε ἐν ὄνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, δικαῖοι τὸ τῆς

6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ, ἕνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, 7 πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρύψαντες ἐπ' αὐτόν, δικαίους τοῦ περὶ ὑμῶν. 8 νήψατε, γρηγορήσατε. δικαίοις τοῦ θεοῦ διάβολος ὡς λέων ὡρυόμενος

περιπατεῖ ζητῶν τιναὶ καταπιεῖν 9 ὥ
ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ
αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν τῷ κόσμῳ
ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. 10 ὁ δὲ
θεὸς πάσης χάριτος, δικαίους ὑμᾶς εἰς τὴν
αἰώνιον αὔτοῦ δόξαν ἐν τῷ Χριστῷ ὀλίγον
παθόντας αὐτὸς τοιαῦταις στηρίζει,
σθενώσει, θεμελιώσει (αιῶνιος γ166) 11
ταύτῳ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων ἀμήν. (αιῶνιος γ165) 12 Διὰ Σιλουανοῦ
ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι,
δι’ ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ
ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν
τοῦ θεοῦ· εἰς ἣν τοιαῦταις 13 ἀσπάζεται ὑμᾶς
ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτή καὶ Μᾶρκος
ὁ νίος μου. 14 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἀγάπης, εἰρήνῃ ὑμῖν πᾶσιν τοῖς
ἐν τῷ Χριστῷ

Πετρου Β'

1 Ὅμηρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος

Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἴσοτιμον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. **3** Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἵδιά δόξη καὶ ἀρετῇ, **4** δι' ὃν τὰ 'τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. **5** καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετήν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, **6** ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, **7** ἐν δὲ τῇ εὐσέβειᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. **8** ταῦτα γάρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν. **9** ὃ γάρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλός ἐστιν μυωπάζων, λίθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτημάτων **10** διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι ταῦτα γάρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. **11** οὕτως γάρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. (αἰσθος 9166) **12**

Διὸ γελλήσωάει ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. **13** δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγέρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, **14** εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι. **15** σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. **16** Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότηος. **17** λαβὼν γάρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιάσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης: 'Ο νιός μου ὁ ἀγαπητός μου οὗτός ἐστιν, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα— **18** καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἡκουόσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν σὺν αὐτῷ ὅντες ἐν τῷ ἀγίῳ ὅρει. **19** καὶ ἔχομεν βεβαίότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἔως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. **20** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται, **21** οὐ γάρ θελήματι ἀνθρώπου ἡνέχθη προφητεία ποτέ, ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἀγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸθεοῦ ἀνθρωποι.

2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα

αύτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφήν, ἔαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν· 2 καὶ σπίλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες ἐν πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ταῖς ἀπάταιςαύτῶν συνευωχούμενοι ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ὑμῖν, 14 ὁ φθαλμὸς ἔχοντες μεστοὺς βλασφημηθήσεται· 3 καὶ ἐν πλεονεξίᾳ μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστουςάμαρτίας, πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἵς δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, αὐτῶν οὐ γνωστάζει 4 Εἰ γάρ ὁ θεὸς ἀγγέλων κατάρας τέκνα, 15 καταλιπόντεςεὐθεῖαν ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες γειραῖςζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσδρός μισθὸν κρίσιν τηρουμένους, (*Tartaroς g5020*) 5 καὶ ἀδικίας ἥγαπησεν 16 ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὅγδοον ιδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξεν, ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον ἐκώλυσεν κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 6 καὶ τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. 17 Οὗτοί πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι 'καὶ ὄμιχλαι ὑπὸ καταστροφῆκατέκρινεν, ὑπόδειγμα λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἵς ὁ ζόφος τοῦ μελλόντων ἀσεβέσιντεθεικῶς, 7 καὶ σκότουςτετήρηται. (*questioned*) 18 ὑπέρογκα δίκαιον Λῶτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς γάρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ἐρρύσατο— 8 βλέψατε γάρ καὶ ἀκοῇ ὀλίγωςἀποφεύγονταςτοὺς ἐν πλάνῃ ὄδίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἀναστρεφομένους, 19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες ἐβασάνιζεν— 9 οἵδεν κύριος εὐσεβεῖς τῆς φθορᾶς· ὡς γάρ τις ἥττηται, τούτῳ ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς καὶδεδούλωται. 20 εἰ γάρ ἀποφυγόντες τὰ ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, 10 μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μάλιστα δὲ τοὺς ὄπισω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ κυρίουκαὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τούτοις μιασμοῦ πορευομένους καὶ κυριότητος δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἥττῶνται, γέγονεν καταφρονοῦντας. Τολμηταί, αὐθάδεις, αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων. 21 δόξας οὐ τρέμουσιν, βλασφημοῦντες, 11 κρείττον γάρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι ὅπου ἄγγελοι ἰσχύῃ καὶ δυνάμει μείζονες τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ὅντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶνβλάσφημον ὑποστρέψαιέκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς κρίσιν. 12 οὗτοι δέ, ως ἄλογα ζῷα ἀγίας ἐντολῆς· 22 συμβέβηκεναύτοῖς τὸ γεγεννημένα φυσικὰ εἰς ἄλωσιν καὶ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπιστρέψας φθοράν, ἐν οἵς ἀγνοοῦσιν βλασφημοῦντες, ἐπὶ τὸ ἔδιον ἐξέραμα, καὶ Ὅγες λουσαμένη ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ φθαρίσονται, εἰς κυλισμὸνβορβόρου.

13 ἀδικούμενοιμισθὸν ἀδικίας· ἡδονὴν

3 Ταύτην ἡδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας, δι’ γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἦν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται καὶ ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, **2** στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται· **13** καινοὺς μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ δικαιοσύνη κατοικεῖ. **14** Διό, ἀγαπητοί, σωτῆρος, **3** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι ὅτι ἐλεύσονται ἐπ’ ἐσχάτωντῶν ἡμερῶν καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, ἐν ἐμπατιγμονῇ ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἴδιας **15** καὶ τὴν τοῦ κυρίου ὑμῶν μακροθυμίαν ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι **4** καὶ σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς λέγοντες· Ποῦ ἔστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς ὑμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν ‘δοθεῖσαν παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ’ ἣς γάρ οἱ πατέρες αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, **16** ὡς καὶ ἐν ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ’ πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς ἀρχῆς κτίσεως. **5** λανθάνει γάρ αὐτοὺς περὶ τούτων, ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς δυσνόητά τινα, ἀ τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ ἡσαν ἔκπαλαι οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι τστρεβλούσινώς καὶ γῆ ἔξ ὕδατος καὶ δι’ ὕδατος συνεστῶσα καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἴδιαν τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ, **6** ‘δι’ ᾧν ὁ τότε αὐτῶν ἀπώλειαν. **17** ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· **7** οἱ προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι τοῦ ἴδιου στηριγμοῦ, **18** αὐξάνετε δὲ ἐν εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν χάριτος καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἀσεβῶν ἀνθρώπων. **8** “Ἐν δὲ τοῦτο μὴ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος, τάμήν (aiōn g165) παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. **9** οὐ βραδύνει τούριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. **10** Ἑξει δὲ ἡμέρα κυρίου ὡς τούριος τῆς ἐπαγγελίας ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα τυλθήσεται καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα τεύρεθήσεται **11** Τούτων τούτων παταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὔσεβείαις, **12** προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν

Ιωαννου Α'

1 "Ο ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἔωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς—**2** καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἔωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν— (αιδοῖος γ166) **3** ὁ ἔωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγγέλλομεν ταῖς ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **4** καὶ ταῦτα γράφομεν τὴν μετίνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη. **5** Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἦν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἔστιν καὶ σκοτία 'ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. **6** ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· **7** ἐὰν γένεται τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτός ἔστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦτοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας. **8** ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἀμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἔαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια 'οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. **9** ἐὰν δόμολογῶμεν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἔστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. **10** ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε. καὶ ἐάν τις ἀμάρτη, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον, **2** καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἔστιν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. **3** Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **4** ὁ λέγων ὅτι Ἔγνωκα αὐτὸν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης ἔστιν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· **5** δος δ' ἀν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἔσμεν· **6** ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν δοφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς περιπατεῖν. **7** Ἀγαπητοί οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν ἡνὶ εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἔστιν ὁ λόγος ὃν ἡκούσατε **8** πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἔστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἥδη φαίνει. **9** ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔστιν ἔως ἄρτι. **10** ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· **11** ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔστιν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. **12** Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἀμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· **13** γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν. **14** Ἐγραψαύμιν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν

πατέρα· ἔγραψα ύμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε ἔγραψα ύμῖν περὶ τῶν πλανώντων ύμᾶς. τὸν ἀπ' ἀρχῆς ἔγραψα ύμῖν, νεανίσκοι, ὅτι 27 καὶ ύμεῖς τὸ χρῖσμα δὲ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἰσχυροί ἔστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ύμῖν 'μένει ἐν ύμῖν, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. 15 Μή διδάσκῃ ύμᾶς ἀλλ᾽ ὡς τὸ 'αὐτοῦ χρῖσμα ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. διδάσκει ύμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἔάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἔστιν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, καὶ καθὼς ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ· 16 ὅτι πᾶν τὸ ἐδίδαξεν ύμᾶς, 'μένετε ἐν αὐτῷ. 28 Καὶ νῦν, ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐάν φανερωθῇ ἐπιθυμία τῶν ὄφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία 'σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρός, ἀλλὰ ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. 29 ἐάν ἐκ τοῦ κόσμου ἔστιν· 17 καὶ ὁ κόσμος εἰδῆτε ὅτιδικαιός ἔστιν, γινώσκετε ὅτι παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, ὁ δὲ ποιῶν πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(aiōn g165) 18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἔστιν, καὶ καθὼς ἡκούσατε ὅτιάντιχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἔστιν. 19 ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν, ἀλλ' οὐκ ἡσαν ἐξ ἡμῶν εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἡσαν, μεμενήκεισαν ἀν μεθ' ἡμῶν ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. 20 καὶ ύμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἀγίου 'καὶ οἴδατε πάντες 21 οὐκ ἔγραψα ύμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν. 22 τίς ἔστιν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστός; οὗτός ἔστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. 23 πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ δόμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει. 24 ὁ ύμεῖς ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ύμῖν μενέτω ἐάν ἐν ύμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἡκούσατε, καὶ ύμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. 25 καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ύμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 26 Ταῦτα

3 ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, 'καὶ ἐσμέν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς· τούτοις οὐκ ἔγνω αὐτόν. 2 ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὕπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. 'οϊδαμενότι ἐάν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁ ψύχομεθα αὐτὸν καθὼς ἔστιν. 3 καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἔστιν. 4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἀμαρτία ἔστιν ἡ ἀνομία. 5 καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἀρπάζει, καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. 6 πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει· πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. 7 τεκνία μηδεὶς πλανάτω ύμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἔστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἔστιν· 8 ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἔστιν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. 9 πᾶς ὁ γεγεννημένος

ἐκ τοῦ θεοῦ ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν, 22 καὶ ὁ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ οὐ δύναται ἐὰναιτῶμεν λαμβάνομεν ἡπ' αὐτοῦ, ὅτι ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. 10 τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐν τούτῳ φανερά ἔστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. 23 καὶ αὕτη καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου πᾶς ὁ μὴ ποιῶν ἔστιν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ δικαιοσύνῃ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ὄντος τοῦ σίον αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 11 Ὄτι αὕτη καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἔστιν ἡ ἀγαπεία ἣν ἡκούσατε ἡπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐντολὴν ἡμῖν 24 καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους: 12 οὐ καθὼς Καϊν ἐκ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ 4 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. 13 Γινήθαυμάζετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰς ἐκ τοῦ ἀδελφοί εἰς μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. 14 ἡμεῖς θεοῦ ἔστιν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. 2 ἐν τούτῳ εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· 3 γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. 15 πᾶς ὁ ὁ δόμοιογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστιν, 3 καὶ πᾶν ἔστιν, καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος πνεῦμα ὁ μὴ δόμοιογεῖ τὸν Ἰησοῦνέκ τοῦ οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν ἀντῷμένουσαν. (aiōnios g166) 16 ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀντιχρίστου, ὁ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἔστιν ἥδη. 4 ὑμεῖς ἐκ αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὁφείλομεν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἔστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι 17 ὃς δ' αὐτούς, ὅτι μείζων ἔστιν ὁ ἐν ὑμῖν ἡ ὃν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ ἐν τῷ κόσμῳ· 5 αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ᔁχοντα καὶ εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἡπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. 6 ἡμεῖς ἐκ πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; 18 τοῦ θεοῦ ἔσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν Τεκνία μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. 19 ἐντούτῳ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ γνωσόμεθα ὅτι τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν καρδίαν πλάνης. 7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ἡμῶν 20 ὅτι ἔὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστιν, καὶ πᾶς καρδία, ὅτι μείζων ἔστιν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. 21 ἀγαπητοί, γινώσκει τὸν θεόν. 8 ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔὰν ἡ καρδία ἡ μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἔστιν. 9

ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἔώρακεν, τὸν θεὸν ὃν ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν νιὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ οὐ ἔώρακεν τούτου δύναται ἀγαπᾶν. **21** καὶ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. **20** ἐν τούτῳ ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἡγαπήκαμεν τὸν αὐτοῦ.

θεόν, ἀλλ’ ὅτι αὐτὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς καὶ **5** Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ἀπέστειλεν τὸν νιὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. **11** ἀγαπητοί, εἰ οὗτος ὁ θεὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὁφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. **12** θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ἐν ἡμῖν τετελειωμένη ἐστιν. **13** Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. **14** καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν νιὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. **15** δος ἐὰνδροιογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ νιὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. **16** καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει. **17** ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἔσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. **18** φόβος οὐκ ἐστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ’ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. **19** ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἡγάπησεν ἡμᾶς. **20** ἐάν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γάρ μὴ ἀγαπῶν τὸν

χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. **2** ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν **3** αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν, **4** ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν: **5** τίς δέ ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ νιὸς τοῦ θεοῦ; **6** Οὐτός ἐστιν ὁ ἐλθών δι' ὄντας καὶ αἴματος, Ἰησοῦς Χριστός οὐκ ἐντῷ ὄντατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὄντατι καὶ ἐν τῷ αἷματι καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. **7** ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, **8** τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὄντωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν. **9** εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτιαὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ. **10** ὁ πιστεύων εἰς τὸν νιὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ταύτῳ ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἦν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ. **11** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν

αἰώνιον ἔδωκεν ὁ θεὸς ἡμῖν, καὶ αὕτη ἡ
ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν. (αιōnios g166) 12 ὁ
ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ᔁχων τὸν
υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. 13 Ταῦτα
ἔγραψα ὑμῖννα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε
αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. (aiōnios g166) 14 καὶ αὕτη
ἐστὶν ἡ παρρησία ἡνὶ ᔁχομεν πρὸς αὐτόν,
ὅτι ἔαν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ
ἀκούει ἡμῶν. 15 καὶ ἐὰνοίδαμεν ὅτι ἀκούει
ἡμῶν ὃ ἔαν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ᔁχομεν
τὰ αἰτήματα ἡ ήτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. 16 ἔαν
τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀμαρτάνοντα
ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ
δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἀμαρτάνουσιν μὴ
πρὸς θάνατον. ἔστιν ἀμαρτία πρὸς θάνατον
οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. 17 πᾶσα
ἀδικία ἀμαρτία ἔστιν, καὶ ἔστιν ἀμαρτία
οὐ πρὸς θάνατον. 18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ
γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἀμαρτάνει,
ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἀυτόν
καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. 19
οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἔσμεν, καὶ ὁ κόσμος
ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. 20 οἴδαμεν δὲ
ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἡκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν
διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν·
καὶ ἔσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ
Ιησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἔστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς
καὶ ζωὴ αἰώνιος. (aiōnios g166) 21 Τεκνία,
φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων

Ιωαννου Β'

μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα δὲ χαρὰ τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἔγὼ ἀγαπῶ ἐν τῷ μῶν πεπληρωμένῃ ή. 13 Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἔγὼ μόνος ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, 2 διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ὑμῖν, καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· (αἰσθ 9:165) 3 ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. 4 Ἐχάρην λίαν δτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός. 5 καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν ‘καὶνὴν γράφων σοι ἀλλὰ ἦν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. 6 καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντολή ἔστιν, καθὼς ἤκουσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε. 7 δτι πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθονείς τὸν κόσμον, οἱ μὴ διολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκὶ οὗτός ἔστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. 8 βλέπετε ἔαυτούς, ἵνα μὴ ἀπολέσητε ἐιργασάμεθα ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε 9 πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ᔁχει. 10 εἰ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· 11 ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. 12 Πολλὰ ᔁχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἔβουλίθην διὰ χάρτου καὶ

Iωαννου Γ'

1 Ο πρεσβύτερος Γαϊώ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν
ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. **2** Ἀγαπητέ,
περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ
ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦται σου ἡ ψυχή.
3 ἔχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν
καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς
σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. **4** μειζοτέραν
τούτων οὐκ ἔχω ἁχαράν ἵνα ἀκούω τὰ
ἔματά τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.
5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς δὲ ἐὰν ἐργάσῃ
εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦτοξένους, **6**
οἵ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον
ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας
ἀξίως τοῦ θεοῦ· **7** ὑπὲρ γὰρ τοῦ
ὄνοματος ἐξῆλθον μηδὲν λαμβάνοντες
ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν **8** ἡμεῖς οὖν ὁφείλομεν
ὑπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ
γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** Ἐγραψά τιτῇ
ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
Διοτρέφης οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. **10** διὰ
τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ
ἔργα δὲ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν
ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὕτε
αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς
βουλομένους κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας
ἐκβάλλει. **11** Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν
ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. δὲ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ
ἔστιν ὁ κακοποιῶν οὐχ ἐώρακεν τὸν θεόν.
12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων
καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας; καὶ ἡμεῖς δὲ
μαρτυροῦμεν, καὶ τοῖδας δέ
ἡμῶν ἀληθῆς ἔστιν. **13** Πολλὰ εἶχον γράψαι
σοι, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου
σοι γράψειν **14** ἐλπίζω δὲ εὐθέως 'σε ἰδεῖν,

καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη
σοι. ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. ἀσπάζου τοὺς
φίλους κατ' ὄνομα.

Ιουδα

1 Ιούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἡγαπημένοιςκαὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς **2** ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ πληθυνθείᾳ. **3** Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶνσωτηρίας ἀνάγκην ἔχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἄπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει. **4** παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον ὁδεσπότηνκαὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. **5** Ὅπομνησαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὅμας ἄπαξ πάντα δτὶ Ἰησοῦςλαὸν ἐκ γῆς Αἴγυπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, **6** ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἔαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν (aiōnios g126) **7** ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τρόπον τούτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκειντα δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. (aiōnios g166) **8** Ὄμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. **9** ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, δτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἰπεν·

Ἐπιτιμήσαι σοι κύριος. **10** οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. **11** οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καΐν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο.

12 οὗτοί εἰσιν γοιέν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἔαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δις ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα, **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἔαυτῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται οἵς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. (aiōn g165) **14** Προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδάμ Ἐνώχ λέγων· Ίδοὺ ἥλθεν κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγαι· πάντας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὃν ἡσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὃν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

16 οὗτοί εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας γαύτῶνπορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν.

17 Υμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ρήμάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· **18** δτι ἔλεγον ὅμιν Ἐπ' ἐσχάτου χρόνου ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἔαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. **19** οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. **20** ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες ἔαυτοὺς

τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν πνεύματι
ἀγίῳ προσευχόμενοι, **21** ἔαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ
θεοῦ τηρήσατε προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος
τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
ζωὴν αἰώνιον. (*aiōnios g166*) **22** καὶ οὓς μὲν
ἔλεᾶτε 'διακρινομένους, **23** οὓς δὲ σώζετε
ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες, οὓς δὲ ἔλεᾶτε ἐν
φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς
ἔσπιλωμένον χιτῶνα. **24** Τῷ δὲ δυναμένῳ
φυλάξαι 'ὑμᾶς ἀπταίστους καὶ στῆσαι
κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους
ἐν ἀγαλλιάσει **25** 'μόνωθεῷ σωτῆρι ὑμῶν
'διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ὑμῶν
δόξαμεγαλωσύνη κράτος καὶ ἔξουσία 'πρὸ
παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας ἀμήν. (*aiōn g165*)

Αποκαλυψις Ιωαννου

πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἥκουσα
‘όπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος
11 λεγούσης: “Ο βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν καὶ πέμψον ταῖς ἐπτά ἑκκλησίαις, εἰς αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ”Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον ἢ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν. δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, 2 δὲς ἐμαρτύρησεν 12 “Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν ἣτις ἐλάλει μετ’ ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδεν. 3 μακάριος εἶδον ἐπτὰ λυχνίας χρυσᾶς, 13 καὶ ἐν ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς μέσω τῶν λυχνιῶν ὅμοιον τυίὸν ἄνθρωπου, λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωμένον ἐν αὐτῇ γεγραμμένα, ὁ γάρ καιρὸς ἐγγύς. 4 πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσᾶν· 14 ἡ δὲ Ἰωάννης ταῖς ἐπτά ἑκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ ὧν καὶ ἔριον λευκόν, ὡς χιῶν, καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτὰ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, 15 καὶ οἱ πόδες πνευμάτων ἡ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, 5 αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, τοπεπυρωμένης καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων ὑδάτων πολλῶν, 16 καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς ‘χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἐπτά, καὶ ἐκ τοῦ καὶ τοῦ λύσαντι ἡμᾶς ἐκτῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ— 6 καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ βασιλείαν, ἰερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ— ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. 17 Καὶ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτε εἶδον αὐτόν, ἐπεσα πρὸς τοὺς πόδας τῶν αἰώνων ἀμήν. (αἱσθ g165) 7 Ἰδοὺ ἔρχεται αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς αὐτοῦ ἐπ’ ἐμὲ λέγων· Μὴ φοβοῦ· ἐγώ εἰμι ὁ ὄφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἔξεκέντησαν, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, 18 καὶ ὁ ζῶν— καὶ κόψονται ἐπ’ αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ καὶ ἔγενόμην νεκρὸς καὶ ἴδού ζῶν εἰμι τῆς γῆς. ναί, ἀμήν. 8 Ἐγώ εἰμι τὸ Ἀλφα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ ἔχω τὰς καὶ τὸ Ὁ, λέγει κύριος, ὁ θεός, ὁ ὄντας καὶ κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἄδου. (αἱσθ g165, ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. Hadēs g86) 19 γράψον οὖν ἡ εἶδες καὶ ἡ εἰσὶν 9 Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ καὶ ἡ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. 20 τὸ συγκοινωνὸς ἐντῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ μυστήριον τῶν ἐπτὰ ἀστέρων ὃντες ἐπὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἐπτὰ λυχνίας τὰς καλουμένην Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ χρυσᾶς· οἱ ἐπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἐπτὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. 10 ἐγενόμην ἐν

ἐκκλησιῶν εἰσίν, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἐπτὰ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

ἐκκλησίαις. δὲ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἑφέσω ἐκκλησίας θανάτου τοῦ δευτέρου. **12** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἐπτὰ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον ἐν μέσω τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· τὴν ὄξειαν. **13** Οἶδαποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ **2** Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν ἕκπονκαὶ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ μου, καὶ οὐκ ἡρήσω τὴν πίστιν μου· καὶ βαστάσαι κακούς, καὶ ἐπείρασας τοὺς ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀντιπᾶς, ὁ μάρτυς μου λέγοντας ἔαυτοὺς ἀποστόλους καὶ οὐκ ὁ πιστός γε μου, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, εἰσίν, καὶ εὑρες αὐτοὺς ψευδεῖς. **3** καὶ ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ. **14** ἀλλὰ ἔχω ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας ὄνομά μου, καὶ οὐ κεκοπίακες. **4** ἀλλὰ τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν τῷ Βαλάκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον πρώτην ἀφῆκες. **5** μνημόνευε οὖν πόθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, φαγεῖνειδωλόθυτα πέπτωκας καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα καὶ πορνεῦσαι. **15** οὕτως ἔχεις καὶ ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Νικολαΐτῶν κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου ὅμοιώς. **16** μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μή, αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς. **6** ἀλλὰ τοῦτο ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἔχεις ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαΐτῶν, ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. **17** ὁ ἀ κάγῳ μισῶ. **7** ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. **8** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἑφέσω Σμύρνῃ καὶ πορνεῦσαι· **18** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἑφέσω οὐδὲν γεγραμμένον δὲ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει δὲ λαμβάνων. **19** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἑφέσω δὲ ἔχεις ἐσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν. Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει **9** Οἶδα τὸν θεοῦ σουτὴν θλῖψιν καὶ τὴν πτωχείαν, δὲ οὐδὲς τοῦ θεοῦ, δὲ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλλὰ πλούσιος εἶ, καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἔαυτούς, αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ. **10** Οἶδά σου καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν Σατανᾶ. **11** μηδὲν φοβοῦ ἂ μέλλεις πάσχειν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονήν σου, τὸν ἰδούμελλει βάλλειν διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ τὸν ἔξετεθλῖψιν πρώτων. **20** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι ἀφεῖς ἡμερῶν δέκα, γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, τὴν γυναικαὶεζάβελ, ἡ λέγουσα ἀετὴν καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. **11** ὁ προφῆτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾶ τοὺς

έμοινς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν ὄνόματα ἐν Σάρδεσιν ἢ οὐκ ἔμόλυνναν τὰ εἰδωλόθυτα. **21** καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἴματια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, δτὶ ἄξιοί εἰσιν. **5** οἱ νικῶν ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. **22** ίδού βάλλω τοῦτως περιβαλεῖται ἐν ἴματίοις λευκοῖς, αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας καὶ οὐ μὴ ἔξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ μετανοήσωσινέκ τῶν ἔργων αὐτῆς **23** καὶ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενὼ ἐν θανάτῳ· καὶ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. **6** οἱ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι δτὶ ἐγώ εἰμι ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ὁ ἑραυνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ δώσω ταῖς ἐκκλησίαις. **7** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν ὑμῖν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. **24** ὑμῖν δὲ Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι ὁ ἄγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν τὸ Δαυίδ οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, 'καὶ κλείων οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ, ὡς καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει **8** οἶδά σου τὰ ἔργα— ίδού λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος· δέδωκα ἐνώπιον σου θύραν ἡνεψημένην, **25** πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἥξω. ήν οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν— δτὶ **26** καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἔξουσίαν ἐπὶ τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἡρνήσω τὸ ὄνομά μου. τῶν ἐθνῶν, **27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν **9** ίδού τὸ διδῶ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, ῥάβδῳ σιδηρῷ ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ τῶν λεγόντων ἔαυτοὺς 'Ιουδαίους εἶναι, καὶ τὸ συντρίβεται **28** ὡς κάγῳ εἴληφα παρὰ τοῦ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται— ίδού ποιήσω πατρός μου, καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα αὐτοὺς ἵνα ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν τὸν πρωϊνόν. **29** οἱ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν δτὶ τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

τὸ ἐγώ ἡγάπησά σε. **10** δτὶ ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κάγω σε τηρήσω ἐκ τῆς ὕρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. **11** ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. **12** οἱ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἔξελθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς 'Ιερουσαλήμ, ἡ τὸ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἐπτά πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἐπτά ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, δτὶ ὄνομα ἔχεις δτὶ ζῆς, καὶ νεκρὸς εἰ. **2** γίνονται γρηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλον ἀποθανεῖν, οὐ γὰρ εὔρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου· **3** μνημόνευε οὖν πᾶς εἴληφας καὶ ἥκουσας καὶ τήρει, καὶ μετανόησον· ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, τῇξιν κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῶψποιάν ὥραν ἥξω ἐπὶ σέ· **4** ἀλλὰ ἔχεις ὀλίγα

μου τὸ καινόν. 13 ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἑκκλησίαις. 14 Καὶ θρόνον καθήμενος, 3 ἕτας ὁ καθήμενος τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἑκκλησίας ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἱάσπιδι καὶ σαρδίῳ, γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ καὶ Ἱρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος πιστὸς ἡταῖληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως ὁράσει σμαραγδίνῳ. 4 καὶ κυκλόθεν τοῦ τοῦ θεοῦ· 15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε θρόνου θρόνοιεἴκοσι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς ψυχρὸς εἰς οὔτε ζεστός. ὄφελον ψυχρὸς θρόνους εἴκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους ἦς ἢ ζεστός. 16 οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἰς καθημένους περιβεβλημένους ἐνίματίοις καὶ οὔτε ζεστὸς οὔτε ψυχρός, μέλλω σε λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. 17 ὅτι λέγεις στεφάνους χρυσοῦς. 5 καὶ ἐκ τοῦ ὅτι Πλούσιος εἶμι καὶ πεπλούτηκα καὶ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ ὥνδενχρείαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ καὶ βρονταί· καὶ ἐπτὰ λαμπάδες πυρὸς ταλαίπωρος· καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἃ εἰσιν τυφλὸς καὶ γυμνός, 18 συμβουλεύω σοι τὰ ἐπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ, 6 καὶ ἐνώπιον ἀγοράσαι πάρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνη δόμοια ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἴμάτια λευκὰ κρυστάλλῳ. Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῷα γέμοντα τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλούριον ὄφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν· 7 καὶ ἐγχρισαίτοντὸς ὄφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. τὸ ζῷον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ 19 ἐγὼ ὅσους ἐάν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω τὸ δεύτερον ζῷον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ ζήλευεοῦν καὶ μετανόησον. 20 Ιδοὺ ζεστηκα τὸ τρίτον ζῷον ἔχωντὸ πρόσωπον ὡς ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω ἐάν τις ἀκούσῃ ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῷον ὅμοιον τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, ταὶ ἀετῷ πετομένῳ. 8 καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω ἐν 'καθ' ἐν ταύτων ἔχωντά πτέρυγας ἔξι, μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. 21 οἱ νικῶν κυκλόθεν καὶ ἐσωθεν γέμουσιν ὄφθαλμῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ καὶ ἀνάπαισιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ μου, ὡς κάγῳ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ νυκτὸς λέγοντες· Ἄγιος ἄγιος ἄγιος κύριος, τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. 22 οἱ θεός, οἱ παντοκράτωρ, οἱ ἦν καὶ οἱ ὄντες οἱ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει καὶ οἱ ἐρχόμενος. 9 καὶ ὅταν ὁ δώσουσιν τὰς ταῖς ἑκκλησίαις.

ζῷα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, (αιδοὶ 9165) 10 πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ιδοὺ θύρα ἡνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἥκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων· Ἀνάβα ὥδε, καὶ δείξω σοι ἄ δεῖ γενέσθαι. μετὰ ταῦτα 2 εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι καὶ ιδοὺ

στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ, λέγοντες· (αιōn g165) 11 Ἀξιος εἰ, ὁ κύριος ὅτι ἐσφάγης καὶ ἡγόρασας τῷ θεῷ ἐν τῷ θεῷ τὸν δόξαν καὶ αἴματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, 10 καὶ ἐποίησας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἥσαν καὶ αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν Γιασιλείαν καὶ Ἱερεῖς, ἔκτισθησαν.

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἐσωθεν καὶ ὅπισθεν κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἐπτά. 2 καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ; 3 καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ ὁὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὕτε βλέπειν αὐτό. 4 καὶ ἐγώ ἔκλαιον πολὺ ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὕτε βλέπειν αὐτό. 5 καὶ εἶς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μή κλαῖε· ἴδού ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυίδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἐπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ. 6 Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἀρνίον ἐστηκός ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἐπτά ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπτά, ὁ ὄεισιν τὰ ἐπτὰ ὡς φωνῇ βροντῆς· Ἐρχου· 2 καὶ εἶδον, πνεύματα τοῦ θεοῦ, ἀπεσταλμένοιεis καὶ ἴδού ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος πᾶσαν τὴν γῆν. 7 καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα θρόνου. 8 καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, νικήσῃ. 3 Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγῖδα τὰ τέσσαρα ζῷα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, λέγοντος· Ἐρχου· 4 καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσιν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς ἁγίαροσευχαὶ τῶν ἀγίων· 9 καὶ ἥδουσιν ταῖς ἀλλήλους σφράξουσιν καὶ ἐδόθη ὡδὴν καινὴν λέγοντες· Ἀξιος εῖ λαβεῖν τὸ αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. 5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε

τὴν σφραγῖδα τὴν τρίτην, ἥκουσα τοῦ αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, **14** τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου. καὶ ἕιδον καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον καὶ ἴδου ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' ἔλισσόμενον, καὶ πᾶν ὅρος καὶ νῆσος ἐκ αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. **6** καὶ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. **15** καὶ οἱ ἥκουσα ὠςφωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, χιλιάρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροί καὶ τρεῖς χοίνικες ἀκριθῶνδηναρίου· καὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυψαν τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃ. ἔαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας **7** Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν σφραγῖδα τὴν τῶν ὄρέων· **16** καὶ λέγουσιν τοῖς ὅρεσιν καὶ τετάρτην, ἥκουσα φωνὴντοῦ τετάρτου ταῖς πέτραις· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ζώου λέγοντος· Ἔρχου **8** καὶ ἕιδον, καὶ ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ ἴδου ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὄργῆς τοῦ ἀρνίου, αὐτοῦ ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος, καὶ ὁ ἄδης **17** ὅτι ἥλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὄργῆς ἥκολούθει 'μετ' αὐτοῦ', καὶ ἐδόθη ἀντοῖς ἀντοῖς ταῖς δύναται σταθῆναι; ἔξουσίᾳ ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ρόμφαιά καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. (**Hadēs 986**) **9** Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν γμαρτυρίαν ἤντοντο. **10** καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· "Εως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἄγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; **11** καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἑκάστῳ στολὴ λευκή, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσονται ἐπὶ χρόνον γμικρόν ἔως τὸ πληρωθῶσιν καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἀντοῖς μέλλοντες ἀποκτέννεσθαιώς καὶ αὐτοί. **12** Καὶ εἶδον ὅτε ἦνοιξεν τὴν σφραγῖδα τὴν ἔκτην, καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα, **13** καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ τβάλλειτοὺς ὀλύνθους

7 *Μετάτουτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶνδένδρον.* **2** καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἵς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, **3** λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἔχρισφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

4 Καὶ ἥκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἔκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἐσφραγισμένοι ἐπὶ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ.

5 ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες, ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ἄσηρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα

χιλιάδες, 7 ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα, χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, 17 ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ἐκ φυλῆς Ἰσσαχάρ δώδεκα χιλιάδες, 8 ἡ ποιμανεῖαύτούς, καὶ ὁ δόδηγήσειαύτούς ἐπὶ ἐκ φυλῆς Ζαφούλων δώδεκα χιλιάδες, ἐκ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἔξαλείψει ὁ θεὸς φυλῆς Ἰωσὴφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὁφθαλμῶν αὐτῶν.

Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. 8 Καὶ ὅταν ἦνοι ξενοί τὴν σφραγῖδα τὴν 9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἴδού ὄχλος πολύς, ἐβδόμην, ἐγένετο σιγῇ ἐν τῷ οὐρανῷ ὃν ἀριθμῆσαι ἀντὸνούδεις ἐδύνατο, ἐκ ώς ἡμιώριον. 2 καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ ἀγγέλους οἵ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν, γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ ἀλλοι ἄγγελοι ἥλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ στολὰς λευκάς, καὶ τοῖς χερσὶν αὐτῶν· 10 καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· Ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ. 11 καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζῷων, καὶ ἔπεισαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, 12 λέγοντες· Ἐάμην· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. (αἱδὶς γ165) 13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· Οὕτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς τίνες εἰσὶν καὶ πόθεν ἥλθον; 14 καὶ ἐτίρηκα αὐτῷ· Κύριέ μου, σὺ οἶδας, καὶ εἶπέν μοι· Οὕτοι εἰσὶν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν ἁυτὰς ἐν τῷ αἴματι τοῦ ἀρνίου. 15 Διὰ τοῦτο εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. 16 οὐ πεινάσουσιν ἔτι τούδε διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ

έπι τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. 4 καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἀγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἄγγελου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 5 καὶ εἶληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. 6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἡτοίμασαν αὐτοὺς· ἕνα σαλπίσωσιν. 7 Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἷματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. 8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ὡς ὅρος μέγα πυρὶ καίομενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, 9 καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν 10

Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἔπεσεν καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. **6** καὶ ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ ὑδάτων. **11** καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος εύρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν λέγεται· ὁ Ἄψινθος, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον ἀποθανεῖν καὶ ἡφεύγει ὁ θάνατος ἀπ’ τῶν ὑδάτων εἰς Ἀψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν αὐτῶν. **7** Καὶ τὰ ὄμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ὄμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, ἐπικράνθησαν. **12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἥλιου ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν πρόσωπα ἀνθρώπων, **8** καὶ εἶχον τρίχας ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ὡς λεόντων ἥσαν, **9** καὶ εἶχον θώρακας ἡ νὺξ ὄμοιώς. **13** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἐνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον! **10** καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν ἔχουσιν οὐράς ὄμοιας σκορπίοις καὶ κέντρα, λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἔξουσία αὐτῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. **11**

‘ἔχουσιν ἐπ’ αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἐβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

(Abyssos g12) **12** Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἴδοὺ ἔρχεται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, **14** λέγοντατῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. **15** καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν· καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππικοῦ δισμυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλείς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου· (Abyssos g12) **2** καὶ ἦνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης καὶ ἐσκοτώθη ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. (Abyssos g12) **3** καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἔξηλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἔξουσία ὡς ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. **4** καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσουσιντὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων **5** καὶ ἐδόθη ἀντοῖς· μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ’ ἵνα βασανισθήσονται μῆνας πέντε.

ἀριθμὸν αὐτῶν. 17 καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους τὰς ἑαυτῶν φωνάς. 4 καὶ ὅτε ἐλάλησαν ἐπ’ αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ αἱ ἑπτὰ βρονταί, ἥμελον γράφειν· καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις καὶ αἱ κεφαλαὶ ἥκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ Σφράγισον ἀὲλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς. 5 καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. 18 ἀπὸ τῶν τριῶν εἶδον ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον γῆς, ἥρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τῶν ἀνθρώπων, ἐκτοῦ πυρὸς καὶ τοῦ τὸν οὐρανόν, 6 καὶ ὥμοσεντῷ ζῶντι εἰς καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισεν τὸν ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. 19 ἡ γὰρ ἔξουσία οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστιν τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῆς, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται· (*αισον g165*) αὐτῶν ὅμοιαι ὅφεσιν ἔχουσαι κεφαλάς, 7 ἀλλ’ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. 20 Καὶ οἱ λοιποὶ ἐβδόμοι ἄγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ, ὡς ταῖς πληγαῖς ταύταις, ὅνδὲμετενόησαν εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προφήτας. 8 Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἥκουσα ἐκ προσκυνήσουσιντα δαιμόνια καὶ τὰ εἴδωλα τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν ἐλαυνούσανμετ’ ἐμοῦ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ καὶ ἐλέγουσαν “Υπαγε λάβε τὸ βιβλίοντὸ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἀ οὔτε βλέπειν ἡνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἄγγέλου τοῦ δύνανται οὕτε ἀκούειν οὕτε περιπατεῖν, 21 ἑστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν 9 καὶ ἀπῆλθαπρὸς τὸν ἄγγελον λέγων οὔτε ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλαρίδιον καὶ λέγει πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ αὐτῶν.

10 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ισχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ Ἱρις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός, 2 καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἡνεῳγμένον. καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς, 3 καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὡσπερ λέων μυκᾶται. καὶ

σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ’ ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. 10 καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἄγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. 11 Καὶ λέγουσίν μοι Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς τοῖς κατέθνεσιν καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖς.

11 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, λέγων· Ἔγειρε καὶ μέτρησον τὸν

ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. 2 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. 11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεντοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἡμέρας καὶ ἥμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ ἔξωθεν, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, δτὶ ἐδόθη θεοῦ εἰσῆλθεν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας πατήσουσιν μῆνας τεσσεράκονταδύο. 3 ἐπέπεσενέπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς· καὶ δῶσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου, καὶ 12 καὶ ἕκουσαν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας οὐρανοῦ λεγούσης αὐτοῖς· Ἀνάβατε ὅδε, ἔξηκοντα, περιβεβλημένοισάκκους. 4 καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ Οὔτοι εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο νεφέλῃ, καὶ ἔθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς αὐτῶν. 13 καὶ ἐν ἑκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο ἐστῶτες 5 καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ἐπεσεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ καὶ κατεσθίει τοὺς ἔχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ δύναματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπτά, καὶ τις ὑθλήσῃ αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο καὶ ἔδωκαν αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. 6 οὗτοι ἔχουσιν τὴν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. 14 Ἡ οὐαὶ ἔξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ ὑετὸς ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἵδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν, ἔρχεται ταχύ. 15 Καὶ ὁ ἐβδομος ἄγγελος καὶ ἔχουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν ἐν τῷ οὐρανῷ λέγοντες· Ἐγένετο ἡ ἐν πάσῃ πληγῇ ὁσάκις ἐὰν θελήσωσιν. 7 βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου ἡμῶν Καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (ἀισθ g165) ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσει 16 Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. (Abyssos g12) ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς 8 καὶ τὸ πτῶμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας θρόνους αὐτῶν ἐπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἦτις καλεῖται αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, 17 πνευματικῶς σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε, ὁ καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. 9 Θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὄν καὶ ὁ ἦν, ὅτι καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὸ πτῶμα αὐτῶν ἐβασίλευσας. 18 καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, ἡμέρας τρεῖς· καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα καὶ ἥλθεν ἡ ὄργη σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν αὐτῶν οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνῆμα. 10 νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἐπ' αὐτοῖς καὶ τεύφραίνονται καὶ δῶρα ἀγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά τεύμψουσιν ἀλλήλοις, δτὶ οὗτοι οἱ δύο σου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους,

καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ γῆν. **19** Καὶ ἥνοιγή ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **20** Καὶ ἤκουσα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὡφθη ἡ κιβωτὸς τῆς φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν· διαθήκης ἀυτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ Ἀρτὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ 'καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ

12 Καὶ σημεῖον μέγα ὥφθη ἐν τῷ οὐρανῷ,
γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα, **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα· 'καὶ κράζει ὡδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. **3** καὶ ὥφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἴδοὺ δράκων 'μέγας πυρρός, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα, **4** καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ. **5** καὶ ἔτεκεν νίον, ἄρσεν ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρῷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. **6** καὶ ἡ γυνὴ ἔψυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸτοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα. **7** Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος. καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, **8** καὶ οὐκ ἴσχυσεν οὐδὲ τόπος εὑρέθη ἀυτῶν· **9** καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὀλην—

κατήγωρῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν ἀυτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. **11** καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου· **12** διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, 'οίοιύρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, διτὶ κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. **13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν τὴν γυναικα ἥτις ἔτεκεν τὸν ἄρσενα. **14** καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ 'αἰδόνι πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. **15** καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὄπισω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. **16** καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **17** καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ·

13 καὶ ἑστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς εἰ τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι αὐτὸν

θαλάσσης. Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι. ὥδε ἐστιν ἡ θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἀγίων. **11** Καὶ κεφαλὰς ἐπτά, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ αὐτοῦ ὁνόματα βλασφημίας. **2** καὶ τὸ ἐλάλει ὡς δράκων. **12** καὶ τὴν ἔξουσίαν θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος, καὶ αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσουσιν τὸ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἔξουσίαν πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. **13** καὶ ποιεῖ μεγάλην. **3** καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ ἐκ αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον, καὶ ἡ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνει εἰς τὴν γῆν πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη. καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. **14** καὶ πλανᾷ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι ὅτι ἔδωκεν σημεῖα ἡ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ τὴν ἔξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς τῷ θηρίῳ λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς ἔχει τὴν θηρίῳ, καὶ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' πληγὴν τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν. **15** καὶ αὐτοῦ; **5** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν ἐδόθη ἀυτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ μεγάλα καὶ βλασφημίας καὶ ἐδόθη αὐτῷ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσεράκοντα δύο. καὶ ποιήσῃ ἵνα δοῖ ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν **6** καὶ ἥνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν. **16** βλασφημίας πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς τὸ δόνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. **7** καὶ πτωχούς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν δούλους, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς ἀγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἥ ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐξουσίᾳ ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ αὐτῶν, **17** καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι γλῶσσαν καὶ ἔθνος. **8** καὶ προσκυνήσουσιν ἥ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἀυτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς τὸ δόνομα τοῦ θηρίου ἥ τὸν ἀριθμὸν τοῦ γῆς, ὁ ὅνου γέγραπται τὸ δόνομα ἀυτοῦ ὁνόματος αὐτοῦ. **18** ὥδε ἡ σοφία ἐστίν· τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **9** θηρίου, ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν· καὶ ὁ Εἴ τις ἔχει οὗς ἀκουσάτω. **10** εἰ τις ‘εἰς ἀριθμὸς ἀυτοῦ ἔξακόσιοι ἔξήκοντα ἔξ. αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει·

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἴδοὺ τὸ ἄρνιον ἐστὸς ἐπὶ λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις προσκυνεῖ τὸ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' ἀύτοῦ ἔκαπον τὸν θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἥ ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, **10** καὶ αὐτὸς πίεται αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ αὐτῶν. **2** καὶ ἥκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον ἀγγέλων ἀγίων ἦν ἥκουσα ὡς κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἄρνιου. **11** καὶ ὁ καπνὸς ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. **3** καὶ ἄδουσιν τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰώνας αἰώνων ῥώξῳδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἀναβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπτωσιν ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζῷων καὶ τῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, οἱ προσκυνοῦντες τὸ πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις τὴν ψῆφην εἰ μὴ αἱ ἐκατὸν τεσσεράκοντα λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ. τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς (**αιῶν 165**) **12** Ὁδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἀγίων ἐστίν, γῆς. **4** οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ἐμοιλύνθησαν, παρθένοι γάρ εἰσιν· ὅντες πίστιν Ἰησοῦ. **13** Καὶ ἥκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ ἀκολουθοῦντες τῷ ἄρνιῳ ὅπου ἀν ὑπάγῃ οὐρανοῦ λεγούσης· Γράψον· Μακάριοι οἱ ὅντες ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἄρνιῳ, **5** καὶ ἐν 'ναί, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαίσονται ἐκ τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη ψεῦδος· τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ γάρεργα αὐτῶν ἄδικωμοιέσιν. **6** Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. **14** Καὶ εἶδον, καὶ πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα ἰδού νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι ἐπίτοὺς καθήμενον ὅμοιον τοῦ ὄντος ὑπάνθρωπου, ἔχων καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν, (**αιῶνιος**) καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὄξυν. **15** **g166**) **7** λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τὸν θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἤλθεν ἡ κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ ὥρᾳ τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θέρισον, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. **8** Καὶ ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. **16** καὶ ἄλλος δεύτερος ἄγγελος ἤκολούθησεν ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ λέγων· Ἐπεσεν, ἐπεσεν βαθυλῶν ἡ μεγάλη, δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἥ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας ἡ γῆ. **17** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ αὐτῆς πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη. **9** Καὶ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἤκολούθησεν αὐτοῖς δρέπανον ὄξυν. **18** καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐκ

τοῦ θυσιαστηρίου, ὁέχων ἔξουσίαν ἐπὶ τοῦ λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη πυρός, καὶ ἐφώνησεν φωνῆμεγάλη τῷ ζώνας χρυσᾶς. 7 καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὄξὺ λέγων· Πέμψον ζώναν ἔδωκεν τοῖς ἐπτά ἀγγέλοις ἐπτά σου τὸ δρέπανον τὸ ὄξὺ καὶ τρύγησον φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τὸν αἰῶνας τῶν ἥκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. 19 καὶ ἔβαλεν αἰώνων. (αιῶν 9165) 8 καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ὁ ἀγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ καὶ ἐκ καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελὸν τῆς γῆς, καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ τὸν μέγαν. 20 καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν ἐπτὰ πληγαὶ τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων.

τῆς πόλεως, καὶ ἔξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων

16 Καὶ ἤκουσα 'μεγάλης φωνῆς ἐκ τοῦ

ναοῦ λεγούσης τοῖς ἐπτὰ ἀγγέλοις·

'Υπάγετε καὶ ἐκχέετετὰς ἐπτὰ φιάλας τοῦ

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν. 2 Καὶ ἀπῆλθεν μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἐπτὰ ὁ πρῶτος καὶ ἔξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἔχοντας πληγὰς ἐπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ. 2 Καὶ καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. 3 Καὶ ὁ καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ 'δεύτερος ἔχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν ἀριθμοῦ τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας καὶ πᾶσα ψυχὴν ζωῆς πέθανεν τὰὲν τῇ κιθάρας τοῦ θεοῦ. 3 καὶ ἄδουσιν τὴν ὡδὴν θαλάσσῃ. 4 Καὶ ὁ τρίτος ἔξέχεεν τὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ καὶ τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς 'καὶ τὰς ὡδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες· Μεγάλα καὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα. 5 θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, κύριε, ὁ θεός, ὁ καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ λέγοντος· Δίκαιος εἰ, ὁ ὧν καὶ ὁ ἦν, ὁ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων 4 τίς οὐ μὴ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας, 6 ὅτι αἷμα ἀγίων φοβηθῆ κύριε, καὶ δοξάσειτὸ δονομά σου, καὶ προφητῶν ἔξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ὅτι μόνος ὅσιος ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤζουσιν 'δέδωκας πιεῖν· ἄξιοί εἰσιν. 7 καὶ ἤκουσα καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· Ναί, κύριε, ὁ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν. 5 Καὶ μετὰ θεός, ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι ταῦτα εἶδον, καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς αἱ κρίσεις σου. 8 Καὶ ὁ τέταρτος ἔχεεν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, 6 καὶ ἔξῆλθον τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη οἱ ἐπτὰ ἀγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἐπτὰ πληγὰς αὐτῷ καυματίσαι· τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί. ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι γλίνοντα καθαρὸν 9 καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα

μέγα· καὶ ἐβλασφήμησαντὸ δόνομα τοῦ τηλικοῦτος σεισμὸς οὗτω μέγας, 19 καὶ θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴνέξουσίαν ἐπὶ τὰς ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἐπεσαν· καὶ Βαβυλὼν ἡ αὐτῷ δόξαν. 20 Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ αὐτῆς τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ὀργῆς αὐτοῦ· 21 καὶ πᾶσα νῆσος ἔψυχεν, καὶ ἐσκοτωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας ὅρη οὐχ εὐρέθησαν. 22 καὶ χάλαζα μεγάλη αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, 23 καὶ ἐβλασφήμησαν ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ οἱ ἀνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. 24 Καὶ χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς ὃ ἕκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ σφόδρα.

τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὄδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὄδος τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἥλιον. 25 καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα· τρία ἀκάθαρτα ὡς βάτραχοι· 26 εἰσὶν γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἢ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος— 27 Ἰδοὺ ἔρχομαι ὡς κλέπτης, μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἴματα αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ— 28 καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραϊστὶ Ἀρμαγεδών. 29 Καὶ ὁ ἔβδομος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα— καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ μεγάλη ἐκτοῦ ταναῦπα ποτὸς θρόνου λέγουσα· Γέγονεν— 30 καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ ἀνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς· 31 Ιησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα ἰδών αὐτὴν θαῦμα

μέγα· 7 καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος· Διὰ τί καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί· 17 ὁ ἔθαύμασας; ἐγὼ ἐρῶ σοι τὸ μυστήριον τῆς γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἐπτὰ κεφαλὰς καὶ μίαν γνώμην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν τὰ δέκα κέρατα· 8 τὸ θηρίον δὲ εἶδες ἦν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἀχρι τελεσθήσονταιοι λόγοι τοῦ θεοῦ. 18 καὶ ἡ γυνὴ ἦν εἶδες ἐστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν καὶ τραυμασθήσονταιοι κατοικοῦντες ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

τῆς γῆς, ὃν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλεπόντων τὸ θηρίον ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἐστιν καὶ παρέσται. (*Abyssos g12*) 9 Ὡδὲ ὁ νοῦς δὲ ἔχων σοφίαν. αἱ ἐπτὰ κεφαλαὶ ἐπτὰ ὅρη εἰσὶν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ’ αὐτῶν. καὶ βασιλεῖς ἐπτὰ εἰσὶν· 10 οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἰς ἐστιν, ὁ ἄλλος οὕπω ἥλθεν, καὶ ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον ἀυτὸν δεῖ μεῖναι, 11 καὶ τὸ θηρίον δὲ ἦν καὶ οὐκ ἐστιν. καὶ ἀυτὸς ὅγδοος ἐστιν καὶ ἐκ τῶν ἐπτὰ ἐστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. 12 καὶ τὰ δέκα κέρατα ἣ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσὶν, οἵτινες βασιλείαν οὕπω ἔλαβον, ἀλλὰ ἔξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. 13 οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν, καὶ τὴν δύναμιν τὰς ἔξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδόασιν. 14 οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶν καὶ βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. 15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὕδατα ἣ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι. 16 καὶ τὰ δέκα κέρατα ἣ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ τρυμνήν καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται,

18 Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἔξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. 2 καὶ ἔκραξεν τὸν φωνὴν λέγων· Ἐπεσεν, ἐπεσεν βαβυλών ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὄρνεου ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς θηρίου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου, 3 ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπτωκαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ’ αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν. 4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· Ἐξέλθατε ὁ λαός μου, ἐξ αὐτῆς, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε· 5 ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἀχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. 6 ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν, καὶ διπλώσατε τὰ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν τῷ ποτηρίῳ ὡς ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν· 7 ὅσα ἐδόξασεν αὐτὴν καὶ ἐστρηνίασεν, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος, ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι Κάθημαι βασίλισσα,

καὶ χήρα οὐκ εἰμί, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω. 8 καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ γμαργαρίτῃ 17 ὅτι διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἥξουσιν αἱ πληγαὶ μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ Καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρὸς κύριος πλέων, καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ὁ θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν. 9 Καὶ κλαύσουσιν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν 18 καὶ κόψονται ἐπ' αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς καὶ ἕκραξαν βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες· Τίς ὄμοία τῇ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν πόλει τῇ μεγάλῃ; 19 καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τῆς πυρώσεως αὐτῆς, 10 ἀπὸ μακρόθεν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἕκραξαν κλαίοντες ἔστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ καὶ γπενθοῦντες λέγοντες· Οὐαὶ οὐαί, ἡ αὐτῆς λέγοντες· Οὐαὶ οὐαί, ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾧ ἐπλούτησαν πάντες μεγάλη, Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι μιᾷ οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς ὥρᾳ ἥλθεν ἡ κρίσις σου. 11 Καὶ οἱ ἐμποροι τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη. τῆς γῆς κλαίοντιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτήν 20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ οἱ ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει ἄγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, οὐκέτι, 12 γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ λίθου τιμίου καὶ γμαργαριτῶνκαὶ βυσσίνου αὐτῆς. 21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς καὶ πορφύραςκαὶ σιρικοῦ καὶ κοκκίνου, λίθον ὡς γμύλινον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς καὶ πᾶν ξύλον θύεινον καὶ πᾶν σκεῦος τὴν θάλασσαν λέγων· Οὔτως ὅρμήματι ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι. 22 καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν μαρμάρου, 13 καὶ κιννάμωμον· καὶ ἄμωμον καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης οἵνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον πάσης τέχνης οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ ἑτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ῥεδῶν καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. ἔτι, 23 καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ 14 καὶ ἡ ὀπώρα· σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἐμποροί σου ἥσαν τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ γούκετίού οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ μὴ αὐτὰ εύρήσουσιν. 15 οἱ ἐμποροι τούτων, σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, 24 καὶ ἐν οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν αὐτῇ γαῖμαπροφητῶν καὶ ἀγίων εὑρέθη καὶ στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς. αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, 16 19 Μετὰ ταῦτα ἥκουσα ὡς φωνὴν λέγοντες Οὐαὶ οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσινον καὶ πορφυροῦ λεγόντων· Ἄλληλουιά· ἡ σωτηρία καὶ ἡ καὶ κόκκινον καὶ γκεχρυσωμένηχρυσίω 'δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡμῶν, 2

ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· αὐτὸν πιστὸς καλούμενος καὶ ἀληθινός,
ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἥτις καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. **12**
Ἐξφειρεντὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, οἱ δὲ ὁφθαλμοὶ ἀυτῷ φλὸξ πυρός, καὶ
καὶ ἔξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ διαδήματα πολλά,
ἐκ χειρὸς αὐτῆς. **3** καὶ δεύτερον ἕρηκαν ἔχωνδνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ
Ἀλληλουϊά· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει μὴ αὐτός, **13** καὶ περιβεβλημένος ἴματιον
εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. (αἱσθ g165) **4** καὶ ἥβεβαμμένοναῖματι, καὶ ἕκεληταιτὸ δῆνομα
ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες αὐτῷ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. **14** καὶ
καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα, καὶ προσεκύνησαν τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ
τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ ἡκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς,
λέγοντες· Ἀμήν, Ἀλληλουϊά. **5** Καὶ φωνὴ ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρόν. **15**
ἀπὸ τοῦ θρόνου ἔξηλθεν λέγουσα· Αἶνετε καὶ ἔκ τοῦ στόματος αὐτῷ ἐκπορεύεται
τῷ θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, ἥρομφαίαδξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ
καὶοὶ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ ἔθνη, καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
οἱ μεγάλοι. **6** καὶ ἤκουσα ως φωνὴν σιδηρᾶς καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ
δχλου πολλοῦ καὶ ως φωνὴν ὑδάτων οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὄργης τοῦ θεοῦ
πολλῶν καὶ ως φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, τοῦ παντοκράτορος. **16** καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ
λεγόντων Ἀλληλουϊά, ὅτι ἐβασίλευσεν ἴματιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτῷ δῆνομα
κύριος, δὲ θεός ὁ παντοκράτωρ. **7** χαίρωμεν γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων καὶ
καὶ ἀγαλλιῶμεν καὶ δώδομεντὴν δόξαν κύριος κυρίων. **17** Καὶ εἶδον ἔναἄγγελον
αὐτῷ, ὅτι ἥλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἕκραξενφωνῇ
καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἡτοίμασεν ἔαυτήν, **8** μεγάλῃ λέγων πᾶσι τοῖς ὄρνεοις τοῖς
καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε
λαμπρὸν καθαρόν, τὸ γάρ βύσσινον τὰ συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ
δικαιώματα τῶν ἀγίων ἐστίν. **9** Καὶ λέγει θεοῦ, **18** ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ
μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν
γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ'
μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσιν. **10** αὐτῶν καὶσάρκας πάντων ἐλευθέρων τε
καὶ ἐπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. **19**
προσκυνῆσαι αὐτῷ. καὶ λέγει μοι· Ὅρα καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τὸν βασιλεῖς τῆς
μή· σύνδουλός σού εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα
σου τῶν ἔχοντων τὴν μαρτυρία Ἰησοῦ· ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου
τῷ θεῷ προσκύνησον· ἡ γάρ μαρτυρία ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος
Ἰησοῦ ἐστιν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. **11** αὐτοῦ. **20** καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ μετ'
Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἡνεῳγμένον, καὶ αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ
ἰδού ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθημένος ἐπ' σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν

τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου γίλιαεῖτη. 7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην αὐτοῦ, 8 καὶ ἔξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαροι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν πυρὸς τῆς καιομένης ἐν θείῳ. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) 21 καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν Γὼγ ταῖς Μαγώγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ πόλεμον, ὃν ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀνθρώπως ἡ ἵππου τῇ ἔξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἄμμος τῆς θαλάσσης. 9 καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ καὶ πάντα τὰ ὅρνεα ἔχορτάσθησαν ἐκ τῶν τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλευσαν τὴν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. (*Abyssos g12*) 2 καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, ὁ δὲ φρίς ὁ ἀρχαῖος, ὃς ἐστιν Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, 3 καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη, ἀχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ ταῦτα δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον. (*Abyssos g12*) 4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ’ αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἔβασίλευσαν μετὰ τοῦ χριστοῦ γίλιαεῖτη. 5 οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἀχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. 6 μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἔξουσίαν, ἀλλ’ ἔσονται ιερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ’ αὐτοῦ

γίλιαεῖτη. 7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός, ὃν ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀνθρώπως ἡ ἵππου τῇ ἔξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἄμμος τῆς θαλάσσης. 9 καὶ ἀνέβησαν τὴν σαρκῶν αὐτῶν.

10 καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς· 10 καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ θείου, ὃπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. (*aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) 11 Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθήμενον ἐπ’ αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔψυχεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς. 12 καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἡνοίχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἡνοίχθη, ὃ ἐστιν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 13 καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἔκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. (*Hadēs g86*) 14 καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερος ἐστιν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός. (*Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) 15 καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος,

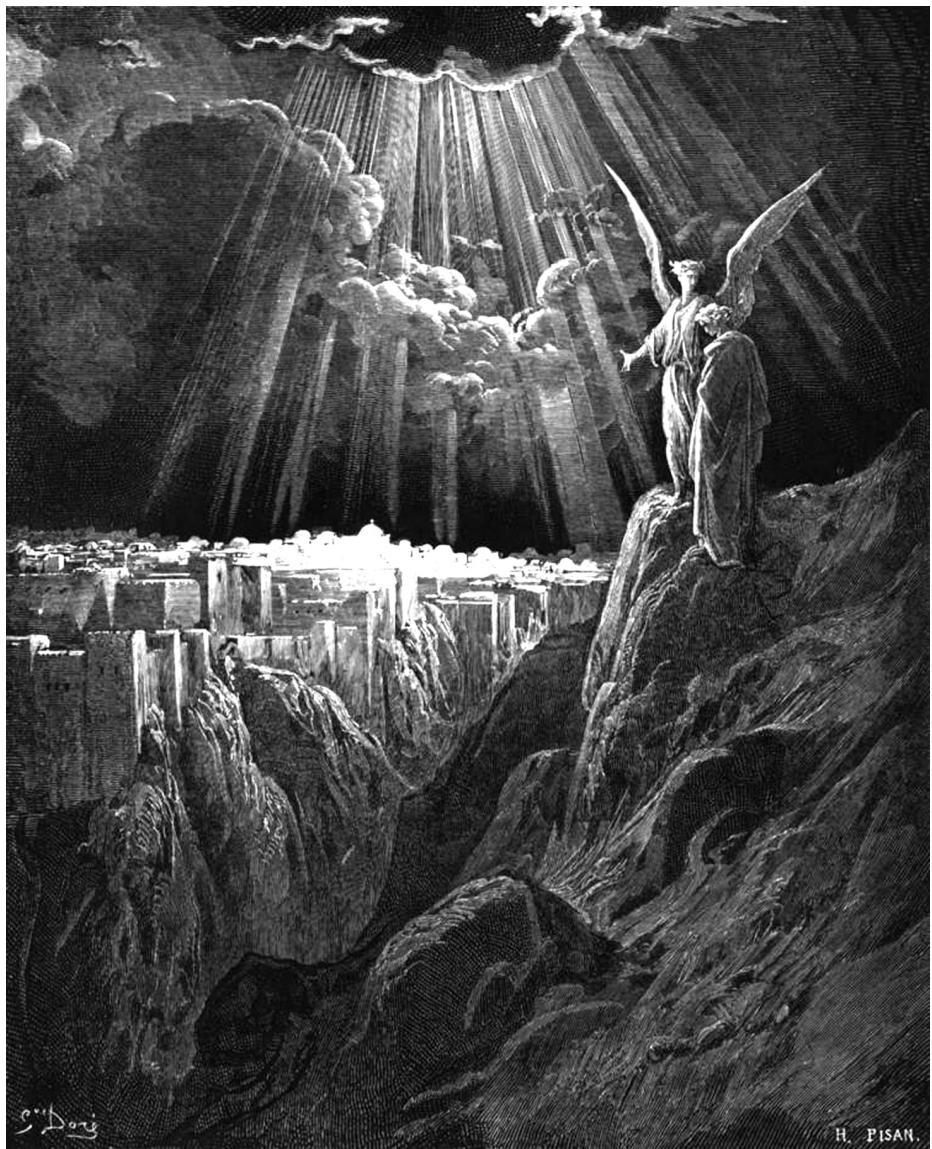
έβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. (*Limnē Pyr* μετ' ἐμοῦ λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι τὴν γ3041 g4442) νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου. 10 καὶ

21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν ἀπήνεγκέν με ἐν πνεύματι ἐπὶ ὅρος μέγα καινῆν· ὁ γάρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ καὶ ψυχὴν, καὶ ἔδειξέν μοι τὴν ἥπολιντὴν ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα ἄγιαν Ἱερουσαλήμ καταβαίνουσαν ἐκ οὐκ ἔστιν ἔτι. 2 καὶ τὴν πόλιν τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, 11 ἔχουσαν τὴν ἀγίαν Ἱερουσαλήμ καινὴν εἶδον τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ ὁ φωστὴρ αὐτῆς καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι τοῦ θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κρυσταλλίζοντι. 12 ἔχουσα τεῖχος μέγα κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. 3 καὶ ψυχὴν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἥκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, ἢθρόνουλεγούσης· Ἰδού ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ καὶ ὄνόματα ἐπιγεγραμμένα ἃ ἐστιντῶν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνῶσει μετ' δώδεκα φυλῶνυιῶν Ἰσραήλ. 13 ἀπὸ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶαύτοῦ ἔσονται, καὶ ἀνατολῆςπυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ αὐτὸς ὁ θεὸς 'μετ' αὐτῶν ἔσται, 4 καὶ πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου πυλῶνες ἔξαλείψει πᾶν δάκρυον ἐκτῶν ὀφθαλμῶν τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς· 14 αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὕτε καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχωνθεμελίους πένθος οὕτε κραυγὴ οὕτε πόνος οὐκ ἔσται δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὄνόματα ἔτι. τὰ πρῶτα ἀπῆλθαν. 5 Καὶ εἶπεν ὁ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου. 15 καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· Ἰδού 'καινὰ ποιῶ Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον πάντα. καὶ λέγει Γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ καλάμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί εἰσιν. 6 καὶ καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος εἶπεν μοι· Γέγοναν. ἐγὼ τὸ 'Αλφα καὶ τὸ αὐτῆς. 16 καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, Ὡ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσοντὸ πλάτος. καὶ δωρεάν. 7 ὁ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα, ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τὸ πλάτος καὶ τὸ ὑψος αὐτῆς ἵσα ἔστιν. καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι γενέσιν. 8 τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοιςκαὶ σταδίουςδώδεκα χιλιάδων τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὑψος αὐτῆς ἵσα ἔστιν. ἔβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμάκοις καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσιν τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὅ ἔστιν ὁ θάνατος 17 καὶ ἔμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἐκατὸν ὁ δεύτερος. (*Limnē Pyr* g3041 g4442) 9 Καὶ ἤλθεν τεσσεράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, δ ἔστιν ἀγγέλου. 18 'καὶ ἡ εἶς ἐκ τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἐπτὰ φιάλας, τῶν γεμόντων τῶν πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοις ἀνθρώπῳ· 19 'οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοις ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἵασπις, ὁ δεύτερος ἐπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησεν ὁ θεμέλιος τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοις ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἵασπις, ὁ δεύτερος σάπφιρος, ὁ τρίτος χαλκηδών, ὁ τέταρτος

σμάραγδος, 20 ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ, 4 καὶ ἔκτος σάρδιον, ὁ ἔβδομος χρυσόλιθος, ὃψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα ὁ ὅγδοος βήρυλλος, ὁ ἔνατος τοπάζιον, αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 καὶ ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἑνδέκατος νὺξ οὐκ ἔσται ἔτι καὶ οὐκ ἔχουσιν χρείαν ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος· 21 καὶ ῥφωτὸς λύχνου καὶ ῥφῶντος, ὅτι κύριος ὁ οἱ δώδεκα πυλώνες δώδεκα μαργαρῖται, θεὸς φωτίσει ἐπ' αὐτούς, καὶ βασιλεύσουσιν ἀνὰ εἶς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἣν ἔξ ἐνὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αἴσην γ165) μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεία τῆς πόλεως 6 Καὶ ἐπίπεντοι οἱ λόγοι πιστοὶ χρυσίον καθαρὸν ὡς ὄντας διαυγῆς. 22 Καὶ καὶ ἀληθινοί, καὶ ὁ διάδημος ὁ θεός τῶν ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ, ὁ γὰρ κύριος, ὁ πνευμάτων τῶν προφητῶν, ἀπέστειλεν θεός, ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἔστιν, τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις καὶ τὸ ἀρνίον. 23 καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν ἔχει αὐτοῦ ἀδεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· 7 καὶ ἴδού τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς αὐτῆς, ἡ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον. 24 καὶ 8 Κάγω Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς ταῦτα. καὶ ὅτε ἥκουσα καὶ ἔβλεψα, ἐπεσα αὐτῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἑταῖρην δόξαν αὐτῶν εἰς αὐτήν· 25 καὶ οἱ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. 9 καὶ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας, λέγει μοι· Ὁρα μή· σύνδουλός σου εἴμι καὶ νὺξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ, 26 καὶ οἶσουσιν τὴν τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔθνῶν εἰς αὐτήν. τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· 27 καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν τῷ θεῷ προσκύνησον. 10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ καὶ ῥπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἄγιος ἀγιασθήτω ἔτι. 11 Ίδού ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔστιναύτοῦ. 12 Ίδού ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ ἀλφα τὸ ὄ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τότελος. 13 ἐγὼ τὸ Ἀλφα καὶ τὸ ὄ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τότελος. 14 Μακάριοι οἱ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται ἡ ἔξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. 15 ἔξω καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ κύνες καὶ οἱ φάρμακοι καὶ οἱ πόρνοι

22 Καὶ ἔδειξέν μοι ῥπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἄγιος ἀγιασθήτω ἔτι. 12 Ίδού ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔστιναύτοῦ. 13 ἐγὼ τὸ Ἀλφα καὶ τὸ ὄ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τότελος. 14 Μακάριοι οἱ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται ἡ ἔξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. 15 ἔξω καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ κύνες καὶ οἱ φάρμακοι καὶ οἱ πόρνοι

καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς
φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. **16** Ἐγὼ Ἰησοῦς
ἔπειψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν
ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγώ εἰμι ἡ ρίζα
καὶ τὸ γένος Δαυΐδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρός, ὁ
πρωτόνος. **17** καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη
λέγουσιν· Ἔρχου· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω·
Ἐρχου· καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων
λαβέτω ὄνδωρ ζωῆς δωρεάν. **18** Μαρτυρῶ
ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις
ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἐπιθήσει θεὸς ἐπ' αὐτὸν
τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ. **19** καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν
λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης,
ἀφελεῖ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς
ἀγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ. **20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ·
ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν· ἔρχου κύριε Ἰησοῦ. **21**
Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦμετὰ πάντων

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν Ἱερουσαλήμ καινὴν εἰδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἡτοι μασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ ἥκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης· Ἰδού ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεός 'μετ' αὐτῶν ἔσται,

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-SBL/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aīdios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21

Πραξεις 15:18

Προς Ρωμαιους 1:25

Προς Ρωμαιους 9:5

Προς Ρωμαιους 11:36

Προς Ρωμαιους 12:2

Προς Ρωμαιους 16:27

Προς Κορινθιους Α' 1:20

Προς Κορινθιους Α' 2:6

Προς Κορινθιους Α' 2:7

Προς Κορινθιους Α' 2:8

Προς Κορινθιους Α' 3:18

Προς Κορινθιους Α' 8:13

Προς Κορινθιους Α' 10:11

Προς Κορινθιους Β' 4:4

Προς Κορινθιους Β' 9:9

Προς Κορινθιους Β' 11:31

Προς Γαλατας 1:4

Προς Γαλατας 1:5

Προς Εφεσιους 1:21

Προς Εφεσιους 2:2

Προς Εφεσιους 2:7

Προς Εφεσιους 3:9

Προς Εφεσιους 3:11

Προς Εφεσιους 3:21

Προς Εφεσιους 6:12

Προς Φιλιππησιους 4:20

Προς Κολοσσαιεις 1:26

Προς Τιμοθεον Α' 1:17

Προς Τιμοθεον Α' 6:17

Προς Τιμοθεον Β' 4:10

Προς Τιμοθεον Β' 4:18

Προς Τιτον 2:12

Προς Εβραιους 1:2

Προς Εβραιους 1:8

Προς Εβραιους 5:6

Προς Εβραιους 6:5

Προς Εβραιους 6:20

Προς Εβραιους 7:17

Προς Εβραιους 7:21

Προς Εβραιους 7:24

Προς Εβραιους 7:28

Προς Εβραιους 9:26

Προς Εβραιους 11:3

Προς Εβραιους 13:8

Προς Εβραιους 13:21

Πετρου Α' 1:23

Πετρου Α' 1:25

Πετρου Α' 4:11

Πετρου Α' 5:11

Πετρου Β' 3:18

Ιωαννου Α' 2:17

Ιωαννου Β' 1:2

Ιουδα 1:13

Ιουδα 1:25

Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6

Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18

Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9

Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10

Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13

Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12

Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6

Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15

Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11

Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3

Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10

Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8

Κατα Ματθαιον 19:16

Κατα Ματθαιον 19:29

Κατα Ματθαιον 25:41

Κατα Ματθαιον 25:46

Κατα Μαρκον 3:29

Κατα Μαρκον 10:17

Κατα Μαρκον 10:30

Κατα Λουκαν 10:25

Κατα Λουκαν 16:9

Κατα Λουκαν 18:18

Κατα Λουκαν 18:30

Κατα Ιωαννην 3:15

Κατα Ιωαννην 3:16

Κατα Ιωαννην 3:36

Κατα Ιωαννην 4:14

Κατα Ιωαννην 4:36

Κατα Ιωαννην 5:24

Κατα Ιωαννην 5:39

Κατα Ιωαννην 6:27

Κατα Ιωαννην 6:40

Κατα Ιωαννην 6:47

Κατα Ιωαννην 6:54

Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β' 4:17
Προς Κορινθιους Β' 4:18
Προς Κορινθιους Β' 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β' 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β' 2:16
Προς Τιμοθεον Α' 1:16
Προς Τιμοθεον Α' 6:12
Προς Τιμοθεον Α' 6:16
Προς Τιμοθεον Β' 1:9
Προς Τιμοθεον Β' 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α' 5:10
Πετρου Β' 1:11
Ιωαννου Α' 1:2
Ιωαννου Α' 2:25
Ιωαννου Α' 3:15
Ιωαννου Α' 5:11
Ιωαννου Α' 5:13
Ιωαννου Α' 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6
Hadēs
Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α' 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Ἄριθμοι 16:30
Ἄριθμοι 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειῶν Α' 2:6
Βασιλειῶν Β' 22:6
Βασιλειῶν Γ' 2:6
Βασιλειῶν Γ' 2:9
Ἰώβ 7:9
Ἰώβ 11:8
Ἰώβ 14:13
Ἰώβ 17:13
Ἰώβ 17:16
Ἰώβ 21:13
Ἰώβ 24:19
Ἰώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίαι 1:12
Παροιμίαι 5:5
Παροιμίαι 7:27
Παροιμίαι 9:18
Παροιμίαι 15:11
Παροιμίαι 15:24
Παροιμίαι 23:14
Παροιμίαι 27:20
Παροιμίαι 30:16
Ἐκκλησιαστής 9:10
Ἄσμα Ἄσμάτων 8:6
Ἡσαΐας 5:14
Ἡσαΐας 7:11
Ἡσαΐας 14:9
Ἡσαΐας 14:11
Ἡσαΐας 14:15
Ἡσαΐας 28:15
Ἡσαΐας 28:18
Ἡσαΐας 38:10
Ἡσαΐας 38:18
Ἡσαΐας 57:9
Ἰεζεκιήλ 31:15
Ἰεζεκιήλ 31:16
Ἰεζεκιήλ 31:17
Ἰεζεκιήλ 32:21
Ἰεζεκιήλ 32:27
Ὀστέρ 13:14
Ἀμώς 9:2
Ἴωνᾶς 2:2
Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β' 2:4

Questioned

Πετρου Β' 2:17

Mesopotamia

Haran

Mediterranean
Sea

Damascus

Babylon

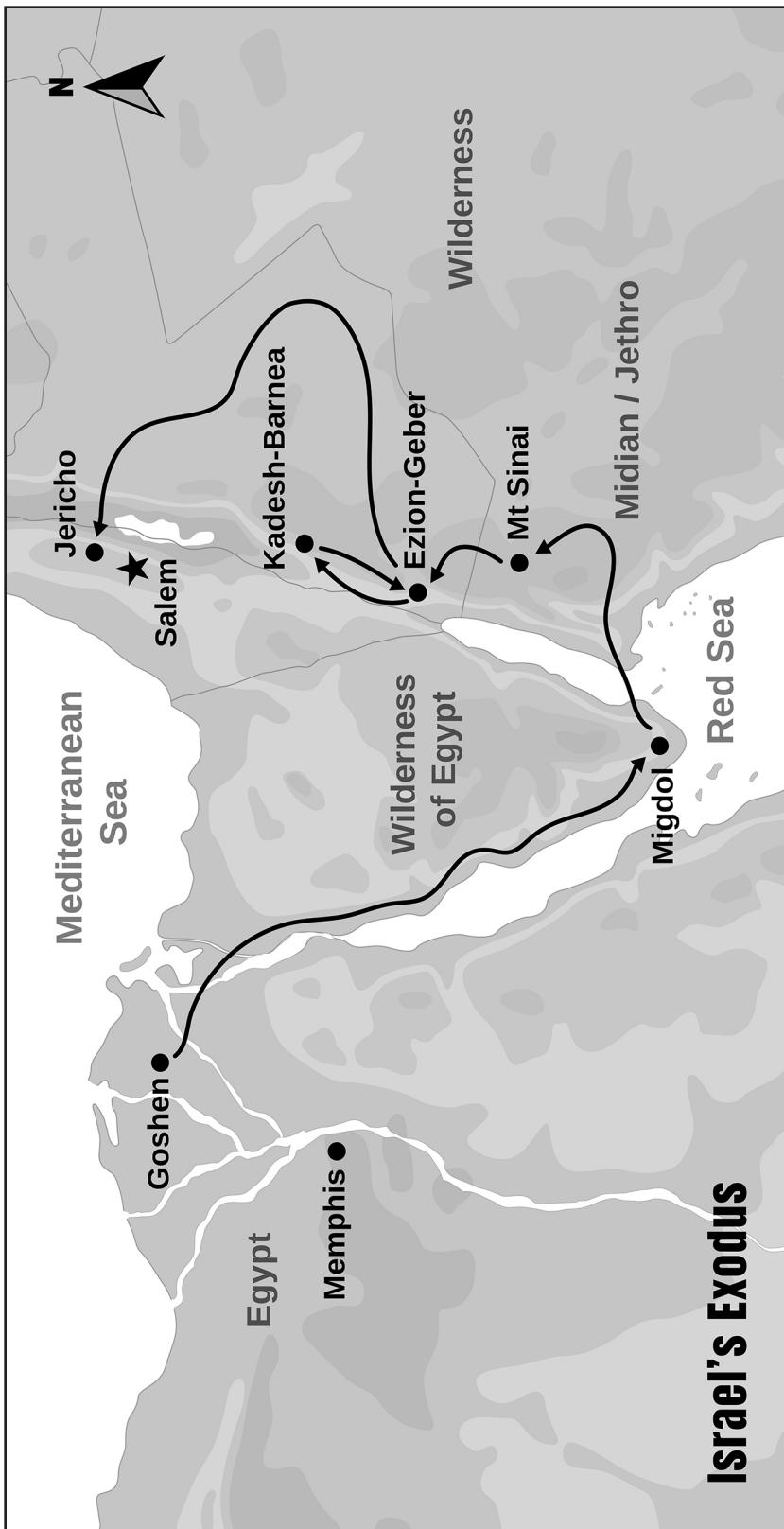
Salem

Persian
Gulf

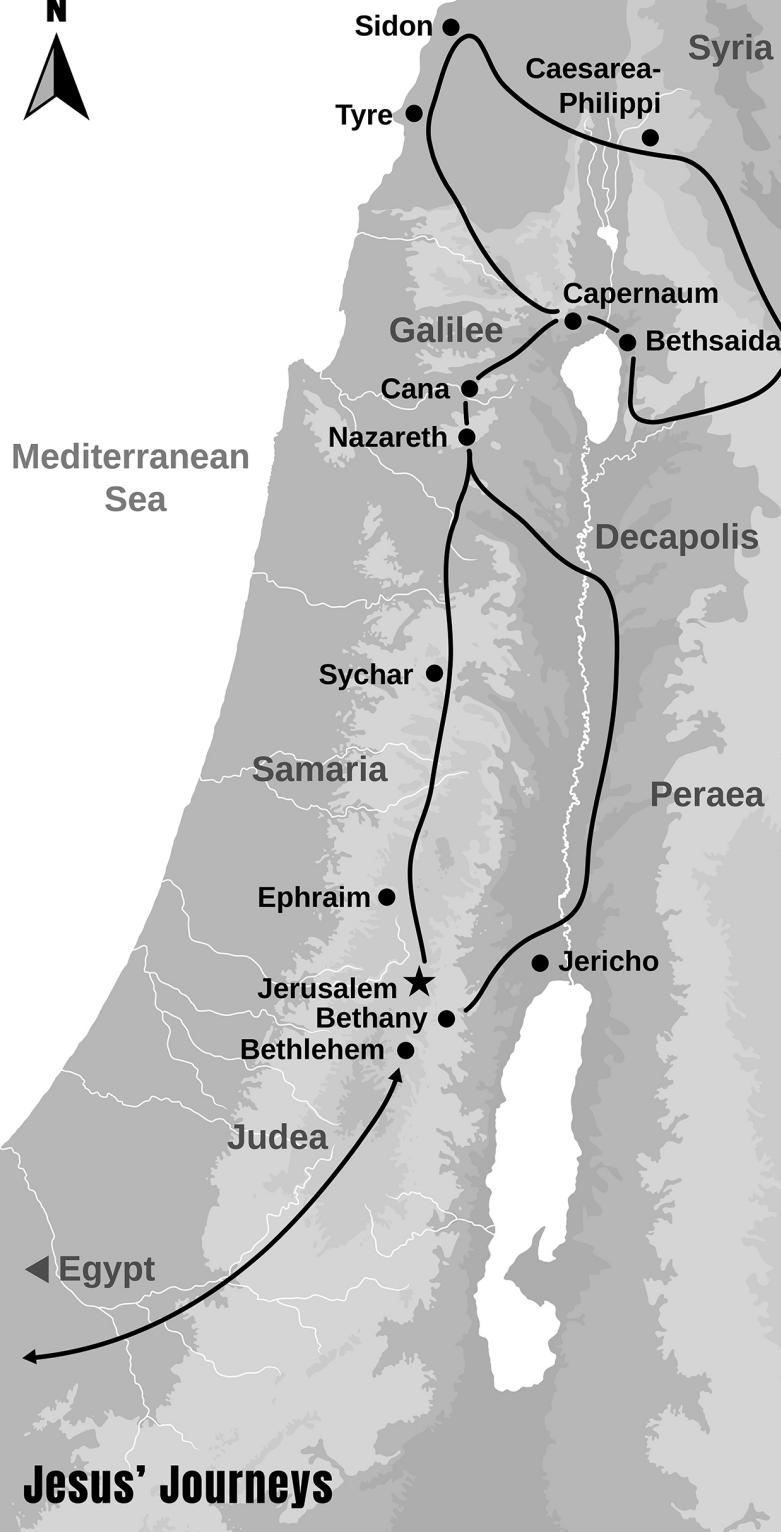
Egypt

Abraham's Journey

"Πίστεια λογίου μενος Αβραάμ ύπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπονδν ήμελλεν λαμβάνεν εἰς καληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔφογεται. - Προς Εβραίους 11:8

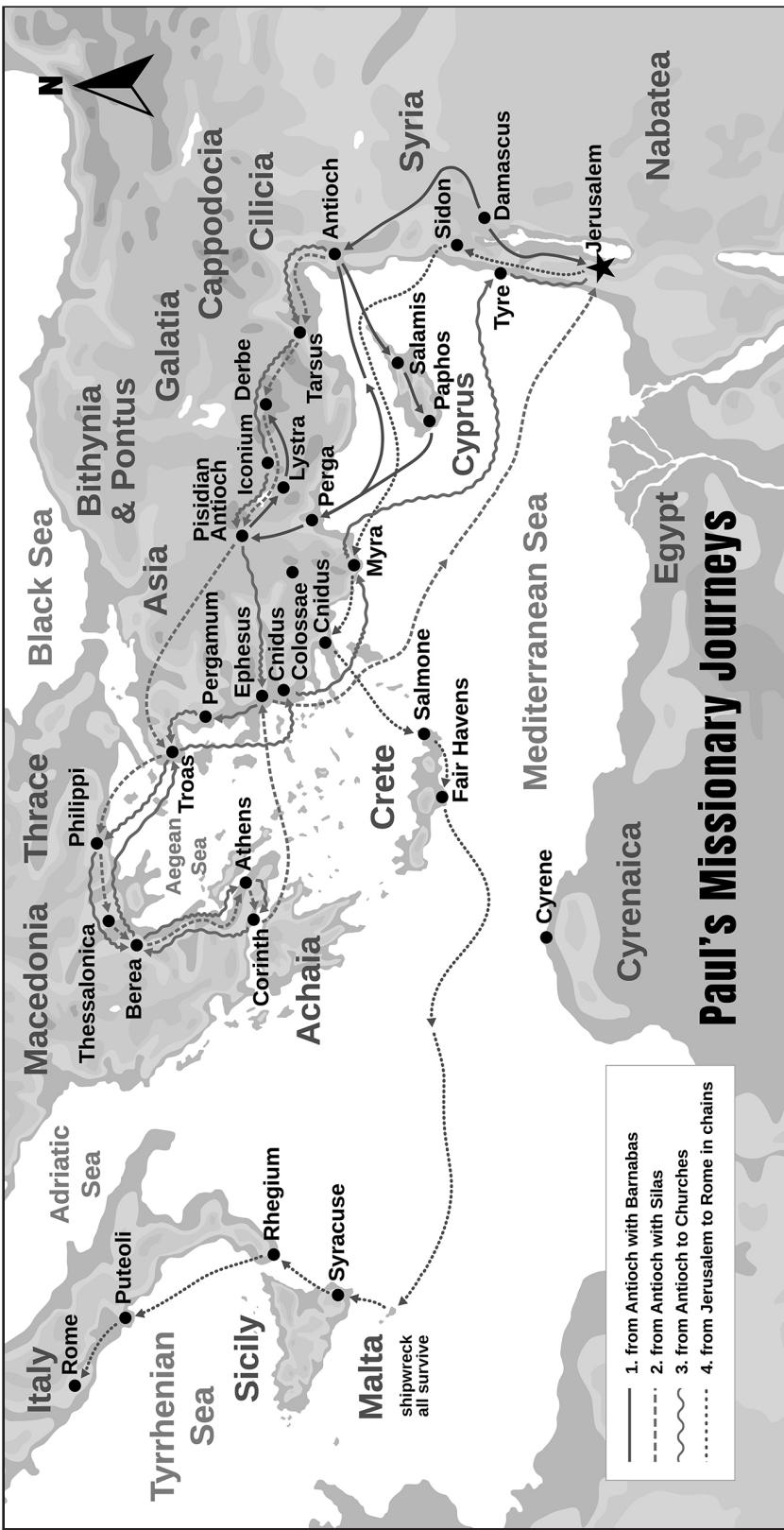
ώς δὲ ἐξαπέστειλεν φοραῖς τὸν λαόν αὐχὲν ὀδόν γῆς φυλακοῦμ ὅπτι ἔγνως ἢν εἴπεν γάρ
δ θεός μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ιδόντι πολλέμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - "Εξόδος 13:17

Καὶ γὰρ δι τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἥλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονήσας καὶ δουνατὸν ψυχὴν αὐτοὺς λέγων. - Κατὰ Μαρκού 10:45

Jesus' Journeys

Paul's Missionary Journeys

Παῦλος δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεού - Προς Ρωμαιους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Προευθύνετε τον μαθητη σας πάντα τις ξένη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ δόγμα τοῦ ἀγίου καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, - Κατὰ Ματθαίου 28:19

